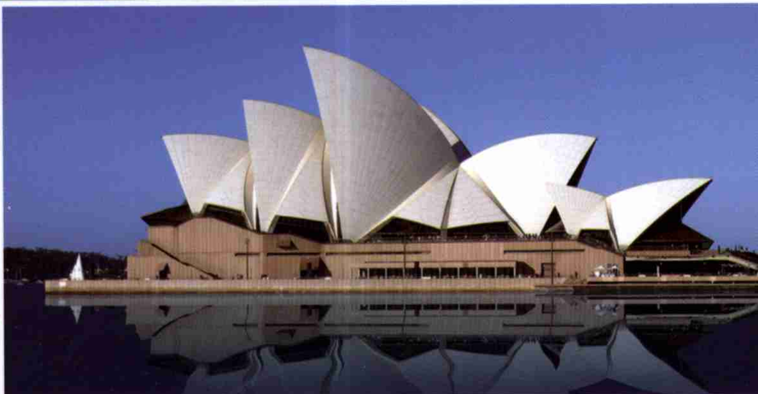

آشنایی با کشورهای جهان

استرالیا

محمودرضا برازش

بسم الله الرحمن الرحیم

آشنایی با کشورهای جهان

استرالیا

محمود رضا برازش

بهار ۹۰

برازش، محمود رضا ، ۱۳۴۱
استرالیا/ گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش ـ مشهد انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۹۰
۲۶۴ص: نقشه (رنگی)
شابک جلد شومیز: ۰-۴۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-49-0
شابک جلد سخت: ۶-۵۰-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-50-6
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا (فهرست نویسی پیش از انتشار).
۱. استرالیا الف. محمود رضا برازش، ۱۳۴۱. ب انتشارات آفتاب هشتم. ج. عنوان
۱۳۹۰ ۴ ب /DU۹۶ ۹۹۴
کتابخانه ملي ایران ۲۳۳۳۴۱۳

آشنایی با کشورهای جهان

استرالیا

محمودرضا برازش

بخش پژوهش و تحقیق مؤسسه فرهنگی آفتاب هشتم توس

با همکاری: رویا محمدنیا- مریم نمازیان- سودابه حسین زاده

ویراستار: رویا یداللهی

صفحه آرا : حبیبه هاشم‌زاده

چاپ اول: ۱۳۹۰

۵۰۰۰ نسخه رقعی

لیتوگرافی ، چاپ و صحافی : دقت ۳۱۲۵۰۵۲ (۶خط)

شابک جلد شومیز: ۰-۴۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

شابک جلد سخت: ۶-۵۰-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

قیمت جلد شومیز: ۹۰۰۰۰ ریال

قیمت جلد سخت: ۱۰۰۰۰۰ ریال

انتشارات آفتاب هشتم. مشهد- صندق پستی ۱۸۸۶-۹۱۳۷۵

تلفن دفتر: ۸۴۳۸۱۳۲-۰۵۱۱ فروشگاه: ۲۲۲۴۷۱۹-۰۵۱۱

Website: http://Aftab8th.com

Email: Aftab8th@gmail.com

فهرست

پیشگفتار

انسان از همان آغاز خلقت نیازمند آن بوده که محیط اطراف خود را بشناسد. یافتن غذا، مصون ماندن از گزند حیوانات و مقابله با سرما و گرما و دیگر موارد مشابه، از نیازهای اولیه‌ای است که انسان با آن مواجه بوده است. در ابتدا، جوامع به صورت قبیله‌ای و کوچ‌نشین بودند. آنها در ایام مختلف سال در مکان‌های خاص توقف می‌کردند و پس از مدّتی به راه خود ادامه می‌دادند. در این بین، مسیر راه و مکان‌های توقّف را بررسی و بهترین را انتخاب می‌کردند. با ایجاد روستاها و شهرها، به مرور انسان‌ها در یک نقطه ساکن شدند.

در طول تاریخ گروهی از ساکنان شهرها و روستاها به دلایل مختلف به سفر پرداختند. برخی از آنان حاصل تجربیّات و یافته‌های خود را از این سفرها ثبت کردند. بعضی از این نوشته‌ها در قالب سفرنامه و شکل‌های مختلف نوشتاری اکنون در دسترس است.

با پیشرفت روزافزون علم و توسعهٔ ناوگان حمل و نقل، هر روزه بر تعداد سفرها و مسافران افزوده می‌شود. از طرف دیگر، ارتباط بین افراد در شهرها و کشورها به طرق مختلف تسهیل شده، به طوری که امروزه اصطلاح «دهکدهٔ جهانی» شکلی ملموس و معنایی عام یافته‌است. سهولت تردّد بین کشورها به حدّی است که وقتی افراد حاضر در خیابان‌ها یا حتی متروی شهرهای معروف جهان را بررسی کنیم، درمی‌یابیم که از نژادها، رنگ‌ها و سرزمین‌های مختلفی‌اند که برای گردش، تجارت، بازدید از دوستان و اقوام، زندگی و... به رفت و آمد می‌پردازند.

به مرور، موارد مرتبط با «گردشگری» به یکی از صنایع مهم و پیشرفتهٔ دنیا تبدیل شده‌است. بدون شک، تردّد میلیون‌ها مسافر در طی سال، تأثیر زیادی بر اقتصاد شهرها و کشورها دارد. افرادی هم که برای مقاصدی خاص غیر از گردشگری مسافرت می‌کنند، از امکانات و نقاط دیدنی کشورهای مختلف بازدید می‌کنند. بدیهی است، افراد تمایل دارند از سفر خود حداکثر بهره را ببرند؛ و بنابراین ضرورت دارد اطلاعاتی کافی از محل مورد بازدید داشته‌باشند. در همین راستا، سازمان‌ها و شرکت‌های مختلفی ایجاد شده و به فعالیت در عرصه‌های مختلف می‌پردازند. تهیه و انتشار کتاب‌های راهنما برای شهرها و کشورهای مختلف به زبان‌های گوناگون از جمله فعالیت‌های متداولی است که توسط ناشران علاقه‌مند و سازمان‌های مربوط انجام می‌شود.

تعداد و تنوع این نوع کتاب‌ها با توّجه به علاقه افراد به کسب این نوع

اطلاعات و افزایش تعداد مسافران، هرروزه افزایش می‌یابد و این امر در بررسی و بازدید از نمایشگاه‌های کتاب و یا با مراجعه به اطلاعات کتاب‌های منتشرشده، معلوم می‌شود. سالانه، هزاران نفر فارسی‌زبان از ایران و دیگر کشورها به نقاط مختلف دنیا سفر می‌کنند و کمتر کتابی برای راهنمایی ایشان منتشر شده‌است، که اطلاعات کشورهای مقصد را در اختیار ایشان قرار دهد. شاید بهترین مرجع در این باره، کتاب‌های سبز وزارت امور خارجه باشد؛ ولی کتاب‌های فوق کاملاً تخصصی بوده و فاقد اطلاعات و جاذبه‌های عمومی میباشند. با توّجه به این نیاز و خلاهای موجود، مدتی است تلاش شده‌است، اطلاعات مناسبی برای این امر، از منابع مختلف تهیه گردد تا کمکی برای علاقه‌مندان و راهنمایی برای مسافران باشد. بدیهی است، جمع آوری و تنظیم این اطلاعات، کاری گروهی است. سفارتخانه‌ها و نمایندگی‌های برخی کشورهای مربوط نیز برای تهیه‌منابع و تنظیم اطلاعات کمک‌هایی کرده‌اند که لازم است از ایشان تشکر و قدردانی نمایم. بی‌شک، این مجموعه خالی از اشکال نیست. امیدواریم با راهنمایی‌های خوانندگان محترم، از کاستی های آن بکاهیم.

محمودرضا برازش
بهار ۱۳۹۰
مشهد مقدس

مقدمه

در بین پنج قاره کره زمین، کوچک‌ترین و کم جمعیت‌ترین قاره اقیانوسیه است.

این قاره از کشورهای استرالیا، نیوزلند و چند کشور و مجمع‌الجزایر کوچک دیگر که در نیمکره‌جنوبی و در اقیانوس‌های هند و آرام گسترده شده‌اند تشکیل شده‌است.

بیشتر شهرهای استرالیا در جنوب‌شرقی این کشور از بریزین تا آدلاید، واقع شده‌اند. مرکز استرالیا سرزمینی وسیع، کم آب و تقریبا خالی از سکنه است. در استرالیا معادن باارزش، مزارع و مراتع وسیعی وجود دارد که درآمد سرشاری را نصیب این کشور می‌نماید. استرالیا جاذبه‌های گوناگونی برای جذب گردشگران دارد که مهم‌ترین آن‌ها جاذبه‌های طبیعی است.

بدون شک استرالیا مهم‌ترین کشور قاره اقیانوسیه و پیشرفته‌ترین کشور در نیمکره‌جنوبی است. شاید اگر استرالیا نبود، دیگر اقیانوسیه را نمی‌شد یک قاره محسوب کرد. مردم این کشور از درآمد سرانه و رفاه بالایی برخوردارند. همچنین برخی از دانشگاه‌های استرالیا جزو دانشگاه‌های معتبر جهان هستند.

استرالیا با وسعت ۷.۶۱۷.۹۳۰ کیلومترمربع، ششمین کشور وسیع دنیا بوده و با جمعیت حدود بیست و دو میلیون نفر، پنجاهمین کشور پرجمعیت جهان است؛ بنابراین استرالیا یکی از کشورهایی است که تراکم جمعیت در آن کم می باشد.

تا اواخر قرن ۱۸ که جمیز کوک انگلیسی وارد استرالیا شد، تنها بومیان اولیه به‌صورت ابتدایی در آنجا زندگی می کردند.

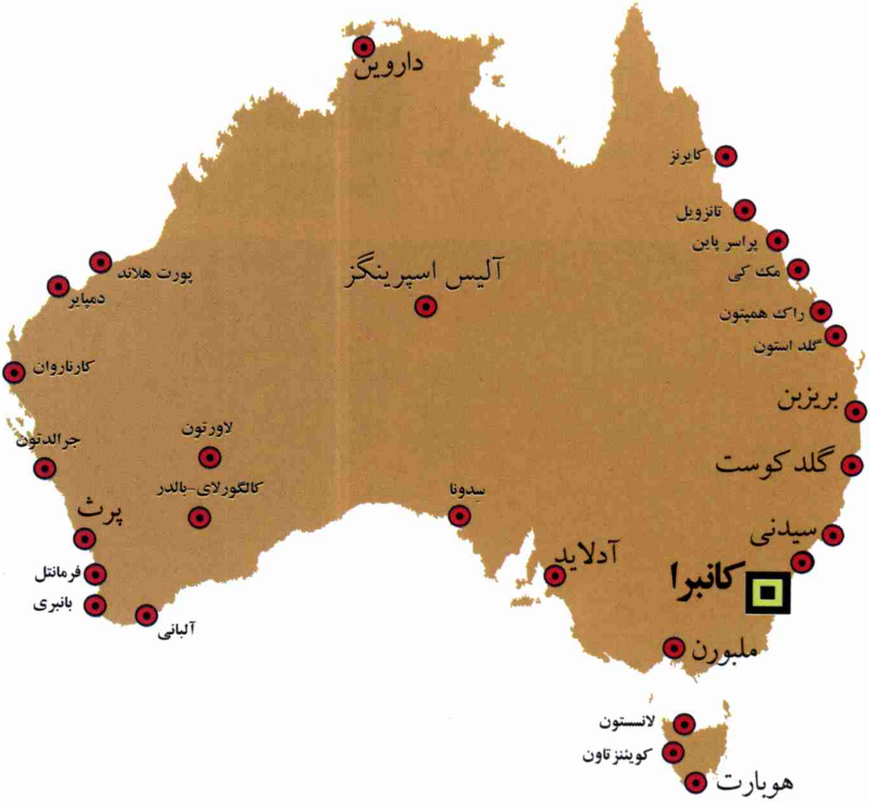
طی دویست سال اقوام مختلفی از سراسر جهان به‌ویژه بریتانیا، به این سرزمین مهاجرت کردند. استرالیا سال‌ها جزو مستعمرات انگلستان بوده و هنوز هم فرماندار استرالیا از سوی انگلستان منصوب می‌شود؛ البته اکنون این سمت بیشتر جنبه تشریفاتی دارد.

با توجه به قرار گرفتن استرالیا در نیمکره‌جنوبی، فصل‌های این کشور برعکس کشورهای نیمکره‌شمالی از جمله ایران است.

به دلایل مختلف از جمله فاصله زیاد بین ایران و استرالیا تاکنون دو کشور ارتباطات اقتصادی، فرهنگی و سیاسی گسترده‌ای با یکدیگر نداشته‌اند. طی چند سال اخیر افراد مختلفی از ایران برای تحصیل، کار و اقامت به استرالیا سفر کرده‌اند و هر روز بر تعداد ایرانیان مقیم استرالیا افزوده می‌شود.

امید است رابطه ایران و استرالیا براساس احترام متقابل گسترش یابد و دو کشور از مزایای آن بهره‌مند شوند.

محمودرضا برازش

نام رسمی: کشور مشترک‌المنافع استرالیا(Commonwealth of Australia)

نام محلی: استرالیا(Australia)

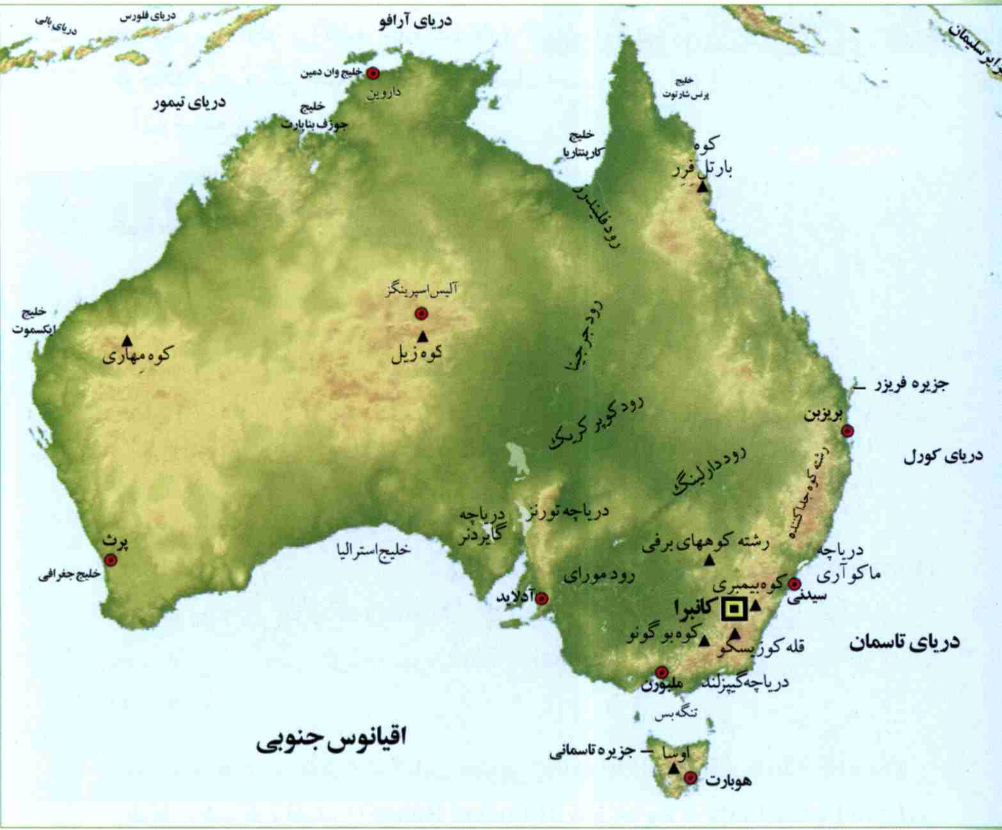
اسم دیگر: کشور قاره‌ای

نوع حکومت: دموکراسی فدرال

رئیس حکومت: فرماندار کل از طرف پادشاه یا ملکه انگلستان

رئیس دولت: نخست وزیر

پایتخت: کانبرا(Canberra)

آب و هوا

استرالیا به دلیل وسعت زیاد آب و هوای متنوعی دارد؛ ولی بیشتر آن، خشک و نیمه خشک است. حدود ۴۵ درصد از سرزمین استرالیا را شن‌های روان دربر گرفته است. برخی دلایل اصلیِ خشک بودن بخش عمده‌ای از این سرزمین، عبارتند از:

- سرمای اقیانوس در سواحل غربی؛
- ارتفاع کم این سرزمین و نداشتن کوه‌های مرتفع؛
- غالب بودن سیستم‌های پرفشار؛
- شکل سرزمین استرالیا.

شمال

به دلیل نزدیکی به خط استوا، آب و هوای گرم دارد و به همین دلیل، تنوع آب و هوایی در این منطقه کمتر به چشم می‌خورد. در این منطقه، جنگل‌های بارانی و دشت‌های وسیع زیادی وجود دارد. این منطقه دو فصل دارد:

فصل گرم: این فصل با باران‌های شدید، از ماه‌های فوریه(بهمن) تا مارس(فروردین) همراه است؛

فصل خشک: با نفوذ بادهای جنوب شرق شروع می‌شود؛ از می(اردیبهشت) تا سپتامبر(شهریور).

دمای هوا در داروین(Darwin) -یکی از شهرهای سواحل شمالی و نزدیک به خط استوا- حداقل بیست درجه سانتی گراد و حداکثر ۳۳ درجه سانتی گراد است.

جنوب، جنوب‌غربی و جنوب‌شرقی استرالیا

آب و هوای این مناطق معتدل است. وجود مناطق مرتفع و ساحلی در جنوب غرب سرزمین‌های پوشیده از برف در جنوب‌شرقی و هوای معتدل، عامل اصلی حاصل‌خیزی خاک در این مناطق است. مناطق معتدل، چهار فصل دارند و آلپ سردترین بخش این منطقه است.

آب و هوای خشک و نیمه خشک

اکثر مناطق داخلی استرالیا، آب و هوای خشک دارند.

تغییرات آب و هوایی در استرالیا، به شدتِ قاره‌های دیگر نیست؛ زیرا دورتا دور آن را دریا احاطه کرده و نواحی کوهستانی کمی دارد. چون استرالیا در نیمکره جنوبی واقع شده، فصل‌های آن مخالف فصل‌های نیمکره شمالی است.

جدول زیر به تناظر فصل‌های استرالیا با فصل‌های ایران اشاره دارد:

فصل‌ها	استرالیا	ایران
تابستان	دسامبر- فوریه	۱۰آذر- ۱۰ اسفند
پاییز	مارس- می	۱۱ اسفند- ۱۰ خرداد
زمستان	جون- آگوست	۱۱ خرداد- ۹ شهریور
بهار	سپتامبر- نوامبر	۱۰ شهریور- ۹ آذر

کشور استرالیا جزو مناطق پرباران نیست و بارندگی در آن از میانگین جهانی کمتر است. ریزش سالانه باران در بیش از هشتاد درصد مناطق این سرزمین، کمتر از ششصد میلی‌متر است. میزان بارندگی در سواحل شمالی، شرقی و جنوبی، بیشتر است؛ به‌طوری که میانگین بارندگی مناطق شمالی و شمال شرق، سالانه ۱۵۰۰ میلی‌متر است. در برخی از مناطق سواحل شمال غرب و کوئینزلند(Queensland)، میزان بارندگی سالانه به ۲۵۰۰ میلی‌متر می‌رسد که بیشترین میزان بارندگی در استرالیاست.

در مناطق پست سواحل شرقی، در تمام فصول باران می‌بارد. در جزیره تاسمانی (Tasmania)، بارندگی در تابستان از بادهای غربی، و در زمستان از گردبادها منشا می‌گیرد.

سیل کوینزلند در دسامبر(آذر) ۲۰۱۰میلادی آغاز شد و بخش وسیعی از این کشور را برای مدتی به زیر آب برد و باعث تخلیه مناطق گسترده‌ای از استرالیا شد. بیشترین خسارت مربوط به این سیلاب‌ها، متوجه ایالت کوینزلند و مرکز آن، بریزبن بود. این رویداد حداقل ۷۰ شهر و زندگی ۲۰۰,۰۰۰ انسان را تحت تاثیر قرار داد. گستردگی مناطق زیر آب، به اندازه مجموع مساحت دو کشور فرانسه و آلمان بود. با گسترش خرابی‌های سیلاب، خسارت وارده به اقتصاد و طبیعت استرالیا باعث از میان رفتن ۳۰ میلیارد دلار از تولید ناخالص ملی این کشور شد. از جمله مناطق صنعتی آسیب دیده، می‌توان به کشتزارهای پنبه و گل آفتابگردان در کوینزلند اشاره کرد. این مجموعه از سیلاب‌ها تا روز ۱۴ ژانویه(دی) سال ۲۰۱۱ میلادی باعث کشته شدن حداقل ۳۰ تن و ناپدید شدن ۴۰ تن شدند و در پی آنها نیز سیلاب‌های سال ۲۰۱۱ ایالت ویکتوریا، باعث به زیر آب رفتن بخش‌های گسترده دیگری از استرالیا شد.

کوه‌ها

استرالیا، مسطح‌ترین قاره جهان است و میانگین ارتفاعات آن، کمتر از پانصد متر است(میانگین جهانی، هفتصد متر است) و فقط ارتفاع حدود یک بیستم مساحت آن، دویست متر بالاتر از سطح دریاست. کوه‌های استرالیا شامل رشته‌کوه آلپ(Alps)، رشته‌کوه جداکننده(Great Dividing range) و کوه‌های برفی(Snowy mountains) است؛

رشته کوه آلپ

آلپ(Alps)

رشته کوهی در جنوب نیوساوث ولز(New South Wales) و شرق ویکتوریا(Victoria) است. آلپ، بزرگ‌ترین رشته کوه این کشور است؛ بخشی از آن، کوه‌های برفی نامیده می‌شود که شامل تنها کوه‌های استرالیاست که بیش از دوهزار متر ارتفاع دارند و کوزیسکو(kosciusko) در این رشته کوه با ۲,۲۲۸ متر، بلندترین قله استرالیاست.
این کوه در ماه‌های سردِ سال، پوشیده از برف و مکان خوبی برای اسکی است.

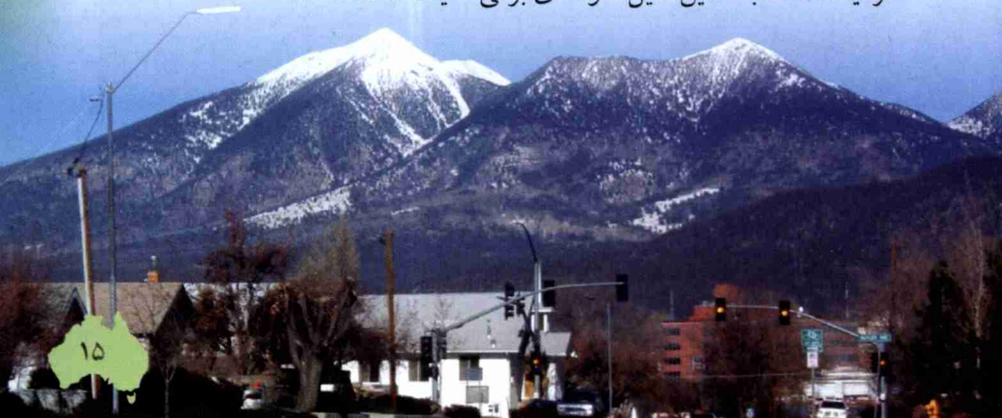

رشته کوه جداکننده (Great Dividing range)

این رشته کوه، به دلیل اینکه در سراسر شرق استرالیا گسترده است به نام سرزمین کوهستانی شرق نیز شناخته می‌شود و طول آن بیش از ۳,۵۰۰ کیلومتر است. این رشته کوه از شمال‌شرق کوئینزلند شروع می‌شود و در امتداد سواحل شرق، تا جنوب نیوساوث ولز پیش می‌رود؛ با انحراف به سمت غرب، جنوب ایالت ویکتوریا را نیز می‌پوشاند و مانند دیواره‌ای طبیعی، سواحل شرق استرالیا را از مرکز این کشور جدا می‌کند. در شرق آن، نوار باریکی از جلگه‌های منتهی به اقیانوس آرام وجود دارد که حاصل‌خیز و پرجمعیت است. در غرب آن نیز، سرزمین پست مرکزی استرالیا واقع شده که بخش اصلی و بزرگ این سرزمین محسوب می‌شود.

کوه‌های برفی(Snowy mountains)

این کوه‌ها نیز در جنوب نیوساوث ولز قرار دارند، و چون تنها کوهستان برف گیر استرالیا هستند، به همین دلیل، کوه‌های برفی نامیده شده‌اند.

سایر کوه‌های مهم استرالیا مطابق جدول زیر، عبارتند از:

نام کوه	محل	ارتفاع (متر)
کوزیسکو(kosciusko)	شرق ویکتوریا	۲,۲۲۸
بوگونو(Bogono)	ویکتوریا	۱,۹۸۶
بیمبری(Bimberi)	استرالیای مرکزی	۱,۹۱۲
بارتل فِرِر(Bartle frere)	کوئیزلند	۱,۶۲۲
اوسا(Ossa)	تاسمانیا	۱,۶۱۴
زیل(Zeil)	استرالیای شمالی	۱,۵۳۱
وود راف(Woodroffe)	استرالیای جنوبی	۱,۴۳۵
مِهاری(Meharry)	استرالیای غربی	۱,۲۴۹

رودها

استرالیا کشوری است که اکثر رودهای آن، فصلی‌اند؛ در فصل بارندگی پر آب هستند و در فصول دیگر، بیشتر آنها خشک می‌شوند.

بیشترین رودخانه‌های استرالیا، در حواشی این کشور واقع شده‌اند. بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین رودخانه‌ها در قسمت‌های شرقی هستند. این رودخانه‌ها از کوه‌ها سرچشمه می‌گیرند و پس از عبور از باتلاق‌ها، زمین‌های کشاورزی و برخی شهرها، به دریا می‌ریزند.

رودخانه مورای(Murray)

طولانی‌ترین رود استرالیاست که ۲,۳۷۵ کیلومتر طول دارد. حوزه آبگیری این رودخانه ۱,۰۶۱,۴۶۹ کیلومترمربع است. دبی متوسطِ آب آن، ۷۶۷ مترمکعب بر ثانیه است. این رود از کوه‌های آلپ استرالیا در جنوب‌غربی این کشور سرچشمه می‌گیرد و مرز طبیعی ایالت‌های نیوساوث ولز و ویکتوریا را تشکیل می‌دهد. این رود از شرق به غرب جریان دارد و در منطقه ونت ورث(Wentworth) به رود دارلینگ(Darling) می‌پیوندد و این دو رود با هم حدود هزار کیلومتر دیگر را طی می‌کنند و در جنوب ویکتوریا به دریاچه الکساندریا می‌ریزند.

رودخانه موران بیج (Murrumbidgee)

رودخانه‌ای مهم در ایالت نیوساوث ولز، و یکی از مهم‌ترین شاخـه‌های رودخانه مورای به طول ۱,۴۰۰ کیلومترمربع است که از کوه‌های آلپ سرچشمه می گیرد و بعد از گذشتن از شهرهای واگاواگا (Wagga Wagga)، ناراندرا(Narrandera) و های (Hay) به آن می‌پیوندد.

رود دارلینگ(Darling)

دومین رودخانه طویل استرالیاست با ۱,۴۷۲ کیلومتر طول، که مسیر آن از حوالی شهر بورک(Burke) در ایالت نیوساوث ولز آغاز می‌شود و با حرکت به سمت جنوب‌غربی، در منطقه‌ای به نام ونت ورث به رود مورای می‌پیوندد. این رود، نهایتاً به دریاچه الکساندرینا(Alexandrina) در نزدیکی آدلاید(Adelaide) می‌ریزد. دبیِ متوسطِ آبِ این رودخانه، حدود صد مترمکعب بر ثانیه است.

سیستم رودخانه‌ای دو رود مورای و دارلینگ، آب مورد نیاز کوییزلند جنوبی، نیوساوث ولز و ویکتوریا را تامین می کنند.

جدول طولانی‌ترین رودها

نام رود	محل	طول (کیلومتر)	منطقه تحت پوشش (کیلومترمربع)
مورای (Murray)	جنوب شرق استرالیا	۲,۳۷۵	۱,۰۰۰,۰۰۰
دارلینگ(Darling)	شرق استرالیا	۱,۴۷۲	
مورام بیج (Murrumbidgee)	مرکز استرالیا	۱,۴۰۰	۸۰,۰۰۰
جرجینا(Georgina)	منطقه مرکزی	۱,۱۰۰	۲۳۲,۰۰۰
کوپر کریک (Cooper creek)	غرب استرالیا	۸۰۰	۲۹۶,۰۰۰
فلیندرز(Flinders)	شمال شرق استرالیا	۸۴۰	۱۰۷,۷۰۰
یارا(Yarra)	جنوب شرق استرالیا	۲۴۹	۶,۰۰۰

در سال‌های اخیر به دلیل استفاده نادرست از اراضی، قطع درختان جنگلی(برای مقاصد کشاورزی) و فرسایش خاک، املاح رودخانه‌ها بیشتر شده‌است که باعث کاهش قابلیت آبیاری و پائین آمدن کیفیت آب آشامیدنی این کشور شده‌است.

دریاچه الکساندرینا

دریاچه ماکوآری

دریاچه‌ها

دریاچه‌های این کشور نیز، اکثراً فصلی‌اند و آب زیادی ندارند. برخی از آنها مانند تورنز (Torrens)، هر ۱۵۰ سال یک‌بار پر آب می‌شود و معمولاً خشک و پوشیده از نمک است. دریاچه شور ایر(Eyre) در ایالت استرالیای جنوبی واقع است. این دریاچه در زمان پر آبی، بزرگ‌ترین دریاچه استرالیا به حساب می‌آید و در سال ۱۸۴۰، فردی به‌نام ادوارد اِیر(Edward Eyer) نخستین بار، آن را مشاهده و وجود آن را گزارش کرد. ایر در هفتصد کیلومتریِ شمالِ آدلاید است. این دریاچه، کم ارتفاع‌ترین منطقه استرالیاست و سطح آن پانزده متر پایین‌تر از دریاهای آزاد است. مساحت دریاچه در فصل پر آبی، ۹۵۰۰ کیلومترمربع است و ارتفاع آب در آن به‌طور متوسط، حدود یک و نیم متر است.

دریاچه‌ها

نام دریاچه	وسعت(کیلومترمربع)	محل
تورنز (Torrens)	۵,۷۰۰	استرالیای جنوبی
گایردنر (Gairdner)	۴,۸۰۰	جنوب استرالیای مرکزی
گیپزلند (Gippsland)	۶۰۰	جنوب شرقی سواحل ویکتوریا
الکساندرینا(Alexandrina)	۵۷۰	جنوب استرالیا
ویکتوریا (Victoria)	۱۳۹	ویکتوریا
ماکوآری (Macquarie)	۱۱۰	نیوساوث والز

جزایر

اطراف این کشور، جزایر زیادی وجود دارد که مهم ترین آنها عبارتند از:

تاسمانی(Tasmania)

ایالت تاسمانی با وسعت ۶۸,۴۰۱ کیلومترمربع، در جنوب شرق استرالیاست؛ به‌وسیله تنگه باس(Bass) از

این قاره جدا شده و شامل جزیره تاسمانی و چند جزیره دیگر است. جمعیت آن در حدود ۵۰۷,۶۲۶ نفر (۲۰۱۰) است. جزیره تاسمانی، بزرگ‌ترین جزیره استرالیا و بیست و ششمین جزیره بزرگ جهان است.

کریسمس (Christmas)

وسعت این جزیره ۱۳۵ کیلومترمربع است و در ۲,۶۰۰ کیلومتری شمال غربِ بندر پرث (Perth) و پانصد کیلومتریِ جنوبِ جاکارتا واقع است. معادن فسفات این جزیره اهمیت دارند. در سال ۲۰۰۹، جمعیت آن ۱,۴۰۲ نفر اعلام شده است.

کوکوس (Cocos)

این جزیره خود، مجموعه‌ای از چند جزیره مرجانی (۲۷ جزیره) است و با مساحت چهارده کیلومترمربع، و جمعیت ۵۹۶ نفر (سال ۲۰۰۹) در جنوب‌غربی اندونزی، بین استرالیا و سریلانکا واقع شده‌است. در میان این جزایر، تنها وست ایسلند (West Island) و هوم ایسلند (Home Island) مسکونی‌اند. اکثر ساکنان هوم، از نژاد مالایی (Malays) و ساکنان وست، استرالیایی‌اند. نام این جزیره، از کلمه نارگیل (Coconut) در زبان انگلیسی گرفته شده و دلیل آن هم، وجود کشتزارهای نارگیل در این جزیره است.

نورفولک (Norfolk)

این جزیره با وسعت ۳۴/۶ کیلومترمربع و جمعیت ۲,۱۱۴ نفر (سال ۲۰۰۹) بین استرالیا و نیوزیلند واقع شده. ساکنان آن اغلب فرزندان شورشیان کشتی معروف بونتی (Bounty) هستند که به این سرزمین کوچ داده شده‌اند.

آشمور و کارتیر (Ashmore and Cartier)

در ۳۲۰ کیلومتری شمال‌غربیِ سواحلِ استرالیا واقع‌اند و وسعت آنها ۱۹۹/۴۵ کیلومترمربع است. این جزایر، دو گروه جزیره غیر مسکونی در اقیانوس هند و در غرب

شهر داروین هستند. سطح این جزایر، پوشیده از شن، ماسه و مرجان است. در برخی فصول، لاک‌پشت‌ها به این جزایر هجوم می‌آورند.در آنجا خیار دریایی به وفور دیده می‌شود.

فریزر(Fraser)

این جزیره با وسعت ۱۸۴۰ کیلومترمربع و با جمعیت ۳۶۰ نفر(۲۰۰۸)، در سیصد کیلومتریِ شمالِ بریزبن (Brisbane) قرار دارد؛ بزرگ‌ترین جزیره شنی دنیاست و صد دریاچه دارد. دریاچه‌های آب شیرینِ این جزیره از شفاف‌ترین دریاچه‌های دنیا هستند و گردشگران زیادی را به خود جذب می‌کنند. پارک ملی این جزیره در سال ۱۹۹۲ در فهرست میراث فرهنگی یونسکو ثبت شده‌است.

جدول بزرگترین جزایر استرالیا

نام جزیره	وسعت(کیلومتر مربع)	موقعیت
تاسمانی(Tasmania)	۶۸,۳۳۲	ایالت تاسمانی
ملویل(Melville)	۵,۷۸۶	قلمرو شمالی
کانگورو(Kangaroo)	۴,۴۱۶	استرالیای جنوبی
گروته(Groote Eylandt)	۲,۲۸۵	قلمرو شمالی
باترست(Bathurst)	۱,۶۹۳	قلمرو شمالی
فریزر(Fraser)	۱,۶۵۳	کوئیزلند
فلیندرز(Flinders)	۱,۳۵۹	استرالیای جنوبی
کینگ(King)	۱,۰۹۱	ایالت تاسمانی
مورنینگتون(Mornington)	۱,۰۰۲	کوئیزلند

پوشش گیاهی

حدود ۱/۵ میلیون کیلومترمربع، یعنی یک‌سوم از مساحت مناطق مرکزی و غربی کشور استرالیا، بیابان یا زمین‌های بایر است؛ حدود ۵۵ درصد، نیمه بایر با پوشش گیاهی بومی و بوته‌زار است و فقط حدود شش درصد از اراضی آن برای کشاورزی یا چرای دام، قابل استفاده است.

شمال شرق استرالیا به‌خاطر بارندگی‌های فصلی فراوان و دمای بالا، جنگل‌های وسیعی دارد که در آنها درخت خرما، انواع گونه‌های سرخس و درخت مو به‌طور وسیع در میان درختان زبان گنجشک، سرو، بلوط و... رشد می‌کنند.

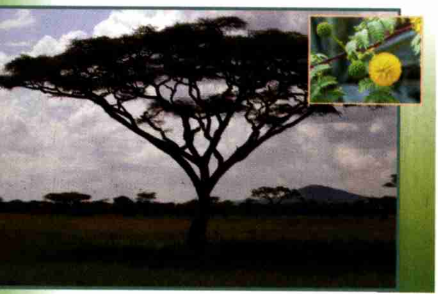
در امتداد سواحل شرقی و در منطقه تاسمانی، جنگل‌های صنوبر و کاج یافت می‌شوند که در میان آنها، درخت اُکالیپتوس نیز وجود دارد.

گونه‌های مختلفی از درختان علفی در استرالیای غربی وجود دارند که در نوع خود بی‌نظیرند. در مناطق داخلی کشور، به دلیل بارندگیِ کم، پوشش گیاهی، بیشتر به‌صورت بوته‌ای است. در فصول بارندگی نیز، علف‌های بومی و گل‌های وحشی بیابانی، زیاد می‌شوند. استرالیا تنوع گیاهی خاصی دارد. از میان گیاهان متنوع این کشور به چند نمونه خاص اشاره می‌کنیم:

اُکالیپتوس(Eucalyptus)

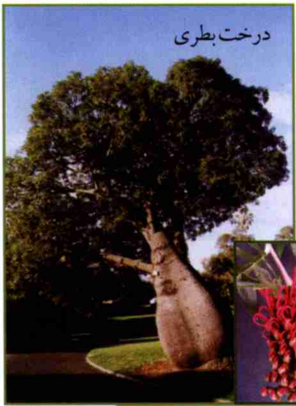
گیاهی از خانواده درخت مورد(Myrtle) است که هشتصد گونه دارد. این درخت به‌خاطر برگ‌های چرم مانند و اسانس‌دار آن، دندانه دندانه بودن پوست تنه‌اش و عطر خاصش مورد توجه است. در جنگل‌های مناطق گرم جنوب شرق و جنوب غرب، بیش از پانصد گونه اُکالیپتوس دیده می‌شود. برخی گونه‌های اُکالیپتوس، به درخت صمغ معروف است(به دلیل تراوش رزین). گونه دیگری از این گیاه، به‌خاطر پوست ریشه ریشه و چسبناکش شهرت دارد. دلیل اصلی این ویژگی، ریشه(لیف)های درون پوست این درخت است. جارا(Jarrah) و کاری(Karri) گونه‌های دیگری از اُکالیپتوس هستند که به دلیل سختی چوب و دوام، در صنایع چوب و کاغذ، ارزش زیادی دارند.

آکاسیاس (Acacias)

این گیاه، گونه خاصی از درختان دانه‌دار (غلافی) است. بیش از ۱۲۰۰ گونه آن، بومی آفریقا و استرالیا است. شکل برگ‌های آن بر اساس میزان گرما و خشکی آب و هوای مناطق مختلف استرالیا، متنوع است. بیش از پانصد گونه از آن در استرالیا وجود دارد. گل‌های معطر این گیاه، به‌عنوان

گلِ ملیِ استرالیا، شناخته و طرح این گل، روی کت نیروهای ارتش استرالیا دوخته می‌شود. این گیاه از لحاظ اقتصادی به‌خاطر دانه‌های خوراکی، چوب و صمغش، اهمیت دارد.

درخت بطری(Bottle tree)

این درخت در نواحی خشک شمالی استرالیا رشد می‌کند. تنه آن به شکل بطری است و این ویژگی ظاهری، به درخت امکان داده تا آب زیادی درون تنه‌اش ذخیره کند؛ به‌طوری که در فصول خشکسالی، رمه داران استرالیایی با شکستن تنه آن، از آب داخل تنه برای سیراب کردن گله‌هایشان استفاده می‌کنند.

حیوانات

در استرالیا حیات‌وحش نیز مثل پوشش گیاهی، متنوع است. استرالیا حیوانات بومی زیادی داردکه در هیچ جای دیگری از دنیا یافت نمی‌شوند. این کشور با داشتن حدود ۱۴۴ گونه پستاندارِ کیسه‌دار، در میان کشورهای جهان از این لحاظ، بی‌نظیر است. استرالیا، بیش از دویست گونه جانور پستاندار، ۲۳۰ گونه سوسمار، ۱۴۰ گونه مار، دوازده گونه لاک‌پشت، دو گونه تمساح، پنج گونه سنگ‌پشت و هفتصد گونه پرنده دارد که ۵۳۰ گونه آنها بومی استرالیا هستند.

پستانـــداران

مهم‌ترین پستانداران استرالیا عبارتند از:

کانگورو(Kangaroo)

بررسی فسیل‌ها نشان می‌دهد که سابقه وجود اولین کانگوروها در استرالیا، به پانزده میلیون سال قبل بر می‌گردد.

کانگورو، مهم‌ترین کیسه‌دار استرالیاست و حدود پنجاه گونه دارد. این جانورَ، گیاه‌خوار است و برخی از گونه‌های آن، حیوانات کوچک را هم می‌خورند. این حیوان، گوش‌های درازی دارد. پاهای جلوی او کوتاه است و پنج پنجه دارد؛ پاهای

عقب، بلندتر است و چهار پنجه دارد. هر یک از پاهای این جانور، یک ناخن تیز دارد که از آن به‌عنوان وسیله دفاعی استفاده می کند. جنس نر کانگورو، از ماده آن بزرگ‌تر است. یکی از ویژگی‌هایی که این حیوان را از دیگر پستانداران متمایز می کند، هم‌خوانی حرکت پاهای عقب آن با دُم، در حین جهیدن است. این حیوان، به‌طور طبیعی در سال، یک بچه به دنیا می آورد که بعد از تولد، نود تا ۱۲۰ روز، نوزادش را درون کیسه‌اش همراه خود حمل می کند تا رشد نوزاد کامل شود. نوع بزرگ این جانور، کانگوروی قرمز است و کوچک‌ترین نوع کانگورو، نوع اهلی آن است که حدود سی سانتی‌متر طول دارد و بدون دم است. گونه کوچک این حیوان، به زندگی در مناطق آرام و خلوت علاقه دارد؛ درحالی که نوع قرمز و خاکستری آن، اجتماعی‌اند و در گروه‌های ده‌تایی یا بیشتر زندگی می کنند. میانگین عمر کانگورو، از دوازده تا هجده سال است که البته بستگی به وضع آب و هوا و خوراک جانور دارد. گفته می‌شود کانگوروهای بزرگ، بیشتر از ۲۸ سال هم زندگی می کنند.

کوآلا (Koala)

کوآلا بومی استرالیاست و زندگی و پناهگاهش، وابسته به درخت اُکالیپتوس است. امروزه کوآلا بیشتر در جنگل‌های اُکالیپتوس استرالیای غربی زندگی می کند. این جانور از میان هشتصد گونه اُکالیپتوس، ۳۵ گونه آن را برای تغذیه و زندگی خود انتخاب کرده‌است.

با توجه به این که در مناطق مختلف استرالیا گونه‌های متنوعی از اُکالیپتوس رشد می کند، کوآلایی که در شمال استرالیا زندگی می کند، در مقایسه با کوآلای جنوب، از گونه‌های اُکالیپتوس متنوع و متفاوت‌تری تغذیه می کند.

کوآلاها، در نواحی ساحلی استرالیای جنوبی و شرقی و در مناطقی که درختان اُکالیپتوس صمغ‌دار وجود دارند، فراوان‌ترند. آنها از درختانی که در خاک ضعیف رشد کرده‌اند؛ سرمازده و یا کم آب‌اند، تغذیه نمی کنند. این حیوان، روزانه دویست تا پانصد گرم برگ اُکالیپتوس می‌خورد. کوآلا به‌ندرت آب می‌نوشد؛ زیرا آب بدنش را از برگ‌های اُکالیپتوس تامین می کند. این جانور به دلیل اینکه خیلی کم آب می‌خورد کوآلا (بدون آشامیدن) نام گرفته‌است. ظاهر کوآلا، شبیه به

خرس است؛ با سری بزرگ روی تنه، دمی کوچک، دست و پایی بلند، صورتی گرد با بینی برجسته و گوش‌هایی گرد روی سرش. طول بدن این حیوان، بین ۶۹ تا ۷۹ سانتی‌متر است و بدنش پوشیده از خز یا مو است. اکثر آنها، اطراف گلو و سینه و قسمت‌های دیگر بدنشان، خز سفید رنگ دارند. نوع نر این جانور از نوع ماده آن، بزرگ‌تر است. نرِ بالغ، غده‌ای قهوه‌ای رنگ روی سینه‌اش دارد که ماده‌ای بودار تولید می‌کند که خزه‌های اطرافش را مرطوب و کدر می‌کند. جانور، این ماده را به درخت می‌مالد و از آن به‌عنوان وسیله ارتباطی استفاده می‌کند. نوع ماده، کیسه‌دار است و از بچه خود تا هفت ماه درون کیسه‌اش نگهداری می‌کند. این حیوان می‌تواند چشمانش را مثل دوربین روی یک چیز متمرکز و بدین وسیله فاصله آن را تعیین کند. این امر برای حیواناتی که از درختی به درخت دیگر می‌پرند، بسیار مهم است. این جانور، حس بویایی خوبی نیز دارد. طول عمر نوع ماده آن، سیزده تا بیست سال، و طول عمر نر آن، دوازده سال است. کوآلا، اجتماعی نیست و به جز مادران و فرزندان، بقیه کوآلاها تنها زندگی می‌کنند.

استرالیا، زیستگاه دو نوع پستاندار تخم‌گذار است که عبارتند از:

پلاتی‌پوس یا نوک اردکی یا اورنی تورنگ(Platypus)

این جانور، پستانداری خزدار است با پوزه‌ای دراز، مانند نوک اردک. پاهای جنس نر آن، برآمدگی استخوانی شکلی دارد که از آن برای دفاع از خود استفاده می‌کند. پلاتی‌پوس، شناگر ماهری است و در سوراخ‌های زیرزمینی(به طول نُه تا هجده متر) –که معمولاً نوع ماده آن را حفر می‌کند– زندگی می‌کند. پلاتی‌پوس ماده، روی دو و گاهی چهار تخم می‌خوابد.

خارپشت بی‌دندان یا اکیدنا(Echidna)

پاهای قوی و دمی کوتاه دارد و سرش کوچک است. خارپشت بی‌دندان ۳۰ تا ۶۰ سانتی متر طول دارد و بدنش از خارهای سفید و سیاه بسیار تیز پوشیده شده است و فاقد دندان بوده و با زبان خود مورچه‌ها و جانوران ریز را می‌گیرد. آنها در هر بار تخم گذاری یک تخم می‌گذارند که در درون کیسه مادر تبدیل به نوزاد می‌شود و تا هنگام رشد کافی در آن باقی می‌ماند و تغذیه می‌نماید.

برخی از حیوانات خاص استرالیا عبارتند از:

وامبت(Wombat)

این جانور، بومی استرالیا و جزیره تاسمانی، کیسه‌دار و شبیه خرس است؛ دندان‌هایش دائماً رشد می‌کنند و پنجه‌های بلندی دارد که از آن‌ها برای حفرکردن استفاده می‌کند. وامبت در حفره‌های زیرزمینی زندگی می‌کند؛ گیاه‌خوار است و شب به دنبال غذا می‌رود؛ دمی کوتاه دارد که رنگ آن از زرد تا سیاه متغیر است. وجود این جانور برای مزارع، مضر است. وامبت، سالی یک نوزاد به دنیا می‌آورد و آن را شش ماه درون کیسه‌اش حمل می‌کند.

شیطان تاسمانی(Tasmanian Devil)

جانوری کیسه‌دار و گوشت‌خوار که در تاسمانی زندگی می‌کند. نامش را به این دلیل شیطان گذاشته‌اند که ساکنان اروپایی اولیه این منطقه از صدای او می‌ترسیده‌اند.

طول بدن جانور هشتاد سانتی‌متر و دم او بیست تا سی سانتی‌متر است. حفره‌های زیرزمینی، محل زندگی این جانور است و به دلیل داشتن آرواره‌ها و دندان‌های قوی، می‌تواند هر چیزی بخورد. این جانور، گونه‌ای از حیوانات در حال انقراض است که قدمت آن به ششصد سال قبل می‌رسد.

دینگو(Dingo)

دینگو گونه دیگری از حیوانات استرالیاست. این حیوان، نوع وحشیِ سگ‌های اهلی است. غذای او گوشت است؛ اما غیر از گوشت، هر چیز دیگری می‌تواند بخورد. بومیان استرالیا از این حیوان در شکار استفاده می‌کنند.

حشرات

تنوع حشرات در استرالیا قابل توجه است؛ و حدود ۲۶۰ گونه پشه عامل انتقال بیماری به حیوانات و انسان‌ها وجود دارد. این پشه‌ها بیشتر در مناطق گرم و معتدل دیده می‌شوند.

کرم خاکی (Earthworm)

انواعی از کرم خاکی در استرالیا زندگی می‌کنند که گاهی طول آنها تا ۳/۷ متر می‌رسد. درازترین گونه کرم خاکی جهان در استرالیا زندگی می‌کند.

شترمرغ استرالیایی

پرندگان

در استرالیا ۶۴۹ گونه پرنده شناخته شده‌است که برخی از آنها عبارتند از:

شترمرغ استرالیایی (Cassowary)

از گونه‌های کهنِ پرندگانِ استرالیاست.

مرغ چنگ

مرغ چنگ (Lyrebird)

این پرنده، قدرت زیادی در تقلید صدا دارد.

کوکابورا (Kookaburra)

این پرنده صدای خشنی دارد، شبیه خنده‌های ترسناک.

انواع مختلف طوطی (Parrot)

از جمله طوطی کاکل‌دار که نوع سفید آن در تقلید، بسیار هوشمند است.

پرندگان دریایی

از جمله این پرندگان، مرغ نوروزی، چلچله دریایی، غاز دریایی و پنگوئن پرزدار هستند.

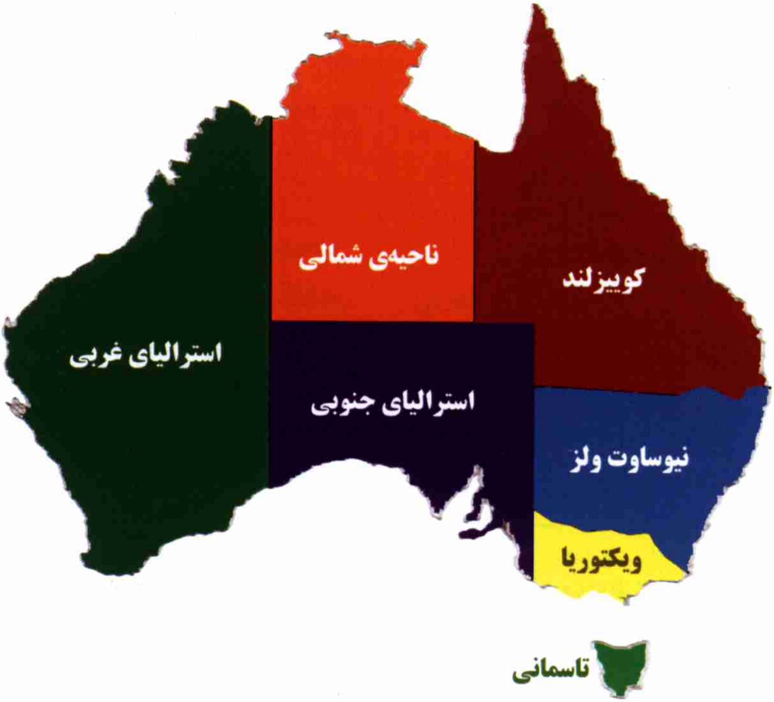
کوکابورا

آبزیان

بیش از سیصد گونه ماهی و جانور آبزی در آب‌های استرالیا وجود دارند. هفتاد نوع کوسه در آب‌های استرالیا زندگی می‌کنند که از این تعداد، چند نوع آن برای انسان خطرناک است. در آب‌های گرم جنوب، ماهی، صدف و خرچنگ برای مقاصد تجاری صید می‌شوند.

جغرافیای انسانی

جمعیت

براساس آمار سال ۲۰۱۱ ، استرالیا با ۲۲,۵۴۰,۳۵۵ نفر، پنجاه و یکمین کشور پرجمعیت جهان است و از نظر تراکم جمعیت، با ۲۷۷ نفر در هر کیلومترمربع، در مرتبه دویست و بیست و هفتم جهان است. استرالیا با توجه به وسعتش جمعیت کمی دارد.

جمعیت افراد زیر چهارده سال در این کشور، ۱۸/۶ درصد، افراد پانزده تا ۶۴ سال، ۶۷/۹ درصد و افراد بالای ۶۵ سال، ۱۳/۵ درصد است.

فاصله جاده‌ایِ شهرهای استرالیا با یکدیگر (کیلومتر)

	سیدنی	ملبورن	بریزبن	پرت	آدلاید	کانبرا	هوربارت	داروین
سیدنی		۸۷۹	۹۳۴	۳۹۴۷	۱۰۴۸	۲۹۰	۱۵۸۵	۳۹۷۸
ملبورن			۱۷۰۳	۳۴۲۱	۷۳۰	۶۶۶	۷۰۹	۳۷۵۷
بریزبن				۴۳۳۴	۲۰۴۹	۱۲۰۴	۲۴۱۰	۳۴۲۴
پرت					۲۶۹۳	۳۷۷۴	۴۱۱۹	۴۰۴۵
آدلاید						۱۱۹۷	۱۴۲۷	۳۰۲۸
کانبرا							۱۳۷۳	۳۹۴۴
هوربارت								۴۴۵۵

اغلب شهرهای بزرگ و مناطق پرجمعیت استرالیا در جنوب‌شرقی آن واقع شده. می‌توان گفت هفتاد درصد جمعیت این کشور، در دَه شهر بزرگ آن -که اکثراً در دشت‌ها و سرزمین‌های حاصل‌خیز سواحل شرقی و نواحی سواحل جنوب‌شرق واقعند- زندگی می‌کنند. متوسط سن جمعیت استرالیا بالا و میزان زاد و ولد در آن، رو به کاهش است؛ زیرا امروزه تعداد بیشتری از زنان، دیرتر ازدواج می‌کنند و بچه‌های کمتری دارند. رشد سالانه جمعیت این کشور ۱/۲۰ درصد است.

ردیف	نام شهر	جمعیت(نفر)۲۰۰۹
۱	سیدنی(Sydney)	۴,۵۰۴,۴۶۹
۲	ملبورن(Melborn)	۳,۹۹۵,۵۳۷
۳	بریزبن(Brisbane)	۲,۰۰۴,۲۶۲
۴	پرت(Perth)	۱,۶۵۸,۹۹۲
۵	آدلاید(Adelaide)	۱,۱۸۷,۴۶۶
۶	گلد کوست(Gold Coast)	۵۷۷,۹۷۷
۷	نیو کاسل(Newcastle)	۵۴۰,۷۹۶
۸	کانبرا(Kanberra)	۳۵۱,۸۶۸
۹	ولونگونگ(Wollongong)	۲۸۸,۹۸۴
۱۰	سان شاین کوست(Sunshine Coast)	۲۴۵,۳۰۹

جدول ایالات و قلمروهای استرالیا

ردیف	ایالت	نوع	مرکز	جمعیت (۲۰۱۰)	مساحت (کیلومترمربع)
۱	کوینزلند (Queens land)	ایالت	بریزبن (Brisbane)	۴,۵۱۶,۳۶۱	۱,۸۵۲,۴۶۲
۲	نیوساوت ولز (New south wales)	ایالت	سیدنی (Sydney)	۷,۲۳۸,۸۱۹	۸۰۹,۴۴۴
۳	استرالیای جنوبی (South Australia)	ایالت	آدلاید (Adelaide)	۱,۶۴۴,۶۴۲	۱,۰۴۳,۵۱۴
۴	استرالیای غربی (Wester Australia)	ایالت	پرث (Perth)	۲,۲۹۶,۴۱۱	۲,۶۵۴,۶۱۵
۵	ویکتوریا (Victoria)	ایالت	ملبورن (Melborn)	۵,۵۴۷,۵۲۷	۲۳۷,۶۲۹
۶	تاسمانی (Tasmani)	ایالت	هوبارت (Hobart)	۵۰۷,۶۲۶	۹۰,۷۵۸
۷	Ashmore and Cartier Islands	خارجی	(West Islet)	۰	۱۹۹
۸	Australian Antarctic Territory	خارجی	(Mawson Station)	۱۰۰۰	۵,۸۹۶,۵۰۰
۹	Christmas Island	خارجی	Flying Fish Cove	۱,۴۹۳	۱۳۵
۱۰	Cocos (Keeling) Islands	خارجی	West Island	۶۲۸	۱۴
۱۱	Coral Sea Islands Territory	خارجی	(Willis Island)	۳	۱۰
۱۲	Heard Island and McDonald Islands	خارجی	(Atlas Cove)	۰	۱۴۴
۱۳	Norfolk Island	خارجی	Kingston	۲,۱۱۴	۳۵
۱۴	منطقه شمالی (Northen territory)	قلمرو	داروین (Darwin)	۲۲۹,۶۷۵	۱,۴۲۰,۹۷۰
۱۵	منطقه پایتخت (Capital territory)	قلمرو	کانبرا (Kanberra)	۳۵۸,۸۹۴	۲,۳۵۸
۱۶	Jervis Bay Territory	قلمرو	(Jervis Bay Village)	۶۱۱	۷۰

پرچم

پرچم استرالیا در سال ۱۹۰۱ همزمان با استقلال این کشور از بریتانیا طراحی و تصویب شد. بطور رسمی مشخصات پرچم کنونی استرالیا در سال ۱۹۵۴ به تصویب مقام‌های استرالیایی و نیز ملکه الیزابت رسید. پرچم استرالیا به شکل یک مستطیل آبی رنگ است که در گوشه سمت چپ، بالای آن، پرچم انگلستان است؛ یک ستاره سفید بزرگ در پایین پرچم انگلستان و پنج ستاره سفید کوچک هم در سمت راست پرچم است.

وجود پرچم انگلستان در این پرچم، نماد حکومت انگلستان است که زمانی استرالیا، مستعمره آن بوده‌است. وجود ستاره بزرگ هفت گوشه، زیر مستطیل، که شش گوشه آن به شش ایالت و یک گوشه آن به قلمروهای درونی و بیرونی اشاره دارد، نماد استقلال استرالیاست. وجود پنج ستاره دیگر (که به جز یکی از آنها که پنج گوشه است، بقیه شش گوشه‌اند) اشاره به ستاره‌های درخشان نیمکره جنوبی است. رنگ آبی زمینه پرچم نیز اشاره به جزیره بودن این کشور است.

نیوساوث‌ولز	ویکتوریا	کوئینزلند	استرالیای جنوبی	استرالیای غربی	تاسمانی
صلیب سنت جورج و شیر و ستاره	تاج شاهنشاهی و صلیب جنوبی	یک صلیب مالتی آبی و تاج	لوله دراز استرالیایی	یک قوی سیاه	یک شیر قرمز

زبان و خط

زبان رسمی در استرالیا انگلیسی با لهجه استرالیایی است که برخی واژه‌های بومیان استرالیایی در آن وارد شده‌است. قبل از ورود اروپائیان به این کشور،مردم بومی به دویست تا ۲۵۰ زبان مجزا صحبت می کرده‌اند و مهم‌ترین گروه زبانی بومیان استرالیا پامانیونگایی(Pamanyungan) بوده که در اکثر شهرهای این کشور، به آن صحبت می کرده‌اند. زبان انگلیسی که در استرالیا به کار می‌رود، با آن‌چه در انگلستان رایج است، کمی فرق می کند؛ برای مثال، به استرالیا(Aussy) و به مهد

زبان	تعداد سخنگو (نفر)
انگلیسی	۱۵،۵۸۱،۳۳۳
ایتالیایی	۳۱۶،۸۹۵
یونانی	۲۵۲،۲۲۶
کانتونیزی	۲۴۴،۵۵۳
عربی	۲۴۳،۶۶۲
ماندارین	۲۲۰،۶۰۰
ویتنامی	۱۹۴،۸۶۳
سایر	۷۳۷،۵۳۲

کودک (Kindy)، می گویند.

اختلاف لهجه در مناطق مختلف استرالیا نامحسوس است. تفاوت لهجه‌های استرالیایی در مناطق دورافتاده کشور نسبت به شهرنشینان طبقه متوسط -که بسیاری از آنها اجداد بریتانیایی دارند- بیشتر است.

انگلیسی استرالیایی، شبیه انگلیسیِ بریتانیایی با گویش‌های محلی خاص استرالیا است که استراین (Strine) نامیده می‌شود. استراین بدیع‌ترین شکل زبان در استرالیا و پر از اختصار، پیچاندن لغات، اغراق و اصطلاحات عامیانه است. از لحاظ تعداد سخن‌گویان، این کشور، چهارمین کشور انگلیسی زبان جهان بعد از آمریکا، انگلستان و کاناداست.

معمول است که می‌گویند استرالیایی‌ها نمی‌توانند تصمیم بگیرند که از املای آمریکایی استفاده کنند یا بریتانیایی؛ در نتیجه در مکاتبات آن‌ها غلط املایی فراوان است. امروزه در استرالیا تلاش زیادی برای احیای زبان محلی صورت می‌گیرد. به‌طوری که، در مدارس مخصوص غیر بومیان، زبان انگلیسی بعد از زبان اصلی استرالیایی آموزش داده می‌شود.

زبان‌های ساکنان بومی

تاریخ فرهنگی جامعه بومیان استرالیا به هفتادهزار سال قبل از عصر یخ‌بندان برمی‌گردد. هنگام ورود اولین کاروان مهاجران در سال ۱۷۸۸ به استرالیا، حدود ۲۵۰ نوع زبان در این کشور وجود داشته که شامل تقریباً هفتصد لهجه مختلف بوده‌است. از آن زبان‌ها امروزه فقط حدود بیست زبان باقی‌مانده است که در مدارس آموزش داده‌می‌شود.

نژاد و مهاجرت

سرزمین استرالیا از ده‌ها هزار سال پیش، زیستگاه انسان بوده‌است. بومیان استرالیا که با نام اَب اُریجینال‌ها (Aboriginals) شناخته می‌شوند، ساکنان قدیمی استرالیا هستند. گمان می‌رود اجداد این افراد در حدود چهل هزار سال پیش، از جنوب آسیا به این مکان مهاجرت کرده باشند. از جمعیت بومیان استرالیا به تدریج کاسته‌شده و امروزه بخش کوچکی از جمعیت استرالیا را تشکیل می‌دهند. مردم این کشور، گروه‌های مختلفی از مهاجران اغلب اروپایی هستند که بیشتر، از انگلستان و اسکاتلند، ایرلند، هلند، یونان و پرتغال آمده‌اند.

از دیگر نژادها نیز می‌توان چینی، ژاپنی، هندی، ایرانی و افغانی را نام برد. بیش از ۲۱/۸ میلیون نفر از جمعیت این کشور را مهاجران اروپایی تشکیل می‌دهند. با ورود سفیدپوستان به این سرزمین، ساختار زندگی بومیان به شدت دگرگون شد. آن‌ها امروزه با دیگر مردم استرالیا زندگی می‌کنند و سنت‌های خود را تا حدی حفظ کرده‌اند.

در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۶، بیش از ۱۳۱ هزار نفر از مهاجران استرالیا، اغلب از آسیا و اقیانوسیه بودند.

جمعیت مهاجران در سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۰۷ به ۱۴۴ هزار نفر رسید و در مجموع، در سال‌های ۲۰۰۸- ۲۰۰۹ این رقم به سیصدهزار نفر افزایش یافت. بیشترین میزان مهاجرت به استرالیا بعد از جنگ جهانی دوم بوده‌است.

بومیان استرالیا شامل دو گروه عمده هستند: بومیان جزایر تنگه تورس(Torres) و بومیان ساکن استرالیا که به اَب‌اُریجینال مشهورند. چند صد قبیله پراکنده از بومیان استرالیا به ثبت رسیده که بزرگ‌ترینِ آنها قبایل زیر هستند:

پیچان چاچارا(Pitjantjatjara)

که در مرکز استرالیا و در نزدیکی کوه اولورو (Uluru) زندگی می‌کنند.

آرِنته(Arrernte)

گروهی از بومیان استرالیا که نگهبان سرزمین‌های آرنته در اطراف چشمه‌های آلیس (Alice Springs) در مرکز استرالیا هستند.

لوریچا(Luritja)

نام این قبیله، از گویش محلی بومیان استرالیا که در سرزمین‌های شرقی زندگی می‌کرده‌اند، گرفته شده‌است. این گروه از بومیان در نواحی غرب و جنوب چشمه‌های آلیس زندگی می‌کنند.

وارپیری(Warlpiri)

گروهی از بومیان استرالیا هستند که به زبان وارپیری صحبت می‌کنند و در ایالات شمالی در غرب چشمه‌های آلیس ساکنند.

در حال حاضر، جمعیت سفیدپوستان در استرالیا ۹۵/۲ درصد، بومیان دو درصد، آسیایی‌ها ۱/۳ درصد و بقیه ۱/۵ درصد است.

مهاجرین جدید ساکن استرالیا برحسب محل تولد(۲۰۰٦)

ردیف	کشور محل تولد	تعداد ساکنین تخمین زده شده
۱	انگلستان	۱,۱۵۳,۲۶۴
۲	نیوزیلند	۴۷۶,۷۱۹
۳	ایتالیا	۲۲۰,۴۶۹
۴	چین	۲۰۳,۱۴۳
۵	ویتنام	۱۸۰,۳۵۲
۶	هندوستان	۱۵۳,۵۷۹
۷	فیلیپین	۱۳۵,۶۱۹
۸	یونان	۱۲۵,۸۴۹
۹	آفریقای جنوبی	۱۱۸,۸۱۶
۱۰	آلمان	۱۱۴,۹۲۱
۱۱	مالزی	۱۰۳,۹۴۷
۱۲	هلند	۸۶,۹۵۰
۱۳	لبنان	۸۶,۵۹۹
۱۴	هنگ کنگ	۷۶,۳۰۳
۱۵	سریلانکا	۷۰,۹۰۸

مذهب

تا پیش از ورود اروپائیان به این منطقه، بومیان استرالیا دین سنتی خود را داشتند؛ ولی امروزه اکثر مردم این کشور به مسیحیت گرویده‌اند. با آغاز مهاجرت اروپاییان به این سرزمین، فرقه‌های گوناگون مسیحیت در این کشور به فعالیت پرداختند و در نتیجه فعالیت این گروه‌ها افراد بیشتری به این دین گرویدند.

در قرن بیستم با مهاجرت مردم آسیای جنوب‌شرقی(چین، هند و خاورمیانه) آیین‌ها و ادیان بودایی، اسلام و یهودی در این کشور شناخته‌شد.

استرالیا جامعه‌ای غیرمذهبی است و مذهب رسمی ندارد. به‌طور کلی،

استرالیایی‌ها در زمینه مذهب، تعصب چندانی ندارند. در استرالیا دین از حکومت جداست. درصد پایینی از جمعیت استرالیا مسلمانند که از کشورهای مختلف به این کشور مهاجرت کرده‌اند. این گروه‌ها چندین مسجد دارند؛ ولی هیچ‌گونه هماهنگی و پیوندی میان آنها وجود ندارد. دیگر اقلیت‌های دینی، به‌ویژه یهودیان و پیروان بهاییت، با وجود پایین بودن شمار پیروانشان، از نفوذ و قدرت نسبتاً بالایی در جامعه برخوردارند.

جمعیت مسیحیان در استرالیا، ۷۰/۹ درصد، بوداییان، ۱/۹ درصد، مسلمانان، ۱/۵ درصد و دیگر ادیان، ۲۵/۷ درصد کل جمعیت است.

برخلاف غرب اروپا، مسیحیت ارتودکس در استرالیا، به‌خصوص در سیدنی و ملبورن، پرطرفدار است. کلیساها، به‌ویژه کلیسای کاتولیک، نقش عمده‌ای در آموزش و پرورش دارند و بودجه برخی از مدارس، تا حدودی توسط کلیسا تأمین می‌شود. استرالیایی‌ها چندان اهل کلیسا رفتن نیستند و حدود بیست درصد از آنها ادعا می‌کنند هیچ مذهبی ندارند.

اسلام در استرالیا

اسلام سومین دین بزرگ در استرالیا پس از مسیحیت و آیین بودایی است؛ البته تعداد افراد فاقد مذهب نیز در این کشور زیاد است. در سال ۲۰۰۶، تقریباً ۳۴۰,۳۹۲ نفر، یا به عبارتی ۱/۷۱ درصد از جمعیت استرالیا، را مسلمانان تشکیل داده بوده‌اند که اکثر آنها ایرانی، لبنانی و ترک‌های ترکیه هستند. اولین گروه مسلمانان را در سال ۱۸۶۰ میلادی، انگلیسی‌ها به این قاره وارد کردند. انگلیسی‌ها هنگام ورود به این منطقه برای شناسایی راه‌ها و کشف طلا در صحراهای استرالیا مجبور به استفاده از ساربانان افغانی بودند و نخستین بار، دوازده ساربان و ۱۲۰ شتر از افغانستان وارد این کشور شد. افغان‌ها برای انجام فرایض دینی خود عبادتگاه‌هایی در مناطق مختلف، از جمله در صحراها بنا کردند که آثار برخی از آنها تاکنون باقی‌است.

هم اکنون مسلمانان استرالیا در شهرهای اصلی مثل سیدنی، ملبورن و پرث متمرکزند. در شهر سیدنی، ۳/۹ درصد جمعیت مسلمانند. مابقی مسلمانان به‌ترتیب در شهرهای بریزبن،آدلاید، کانبرا، تاسمانی و داروین ساکن‌اند.

گروهی معتقدند آشنایی مردم استرالیا با اسلام به زمان ورود برخی مسلمانان جنوب‌شرق آسیا برمی‌گردد که برای ماهیگیری به استرالیا آمده بوده‌اند. اولین مهاجران مسلمان، نقش مؤثری در احیای دین اسلام در این کشور داشته‌اند؛ امروزه بعضی مناطق دارای اسامی اسلامی شده‌اند؛ مثل خلیفی، قنطره، تل بیجا.

مساجد استرالیا

مسجد آدلاید(Adelaide)

اولین مسجد آدلاید در سال ۱۸۸۹ احداث شدکه اکنون جزو آثار باستانی استرالیاست.

مسجد لیکمبا(Lakemba)

که به نام مسجد علی‌ابن‌ابیطالب(ع) نیز مشهور است در لیکمبا در نیوساوث‌ولز واقع‌شده و از بزرگ‌ترین مساجد استرالیاست. اکثر لبنانی‌ها به این مسجد می‌روند.

مسجدآوبورن گالیپولی(Auburn Gallipoli)

در آوبورنِ نیوساوث‌ولز است و اکثر ترک‌ها به آنجا می‌روند.

مسجد الزهرا(Al-Zahra)

در شهر سیدنی است.

مسجد الرسول(Al-Rasool)

در شهر سیدنی است.

محل استقرار بیشترین مسلمانان شهرهای استرالیا به شرح زیر است:

نام شهر	محل استقرار مسلمانان
سیدنی	محله لیکمبا
ملبورن	محله برونزیک

فرهنگ و آداب و روسوم

بعد از اسکان اروپاییان، شیوه زندگی در استرالیا، بازتابی از زندگی مردم انگلیس شد. در نتیجه استرالیا کشوری چند فرهنگی شناخته می‌شود. زندگی و فرهنگ مردم استرالیا امروزه مشابه با فرهنگ اروپای غربی و آمریکای شمالی است. مخصوصاً از اواسط قرن بیستم، فرهنگ آمریکا از طریق سینما و تلویزیون بر فرهنگ مردم استرالیا تاثیر زیادی گذاشته است. در این کشور حق مساوی بین زن و مرد وجوددارد. اکثر مادران در خارج از خانه کار می‌کنند. زوج‌ها قبل از ازدواج مدتی با هم زندگی می‌کنند. تعداد بچه‌ها معمولاً دو تا سه تا در هر خانواده است. مردم استرالیا

علاقه زیادی به ورزش و به خصوص فعالیت‌های تفریحی در محیط باز دارند و در حقیقت ورزش نقش مهمی در فرهنگ و زندگی مردم استرالیا دارد.

در کنار ورزش، هنر از جمله موسیقی و رقص نیز از تفریحات مردم استرالیاست.

تعطیلات ملی

- **روزسال نو(New year):** اول ژانویه (یازدهم دی)

- **روزملی استرالیا(Australia Day):** ۲۶ ژانویه(ششم بهمن) هرسال، در چنین روزی به مناسبت ورود اولین ناوگان دریایی به سیدنی در سال ۱۷۸۸میلادی، جشنی برپا می‌شود که در آن پرچم انگلیس را بالا می‌برند و حکومت پادشاهی انگلستان در سراسر کرانه شرقی سواحل استرالیا اعلام می‌شود.

- **عید پاک(Easter):** یکشنبه‌ای بین ۲۲ مارس تا ۲۵ آوریل (۲فروردین تا ۵ اردیبهشت)؛

- **روز دفاع ملی(Anzac Day):** ۲۵آوریل(پانزدهم اردیبهشت)، این روز در ابتدا روز یادبود کشته شدگان استرالیا و نیوزیلند در نبرد گالیپولی ترکیه در سال ۱۹۱۵ بوده است. اما بعدها روز قدردانی از خدمات ارتش این دو کشور شد. بیشتر شهرهای این دو کشور، بناها و میدان‌هایی برای یادبود آنزاک دارند و این مراسم در آن‌ها برگزار می‌شود.

- **جشن تولد ملکه(Queen's Official Birthday):** (۲۱ خرداد) هر سال، در سراسر استرالیا با برگزاری مراسم و برنامه های مختلف از جمله مسابقات اسب‌دوانی در جنوب و در تاسمانی با کوه‌نوردی، این روز را جشن می گیرند.

- **روز کارگر(Labour Day):** ششم اکتبر(۱۵ مهر) هر سال، در سراسر جهان، روزی را با نام روز ملی کارگر گرامی می‌دارند. در استرالیا این روز، اولین دوشنبه ماه اکتبر(مهر) است.

- **روز کریسمس(Christmas):** ۲۵ دسامبر(چهارم دی)، روز تولد مسیح(ع)است.

- **روز باکسینگ(Boxing Day):** ۲۶دسامبر(پنجم دی)، روز تعطیل عمومی و رسمی بعد از کریسمس در استرالیاست.

خوراک

به دلیل وجود اقوام مختلف در استرالیا، غذاهای این کشور متنوع است.

استرالیایی‌های بومی، سبک آشپزی خاصی دارند. مردمِ این کشور، عاشق غذا خوردن هستند و غذا خوردن یکی از بزرگ‌ترین تفریحات آنان محسوب می‌شود؛ به همین دلیل بسیاری از آنها با مشکل اضافه وزن مواجهند.

در چند دهه اخیر، یکی از بزرگ‌ترین تغییرات در استرالیا مربوط به سبک آشپزی و غذاهای این کشور بوده‌است. تأثیرات و سلایق آشپزی انگلیسی‌های محافظه‌کار تا دهه هفتاد بر استرالیا حاکم بود؛ ولی پس از آن که مهاجرانی از کشورهای مختلف به استرالیا آمدند و نسل جوان استرالیا نیز به نقاط مختلف دنیا سفر کرد، انقلابی در سبک آشپزی پدید آمد و مردم روش‌های قدیمی را کنار گذاشتند.

بهبود کیفیت و رونق نوشیدنی‌های استرالیایی نیز، تأثیر عظیمی بر افزایش تعداد رستوران‌های خوب و ارزان قیمت داشت و امروزه استرالیا به‌خاطر داشتنِ متنوع‌ترین صورت غذاهای جهان به خود می‌بالد.

خوراک اصلی استرالیایی‌ها تا پیش از دهه هفتاد بیشتر، پای گوشت، ماهی، سیب‌زمینی سرخ‌کرده، استیک، تخم‌مرغ و همبرگر بود. در کل، استرالیایی‌ها به غذاهای گوشتی علاقه زیادی دارند تا جایی که برخی از آنها صبحانه نیز استیک می‌خورند؛ ولی امروزه این روند رو به کاهش است و تعداد گیاه‌خواران در این کشور رو به افزایش است. غذاهای آماده معمولی مثل، سوسیس و گوشت، در استرالیا علاقمندان زیادی دارد.

صبحانه در میان مردم استرالیا، به صورت‌های مختلفی تهیه می‌شود. در مناطق گرم، معمولاً شامل نان تُست، غلات و میوه جات است. در مناطق سرد، صبحانه شامل بیکن(گوشت سرخ‌شده)، تخم‌مرغ، قارچ، لوبیای پخته، سوسیس، گوجه‌فرنگی و نان تُست می‌شود. شام در استرالیا اصلی‌ترین وعده غذایی است. غذاهایی که برای شام مصرف می‌شوند؛ معمولاً گوشت کبابی، سبزیجات پخته، اسپاگتی، پیتزا، سالاد، سوپ و تخم پرندگان است. اکثر استرالیایی‌ها عادت دارند غذای خود را با پنیر محلی به تمام برسانند.

پای گوشت

پای فلوتر

پای گوشت(Meat pie)

پای گوشت(گوشت هر حیوانی)، غذای ملی و یکی از پرطرفدارترین غذاهای آماده استرالیاست، که در آن، گوشت در سُس گوجه یا آب گوشت غوطه‌ور است. در جنوب استرالیا، این پای گوشت در سوپ نخود تهیه می‌شود و روی آن سُس گوجه می‌ریزند. به این پای گوشت، پای فلوتر (Pie Floater) به معنای پای شناور، گفته می‌شود.

چیکورول

چیکو رول(Chiko Roll)

چیکو رول غذای خوشمزه‌ای است که از گوشت گوسفند، کرفس، کلم، جو، برنج، هویج و ادویه‌جات تهیه می‌شود که آن‌ها را در خمیری از آرد و تخم‌مرغ می‌پیچند و سرخ می‌کنند.

گوشت کانگورو

گوشت کانگورو در استرالیا به‌خاطر داشتنِ مزه گوشت شکار و کلسترول پایین، محبوبیت زیادی دارد. از گوشت کانگورو بیشتر به شکل استیک استفاده می‌شود.

گوشت کروکودیل

گوشت کروکودیل -مزه‌ای بین گوشت مرغ و ماهی دارد- و در مناطق شمالی مصرف می‌شود.

بارامندی

غذاهای دریایی

به دلیل وجود آبزیان متنوع در استرالیا این کشور، غذاهای دریایی متنوعی دارد. انواع ماهی قزل‌آلای رنگین و قهوه‌ای، ماهی آزاد پرورشی، ماهی اطلس، خرچنگ خاردار، صدف دو کفه‌ای، میگو، کوسه‌ماهی، ماهی روغن مرجانی خاردار اقیانوس، ماهی تُن و بارامُندی(Barramundi) (نوعی ماهی خاردار که از خوش‌طعم‌ترین ماهیان استرالیاست) در غذاهای استرالیایی، به‌کار می‌روند.سخت‌پوستان و نرم‌تنان استرالیا نیز معروف‌اند که از آن‌ها می‌توان به خرچنگ خاردار، صدف، آبالون(نوعی

صدف دریایی)، ماسل(انواع صدف های دو کفه‌ای) و اسکالوپ(نرم‌تن دو کفه ای) اشاره کرد.

نان محلی استرالیا به نام دامپر(Domper) - که از آب، نمک و آرد تهیه می‌شود و روی ذغال پخته می‌شود- طرفداران زیادی دارد. ملبورن پایتخت خوراکی های لذیذ استرالیاست و سیدنی از این جهت رقیب این شهر است.

این دو شهر می‌توانند از نظر تنوع و کیفیت غذا با اکثر شهرهای بزرگ جهان، مانند هنگ کنگ، لندن، نیویورک و پاریس برابری کنند.

شیرینی‌ها

پاولووا(Pavlova)

شیرینی خوشمزه‌ای که از سفیده تخم‌مرغ تهیه می‌شود. در تهیه این شیرینی، سفیده را آن‌قدر هم می‌زنند تا سفت شود و سپس شکر، سرکه سفید، نشاسته ذرت و وانیل را به آن اضافه می کنند و بعد از این که به این مواد، شکل دادند، روی آن را با میوه‌های تازه، تزیین می کنند.

لمینگ تُن(Lamington)

نوعی کیک اسفنجی است که روی آن را با لایه شکلات می‌پوشانند و با نارگیل تزیین می کنند. گاهی این کیک را نصف می کنند و لایِ آن مربای توت‌فرنگی یا خامه اضافه می کنند.

دسرها

از میان معروفترین دسرهای استرالیایی می توان به این موارد اشاره کرد:

بیسکوییت آنزاک

بیسکوییت آنزاک(Anzac Biscuit)

این بیسکوییت از آرد جو، نارگیل و شربت طلایی تهیه می‌شود. اولین بار زنان استرالیایی این بیسکوییت را برای سربازان جنگ جهانی اول تهیه کردند.

جافاس

جافاس(Jaffas)

جافاس، شکلات کوچک و گردی است که درون آن، مواد شکلاتی نرم و لایه بیرونی آن آب‌نبات رنگی باطعم پرتغال است. نام این شکلات از کلمه عبری یا یهودیِ جاف(Jaff) به معنای رنگ پرتغالی گرفته شده‌است. این شکلات، از شکلات‌های محبوب و قدیمی استرالیاست.

ماسک استیک

ماسک استیک(Musk Stick)

نوعی شکلات است که از مواد چسبناک نیمه سفت صورتی رنگ تهیه می‌شود و مزه و طعم آن، یادآور عطر بیدمشک است.
بستنی‌های استرالیا نیز معروفند و یکـــی از معـــروف‌تریـــن انواع آن، نرژن واز (Norgen Vaaz) است.

پوشاک

مردم استرالیا پوشاک سنتی ندارند و به شیوه غربی‌ها لباس می‌پوشند. اغلب آن‌ها در حالت عادی، غیررسمی لباس می‌پوشند و مانند سایر کشورها معمولاً بر اساس نوع مجلس و مکان مطابق با مُد روز لباسشان را انتخاب می‌کنند.
در استرالیا، لباس تیره یا سیاه را معمولاً در عزاداری می‌پوشند. لباس‌های محلی را می‌توان از فروشگاه‌های مخصوص این لباس‌ها خرید؛ مثلاً فروشگاه آر.ام. ویلیامز(R.M.Williams)، که لباس‌هایش در سرتاسر جهان پرطرفدار و شناخته شده‌است و چکمه‌های سوارکاری، کلاه‌های لبه‌دار(Akubra)، لباس کار، پالتوهای پوست گوسفند و کمربندهای چرم می‌فروشد. پوشاک مرغوب و مارک‌دار در استرالیا نسبتاً گران است، زیرا برای البسه و کفش‌های وارداتی مالیات بالایی وضع می‌شود. در اوایل دهه هفتاد، صنعت تولید پوشاک در استرالیا پر رونق بود؛ اما در دهه‌های اخیر به‌خصوص با رشد این صنعت در چین، صنعت مذکور، رونق خود را از دست داده.

ادبیات

ادبیات کشور استرالیا با ادبیات بومیان آغاز می‌شود. ادبیات بومیان، شامل اسطوره، افسانه، روایات تاریخی، دعاها، سرودهای مذهبی و ترانه‌هایی با موضوع عواطف انسانی که به صورت نسل به نسل منتقل شده است به‌صورت شفاهی. گردآوری این ادبیات شفاهی در استرالیا از اوایل قرن بیستم آغاز شد.

موضوع ادبیات داستانی استرالیا در قرن نوزدهم، رویدادها و دشواری‌های زندگی مهاجران بود. ادبیات در این دوران، پایگاه برجسته‌ای نداشت. شعر نیز در این دوره، بازتاب شعر رمانتیک انگلستان بود.

ادبیات قرن بیستم با ظهور جنبش‌های استقلال طلبانه در استرالیا دچار تحول شد. درون‌مایه ادبیات داستانی این دوره غرور ملی، ارزش‌های زندگی ساده روستایی و خاطرات محکومان و تبعیدی‌های انگلیسی بود. از معروف‌ترین نویسندگان این دوران می‌توان به جوزف فورفی(Joseph Furphy) (۱۹۱۲-۱۸۴۳) اشاره کرد، که از او به‌عنوان پدر رُمان استرالیا یاد می‌شود. آثار او بیانگر عشق به سرزمین، همدردی با کارگران و مخالفت با فرمان‌روایی و سلطه انگلستان است. یکی از آثار برجسته او" چنین است زندگی" (Such is Life) (۱۹۰۳)، نام دارد. شعر این دوران هم به‌صورت آواز و ترانه‌های کارگری سروده می‌شد و از شاعران مشهور این دوره هنری لاوسن(Henry Lawson) و بانجو پاترسون(Banjo Paterson) بوده‌اند.

در نیمه دوم قرن بیستم، گرایش‌های ملی کاهش یافت و زندگی انسان و پیچیدگی‌های عاطفی و روانی وجود او مورد توجه نویسندگان قرار گرفت.

اولین مجموعه شعر چاپ‌شده در استرالیا، اولین ثمره شاعری استرالیایی(First Fruit of Australian Poetry) (۱۸۱۹) نام داشت که بارون فیلد(Barron Field) انگلیسی، آن‌را سروده است. بعد از این کتاب، چارلز تامسون(Charles Tampson)، کتابی به نام(Wild note from the lyre of narrative minstrel) (۱۸۲۶) منتشر کرد که اولین کتاب شعر چاپ‌شده یک استرالیایی بود.

اولین مجموعه داستان استرالیا داستان مهاجران(Tale of the Colonies) نام داشت؛ اثر چارلز راوکرافت(Charles Row Croft) که در سال ۱۸۴۳ منتشر شد.

رشد و پیشرفت ادبیات استرالیا، از زمانی آغاز شد که پاتریک وایت(Patrick White) (۱۹۹۰-۱۹۱۲) - از نویسندگان برجسته استرالیا- اولین جایزه نوبل استرالیایی‌ها را به‌خاطر نوشتن رُمان چشم طوفان(Eye of the Storm) (۱۹۷۳) دریافت کرد. مایل فرانکلین(Mile Franklin) (۱۹۴۵-۱۸۷۹) نیز به‌خاطر نوشتن رُمان شغل عالیِ من(My Brillian Carrer) (۱۹۰۱) با مضمون طرفداری از حقوق زنان، مشهور شد. فرانک دالبی(Frank Dalby) (۱۸۹۳-۱۹۷۰)، یکی از نویسندگان استرالیایی است که به‌خاطر داستان‌هایش در مورد حیوانات، شهرت یافته‌است. از آثار او می‌توان به داستی(Dusty) (۱۹۳۴) اشاره کرد. اِلِنور دارک(Eleanor Dark) نیز با رُمان‌های تاریخیش مثل سرزمین بی‌زمان(The timeless land) (۱۹۸۱)

به شهرت رسیده‌است. دیوید مالوف (۱۹۳۴) با افسانه‌ای متمایز و برجسته به‌نام به‌خاطر آوردن بابل(Remembering Babylon) (۱۹۹۶) شهرت یافت.

کتاب های زندگی خیالی(An Imaginary life) (۱۹۷۸) و نیمی از زمین هارلندز(Harlands half Acre) (۱۹۸۴)، نوشته دیوید مالوف(David Malouf) به‌ترتیب در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، جزو دَه کتاب برگزیده استرالیا بوده‌اند.

کریستوفر برنان(Christopher Bernnan) (۱۹۳۲-۱۸۷۰) و آدام لینسی گوردن (Adam Lindsay Gordon) (۱۸۷۰-۱۸۳۳) از شاعران ملی استرالیا هستند.

آثار هر دو شاعر به شیوه سنتی و با اشاره و کنایه‌های کلاسیک است. گوردن، تنها شاعر استرالیایی است که بنای یادبودی برای او در وست مینستر(West Minister) انگلستان ساخته‌اند.

از جوایز ادبی استرالیا می‌توان به این موارد اشاره کرد:

- جایزه بزرگ آنه(Anne Elder Award) که در سال ۲۰۰۹ به اِما جونز(Emma Jones) شاعر و نویسنده داده‌شد؛
- جایزه ادبی ووگِل(The Australian/Vogel Literary Award) که در سال ۲۰۰۹ به دو نویسنده کریستل تورنل(Kristel Thornell) و لیزا لانگ(Lisa Lang) اعطا شد؛
- جایزه برترین آثار ادبی کوینزلند(Queensland Premier's Literary Awards) که در سال ۲۰۱۰ به جان ماکسول کوتسی(John Maxwell Coetzee) نویسنده آفریقایی الاصل تبعه استرالیا تعلق گرفت.

هنر

قدمت هنرهای تجسمی در استرالیا به دوران ماقبل تاریخ بازمی‌گردد. بسیاری از آثار هنری بومیان استرالیا در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار دارند.

ورود مهاجران به این کشور بتدریج سبک هنری بومیان آن را نیز تحت تاثیر خود قرار داد و خود نیز بی‌تاثیر از سبک بومی نماند.

در حال‌حاضر بازار هنرهای معاصر استرالیا بسیار پر رونق است؛ به‌ویژه آثار هنری بومی مدرن، که در سال‌های اخیر محبوبیت فراوانی یافته و در بسیاری از گالری‌ها به نمایش درمی‌آید و گاه با قیمت‌های گزاف به فروش می‌رسد.

معماری

سبک معماری این کشور از سبک معماری کشورهای انگلستان و آمریکا اقتباس شده‌است. ساختمان‌هایی که بومیان، قبل از سکونت اروپاییان در استرالیا ساخته‌اند، امروز کمتر به چشم می‌خورد؛ زیرا خانه‌های آن‌ها اغلب موقتی بوده‌اند. بعد از ورود اولین اروپاییان به استرالیا، ساختمان‌سازی به سبک اروپا در این کشور صورت گرفت. از مشخصه‌های خانه‌های استرالیا، ساختمان‌های بلند و چند طبقه با اتاق‌های کوچک است و در کنار آن‌ها عمارت‌های قدیمی به شکل خانه‌های ویلایی بزرگ با ستون‌های گچ‌بری‌شده نیز به چشم می‌خورد. نمای خانه‌های جدید استرالیا متفاوت است.

اولین بناهای دولتی و خانه‌های اشرافی در استرالیا به سبک معماری جورجیایی (Georgian) ساخته شد. معماری جورجیایی بین سال‌های ۱۷۲۰ و ۱۸۴۰ در انگلستان رایج بوده‌است. در این معماری از نسبت‌های هندسی و ریاضی بسیار ساده استفاده می‌شود. تناسب و تعادل نیز از دیگر ویژگی‌های این معماری است. ساختمان‌های ساخته‌شده به این سبک با دیوارهای آجری قرمز رنگ و پنجره‌های سفید که با هم تضاد رنگ دارند، شناخته می‌شود. ورودی این ساختمان‌ها حالتی سرسرا مانند دارد. طی قرن نوزدهم معماران استرالیایی، تحت تأثیر سبک معماری انگلستان قرار گرفتند؛ در نتیجه در اواسط این قرن، ساختمان‌های اصلی شهرهایی مثل سیدنی و ملبورن، به سبک ویکتوریایی انگلستان ساخته می‌شد.

در اوایل قرن بیستم، ساختن ساختمان‌های بلند و آسمان‌خراش‌ها ممنوع شد؛ اما اواخر سال ۱۹۵۰، این محدودیت از بین رفت. دوران شکوفایی ساخت آسمان‌خراش‌ها دهه ۱۹۶۰ و اوج آن نیز بود. در این دوران، معماران استرالیایی، از سبک‌های هنری متنوعی در طراحی آثارشان استفاده می‌کردند که نتیجه آن، ساختمان‌هایی بی‌نظیر است که هر یک به تنهایی معرف فرهنگ استرالیا هستند.

از معماران شناخته شده استرالیا، روی گراوند(Roy Ground) است که از کارهای مهم او ساختمان آکادمی علوم استرالیا(Academy Of Science) و دانشگاه ملی استرالیا(National U.V) است. هَری سیدلر(Hary Seidler) یکی دیگر از معماران مشهور و پرکار استرالیاست که بیش از پنجاه کار برجسته در استرالیا از خود به‌جای گذاشته و بیش از بیست مدال افتخار نیز دریافت کرده‌است. از آثار او می‌توان به گالری هنرِ موناش(Monash Gallery Of Art) در ملبورن و

ریپارین پلازا(Riparian Plaza) در بریزبن اشاره کرد. فرانسیس گرین وی(Francis Greenway)، از دیگر معماران استرالیایی است که ساختمان‌های زیادی در استرالیا ساخته‌است و از آن‌ها می‌توان به ساختمان دادگاه عالی(Supreme Court) و ساختمان دولت(Government House) در سیدنی اشاره کرد. سالن اُپرای سیدنی(Opera house) (نماد این شهر)، نمایشگاه رویال(Royal) ملبورن-که جزء میراث فرهنگی استرالیاست- و ساختمان پارلمان(Parleman house) کانبرا از آثار معماری قابل توجه در استرالیا هستند. والتر بورلی گریفن(Walter Burley Griffin)، معماری آمریکایی است که در طراحی پایتخت استرالیا (کانبرا) نقش اساسی داشت.

موسیقی

موسیقی کهن استرالیا، موسیقی بومیان این کشور است که در درون مایه اجتماعی و روحانی اجرا می‌شود. رقص و آواز، بخش مهمی از سرگرمی‌های این بومیان است. آن‌ها معتقدند در مراسم و جشن‌های مذهبی، سرودهای آنان روح بومیان مختلف را به هم پیوند می‌دهد و در گذشته‌ای دور نیز این نغمه‌ها، باعث حیات بخشیدن به ارواح زمین می‌شده. امروزه آن‌ها این آوازها را در مراسم مذهبی برای برکت و فراوانی گیاهان و جانوران می‌خوانند. سازِ موسیقی بومی از گیاهانی نی مانند ساخته می‌شود. بعید است کسی صدای ساز بومی استرالیا، دیجریدو(Didgeridoo) را بشنود و آن را از یاد ببرد. نوازندگان دوره گرد -که اغلب از بومیان استرالیا نیستند- در شهرهای بزرگ بسیارند و در نواحی شمالی برای گردشگران برنامه اجرا می‌کنند. ممکن است در جشنواره‌های فرهنگی نیز موسیقی اصیل بومی اجرا شود. گروه‌های بومی معاصر، مانند یوثو یندی(Yothu Yindi) نیز برنامه اجرا می‌کنند؛ اگر چه موفقیت‌های تجاری کمی داشته‌اند. گام لیف(Gum leaf) نوعی موسیقی محلی است که با دمیدن در برگ درختان ایجاد می‌شود. نوع دیگر موسیقی بومی، کوری(Koori) نام دارد که تلفیقی ازموسیقی سنتی و محلی است و در بیشه‌زارها برای رقص‌های قبیله‌ای نواخته می‌شود.

دیجریدو

ورود موسیقی اروپایی به استرالیا به دوران ساکن شدن انگلیس‌ها در این کشور بر می‌گردد. اروپاییان با خود آوازهای دسته جمعی را به استرالیا آوردند و از آن زمان این نوع آوازها در استرالیا رواج یافت.

موسیقی راک، پرطرفدارترین و رایج ترین موسیقی در استرالیاست و جزء فرهنگ ملی استرالیا محسوب می‌شود. طی ۲۵ سال گذشته این کشور، شماری از بهترین آثار موسیقی سبک راک جهان را تولیدکرده‌است. این کشور از لحاظ آماده‌سازی و آموزش هنرمندان موسیقی راک، شهرت جهانی دارد. از جمله هنرمندان استرالیایی این سبک موسیقی می‌توان به جرج ردبُرن یانگ (George Redburn Young)و بِن باتلر(Ben Butler) اشاره کرد. سیدنی، محل اصلی اجرای موسیقی و کنسرت راک در استرالیاست. بیگ دی اَوت (Big Day out) یک جشنواره پر طرفدار موسیقی است که در ماه‌های ژانویه و فوریه(دی وبهمن) درسرتاسر استرالیا برگزار می‌شود و گروه‌های برتر در آن شرکت می کنند. موسیقی سنتی نیز در استرالیا طرفداران زیادی دارد. در این موسیقی که ریشه در موسیقی محلی انگلستان، ایرلند و اسکاتلند دارد، از سازهای زهی، سوت، بانجو و سازی به نام لاگرفون(Lagerphone) -که مخصوص استرالیاست- استفاده می‌شود.

جشنواره‌های معروف موسیقی سنتی استرِالیا عبارتند از:

- **جشنواره موسیقی استرالیایی(Australian Country Music Festival)** درتام وُرث (Tamworth) (نیوساوث ولز) که در ماه ژانویه (دی) برگزار می‌شود؛

- **جشنواره موسیقی استرالیایی بوش(Australian Bush Music Festival)** در (نیوساوث ولز) و در ماه نوامبر(آبان) برگزار می‌شود.

موسیقی جاز در کافه ها بسیار پرطرفدار است؛ به‌ویژه در سیدنی که مکان‌های بسیاری برای اجرای این موسیقی دارد. جشنواره‌های متعدد موسیقی جاز در استرالیا برگزار می‌شود؛ از جمله جشنواره مونتسالوات(Montsalvat) در روز ملی استرالیا(۲۶ژانویه(دی)) و جشنواره جاز یورک(York Jazz) که در استرالیای غربی در ماه سپتامبر(شهریور) برگزار می‌شود.

جوآن ساترلند

آهنگ‌سازان و خوانندگان

استرالیا خوانندگان مشهوری دارد که از میان آنها می‌توان به نلی ملبا(Nellie Melba) و جوآن ساترلند(Joan Sutherland) اشاره کرد. آهنگ‌سازان و نوازندگان استرالیایی و خارجی، مرتباً در

سراسر استرالیا کنسرت، جشنواره موسیقی و کنسرت تک‌نوازی برگزار می‌کنند. بیگ دی اَوت از جشنواره‌های پر طرفدار موسیقی استرالیاست که همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، در ماه‌های ژانویه (دی) و فوریه (بهمن) در سراسر استرالیا برگزار می‌شود. سمفونی پاک(Pak Symphony) نیز هر سال ژانویه(دی) در سیدنی برگزار می‌شود.

مؤسساتی نظیر کرودد هاوس(Crowded House) و آی.ان.ایکس.اس(I.N.X.S)، بر گروه‌های موسیقی استرالیا اداره و نظارت می‌کنند.

از انجمن‌های موسیقی استرالیا می‌توان به میوزیکال ویوا(Viva Musical) (معروف‌ترین انجمن موسیقی استرالیا (درسیدنی) که شهرت جهانی دارد) اشاره کرد.

رقص

رقص در استرالیا انواع مختلفی دارد که از بومیان استرالیایی تا به امروز گرفته شده‌است: انواع رقص‌های دونفره از جمله رقص بوش(Bush dance)- که از ایرلند و اروپای مرکزی و بریتانیا نشات گرفته و رقص بالروم(ballroom dancing)، باله کلاسیک(classical ballet)، رقص نوین(contemporary dance) که ترکیبی از رقص باله با فلسفه حرکتی خاص است و رقص چند فرهنگی(multicultural).

انجمن رقص استرالیا(Australian Dance Council) مهم‌ترین سازمان در این زمنیه است.

سینما

تاریخ سینما در استرالیا با صنعت این کشور مرتبط است؛ با پیشرفت صنعت در استرالیا این هنر نیز پیشرفت چشم‌گیری داشته‌است. رفتن به سینما ازمحبوب‌ترین سرگرمی‌های مردم استرالیاست و هر سال بیش از شصت درصد از مردم این کشور به سینما می‌روند. سینماهای استرالیا به دو دسته تقسیم می‌شوند، سینماهای درجه یک که فیلم‌های جدید در آن به نمایش در می‌آیند و سینماهای هنری که فیلم‌های کلاسیک قدیمی، خارجی و مستند نمایش می‌دهند.

در سال‌های ۱۸۹۱ و ۱۹۱۰ دپارتمان لایم‌لایت(Limelight)، با پشتوانه و همکاری ارتش رستگاری(Salvation Army) در ملبورن شروع به کار کرد. طی نوزده سال، این دپارتمان، بیش از سیصد فیلم تولید کرد و بدین ترتیب در زمان خود، بزرگ‌ترین تولید‌کنندگان فیلم محسوب می‌شد. اوج رونق این دپارتمان‌ها در

سال ۱۸۹۹ با تولید فیلم سرباز دو رگه(Soldier Of Cross)، به کار گردانی هربرت بوث(Herbrt Booth) و جوزف پری(Joseph Perry) بود.

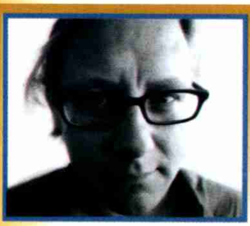
استرالیا با تولید فیلم داستان کِلی گَنگ(story of The Kelly Gang)، محصول سال ۱۹۰۶ به کارگرَدانی چارلز تیل(Charls Tail)، یکی از اولین تولید کنندگان فیلم‌های داستانی در جهان است.

با این که قبل از دهه ۱۹۱۰، استرالیا فیلم‌های زیادی تولید کرده‌است؛ اما این دهه را دهه پیشرفت صنعت سینما در استرالیا، می دانند. در سال‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۰، چهار فیلم داستانی تولید شد. سال ۱۹۱۱، ۵۱ فیلم، سال ۱۹۱۲، سی فیلم و در ۱۹۱۳ هفده فیلم ساخته‌شد. در دوران جنگ جهانی اول، از میزان تولید فیلم در جهان کاسته‌شد؛ اما استرالیا در آن زمان، یکی از تولیدکنندگان بزرگ فیلم در جهان به‌شمار می رفت.

دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ را دوران طلایی سینما در استرالیا می‌دانند. در این دوره، بودجه دولت برای تولید فیلم افزایش یافت و فیلم‌های زیادی مثل مکس دیوانه(Mad Max) و کروکودیل داندی(Crocodile Dandee) –پرفروش‌ترین فیلم تاریخ استرالیا – تولید شدند.

در سال ۱۹۷۵ با تولید فیلم پیک‌نیک دسته جمعی در هنگینگ راک(Picnic at hanging Rock) به کارگردانی پیتر وایر(Peter Weir) و یک‌شنبه خیلی دور(Sunday too Far away)، به کَارگردانیِ کِن هانان(Ken Hannam)، صنعت سینمای استرالیا به جهان معرفی‌شد.

استرالیا بازیگران و فیلم‌سازان موفقی دارد که اکثر آنها جذب هالیوود می‌شوند و به کشورشان برنمی گردند.

آرمسترانگ

از کارگردانان معروف استرالیا می‌توان به گیلیان آرمسترانگ(Gillian Armstrong) اشاره‌کرد. اولین اثر او، فیلم شغل عالیِ من(My Brillian Career)، در سال ۱۹۷۹ بود؛ اما با فیلم خوَاننده و رقاص(Singer & Dancer) که در سال ۱۹۷۶ جایزه بهترین فیلم کوتاه استرالیا را به خود اختصاص داد، به شهرت رسید.

دیگر فیلم‌ساز مشهور استرالیا بروس بِرِس فورد(Bruce Beres Ford) است. آثار او بیشتر درون مایه‌های اجتماعی و اخلاَقی دارد. اولین اثر هنری او ماجراهای باری مکنزای(Adventure of Barry Mckenzie) است با مضمونی کمدی در سال

۱۹۷۳ تولید فیلم شکست مورانت(Break Morant) در سال ۱۹۷۹، این کارگردان را به شهرت رساند. فیلم رانندگی خانم دایزی(Driving Miss Daisy) (۱۹۸۹)، ساخته این کارگردان، به‌خاطر دارا بودن تصاویر زیبا برنده جایزه اسکار(Academy Award) شد.

فرد شپیسی(Fred Schepisi) از دیگر فیلم‌سازان استرالیا است که به‌خاطر مضامین کنایه‌آمیز و اجتماعی فیلم‌هایش شهرت دارد. اولین اثری که او را به شهرت رساند، تفریحگاه شیطان(Devil s Play Ground) (۱۹۷۶) بود و آواز جیمی بلک اسمیت(Chant of Jimie Black Smith)، از دیگر آثار مشهور اوست.

از هنرپیشگان معروف استرالیا نیکول کیدمن(Nicole Kidman) است.

نیکول کیدمن

در استرالیا، استودیوهای معروفی مثل فاکس استودیو(Fox Studio) و وارنر رُودشو(Warner Roadshow Studios) وجود دارد که برخی آثار جهانی در آن تولید می‌شود. فیلم‌های معروف ماتریکس(The Matrix) و جنگ ستارگانِ ۲ و ۳ نمونه‌ای از این تولیداتند.

باید خاطرنشان کرد که ملبورن، مرکز صنعت فیلم‌سازی استرالیاست.

تمام فیلم‌هایی که در استرالیا اکران می‌شوند باید پروانه پخش بگیرند و در آن، محدوده سنی تماشاگران فیلم مورد نظر مشخص شده‌باشد.

در استرالیا، جشنواره‌های فیلم نیز برگزار می‌شود که برخی از آنها عبارتنداز:

جشنواره فیلم سیدنی که در ماه جون(خرداد) برگزار می‌شود؛

جشنواره بین‌المللی فیلم ملبورن که هر سال در ماه جولای(تیر) برگزار می‌شود،

جشنواره بین‌المللی نمایش‌های کمدی ملبورن و جشنواره آدلاید نیز که هر دو سال، یک بار برگزار می شوند، از مشهورترین جشنواره‌های استرالیا هستند.

برخی سریال‌ها و فیلم‌های ساخت استرالیا در ایران پخش شده‌اند، مانند: در برابر باد(Against the Wind)، مرد رودخانه برفی(The Man from Snowy River)، مأموران مخفی پلیس(Stingers) و پرستاران(All saints).

هزاران سال قبل از ورود اروپائیان به استرالیا، هنر نقاشی در میان بومیان این کشور رایج بوده‌است. هنر نقاشی بر روی صخره و سنگ(Rock painting)، نقاشی بر روی پوست کنده شده درختان (Bark painting) و نقاشی با استفاده از نقطه‌های رنگی (Dot Painting)، از انواع مختلف نقاشی بومیان استرالیا هستند که شهرتی جهانی دارند. یکی از بهترین نمونه‌های نقاشی بر روی صخره بومیان، در سال ۱۸۹۱ در منطقه کیمبرلی(Kimberley region) استرالیای غربی پیدا شد و به نام نام شخصی که وجود این نقاشی‌ها را اعلام کرد، برادشاو(Bradshaw) نامیده شد. این نقاشی‌ها در منطقه‌ای به وسعت ۵۰۰۰۰ کیلومترمربع پراکنده‌اند و قدیمی‌ترین آن‌ها حدود ۱۷۰۰۰ سال عمر دارد. نقاشی بر روی بدن(Bodypainting)، نقاشی بر روی صورت(Face painting) و نقاشی در مواقع عزاداری(Funerary painting) نیز از دیگر انواع نقاشی‌های بومیان استرالیا هستند. با ورود اولین گروه‌های مهاجران اروپایی در سال ۱۷۸۸ به استرالیا در سبک نقاشی این کشور نیز تغییراتی ایجاد شد. بین دهه‌های ۱۸۸۰ تا ۱۸۹۰، با تاسیس مدرسه هیدلبرگ (Heidelberg School) یک حرکت جدید هنری در این کشور صورت گرفت که به نام امپرسیونیسم استرالیا نیز شناخته می‌شد. از نقاشان معروف این دوره می‌توان این موارد را نام برد: تام رابرتز(Tom Roberts)، فردریک مک‌کوبین(Frederick McCubbin) و سر آرتور استریتون(Sir Arthur Streeton). از اوایل دهه ۱۹۴۰، هنرمندان استرالیایی به تغییر از سبک‌های قدیمی به مدرن تمایل پیدا کردند. از نقاشان معروف قرن بیستم استرالیا می‌توان به این افراد اشاره کرد: سیدنی نولان(Sidney Nolan) با سبک سورئالیسم(Surrealists) یا فراواقع‌گرایی، آرتور بوید(Arthur Boyd) و راسل درایسدال(Russell Drysdale)، برت وایتلی(Brett Whiteley) با سبک آوانگارد یا پیشرو(Avant-garde)، ویلیام دوبلَ (William Dobell) و نُرمان لیندسی (Norman Lindsay) نقاش و مجسمه ساز، آلبرت ناماتجیرا (Albert Namatjira) نقاش بومی و یکی از بنیان‌گذاران سبک مدرن بومیان استرالیا(Contemporary Indigenous Australian art) و لیوید ریز (Lloyd Rees).

تحصیلات

مؤسسات آموزشی استرالیا به‌طور کلی شهرت جهانی دارند؛ خصوصاً دانشگاه‌ها و کالج‌های آموزش عالی آن که سالانه بیش از پنجاه‌هزار دانشجوی خارجی از سرتاسر جهان می‌پذیرند. مدارس استرالیا استاندارد آموزشی بالا و کیفیت علمی خوبی دارند و سابقه موفقیت‌های علمی و آموزشی در این کشور، درخشان است. بررسی‌های جهانی نشان می‌دهد سطح علمی و امتیاز دانش‌آموزان استرالیا(در مقایسه با اکثر کشورهای اروپایی) در ریاضیات و علوم، بسیار بالاست؛ اما نسبت به برخی از کشورهای آسیایی در سطح پایین‌تری قرار دارد.

تحصیل علم در استرالیا بسیار مهم است؛ به‌طوری‌که آموزش از سنین شش تا شانزده سالگی در این کشور، اجباری است. در این کشور، دانش‌آموزان از سن شش تا دوازده سالگی به مدت ۶ سال در دوره ابتدایی تحصیل می‌کنند؛ به جز منطقه استرالیای غربی و کوئیزلند که در آن‌ها دانش‌آموزان از سن پنج سالگی وارد مدرسه می‌شوند و علت آن هم؛ اجباری بودن دوره پیش‌دبستانی است.

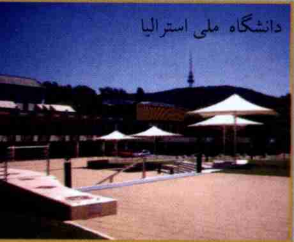
دانش‌آموزان بعد از دوره ابتدایی، وارد دوره متوسط می‌شوند که در آن، از سن دوازده تا شانزده سالگی در دوره چهار ساله دبیرستان یا فنی- حرفه‌ای تحصیل و بعد از آن، گواهینامه سال دهم آموزش را دریافت می‌کنند. در استرالیا گذراندن این دَه سال تحصیلی، اجباری است. بعد از این دوره مقطع تکمیلی متوسطه است که دو سال طول می‌کشد ودر پایان این دوره، دانش‌آموزان، گواهینامه سال دوازدهم را دریافت می‌کنند. گذراندن این دوره اختیاری است.

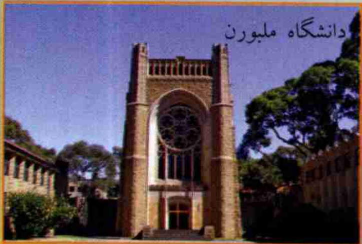
دوسوم دانش‌آموزان استرالیایی در مدارس دولتی و یک‌سوم آن‌ها در مدارس خصوصیَ تحصیل می‌کنند. در آموزش و پرورش استرالیا، سیستَمی به نام آموزش از راه دور(School of the air) وجود دارد که اکثر دانش‌آموزان مناطق دوردست از آن استفاده می‌کنند. این دانش‌آموزان از طریق رادیو، تلویزیون، نوارکاست و کامپیوتر در کلاس‌ها شرکت می‌کنند.

سال تحصیلی استرالیا، از ژانویه(اواسط دی) آغاز می‌شود و در ماه دسامبر(اواسط آذر) به پایان می‌رسد و معمولاً به چهار ترم تقسیم می‌شود که هر کدام(بر حسب ایالت یا منطقه) تقریباً ده هفته طول می‌کشد و بین ترم‌ها تعطیلی است. چون کریسمس در استرالیا در فصل تابستان است(چون استرالیا در نیمکره جنوبی واقع‌شده، فصل‌های آن مخالف فصل‌های نیمکره شمالی است.)، تعطیلات تابستانی(شش تا هفت

هفته ای) مدارس نیز در این زمان است. تحصیل در مدارس دولتی، رایگان است؛ البته والدین برای تهیه کتاب های درسی، لباس فرم، گردش، جشن فارغ‌التحصیلی و برنامه‌های خاص، ملزم به پرداخت هزینه هستند.

در استرالیا، مسؤولیت آموزش و پرورش، عمدتاً بر عهده دولت‌های ایالتی و منطقه‌ای است که هر کدام نظام آموزشی خاص خود دارند. در این کشور، دانشگاه‌های زیادی وجود دارد که در جهان اعتبار خاصی دارند. دانشگاه ملی استرالیا، دانشگاه سیدنی و دانشگاه ملبورن، جزو دانشگاه‌های مهم استرالیا هستند.

دانشگاه ملی استرالیا

دانشگاه ملبورن

...گاه سیدنی

رده‌بندی دانشگاه‌های معتبر استرالیا

آرم	دانشگاه	مورد تائید وزارت علوم ایران	رتبه در جهان(۲۰۱۰)
	دانشگاه ملی استرالیا Australian National University	✓	۲۰
	دانشگاه سیدنی University of Sydney	✓	۳۷
	دانشگاه ملبورن University of Melbourne	✓	۳۸
	دانشگاه کوئینزلند University of Queensland	✓	۴۳
	دانشگاه نیوساوت ولز University of New South Wales (UNSW)	✓	۴۶
	دانشگاه موناش Monash University	✓	۶۱
	دانشگاه استرالیای غربی University of Western Australia	✓	۸۹
	دانشگاه آدلاید University of Adelaide	✓	۱۰۳

آرم	دانشگاه	مورد تائید وزارت علوم ایران	رتبه در جهان(۲۰۱۰)
	دانشگاه مک کوئر Macquarie University	✓	۲۲۰
	موسسه سلطنتی تکنولوژی ملبورن Royal Melbourne Institute of Technology (RMIT)	✓	۲۲۴
	دانشگاه فلیندرز Flinders University	✓	۲۵۱
	دانشگاه نیو کاسل University of Newcastle	✓	۲۵۶
	دانشگاه تکنولوژی سیدنی University of Technology Sydney	✓	۲۵۷
	دانشگاه وولونگونگ University of Wollongong	✓	۲۶۷
	دانشگاه تکنولوژی کورتین Curtin University of Technology	✓	۲۷۴
	دانشگاه تاسمانی The University of Tasmania	✓	-
	دانشگاه چارلز استوارت Charls Sturt University	✓	-
	دانشگاه تکنولوژی کوئینزلند Queensland University of Technology	✓	-
	کالج طب اورژانس استرالیا Australian College for Emergency Medicine (ACEM)	✓	-
	دانشکده علوم بیولوژی و تکنولوژی دانشگاه مرداخ Murdoch	✓	-

ورزش

از آن‌جا که ورزش، یکی از تفریحات مهم مردم استرالیا است، مردم این کشور به ورزش‌های زیادی توجه و علاقه دارند. استرالیا عمدتاً به دلیل آب و هوای معتدلش، مورد علاقه ورزشکاران است.

استرالیا در زمینه‌های ورزشی متعددی سرآمد کشورهای جهان است، از جمله در کریکت، راگبی، شنا، دوچرخه‌سواری، هاکی، تنیس، اسکواش، موج سواری، پاروزنی، نت بال، گلف، اتومبیل‌رانی، موتورسواری، راندن کشتی‌های بادبانی، اسب‌سواری، ورزش‌های سه گانه و بسیاری موارد دیگر.

تیم فوتبال استرالیا

فوتبال

فوتبال در تمام مناطق استرالیا محبوبیت دارد و هر سال بر طرفداران این ورزش افزوده می‌شود. طبق آمار در سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۱، ۴/۲ درصد به شمار تماشاچیان فوتبال در استرالیا، افزوده شده‌است. یکی از قدیمی‌ترین باشگاه‌های این کشور، باشگاه ملبورن(۱۸۵۸) است. ملبورن، شهری است که مردم آن دیوانه‌وار به ورزش علاقه‌مندند و پایتخت منحصر به‌فرد فوتبال استرالیایی است که به(Australian Rules) مشهور است. بازی تیم ملی ایران با استرالیا در سال ۲۰۰۵ در ورزشگاه ملبورن که با تساوی۲-۲ منجر به راهابی ایران به جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان شد، برای ایرانیان، جزو خاطره‌انگیزترین مسابقات فوتبال است.

پانزدهمین دوره مسابقات فوتبال بزرگسالان آسیا و استرالیا(AFC Asian Cup)، به میزبانی قطر در آغاز سال ۲۰۱۱ میلادی، با حضور شانزده کشور برگزار شد. فینال این مسابقه بین استرالیا و ژاپن بود که با برتری ژاپن به پایان رسید. استرالیا در سال ۲۰۱۵ میزبان این مسابقات خواهد بود.

لارن جکسون

بسکتبال

در سال ۱۹۷۸، لیگ ملی بسکتبال استرالیا راه‌اندازی شد. در حال حاضر، این کشور، یازده تیم بسکتبال دارد. این ورزش تا اواسط ۱۹۹۰، یکی از ورزش‌های موردعلاقه و پرتماشاچی بود؛ اما امروز از طرفداران آن کاسته شده‌است. خانم لارن جکسون(Lauren Jackson) از بسکتبالیست‌هایی است که در سال ۲۰۰۳ و ۲۰۰۷ برنده جایزه دبلیو. ان. بی. ای (WNBA) شد. اکثر جوانان استرالیایی برای ادامه حرفه‌ای ورزش بسکتبال به کالج بسکتبال آمریکا ملحق می‌شوند که از معروف‌ترین آن‌ها اندرو بوگوت(Andrew Bogut) است.

دوچرخه‌سواری

یکی از تفریحات مورد علاقه مردم استرالیاست وآب و هوا و ویژگی جغرافیایی استرالیا نیز برای دوچرخه سواری مساعد و مناسب است و دوچرخه بهترین

وسیله برای گشت و گذار در مناطق ساحلی است. در سال ۲۰۰۴، تقریباً ۱/۵ میلیون استرالیایی پانزده سال به بالا به‌صورت مسابقه، برای تفریح و یا تمرین به این ورزش پرداخته‌اند. دوچرخه به دلیل اندازه کوچکش وسیله‌ای عالی برای گردش در شهر است. اغلب شهرهای استرالیا شبکه گسترده‌ای از مسیرها و راه‌های مخصوص دوچرخه‌سواری دارند.

مسابقه تور داون آندر(Tour Down Under)، از جمله مسابقات دوچرخه‌سواری است که همه سال در سومین سه‌شنبه ژانویه(اواخر دی) در آدلاید استرالیا برگزار می‌شود و دوچرخه‌سواران بزرگی از سرتاسر جهان در آن شرکت می‌کنند.

شنا

این ورزش، موردعلاقه مردم استرالیاست و برای آنان تفریح نیز محسوب می‌شود. اکثر استرالیایی‌ها از کودکی با شناکردن آشنا می‌شوند. در برنامه درسی دانش‌آموزان در اکثر مدارس، ورزش شنا نیز جای دارد؛ درنتیجه مردم در این ورزش، توانایی‌های زیادی دارند. در بسیاری از شهرها استخر آب درمانی و استخر با موج مصنوعی یافت می‌شود و در همه شهرهای اصلی استخرهای بسیار بزرگ و استاندارد با طول پنجاه متر، یعنی در اندازه استخرهای مسابقات رسمی وجود دارد.

لیبی تریکت

آندرو چارلتون(Andrew Charlton)، شناگر معروف استرالیا، در سن شانزده سالگی رکورد جهان را شکست و در سال ۱۹۲۴، مدال طلا را از آن خود کرد. یان تورپ(Ian Thorpe) از دیگر شناگران معروفی است که در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۴ ، سه مدال طلا، یک نقره و یک برنز المپیک راکسب کرده‌است. در المپیک ۲۰۰۸ پکن نیز لیبی تریکت(Libby Trickett)، زن شناگر استرالیایی، دو مدال طلا، یک نقره و یک برنز کسب کرد. باشگاه‌های خصوصی شنا در استرالیا فراوانند و به آماده‌سازی شناگران برای شرکت در مسابقات المپیک کمک می‌کنند. استرالیا در المپیک و مسابقات قهرمانی جهان، سوابق درخشانی دارد؛ اما اکنون رقبای استرالیا در مسابقات شنا بسیار زیاد شده‌اند و دیگر این کشور قادر نیست مثل گذشته در همه مسابقات، پیروز میدان باشد؛ با وجود این، استرالیا هم‌چنان در بسیاری از مسابقات، مقام قهرمانی را از آن خود می‌کند.

کریکت (Cricket)

از بازی‌های قدیمی استرالیاست.

این ورزش به‌عنوان ورزش تابستانی ملی استرالیا موردتوجه است. تیم ملی کریکت استرالیا در جهان به‌عنوان تیمی پیشرو شناخته شده‌است. این تیم در سال ۱۹۹۲ با نیوزلند میزبان این مسابقات بوده و در سال ۲۰۱۵ هم مجددا با همین کشور میزبان خواهد بود. تا سال ۲۰۰۷، تیم کریکت استرالیا در چهار مرتبه از نُه بار مسابقات جهانی کریکت(ICC Cricket World Cup) که هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود، مقام قهرمانی را کسب کرده‌است. از ورزشکاران معروف این رشته لن مایکل چاپل(Lan Michael Chappell) و لن ترنس بوتام(Lan Terence Botham) را می‌توان نام برد.

راگبی(Rugby)

این ورزش نیز از ورزش‌های مورد علاقه مردم استرالیاست. تاریخ اولین بازی راگبی ثبت‌شده در استرالیا ۲۵ جولای ۱۸۳۹ است. مسابقات لیگ جهانی راگبی(Rugby League World Cup) از سال ۱۹۵۴ در استرالیا برگزار می‌شود. این کشور، از یازده مسابقه، در هشت مسابقه جایزه نهایی را کسب کرده‌است و تنها یک بار مسابقه نهایی را از دست داده‌است. مسابقات جام جهانی راگبی نیز اولین بار در سال ۱۹۸۷ در استرالیا برگزار شد که این مسابقات هر ۴ سال یک بار برگزار می‌شود. استرالیا تنها کشوری است که دوبار این جام را در سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۹ کسب کرد.

تنیس

تنیس، یکی از ورزش‌های پرطرفدار در استرالیاست. مسابقات آزاد استرالیا (Australian Open) که از سال ۱۹۰۵ در ژانویه(دی) هر سال برگزار می‌شود، مسابقات ویمبلدون (Wimbledon) در انگلستان، مسابقات آزاد آمریکا (US Open) و مسابقات آزاد فرانسه(French Open)، چهار مسابقه اصلی (Grand Slams) این رشته در جهان هستند.

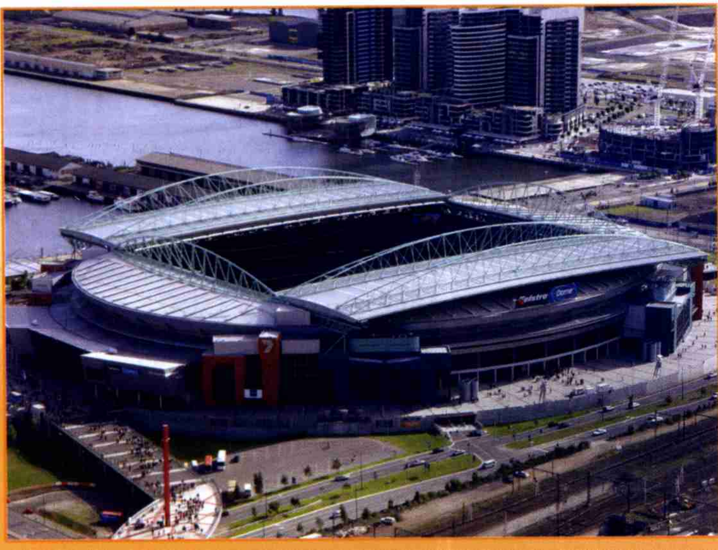
المپیک در استرالیا

کمیته المپیک استرالیا در سال ۱۸۹۵ کار خود را شروع کرد. استرالیا از سال ۱۹۵۲ در اکثر مسابقات المپیک تابستانی و زمستانی شرکت داشته‌است. ادوین فِلَک(Edwin Flack)، اولین ورزشکار استرالیایی که در مسابقات المپیک در سال ۱۸۹۶ در آتن شرکت نمود. استرالیا در سال‌های ۱۹۰۸ و ۱۹۱۲ با نیوزیلند در این مسابقات شرکت کرد. این کشور دو بار میزبان مسابقات المپیک تابستانی بوده است: ۱۹۵۶ در ملبورن و ۲۰۰۰ سیدنی که به ترتیب در مقام سوم و چهارم قرار گرفت. بیشتر مدال‌های استرالیا در زمینه شنا بوده. استرالیا تا سال ۱۹۹۴ مدالی در مسابقات زمستانی المپیک کسب نکرد. این کشور در المپیک تابستانی پکن در سال ۲۰۰۸، با مجموع ۴۶ مدال(۱۴ طلا، ۱۵ نقره و ۱۷ برنز) در رده شش دنیا در این مسابقات قرار گرفت و در مجموع مسابقات المپیک تابستانی در رده یازدهم قرار دارد. در همان المپیک، ورزش کاران ایران با یک مدال طلا و یک مدال برنز به مقام پنجاه و یکم رسیدند.

در مسابقات زمستانی سال ۲۰۱۰ ونکوور، با مجموع ۳ مدال(۲طلا و ۱ نقره) در رده سیزدهم دنیا قرار گرفت و در مجموع مسابقات زمستانی که تا کنون شرکت داشته، در رده بیست و پنجم قرار دارد. استرالیا بیشتر در شنا در هر دو نوع المپیک مدال کسب کرده‌است.

استادیوم داکلند-ملبورن

اقتصاد استرالیا

بر اساس گزارش بانک جهانی در سال ۲۰۰۹، کشور استرالیا با تولید ناخالص ۸۱۹ میلیارد دلار، از نظر تولید ناخالص داخلی در رده نوزدهم جهان قرار گرفته‌است و ایران با تولید ناخالص ۸۷۶ میلیارد دلار، در رتبه هفدهم جهان بوده‌است.
در سال ۲۰۰۹، متوسط سرانه درآمد هر فرد استرالیایی، ۳۸,۵۰۰ دلار و هر ایرانی ۱۲,۹۰۰ دلار بوده‌است. براساس گزارش برنامه توسعه سازمان ملل متحد، استرالیا از نظر شاخص توسعه انسانی در سال ۲۰۰۶، سومین کشور توسعه یافته دنیا محسوب می‌شود.

استرالیا کشوری پهناور با آب و هوای متنوع و منابع زیرزمینی سرشار است که با تکیه بر توانمندی‌های خود در زمینه کشاورزی و دامپروری توانسته است در صحنه اقتصاد بین‌المللی جایگاه مطلوبی به دست آورد.
استرالیا یکی از کشورهایی است که اقتصاد آزاد دارد و متوسط سرانه درآمد در آن از کشورهایی چون انگلستان، فرانسه و آلمان، بیشتر است. کانال سوئز سهم مهمی در شکوفایی اقتصاد استرالیا دارد؛ زیرا از این مسیر، مواد اولیه، به‌ویژه پشم و گوشت، خیلی راحت‌تر به بازارهای مهم اروپا راه می‌یابند. تا پیش از جنگ جهانی دوم، اقتصاد استرالیا، وابسته به تولید موادخام و صدور آن به خارج بود.
بعد از جنگ جهانی دوم، اتکای اقتصاد استرالیا به تولید فرآورده‌های کشاورزی کاهش یافت؛ ولی هنوز هم این کشور، از تولیدکنندگان و صادرکنندگان مهم فرآورده‌های کشاورزی است. اکنون مواد معدنی، کشاورزی و دامی، بیش از ۵۷ درصد صادرات کشور را به خود اختصاص داده‌است.
این کشور، بعد از جنگ جهانی دوم، در برقراری ارتباط با کشورهای آسیایی و انعقاد قراردادهای اقتصادی و سیاسی، به‌ویژه با کشورهای هند- جنوب شرق و ژاپن، موقعیت ویژه‌ای داشته‌است.

استرالیا یکی از اعضای سازمان تجارت جهانی(WTO) است.
به گزارش سی. ان. ان CNN، هشت کمپانی استرالیایی، طبق جدول زیر، جزو پانصد کمپانی بزرگ جهان هستند.

ردیف	نام کمپانی	رده جهانی (۲۰۱۰)	درآمد (میلیون دلار)	شهر
۱	بی.اچ.بی بیلیتون (BHP Billiton)	۱۳۹	۵۰,۲۱۱	ملبورن
۲	وست فارمرز (Wesfarmers)	۱۹۲	۳۷,۴۶۶	پرث
۳	وول ورث (Woolworths)	۱۹۸	۳۶,۵۲۳	بلاویستا Bella Vista
۴	بانک مشترک المنافع استرالیا (Commonwealth Bank of Australia)	۲۹۸	۲۷,۱۶۲	سیدنی
۵	بانک ملی استرالیا (National Australia Bank)	۳۰۵	۲۶,۷۰۸	ملبورن
۶	بانک وست پک (Westpac Banking)	۳۲۰	۲۵,۶۲۳	سیدنی
۷	بانک استرالیا و نیوزیلند (Australia & New Zealand Banking)	۳۹۹	۲۱,۷۷۸	داک‌لند-ملبورن Docklands
۸	تلسترا (Telstra)	۴۵۸	۱۸,۸۲۴	ملبورن

واحد پول

پول رایج استرالیا دلار استرالیاست و هر دلار به صَد سنت تقسیم می‌شود. در خرداد ۱۳۹۰، هر دلار استرالیا حدوداً معادل ۱/۰۴ دلار آمریکا و ۱۱,۱۵۱ ریال ایران بوده‌است. ارزش دلار استرالیا در برابر دلار آمریکا در سال ۲۰۰۰، کمتر از ۰/۵ بوده که در سال ۲۰۰۷، به ۰/۸ رسیده است و در پایان سال ۲۰۱۰ ارزش آن برابر دلار آمریکا شده است.
سکه‌های پنج، دَه و بیست سِنتی، و یک و دو دلاری در استرالیا ضرب می‌شوند.

سکه‌های یک و دو دلاری، زرد رنگ و بقیه نقره‌ای رنگ هستند. اسکناس نیز با ارزش پنج، دَه، بیست، پنجاه وصَد دلار منتشر می‌شود.
کد پولی کشور استرالیا(AUD) معمولاً با علامت اختصاری A.$ و یا به‌صورت غیر رسمی، AU$ نمایش داده می‌شود. دلار استرالیا هفتمین ارز در مبادلات تجاری در بازار بورس جهانی به‌شمار می‌رود و به‌ترتیب، پس از دلار آمریکا، یورو، ین، پوند استرلینگ، فرانک سوییس و یوآن جین در مبادلات ارزی جهانی کاربرد دارد.
در سال ۱۹۹۳، سکه‌های یک و دو سِنتی -که از جنس برنز بودند- از رواج افتادند؛ زیرا این سکه‌ها در جیب افراد سنگینی می‌کردند و کاربرد کمی داشتند. از سال ۱۹۹۴، مسکوکات استرالیا از قطعات ورشوِ نقره‌ای رنگ با ارزش‌های پنج، دَه، بیست و پنجاه سنتی ساخته شدند و اسکناسِ‌های یک و دو دلاری نیز به تازگی، جای خود را به سکه‌های طلایی رنگ یک و دو دلاری داده‌اند؛ این سکه‌ها از آلیاژ آلومینیوم -برنز ساخته شده‌اند. سکه یک دلاری، هم‌اندازه با سکه بیست سنتی است و روی آن، زنجیره نامنظمی حک شده‌است که افراد نابینا به آسانی آن را تشخیص می‌دهند. سکه دو دلاری به‌طور قابل ملاحظه‌ای بزرگ‌تر از سکه یک دلاری است. اسکناس‌های جدید پنج و دَه دلاری از نوعی پلاستیک ساخته شده‌اند که از لحاظ قابلیت تاشدن و مچاله‌شدن، مثل کاغذ هستند اما نمی‌توان آن‌ها را به‌راحتی پاره کرد. درگوشه این اسکناس‌های پلاستیکی، یک مهر شفاف، همراه با یک نقش یا سند دست‌نویس حک می‌شود. این مهر برای جلوگیری از جعل اسکناس طرح شده‌است. در پشت تمام اسکناس‌ها و سکه‌ها تصویر ملکه الیزابت دوم حک شده‌است.

عضویت در سازمان‌های اقتصادی بین‌المللی

استرالیا عضو سازمان‌های اقتصادی متعددی است از جمله: سازمان همکاری‌های اقتصادی آسیا-اقیانوسیه(APEC)، سازمان تجارت جهانی(WTO) و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه(OECD).

واردات و صادرات

صادرات کشور استرالیا در سال ۲۰۱۰، حدود ۲۱۰/۷میلیارد دلار(در رده بیست و یکم دنیا قرار دارد) و واردات این کشور در همان سال، ۲۰۰/۴میلیارد دلار(در رده بیست و یکم دنیا قرار دارد)در همین سال صادرات ایران ۷۸/۶۹۰ میلیارد دلار(در رده ۳۷ دنیا) و واردات آن ۵۸/۹۷۰ میلیارد دلار(در رده ۴۳ دنیا) قرار دارد.

مهم‌ترین اقلام صادراتی این کشور، محصولات کشاورزی، زغال، طلا، پشم، گندم، گوشت، شکر، لبنیات، آلومینیوم، سنگ آهن، گازهای طبیعی و تجهیزات حمل و نقل است. بزرگ‌ترین بازارهای صادراتی استرالیا شامل کشورهای ژاپن، چین،آمریکا، کره جنوبی و نیوزیلند است که در این میان، ژاپن سهم عمده‌ای در خرید این محصولات دارد.

واردات عمده استرالیا عبارتند از: ماشین و تجهیزات حمل و نقل، موادغذایی، کامپیوتر، ماشین‌های اداری، تجهیزات مخابراتی، نفت‌خام و موادنفتی، که سهم استرالیا از واردات این محصولات در سال ۲۰۰۷-۲۰۰۶ بالغ بر ۲۲۷٫۸ میلیارد دلار بوده‌است و کشورهای آمریکا، چین، ژاپن،سنگاپور، و آلمان، سهم بیشتری را در این میان داشته‌اند.

مبادلات تجاری ایران با استرالیا در سال ۲۰۰۸ به حدود ۳۰۰ میلیون دلار رسید. در سال ۲۰۰۸، ایران، شصت و یکمین شریک تجاری استرالیا بوده‌است.

از اقلام صادراتی استرالیا به ایران می‌توان به زغال‌سنگ، وسایل نقلیه موتوری، تجهیزات حرارتی و روغن‌های حیوانی اشاره کرد. ایران نیز اقلامی از قبیل میوه، خشکبار، پوشش سقف ساختمان، کود، نفت و موادشیمیایی به استرالیا صادر می کند.

مهم‌ترین شرکای تجاری استرالیا در سال ۲۰۰۹ (به درصد)

واردات	کشور	چین	آمریکا	ژاپن	تایلند	سنگاپور	آلمان	
	درصد	۱۷/۹۴	۱۱/۲۶	۸/۳۶	۵/۸۱	۵/۵۴	۵/۳	
صادرات	کشور	چین	ژاپن	کره ی جنوبی	هند	آمریکا	انگلستان	نیوزلند
	درصد	۲۱/۸۱	۱۹/۱۹	۷/۸۸	۷/۵۱	۴/۹۵	۴/۳۷	۴/۱

منابع

استرالیا یکی از کشورهای مهم تولیدکننده مواد کانی و فلزی است و منابع سرشار زغال سنگ سیاه و قهوه‌ای، آهن، نیکل، مس، بوکسیت، ماسه معدنی، منگنز، اورانیوم، الماس، روی، طلا و نقره دارد.استخراج این منابع، استرالیا را به‌صورت یکی از کشورهای اصلی تأمین کننده موادخام کانی درآورده است؛ از این رو این کشور در زمینه مواد کانی اساسی -جز نفت- خود کفاست. استرالیا بخشی از تولیدات کانی خود را نیز صادر می کند.

لیست مواد کانی مهم در استرالیا

✓**سنگ آهن(Iron ore):** در سال ۲۰۰۸، با ۳۴۲ میلیون متریک تُن، سومین تامین کننده بزرگ سنگ آهن بعد از چین و برزیل بوده‌است.کشف معادن بزرگ سنگ آهن در غرب استرالیا، موجب شده این ماده یکی از محصولات صادراتی مهم کشور باشد(مهم‌ترین حوزه آن در نیوساوث‌ولز و کوئیزلند است).عمده سنگ آهن استرالیا به چین، ژاپن، آلمان و کره جنوبی صادر می‌شود؛

✓**نیکل:** در سال ۲۰۰۶ بعد از روسیه، دومین تولید کننده بزرگ دنیا بوده‌است. استرالیا از سال ۱۹۶۷، استخراج نیکِل را آغاز کرده‌است.؛

✓**طلا:** دومین تولید کننده بزرگ بعد از چین است.اکثرطلای استرالیا به کشورهای سنگاپور، ژاپن و هنگ کنگ صادر می‌شود.

✓**اورانیوم:** ۱۶ در صد از تولید اورانیوم دنیا در این کشور است و در سال ۲۰۰۹، بعد از قزاقستان و کانادا، سومین تامین کننده بزرگ اورانیوم بوده‌است؛

✓**الماس:** استرالیا بعد از روسیه و بوتسوانا، سومین کشوری که بیشترین ذخایر با ارزش الماس را دارد.

✓**اُپال یا سنگ چشم گربه یا عین الشمس(Opal):** با تولید ۹۵ درصد ، بزرگ‌ترین تولیدکننده اُپال در دنیاست؛

✓**روی:** در سال ۲۰۰۸، با تولید ۱۴ در صد ، بعد از چین بزرگ‌ترین تولیدکننده روی در دنیاست؛

✓**زغال سنگ:** بزرگ‌ترین صادرکننده زغال سنگ و چهارمین تولیدکننده بعد از چین، آمریکا و هند است؛

✓**نفت:** بیست و هشتمین تولیدکننده نفت در دنیاست؛

✓**بوکسیت(Bauxite) و آلومینیوم؛نقره، مس و گازهای طبیعی.**

استرالیا یکی از مهم‌ترین تولیدکنندگان ماسه‌های معدنی سنگین، مانند روتایل، زیرکان، ایلمنیت و مونازیت است. این کشور، حدود نیمی از کل روتایل جهان، ۶۵ درصد زیرکان، شصت درصد مونازیت و ۲۵ درصد ایلمنیت جهان را تولید می کند.

صنعت

سرمایه‌گذاری‌های سنگین داخلی و خارجی، بخش صنعت را در زمینه تولید کالا گسترش داده‌است. اکنون استرالیا پایه‌هایی استوار و گسترده برای تولید کالا دارد و در این زمینه از فن‌آوری‌های پیشرفته صنعتی بهره می گیرد. از تولیدات صنعتی این کشور می‌توان به پوشاک، مواد خوراکی، وسایل آشپزخانه، لوازم‌خانگی، فلزات، ساخت پالایشگاه، پلاستیک، مواد و فرآورده‌های شیمیایی، وسایل‌الکتریکی، ماشین‌آلات، ابزارهای دقیق فنی و صنعتی، کشتی، اتومبیل ودیگر وسائل حمل ونقل، سیمان، پارچه و بسیاری از کالاهای مصرفی کوچک و بزرگ اشاره‌کرد. تولید فرآورده‌های صنعتی در این کشور، شامل حدود ۲۰٪ صادرات و تولید ناخالص ملی می‌شود.

پیشرفت‌های صنعتی مهم این کشور در زمینه‌هایی چون آهن، فولاد، فرآورده‌های نفتی، موادشیمیایی، کودهای شیمیایی، کاغذسازی، ماشین‌آلات، ابزار برقی و ساخت دستگاه‌های الکترونیکی بوده‌است. استرالیا چند کارخانه مهم تولید آهن و فولاد دارد. این کشور در سال ۲۰۰۸ با تولید سالانه ۷/۶ میلیون تُن فولاد، رتبه بیست و دوم جهان و ایران با دَه میلیون تُن، رتبه بیستم جهان را در این زمینه داشته‌اند.

شماری از شرکت‌های تولیدی استرالیا، با دریافت پروانه تولید کالا از شرکت‌های اصلی سازنده به تولید کالا پرداخته‌اند؛ با این همه، نوآوری داخلی نیز کم نیست و در زمینه تولید صنعتی، استرالیا خود به کشورهای دیگر، پروانه ساخت می‌دهد.

استرالیا برای تولید موادشیمیایی و پلاستیک، موادخام لازم را از داخل و خارج تهیه می کند و فرآورده‌های گوناگونی را به بازار عرضه می کند که مهم‌ترین

آن‌ها عبارتند از: پلاستیک، کودشیمیایی، مواد دارویی و شیمیایی، صابون، مواد پاک کننده، شوینده‌ها، رنگ، الیاف مصنوعی و حلال‌های شیمیایی.
در استرالیا تولید ابزار و ماشین آلات و لوازم برقی، بخش مهمی از نیازمندی‌های داخلی این کشور را برطرف می‌سازد.

انرژی

تولید برق در استرالیا در سال ۲۰۰۷، ۲۳۹/۹ میلیارد کیلووات ساعت بوده و از این نظر، این کشور در رتبه ی هفدم جهان بوده است. در همان سال ایران با تولید ۲۱۲/۸ میلیارد کیلو وات در ساعت در جایگاه نوزدهم قرار داشته‌است.در سال ۱۳۸۵ مجموع قدرت اسمی نیروگاه‌های نصب‌شده به ۴۵,۱۱۱ مگاوات رسید. در حال حاضر، استرالیا، یکی از صادرکنندگان گاز مایع است.
در سال ۲۰۰۹، تولیدگاز استرالیا ۴۲/۳۳۰ میلیارد متر مکعب(در رده ۱۹دنیا)، مصرف آن ۲۶/۵۹۰ میلیارد متر مکعب(در رده ۲۹ دنیا) و صادرات آن ۲۲/۳ میلیارد متر مکعب(در رده ۱۰ دنیا) بوده‌است. در همان سال، تولید گاز ایران ۲۰۰میلیارد متر مکعب(در رده ۳ دنیا)، مصرف آن ۱۴۰میلیارد متر مکعب(در رده ۴ دنیا) و صاردات آن۴/۲۴۶ میلیارد متر مکعب(در رده ۲۷ دنیا) بوده‌است.
استرالیا در سال ۲۰۰۹ با تولید ۵۸۹/۲ هزار بشکه نفت در رده۳۰ دنیا، با مصرف ۹۴۶/۳ هزار بشکه نفت در رده ۱۹ دنیا و در سال ۲۰۰۸ با صادرات۳۱۱/۹ هزار بشکه نفت در رده ۳۸ دنیا و با واردات ۷۱۶/۷ هزار بشکه نفت در۱۹ دنیا قراردارد.
ایران نیز در همان سال با تولید ۴/۱۷۲ میلیون بشکه نفت در رده ۴ دنیا، با مصرف ۱/۷ میلیون بشکه نفت در رده ۱۴ دنیا و در سال ۲۰۰۸ با صادرات ۲/۲۱۰ میلیون بشکه نفت در رده ۶ دنیا و با واردات ۱۶۲/۵ هزار بشکه نفت در۵۲ دنیا قراردارد.

حمل و نقل

جدول زیر، فهرست پر رفت و آمدترین فرودگاه‌های استرالیا را بر حسب تعداد مسافر نشان می‌دهد:

میزان تردد مسافر (به هزار نفر)

ردیف	فرودگاه/سال	۱۹۸۵	۱۹۹۵	۲۰۰۰	۲۰۰۷
۱	سیدنی(Sydney)	۹۴۹۷	۱۹۸۷۸	۲۵۸۱۴	۳۲۷۰۱
۲	ملبورن(Melbourne)	۶۴۷۶	۱۲۹۷۲	۱۶۸۸۱	۲۳۹۴۳
۳	بریزبن(Brisbane)	۳۴۵۷	۹۲۳۶	۱۲۴۶۷	۱۸۲۹۸
۴	پرت(Perth)	۱۹۳۹	۴۱۴۵	۵۱۶۲	۸۹۵۲
۵	آدلاید(Adelaide)	۲۰۸۲	۳۷۴۳	۴۴۴۳	۶۶۱۹
۶	گلد کاست(Gold Coast)	۷۹۵	۲۰۴۴	۱۹۴۸	۴۳۲۳
۷	کینز(Cairns)	۵۷۸	۲۵۹۵	۲۸۹۱	۳۷۷۷
۸	کانبرا(Canberral)	۱۰۰۸	۱۷۵۰	۲۱۰۸	۲۸۵۳
۹	هوبارت(Hobart)	۵۰۶	۸۵۰	۹۷۴	۱۷۵۸
۱۰	داروین(Darwin)	۴۰۷	۹۳۲	۱۰۷۸	۱۵۶۲

در استرالیا وسایل نقلیه مختلفی جابه‌جاییِ مسافران را به عهده دارند. از آنجایی که استرالیا کشوری وسیع و جزیره‌ای است، فرودگاه‌ها نقش مهمی در برقراری ارتباط این کشور با دیگر کشورها دارند. هواپیما یکی از رایج‌ترین وسایل حمل و نقل در استرالیا محسوب می‌شود. به دلیل فاصله زیاد بین شهرهای آن و نیزفاصله‌اش با سایرکشورها، مردم این کشورترجیح می‌دهند برای سفر از هواپیما استفاده کنند. طبق آمار سال ۲۰۰۹، در این کشور ۴۶۴ فرودگاه وجود دارد و از این نظر، هفدهمین کشور جهان است. فرودگاه بین‌المللی کینگ فورد(King Ford) در سیدنی، بزرگ‌ترین فرودگاه استرالیاست و از قدیمی‌ترین فرودگاه‌های تجاری جهان نیز به‌شمار می‌آید. فرودگاه ملبورن نیز دومین فرودگاه بزرگ استرالیاست. هر ایالت استرالیا فرودگاهی مستقل دارد که در پروازهای داخلی و خارجی از آنها استفاده می‌شود.

بزرگ‌ترین شرکت خطوط هوایی ملی استرالیا، کانتاس(Qantas) است. این خط هوایی در سال ۲۰۰۸، بیش از ۲۵میلیون نفر را جابه‌جا کرده و مرکز آن

سیدنی است. این شرکت، دومین شرکت قدیمی و فعال هواپیمایی جهان به حساب می‌آید. این خطوط هوایی، کار خود را از سال ۱۹۲۰ شروع کرده‌است. این شرکت بر اساس آمار سال ۲۰۱۰، جزو هفت خط هوایی برتر در جهان اعلام شده‌است. شرکت ویرجین بلو(Virgin Blue) دومین شرکت هواپیمایی اقیانوسیه و استرالیاست که در سال ۲۰۰۸، بیش از ۱۶ میلیون مسافر را جابه‌جا کرده و مرکز آن بریزبن است.

مسیر هوایی سیدنی ـ ملبورن با ۸۵۱ پرواز در هفته، پس از مسیرهای مادرید- بارسلون و سائوپائولو- ریودوژانیرو، سومین مسیر پرتردد جهان است.

در سال ۲۰۱۰، حدود ۳۷٫۸۵۵ کیلومتر خطوط ریلی در استرالیا وجود داشته و از این نظر، استرالیا رتبه هفتم جهان را دارد.

ایران با ۸٫۴۴۲ کیلومتر خط آهن، رتبه بیست و شش را دارد.

با توجه به موقعیت جغرافیایی و اقتصادی این کشور، حمل و نقل دریایی در آن اهمیت زیادی دارد. استرالیا دوهزار کیلومتر راه آبی داخلی دارد و از این نظر در جایگاه چهل و چهارم جهان است و با داشتن ۵۳ فروند کشتیِ بالای هزار تُن نیز شصتمین کشور جهان از این نظر است. گستردگی شبکه راه‌ها، حمل و نقل را در استرالیا آسان کرده‌است. در استرالیا ۸۱۰٫۶۴۱ کیلومتر راه وجود دارد که حدود ۱۶۰٫۰۰۰ کیلومتر آن، راه اصلی است.

در استرالیا برای هر هزار نفر، ۶۱۹ خودرو وجود دارد و از نظر میزان مالکیت خودرو، چهارمین کشور جهان است. راه‌های آبی استرالیا اهمیت تجاری ندارند. در قرن نوزدهم میلادی، از کشتی‌های بخار پارویی در حوزه رودخانه مورای- دارلینگ برای انتقال کالاهایی چون پشم و گندم استفاده می‌شد؛ اما به علت پایین بودن سطح آب رودخانه، کشتی‌رانی در تمام سال ممکن نبود.

کشاورزی

استرالیا یکی از تولیدکنندگان و صادرکنندگان بزرگ محصولات کشاورزی است. وسعت کل کشتزارها و مراتع این کشور در سال ۴۲۵/۴۴۹/۰۰۰ هکتار است. با وجود این که تنها شش درصد از کل زمین‌های استرالیا زیر کِشتند؛ کشاورزی، نقش مهمی در اقتصاد کشور دارد. کشور استرالیا در سال ۲۰۰۸ با تولید۲۱,۴۲۰,۱۷۷ تُن گندم، نهمین تولیدکننده گندم در جهان بوده‌است. ایران در همان سال ۷,۹۵۶,۶۴۷ تُن، رتبه هجدهم را در دنیا اخذ کرد. این کشور با تولید سالانه ۷۰۸ هزار تُن پنبه هفتمین کشور تولیدکننده پنبه و نیز دهمین کشور تولیدکننده جو بوده‌است. میزان تولید برنج در استرالیا از سالی به سال دیگر، متفاوت است؛ ولی به هر حال، این کشور، یکی از مهم ترین صادرکنندگان برنج محسوب می‌شود. تولید دانه‌های روغنی نیز در استرالیا، حدود ۵۵ درصد نیازهای داخلی را تأمین می کند.

سهم کشاورزی در صادرات و واردات در دهه های اخیر
بصورت درصد(FAO)

سال / عنوان	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
صادرات	۱۶/۷	۱۸/۷	۲۰/۹	۲۶/۴	۲۶
واردات	۴/۷	۴/۵	۴/۸	۴/۸	۴/۵

مهم‌ترین محصولات تجاری کشاورزی و صنایع غذایی(FAO-۲۰۰۸)
(به تُن)

محصولات			
واردات	**میزان (تُن)**	**صادرات**	**میزان (تُن)**
دانه سویا	۵۰۵,۷۶۶	گندم	۸,۲۷۸,۰۱۰
غذای آماده	۲۴۹,۷۴۳	جو	۳,۴۸۵,۰۸۰
آرد برنج	۱۷۵,۲۶۹	گوشت گاو	۹۳۹,۳۵۶

تولیدات عمده کشاورزی ۲۰۰۸ FAO

نام محصول	میزان تولید(تن)
نیشکر	۳۲,۶۲۱,۱۱۳
گندم	۲۱,۴۲۰,۱۷۷
شیر گاو تازه	۹,۲۲۳,۰۰۰
جو	۷,۹۹۶,۵۰۶
خوشه ذرت	۳,۷۸۹,۹۳۱
گوشت گاو بومی	۲,۳۳۱,۰۴۳
انگور	۱,۹۵۶,۷۹۰
کلزا	۱,۸۴۴,۱۵۷
سیب زمینی	۱,۴۰۰,۲۰۶
یولاف یا جو دو سر	۱,۱۶۰,۰۲۸

دامپروری

در استرالیا حدود۲۴ میلیون رأس گاو و ۱۴۰میلیون رأس گوسفند وجود دارد. این کشور، سالانه بیش از یک چهارم پشم جهان را تولید می کند. استرالیا از لحاظ دام، بسیار غنی است. پشم گوسفند استرالیایی از لحاظ کیفیت و کمیت در جهان اهمیت خاصی دارد و یک منبع صادراتی و اقتصادی برای این کشور محسوب می‌شود. استرالیا بزرگ‌ترین صادرکننده پشم جهان است؛ البته بعد از کشف این سرزمین توسط اروپاییان بود که صنعت پشم تبدیل به بزرگ‌ترین تجارت تاریخ استرالیا شد. صنعت پشم هنوز از مهم‌ترین صنایع این کشور محسوب می‌شود و بخش عظیمی از درآمدهای اقتصادی استرالیا از طریق صادرات پشم به سایر کشورهای جهان به دست می آید. این نظریه عامیانه همچنان در بین ساکنان بومی این کشور رایج است که«استرالیا روی پشم گوسفند نشسته است». در بخش پوست و گوشت گاو نیز استرالیا جزو بزرگ‌ترین صادرکنندگان دنیاست.

جنگلداری

جنگل‌ها و مراتع، ۲۱ درصد از کل مساحت استرالیا را تشکیل می‌دهد. ۷۵٪ جنگل‌ها پوشیده از درختان اُکالیپتوس است. از چوب درخت اُکالیپتوس به دلیل استحکامش، در تولید کاغذ و اسباب و اثاثیه استفاده می‌شود. گونه‌های جاراه(Jarrah) و کاری(Karri) که در استرالیای غربی رشد می‌کند، به دلیل دوام چوبشان، مورد استفاده‌اند. افرا، گردو وچوب بلسان بنفش(نوعی اقاقیا) در کوئیزلند- که از آن‌ها در کابینت‌سازی و ساختن اثاثیه منزل استفاده می‌شود نیز ارزش زیادی دارند. مهم‌ترین منبع چوب در استرالیا درختان خانواده کاجند که در سال ۱۹۸۶، وسعت جنگل‌ها حدود ۸۳۲/۱۷۲ هکتار بوده‌است. صادرات محصولات جنگلی در سال ۲۰۰۴حدود ۱,۲۸۳ میلیون دلار و واردات آن ۱,۸۴۹ میلیون دلار بوده‌است.

شیلات و ماهیگیری

درآب‌های استرالیا گونه‌های مختلف ماهی وجود دارد و سالانه حدود ۲۳۶,۲۸۲ هزار تُن از این ماهی‌ها صید می‌شود. آبزیان این کشور، عبارتند از: انواع کوسه، ماهی چهار گوش عمق زی، ماهیِ تُن، شاه ماهی، نرم تنان، گوش‌ماهی، میگو، لابستر و صدف. صید مروارید از سال ۱۸۰۰ در این کشور آغاز شد و امروزه مرکز اصلی صید مروارید در استرالیا داروین(Darwin)، بروم(Broome) و جزیره تِرزدِی(Thursday) است. علاوه بر صید مروارید، کشت مروارید نیز در استرالیا صورت می گیرد و اهمیت آن بیش از صید مروارید است.

سهم کشاورزی، شیلات و جنگل‌داری در تولید ناخالص داخلی در دهه‌های اخیر
(به صورت درصد)FAO

سال / عنوان	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
صادرات	۳/۲	۳/۳	۳/۳	۴/۴	۴/۲
واردات	۱/۳	۱/۲	۱/۲	۱/۴	۱/۴

جهانگردی

گردشگری در اواخر قرن بیستم در استرالیا با سرعت بالایی رشد کرد و اکنون یکی از بخش‌های پویا و مهم اقتصاد این کشور است و بیش از پانصدهزار شغل ایجاد کرده‌است. در دهه‌های اخیر، دولت استرالیا با مشارکت سازمان جهانگردی و وزارت محیط‌زیست کشور در جهت ارتقای هر چه بیشتر صنعت گردشگری اقداماتی به عمل آورده که از آن جمله تأسیس ادارات جهانگردی در تمام مراکز ایالات و ادارات اطلاع رسانی جهانگردی در شهرهای مختلف و مناطق روستایی است. بر اساس آمار سال ۲۰۰۷، حدود ۵,۷۰۰,۰۰۰ نفر گردشگراز این کشور بازدید کرده‌اند که این میزان نسبت به سال قبل، چهار درصد رشد داشته‌است و استرالیا را از نظر میزان جلب گردشگر در رتبه ی چهلم جهان قرار داده‌است.

در سال ۲۰۰۰ (به دلیل المپیک تابستانی سیدنی)، ۴,۸۰۰,۰۰۰ نفر از این کشور بازدید کردند و حدود ۱۳ میلیارد دلار درآمد، حاصل آن بوده‌است.

در سال ۲۰۰۴-۲۰۰۳ صنعت گردشگری استرالیا حدود۳/۹ درصد تولید ناخالص ملی، یعنی ۳۲ میلیارد دلار برای اقتصاد ملی درآمد ایجاد کرده‌است و به این صورت، این بخش، دهمین منبع درآمد استرالیا در سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۲ بوده‌است.

ده کشور که بیشترین جهانگرد را به استرالیا فرستاده‌اند(۲۰۰۷)

نام کشور	تعدادبازدید کننده	نام کشور	تعدادبازدید کننده
نیوزلند	۹۴۵,۱۰۰	سنگاپور	۱۹۹,۶۰۰
ژاپن	۴۷۲,۸۰۰	مالزی	۱۲۲,۷۰۰
آمریکا	۳۷۷,۰۰۰	هنگ کنگ	۱۲۱,۴۰۰
چین	۳۹۱,۸۰۰	هند	۷۶,۲۰۰
کره ی جنوبی	۲۱۱,۱۰۰	تایلند	۷۱,۴۰۰

تاریخچه

نخستین ساکنان استرالیا، حدود ۴۲ هزار سال پیش، از جنوب شرق آسیا به این سرزمین وارد شدند و بومیان اصلی این کشور را تشکیل دادند. این مردمان، به بیش از ۲۶۰ زبان و گویش مختلف گفت و گو می کنند.

در سال ۱۶۰۶، دریانورد اسپانیایی، تورس (Torres) از تنگه تورس عبور کرد. سه سال بعد، کوییروس (Queirós) اسپانیایی، نخستین اروپایی بود که از استرالیا دیدن کرد؛ ولی تا زمانی که کاپیتان جیمز کوک (James Cook) انگلیسی، در اواخر سده هجدهم به استرالیا وارد شد، اروپاییان هیچ اقامتگاهی در این سرزمین نساخته‌بودند.

در سال ۱۷۸۸، گروهی از تبعیدی‌های انگلیس، اولین اقامتگاه را در محل شهر کنونی سیدنی احداث کردند. در سال ۱۸۲۹، سراسر استرالیا به تصرف انگلیسی‌ها درآمد.

از سال ۱۷۸۸ که انگلیسی‌ها، اولین بار وارد استرالیا شدند، بومیان را از حقوق مدنی و حق مالکیت محروم کردند و هنوز هم آنها در مقایسه با اروپاییان از نظر حقوقی، موقعیتی نابرابر دارند.

در سال ۱۸۵۱، گروه زیادی برای کشف معادن طلا به استرالیا وارد شدند. در سال ۱۹۰۱، مهاجرنشین‌های مختلف با هم متحد شدند و ملل مشترک‌المنافع استرالیا را به وجودآورند. در سال ۱۹۰۲، قانون استرالیای سفید به تصویب حکومت فدرال رسید و به موجب آن مهاجرت افراد آسیایی و رنگین پوست به استرالیا ممنوع شد.

ارتش استرالیا چند سال پیش از جنگ‌های جهانی اول تأسیس شد و همراه ارتش زلاندنو در جنگ شرکت کرد و با نیروی دریایی آلمان در خاور دور و نیز در عثمانی به نبرد پرداخت. این نیروها در جنگ جهانی دوم نیز شرکت کردند و با آمریکا در نبرد دریای کورال همراه بودند. آن‌ها مشترکاً ژاپنی‌ها را از گینه‌نو بیرون راندند. با پایان جنگ، سازمان ملل متحد، سرپرستی بعضی از سرزمین‌ها و جزایر پیرامون استرالیا را به این کشور واگذار کرد.

در سال ۱۹۸۰، بزرگ‌ترین معدن الماس جهان دراسترالیا کشف شد. در همین سال، گروه‌هایی از ارتش استرالیا به‌عنوان پاسدار صلح به منطقه نبرد اعراب و

اسراییل اعزام شدند. سال ۱۹۸۳ هاوک (Hawke)- رهبر حزب کارگر- به سِمَتِ نخست‌وزیری استرالیا تعیین شد.
افزایش فاصله طبقاتی در اواخر سال ۱۹۸۰، دولت او را تحت فشار قرار داد. او محبوبیت زیادی نزد کارگران داشت؛ اما رفته رفته از محبوبیت او کاسته شد. عاقبت در سال ۱۹۹۱، پائول کیتینگ(Paul Keating) به پیروزی رسید و نخست‌وزیر شد. در انتخابات ۱۹۹۳، حزب کارگر، با کسب اکثریت ضعیفی به حکومت خود ادامه داد. مهم‌ترین وعده انتخاباتی حزب کارگر، رسیدگی به وضع بومیان اصلی استرالیا بود. در جون همان سال، دادگاه عالی استرالیا با وضع قانون«مابو» به اِعمال قانونی که از سال ۱۷۸۸، بومیان را از حقوق قانونی و هم‌چنین حق مالکیت زمین منع می‌کرد، پایان داد. این، یکی از مهم‌ترین تصمیمات قانونی بوده‌است که از زمانِ تشکیل دولت استرالیا تاکنون، اتخاذ شده‌است.
در سال ۱۹۹۵، بحثی برای تبدیل نظام حکومتی به جمهوری اوج گرفت و نخست‌وزیر وقت اعلام کرد قصد دارد تا سال ۲۰۰۱ این کار را انجام دهد.
سال ۱۹۹۶-۱۹۹۵، خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی اوج گرفت وشرکت هوایی کانتاس، بانک کامن ولث(Commonwealth) و بخشی از سهام شرکت مخابراتی تلسترا(Telstra) به بخش خصوصی واگذار گردید.
آزمایش‌های هسته‌ای فرانسه در جزیره ی موروورا(Moorea)، اعتراضات گسترده‌ای درکشورهای حوزه اقیانوس آرام و از جمله استرالیا برانگیخت و از آنجا که اعتراضات استرالیا با همراهی انگلستان مواجه نشد، گرایش‌های ضد انگلیسی و تمایل به استقرار جمهوری را در این کشور تقویت کرد.
در سال ۱۹۹۶ با روی کار آمدن جان وینستون هووارد(John Winston Howard)، حزب کارگری جای خود را به حزب لیبرال داد.
در اوایل این سال، قانونی برای بومیان تصویب شد که به موجب آن، آنها از حق اجاره زمین برای کشاورزی و معدن‌داری برخوردار شدند. در سال ۱۹۹۸، حدود ۱۴۰۰ نفر از کارگران بنادر اخراج شدند که با اعتصاب گسترده اتحادیه کارگران بنادر و کشتی‌رانی، همه کارگران به کار خود برگشتند. در سال ۱۹۹۹، همه پرسی تغییر نظام به جمهوری شکست خورد. بیست و هفتمین دوره بازی‌های المپیک در سال ۲۰۰۰ در سیدنی برگزار شد که در برنامه افتتاحیه آن، توجه زیادی به بومیان اصلی و روند شکل گیری استرالیا شده‌بود.

در سال ۲۰۰۱، پیتر هالینگ‌ورث (Peter Hollingworth)- اسقف اعظم بریزبن- به سِمَت فرمان‌داری کل منصوب شد. طی سال‌های اخیر، دولت استرالیا سیاست سخت‌گیرانه‌ای در مورد پذیرش مهاجران اعمال می‌کند و قوانین سختی علیه مهاجران غیر قانونی اعمال داشته و این امر باعث شده پناه جویان در اردوگاه‌های پناه دهندگان دست به شورش بزنند و دولت تاکنون چندین بار کشتی‌های حامل پناهندگان را از سواحل خود برگردانده‌است. در سال ۲۰۰۵-۲۰۰۴ دولت استرالیا، ۱۲۳هزار مهاجر جدید پذیرفت که نسبت به دَه سال گذشته، چهل درصد افزایش داشته‌است. شمار زیادی از مهاجران در شهر سیدنی ساکن می‌شوند و اکثر آنها از کشورهای آسیایی نظیر چین و هند بوده‌اند.

سیاست و حکومت

استرالیا عضو کشورهای مشترک‌المنافع است؛ و بالاترین مقام سلطنتی بریتانیای کبیر، یعنی ملکه الیزابت دوم، ملکه این کشور نیز هست. جانشین ملکه در این کشور، فرماندار کل استرالیاست که وی نیز به نوبه خود، فرمانداران ایالت‌های این کشور را تعیین می‌کند. هرچند فرماندار کل، بر طبق قانون اساسی اختیارات فراوانی دارد؛ اما در عمل، شخص اول اجرایی در استرالیا نخست‌وزیر است که طی یک فرآیند دموکراتیک انتخاب می‌شود و دولت را تشکیل می‌دهد.

در استرالیا مردم ابتدا نمایندگان مجلس را انتخاب می‌کنند. رییس حزبی که بیشترین نفرات انتخاب شده را در مجلس داشته‌باشد، به‌عنوان نخست‌وزیر، مسؤول تشکیل کابینه دولت می‌شود. حکومت استرالیا از سه زیربخش تشکیل می‌شود: قوه مقننه، قوه مجریه(دولت و دستگاه‌های اجرایی) و قوه قضاییه.

کابینه دولت، مهم‌ترین رکن سیاست گذاری در استرالیاست و معمولاً جلسه‌های خود را به‌صورت غیر رسمی و محرمانه تشکیل می‌دهد؛ سپس تصمیم‌ها را طیِ اعلامیه‌های نخست‌وزیر یا وزیران مربوط اعلام می‌کند. شورای اجرایی، که معمولاً از چند وزیر تشکیل می‌شود، به تصمیم‌های هیأت‌دولت، جنبه قانونی می‌دهد تا اجرایی شود. ریاست این شورا را فرماندار کل به‌عهده دارد. در ایالت‌های شش گانه، روند مشابهی برای امور اجرایی در سطح ایالت وجود دارد.

قانون اساسی و ویژگی های آن

اصلاح قانون اساسی استرالیا در دسامبر ۱۹۸۵ صورت گرفت که در نتیجه آن، پارلمان و دستگاه‌قضایی به استقلال عمل کامل رسیدند و بقایای آثار سلطه پارلمان و ملکه بریتانیا بر این دو نهاد از میان رفت. در ۱۹۸۷، انتخابات فدرال انجام گرفت و این آخرین باری بود که دو حزب ملی و آزادی‌خواه روبه‌روی هم قرار گرفتند.

قانون اساسی استرالیا ۱۲۸ ماده دارد که چارچوب و روال کاری پارلمان، قوه اجرایی(دولت)، قوه قضایی، امورمالی و بازرگانی، حدود اختیارات ایالت‌ها، پذیرش ایالت‌های جدید و چگونگی امکان دگرگونی در قانون اساسی را بیان می‌کند.

قانون اساسی را می‌توان با رأی مثبت اکثریت، طی یک همه پرسی دگرگون کرد؛ البته اگردر چهار ایالت از شش ایالت استرالیا و در مجموع، اکثریت نسبی در سراسر کشور به دست آید.

قانون‌های اساسی ایالت‌ها نیز همانند قانون اساسی فدرال، از نهادهای قانونی بریتانیا ریشه گرفته‌اند. ایالت‌ها می توانند بدون همه‌پرسی، قوانین خود را دگرگون سازند. هر قانونی که به تصویب پارلمان فدرال برسد، بر قانون‌های مصوب پارلمان‌های ایالتی برتری دارد. پارلمان استرالیا شامل دو بخش اصلی است:مجلس نمایندگان و سنا.

مجلس نمایندگان، ۱۵۰ نماینده دارد که از طریق رأی مستقیم اکثریت مردم در هر حوزه انتخابی برگزیده می‌شوند. هر سه سال یک‌بار، انتخابات مجلس نمایندگان برگزار می‌شود. رییس مجلس نمایندگان با رأی گیری داخلی نمایندگان، به این مقام می‌رسد.

مجلس سنا ۷۶ سناتور دارد. هر ایالت، دوازده نماینده، پایتخت، دو نماینده و سرزمین شمالی نیز دو نماینده در سنا دارد.که هر عضو به مدت سه سال می تواند کار کند.

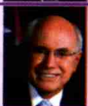
بر پایه قانون اساسی، شمار نمایندگان مجلس نمایندگان بایستی حدود دو برابر نمایندگان سنا باشد.

پارلمان فدرال از سال ۱۹۰۱ تا ۱۹۲۷ در شهر ملبورن تشکیل جلسه می‌داد؛ ولی در این سال به پایتخت جدید، یعنی کانبرا، انتقال یافت.

قوه‌مجریه

اختیارات اجرائی در استرالیا توسط فرماندار کل انجام می‌شود که به وسیله پادشاه بریتانیا و مشورت با نخست وزیر استرالیا منصوب می‌شود. فرماندار کل، نماینده رسمی پادشاه بریتانیا است. سیاست فدرال توسط وزرای امور خارجه و تحت رهبری نخست وزیر تعیین می‌شود. این افراد باهمدیگر، شکل‌دهنده کابینه هستند که بدون فرماندار کل جلسات را برپا می کنند. نخست وزیر، رئیس حزب اکثریت در پارلمان است. هر کدام از وزرا، مسؤل یکی از بخش‌ها هستند.

جدول نخست وزیران

ردیف	نام	شروع دوره	پایان دوره	عکس
۱	رابرت منزیس (Robert Menzies)	دسامبر ۱۹۴۹	ژانویه ۱۹۶۶	
۲	هارولد هُلت (Harold Holt)	ژانویه ۱۹۶۶	دسامبر ۱۹۶۷	
۳	جان مک اوین (John McEwen)	دسامبر ۱۹۶۷	ژانویه ۱۹۶۸	
۴	جان گورتُن (John Gorton)	ژانویه ۱۹۶۸	مارس ۱۹۷۱	
۵	ویلیام مک ماهون (William McMahon)	مارس ۱۹۷۱	دسامبر۱۹۷۲	
۶	گوگ ویتلام (Gough Whitlam)	دسامبر۱۹۷۲	نوامبر ۱۹۷۵	
۷	مکلوم فرازر (Malcolm Fraser)	نوامبر ۱۹۷۵	مارس ۱۹۸۳	
۸	باب هاوک (Bob Hawke)	مارس ۱۹۸۳	دسامبر ۱۹۹۱	
۹	پُل کیتینگ (Paul Keating)	دسامبر ۱۹۹۱	مارس ۱۹۹۶	
۱۰	جان هوارد (John Howard)	مارس ۱۹۹۶	دسامبر۲۰۰۷	
۱۱	کوین راد (Kevin Rudd)	دسامبر ۲۰۰۷	جون ۲۰۱۰	
۱۲	جولیا گیلارد (Julia Gillard)	جون ۲۰۱۰	–	

قوه مقننه

پارلمان استرالیا متشکل از ملکه، ۷۶ عضو سنا و مجلس نمایندگان ۱۵۰ عضوی است. ۱۲ سناتور از هر ۱۲ ایالت برای مدت شش سال انتخاب می‌شوند. همچنین دو سناتور از هر محدوده برای یک دوره سه ساله انتخاب می‌شوند. تعداد اعضای هر ایالات با جمعیت ان مربوط بوده و نباید کمتر از پنج نفر باشد. از سال ۲۰۰۱، تعداد اعضای مجلس ۱۵۰ نفر انتخاب شد که برای یک دوره سه ساله منصوب می‌شوند. نخست وزیر برای انحلال مجلس در هر زمانی می‌تواند از فرماندار کل درخواست کند. همچنین نخست وزیر تاریخ انتخابات پارلمان را برای یک دوره سه ساله تعیین می‌کند. سن رای دادن ۱۸ سال به بالا است.

قوه قضائیه

در صدر سیستم قضائی، دیوان عالی استرالیا قرار دارد که متشکل از هفت قاضی(از جمله رئیس دیوان عالی) است که توسط فرماندار کل و با مشورت شورای اجرائی منصوب می‌شوند. تصمیمات دیوان عالی در تمام دادگاه‌ها لازم الاجبار هستند.

احزاب سیاسی

حزب کارگر(Australian Labor Party)

در سال ۱۸۹۱ پایه‌گذاری شده و هم اکنون رهبر آنها کوین راد(Kevin Rudd) است، که سیاست های سوسیالیست دموکرات داشته و خواهان اختصاص دادن صنایع و منافع برای بهبود اجتماع و رفاه مردم بوده و اعلام کرده‌است که هرگونه بهره‌کشی و روال‌های ضداجتماعی را از میان می‌برد.

حزب لیبرال(Liberal Party of Australia)

در سال ۱۹۴۴پایه‌گذاری شده و طرفدار اقتصاد آزاد و خصوصی‌سازی، عدالت اجتماعی، آزادی و ابتکار فردی، توسعه ملی، رفاه و امنیت اجتماعی است. رهبر این حزب در حال حاضر مالکوم تورنبال(Malcolm Turnball) است.

حزب ملی(National Party of Australia)

درسال ۱۹۲۰ پایه‌گذاری‌شده و دیدگاه آن‌ها مبتنی بر محافظه‌کاری روستایی و عدالت در زمین‌داری است. رهبر این حزب، وارن تراس(WarrenTruss) است که در سال ۲۰۰۷ به این سمت برگزیده‌شد.

حزب سبز(Australian Greens)

در سال ۱۹۹۲ بنیان نهاده‌شد و دیدگاه آنها مبتنی بر ترقی خواهی اجتماعی، عدالت اجتماعی، ثبات و پایداری، دموکراسی مردمی و صلح و عدم خشونت است. در حال حاضر، باب براون(Bob Brown) رهبر این حزب است.

حزب محافظه کار اجتماعی اول خانواده(Family First)

در سال ۲۰۰۲ پایه‌گذاری شده و هم‌اکنون رهبر آن استیو فیلدینگ (Steve Fielding) است. دیدگاه این حزب، مبتنی بر محافظه‌کاری اجتماعی و ارزش‌های خانواده است.

سیاست خارجی

سیاست خارجی استرالیا پس از استقلال و تا جنگ جهانی دوم، بیشتر گرایش به پیروی از سیاست بریتانیا داشت و ازآن پس، نفوذ آمریکا در این سرزمین به گونه‌ای روز افزون بر نفوذ بریتانیا برتری یافت. استرالیا در چارچوب روابط جهانی و نیز روابط دوجانبه خود با کشورها در زمینه کنترل جنگ‌افزارها، خلع سلاح و صلح جهانی، فعال بوده و برای امضای پیمان فراگیر منع آزمایش‌های هسته‌ای، نقش فعالی داشته و در این زمینه پیش گام بوده‌است.

استرالیا از پیمان صلح میان اسرائیل و مصر پشتیبانی کرده و آن را آغازی برای رسیدن به صلح فراگیر در منطقه و راه‌حلی برای این مسأله قلمداد می کند. این کشور بر این باور است که راه‌حل کشمکش اعراب با اسرائیل بایستی بر پایه قطع‌نامه ۲۴۲ و ۳۳۸ شورای امنیت سازمان ملل‌متحد استوار باشد؛ البته حل قطعی مسأله را منوط به گفت وگوی مستقیم میان دو طرف می‌داند. استرالیا اسرائیل را به رسمیت شناخته؛ ولی در عین حال از حقوق مشروع فلسطینیان در داشتن سرزمین و میهنی برای خود در کنار اسرائیل پشتیبانی کرده‌است.

سیاست هسته‌ای این کشور بر پایه پشتیبانی شدید از پیمان منع گسترش هسته‌ای است که آن را در سال ۱۹۷۳ امضا کرده‌است. سیاست ایمنی هسته‌ای استرالیا شامل فروش مشروط اورانیوم است؛ یعنی اورانیوم خود را به این شرط در اختیار خریدار می گذارد که آن‌را برای مقاصد نظامی و انفجاری به کار نبرده و شرایط ایمنی سازمان بین‌المللی انرژی هسته‌ای را بپذیرد. در این زمینه استرالیا قراردادهایی با آمریکا، بریتانیا، فرانسه، سوئد، کانادا، ژاپن، جمهوری کره، فیلیپین و فنلاند و نیز سازمان بین‌المللی هسته‌ای به امضا رسانده‌است. با توجه به این که استرالیا در جرگه کشورهای غربی است، بسیاری از موضع گیری‌های آن در سازمان‌های بین‌المللی در راستای دیدگاه و خواست آمریکا و غرب است.

عضویت در سازمان‌ها

این کشور در سال ۱۹۴۵به عضویت سازمان‌ملل درآمده و علاوه برآن در اتحادیه کشورهای مشترک‌المنافع(Commonwealth of Nations)، پیمان امنیتی استرالیا -نیوزیلند- ایالات‌متحده آمریکا(آنزوس)(ANZUS)، سازمان جهانی غذا(فائو)، بانک جهانی، فدراسیون بین‌المللی حسابداران جهان(آیفک)(IFAC)، سازمان بین‌المللی کار(ایلو)(ILO)، سازمان بین دولتی مشاوره دریایی(ایمکو)(IMCO)، صندوق بین المللی پول(ایمف)(IMF)، سازمان جهانی هواشناسی(دبلیو ام او)(WMO)، سازمان بهداشت جهانی(دبلیو اچ او)(WHO)، یونسکو و بسیاری از سازمانهای دیگر بین المللی عضویت دارد.

استرالیا عضو مؤسس کمیسیون، انجمن و کنوانسیون اقیانوس آرام جنوبی است که سازمان شیلات (Fishery Organizations) را پدید آورده‌است و اکنون در این امور نقش فعالی داشته و در بسیاری از دیدارهای منطقه‌ای، فعالانه موضوع‌هایی مانند ایجاد کنوانسیونی برای حفاظت از محیط‌زیست را مطرح می کند. استرالیا در زمینه گسترش اندیشه ایجاد منطقه عاری از جنگ‌افزارهای هسته‌ای در حوزه اقیانوس آرام جنوبی، پیش گام بوده‌است.

روابط با جمهوری اسلامی ایران

روابط قبل از پیروزی انقلاب اسلامی

تا سال ۱۳۴۴، تلاش چندانی برای برقراری روابط رسمی سیاسی میان ایران و استرالیا صورت نگرفت. در این سال، نخستین بار دو کشور درباره

مبادله نماینده سیاسی با یک‌دیگر به توافق اصولی رسیدند. به دنبال این توافق در سال ۱۳۴۷، سفارت استرالیا در تهران تأسیس شد و در سال ۱۳۴۹، سفیر ایران در اندونزی به‌عنوان سفیر آکرودیته (سفیری که علاوه بر نمایندگی سیاسی دولت متبوع خود در کشوری که مقیم است در کشور مجاورآن نیز به عنوان سفیر اکرودیته فعالیت می کند و از نظر حقوق کنسولی مانند سفیر مقیم است)ایران در استرالیا تعیین و معرفی شد. به دلیل نیازهای ایران به فرآورده‌های کشاورزی استرالیا و نبودن مانعی برای توسعه روابط سیاسی و با توجه به این که هر دو کشور در آن زمان در جرگه غرب قرار داشتند، سفارت ایران در کانبرا نیز در سال ۱۳۵۱ گشایش یافت. از آن پس روابط دو کشور رو به گسترش نهاد.

روابط بعد از پیروزی انقلاب اسلامی

دولت استرالیا به فاصله پنج روز پس از پیروزی انقلاب اسلامی با انتشار یک اعلامیه رسمی، دولت موقت بازرگان را به رسمیت شناخت. در این اعلامیه قید شده‌بود که دگرگونی سیاسی ایران صرفاً بیانگر وجود یک حرکت مذهبی نیست؛ بلکه نشانگر خواسته‌های اقتصادی و سیاسی بخش عظیمی از ملت ایران، نیز هست که دوره‌ای از دگرگونی‌های سریع اقتصادی و اجتماعی را دیده‌اند. در پایان این اعلامیه از متن اعلامیه‌های رهبر انقلاب اسلامی مبنی بر دوستی با سایر ملت‌ها استقبال و اظهار امیدواری شده‌بود که با توجه دوستی ویژه‌ای که ایران با استرالیا و دیگر کشورهای غربی وجود داشته، از این قاعده مستثنی نشود.

در سال ۱۳۶۴، نخستین سفیر جمهوری اسلامی در کانبرا برگزیده و رهسپار آن کشور شد، و از آن پس فعالیت‌های جدیدی برای توسعه روابط دو کشور آغاز شد. دولت استرالیا در مورد نقض اصول و مقررات بین‌المللی در جنگ تحمیلی، به‌ویژه از سوی عراق، موضع گیری‌های مثبتی داشته و به‌ویژه کاربرد جنگ‌افزارهای شیمیایی در جنگ توسط عراق را محکوم کرد. با تصویب قطع‌نامه۵۹۸ و با توجه به اینکه آمریکا و کشورهای غربی، نقش مؤثری در تصویب آن داشتند، استرالیا نیز ضمن پشتیبانی از این قطع‌نامه، از دو سوی درگیر در جنگ خواست با پذیرش آن، هر چه زودتر میان دو کشور آتش‌بس برقرار کنند.

پس از پذیرش قطع‌نامه ۵۹۸ از سوی جمهوری اسلامی در سال ۱۳۶۷، روابط ایران و استرالیا به نحو مطلوبی بهبود و توسعه یافت. پس از آن نیز تا کنون روابط دو کشور در سطح سفیر ادامه داشته؛ ولی ارتباطات دو کشور زیاد نیست.

روابط فرهنگی

موافقت‌نامه فرهنگی میان دو دولت ایران و استرالیا در سال ۱۳۵۴ در کانبرا به امضا رسید و از تاریخ ۱۲ /۳ /۱۳۵۴ به اجرا درآمد. این موافقت‌نامه به دلیل این که تاکنون هیچ یک از دو طرف، درخواست فسخ آن را نکرده‌اند، هم‌چنان معتبر است.
شمار ایرانیانی که پیش از انقلاب، تابعیت استرالیا را پذیرفته‌بودند ۲۸۸ نفر بود که با حفظ تابعیت اصلی خود در استرالیا اقامت گزیده‌بودند. اکثر این ایرانیان را اقلیت‌های ارمنی، آشوری، کلیمی و نیز گروهی از مسلمانان تشکیل می‌دادند. به هر حال، پس از پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون، تعداد ایرانیان مقیم استرالیا افزایش یافته و شمار قابل ملاحظه‌ای از متخصصان ایرانی با استفاده از موقعیت فراهم شده از سوی دولت استرالیا به آن کشور مهاجرت کرده‌اند. تعداد زیادی از ایرانیان نیز برای تحصیل به استرالیا می‌روند و تعداد ایرانیان در این کشور در حال افزایش است.

روابط اقتصادی

به موازات برقراری روابط سیاسی و گشایش سفارت‌خانه‌های دو کشور و درپی دید و بازدیدهایی که مقامات دو کشور در سطح‌های مختلف داشته‌اند و در کنار موافقت‌نامه‌های گوناگونی که میان دو دولت امضاء شده‌است، قرارداد کمیسیون مشترک نیز میان دو کشور امضا شده و به اجرا درآمده‌است.
نخستین اجلاس کمیسیون مشترک وزیران دو کشور در سال ۱۹۷۶ به هنگام سفر معاون نخست‌وزیر و وزیر بازرگانی خارجی وقت استرالیا به ایران در تهران تشکیل شد و به دنبال آن، دومین اجلاس این کمیسیون نیز در سال ۱۹۷۸ در کانبرا برگزار شد.
واردات ایران از استرالیا در سال ۱۹۸۵ بالغ بر ۸۵/۹ میلیون دلار بوده که شامل واردات دام زنده، گوشت تازه و یخ‌زده، غلات، پشم و کرک، چدن، آهن، فولاد، شیر، فرآورده‌های دامی، لوازم یدکی اتومبیل و روغن‌های حیوانی و گیاهی است.
صادرات ایران به استرالیا شامل خرما، پسته، قالی و قالیچه، جمعاً به مبلغ ۴/۲ میلیون دلار بوده‌است. در تاریخ ۱۰ /۱۲ /۷۰ (۲۹ /۲ /۱۹۹۲) یک تفاهم‌نامه، همکاری در زمینه شیلات، میان شرکت شیلات ایران و دولت ایالتی استرالیای باختری به امضا رسید.

در سال‌های اخیر، دو دولت در زمینه‌های صادرات گوشت استرالیا به ایران، همکاری در زمینه اصلاح نژاد گوسفند و بز، خرید گندم از استرالیا، گفت و گو برای همکاری در امور کشف و استخراج معدن، خرید ماشین‌های پشم چینی و همکاری‌های علمی و فنی، مذاکره کرده‌اند. هم اکنون کمیسیون مشترک دو کشور، کمیته‌های مختلفی به شرح زیر دارد:

کمیته کشاورزی و شیلات، کمیته صنایع و معادن، مخابرات، حمل ونقل، کمیته امورمالی و بانکی، کمیته بازسازی و ساختمان و کمیته سیاست‌های اقتصادی و بانک جهانی و مشکلات تجاری دو جانبه.

عسگراولادی ، رئیس اتاق بازرگانی ایران و استرالیا در دی ماه ۱۳۸۸اعلام کرد در سال ۲۰۰۹، صادرات ایران به استرالیا هفتاد میلیون دلار بوده‌است، و حجم واردات ایران از استرالیا در سال ۲۰۰۹ میلادی به ۲۵۰ میلیون دلار رسیده و مجموع حجم مبادلات تجاری دو کشور نیز در سال جاری به ۳۲۰ میلیون دلار رسیده‌است. وی با اشاره به کاهش حجم مبادلات تجاری میان دو کشور در طول یک دهه اخیر افزود: در حال حاضر، روابط اقتصادی ایران و استرالیا درخشان نیست؛ زیرا برای سال جاری، حجم مبادلات تجاری میان دو کشور، پانصد میلیون دلار هدف گذاری شده‌بود، اما فقط ۳۲۰ میلیون دلار از این هدف محقق‌شد. او اعلام کرده که حجم مبادلات تجاری ایران و استرالیا در یک دهه گذشته به نهصد میلیون دلار رسیده‌بود؛ اما در سال‌های اخیر، روند روابط تجاری میان دو کشور، کاهشی و منفی بوده تا جایی که مجموع مبادلات تجاری ایران و استرالیا در مقایسه با دَه سال گذشته ۵۸۰ میلیون دلار کاهش داشته‌است. وی با بیان این مطلب که در طول سال‌های اخیر، تراز تجاری در اکثر مواقع به نفع استرالیا بوده‌است، تصریح کرد: (مشارکت استرالیا در تحریم‌های صورت‌گرفته علیه ایران، موجب کاهش حجم مبادلات تجاری میان دو کشور شده‌است).

سفارت جمهوری اسلامی ایران در کانبرا

نشانی	25CULGOA. cct.O,MALLEY.ACT 2696
تلفن	۶۲۹۰۲۴۳۰ -۶۲۹۰۲۴۲۷
فکس	۶۲۹۰۲۸۲۵-۶۲۹۰۲۴۳۱
پست الکترونیک	ambassador@iranembassy.org.a
وب سایت	www.iranEmbassy.org.a

مناطق دیدنی

کانبـــرا(Canberra)

شهر کانبرا پایتخت کشور استرالیا، با مساحت حدود ۸۱۴ کیلومترمربع در جنوب‌شرقی این کشور، ۲۸۶ کیلومترِی جنوب‌غرب سیدنی و ۶۶۹ کیلومترِی شمال‌شرق ملبورن، واقع شده‌است. این شهر تنها شهر استرالیا است که با نقشه و طراحی شهرسازی ساخته شده و وجود فضای سبز و اماکن طبیعی در آن باعث شده که گاهی آن را پایتخت بوته‌زار(Bush Capital) نیز بنامند. کانبرا، با ساحل دریا بیش از صدکیلومتر فاصله دارد و از نظر آب و هوایی دارای چهارفصل مشخص، با تابستان‌های گرم و خشک و زمستان‌هایی سرد و مه‌آلود است. این شهر، سومین شهر کم بارش در استرالیاست و معمولاً در اواخر فصل بهار، بیشترین بارندگی را دارد. بلندترین نقطه آن، کوه ماجورا(Majura)، با ارتفاع ۸۸۸ متر است که در فصول سرد، از برف پوشیده می‌شود.

جدول آب و هوای کانبرا **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۷	۲۷	۲۴	۲۰	۱۶	۱۲	۱۱	۱۳	۱۶	۱۹	۲۲	۲۵	۱۹
	کمترین	۱۴	۱۴	۱۱	۷	۴	۲	۱	۲	۴	۷	۱۰	۱۲	۷
میانگین کل بارش		۴۴	۴۷	۳۵	۳۲	۲۸	۳۷	۳۵	۳۶	۴۲	۴۱	۵۱	۴۴	۴۷۲

این شهر با جمعیت ۳۵۱،۸۶۸ نفر در سال ۲۰۰۹، هشتمین شهر پر جمعیت استرالیا بوده‌است. آمار سال ۲۰۰۶ نشان می‌دهد که ۲۱/۷ درصد جمعیت این شهر را، مهاجران تشکیل می‌دهند که بیشترین آنها از کشورهای انگلیسی زبان مانند انگلستان و نیوزیلند و تعداد زیادی نیز از کشورهای هند، چین و ویتنام هستند. زبان اصلی اهالی شهر، انگلیسی است. میانگین سنی در این شهر، ۳۴ سال است و ۹/۸ درصد از جمعیت شهر، بیش از ۶۵ سال دارند. تقریباً شصت درصد از ساکنان کانبرا مسیحی و بیشتر مسیحیان نیز کاتولیک و آنجلیکن (Anglican) –وابسته به کلیسای انگلستان -۶٪ غیر مسیحی و ۲۳ ٪ بدون مذهبِ مشخص هستند. بیشتر مردمان کانبرا تحصیل کرده‌اند و دانشگاه ملی استرالیا (Australian National University) و دانشگاه کانبرا (University of Canberra) از دانشگاه‌های معتبر این شهر و همینطور استرالیا هستند.

دانشگاه ملی استرالیا: که به اختصار ANU نامیده می‌شود در سال ۱۹۴۶ تاسیس شده و به عنوان مرکزی تحقیقاتی به عضویت گروه‌های معتبر دانشگاهی در استرالیا و جهان درآمده‌است مانند: گروه هشت (Group of Eight) (شامل هشت دانشگاه معتبر و تحقیقاتی استرالیا) و گروه بین‌المللی تحقیقات فضایی (Association of Universities for Research in Astronomy). این دانشگاه همینطور تنها دانشگاه استرالیا در اتحادیه بین‌المللی دانشگاه‌های تحقیقاتی (International Alliance of Research Universities) است.

✧ مرکز تحقیقات علوم پزشکی جان کرتین
(John Curtin School of Medical Research)

یک مرکز تحقیقاتی معتبر در استرالیا است که در سال ۱۹۴۸ زیر نظر هاوارد فلوری (Howard Florey)، برنده جایزه نوبل پزشکی در سال ۱۹۴۵ به همراه الکساندر فلمینگ به دلیل کشف پنی‌سیلین، و نخست وزیر وقت، جان

کرتین، در کانبراراه‌اندازی شد. این مرکز به عنوان بخشی از دانشگاه ملی استرالیا فعالیت دارد. این مرکز در سال ۲۰۰۴ برنده جایزه بنیاد سرطان‌شناسی استرالیا نیز بوده‌است. نکته جالب توجه درباره این مرکز تحقیقاتی، این است که جکی چان(Jackie Chan)، هنرپیشه فیلم‌های اکشن کمدی، در سال ۲۰۰۶ کمکی نقدی به این مرکز داشته و قسمتی از این ساختمان به نام او نام‌گذاری شده‌است. لازم به ذکر است که معماری پلکانی ساختمان این مرکز نیز بسیار جالب توجه است و خود یکی از دیدنی‌های این شهر می‌باشد.

ورزش

علاوه بر تیم‌های محلی، کانبرا دارای تیم‌هایی است که در رده‌های ملی و بین‌المللی رقابت می‌کنند که از آنها می‌توان به دو تیم راگبی این شهر به نام‌های کانبرا ریدرز(Canberra Raiders) و برامبیز(Brumbies) و همچنین تیم فوتبال کانبرا اف سی(Canberra FC) که در رده ملی بازی می‌کنـد، اشاره کـرد. تیم بسکتبال زنان این شهـر به نام کانبراکاپیتال(Canberra Capital) نیز در رده ملـی، بسیار سرشناس است. دیگـر ورزش‌های مطرح کانبـرا، شامل نت‌بال(Netball)، هاکـی، کریکـت(Cricket) و بیس‌بال است. بزرگ‌ترین استادیوم شهر، استادیوم کانبرا(Canberra Stadium) نام دارد که در سال ۱۹۷۷ افتتاح شده و با ظرفیت ۲۵,۰۰۰ تماشاچی، میزبان بازی‌های فوتبال المپیک ۲۰۰۰ و همچنین جام جهانی راگبی ۲۰۰۳ بوده‌است. مانوکا اوال(Manuka Oval) استادیوم دیگر شهر، در سال ۱۹۲۹ افتتاح شده و محل انجام تمرینات و مسابقه‌های تیم‌های کریکت و فوتبال است.

تاریخچه

ساکنین اولیه کانبرا قبایل بومی بوده‌اند و شواهد باستان‌شناسی تاریخ ۲۱,۰۰۰ ساله، سکونت در این منطقه را نشان می‌دهند(کانبرا یک کلمه بومی به معنای محل ملاقات و گردهمایی است). در سال‌های ۱۸۲۴-۱۸۲۰ اولین مهاجرت سفیدپوستان به این منطقه آغاز شد و به تدریج در طی قرن نوزدهم افزایش یافت، درحالی که همزمان با این افزایش

جمعیت بومیان منطقه، به علت مرگ و میر در اثر بیماری‌هایی مانند آبله، کاهش پیدا کرد. در اواخر قرن نوزدهم، شهر کانبرا وسعت زیادی یافت و در رقابت با شهرهای سیدنی و ملبورن به عنوان پایتخت کشور انتخاب گردید. در اوایل قرن بیستم، رقابتی بین‌المللی، برای ارائه الگوی شهرسازی در کانبرا برپاشد و با انتخاب شدن طرح والتر برلی گریفین(Walter Burley Griffin) (مهندس معمار، اهل آمریکا) وی به عنوان مسئول بازسازی کانبرا انتخاب شد و پس از مراسم به رسمیت شناختن کانبرا به عنوان پایتخت در۱۲ مارس(اسفند) سال ۱۹۱۳، کار خود را آغاز نمود. در این روز لیدی دنمن(Lady Denman) ، همسر فرماندار شهر و یکی از فعالان حقوق زنان در استرالیا، این شهر را رسما، کانبرا نامید. این روز هر سال با نام روز کانبرا(Canberra Day) در این شهر جشن گرفته می‌شود. در نقشه گریفین، قسمتی به نام مثلث پارلمان(Parliamentary Triangle) که بخشی از شهر با مهم‌ترین ساختمان‌های دولتی را شامل می‌شد، و استفاده از پارک‌ها و فضای سبز مهم‌ترین بخش‌ها هستند. سه راس این مثلث پارلمانی که در میان مردم به(Par Tri) معروف است را ساختمان پارلمان، ساختمان وزارت دفاع و شهرداری(City Hill) تشکیل می‌دهند. روند شهرسازی در کانبرا به دلایل اداری و مالی، پیشرفت مناسبی نداشت و در سال ۱۹۲۰، گریفین از کار برکنار شد، ولی نقشه شهرسازی وی در ساخت فعلی شهر نیز کاملا مشهود است. وقوع جنگ دوم جهانی نیز، این پیشرفت را کندتر کرد و پس از جنگ، این شهر به شکل یک دهکده بزرگ با ساختمان‌هایی پراکنده و نامنظم درآمده بود. در این هنگام نخست‌وزیر وقت استرالیا، رابرت منزیس(Robert Menzies)، با جدیت و تعویض دو وزیر که با این طرح در ارتباط بودند، سرعت و نظم بیشتری به کار داد و به تدریج ساختمان‌های دولتی مهمی در شهر ساخته شدند. با افزایش پنجاه‌درصدی جمعیت شهر در این زمان، کانبرا به تدریج جایگاه خود را در کشور به دست آورد و تبدیل به شهری بزرگ و پرجمعیت در استرالیا گردید.

اقتصاد

مردم کانبرا بیشتر در بخش‌های دولتی و ادارات، مشغول به کارند. میانگین درآمد مردم این شهر، نسبت به دیگر شهرهای استرالیا بالاتر است. متوسط درآمد هفتگی مردم کانبرا، حدود ۱۳۹۲ دلار است؛ در حالی که در شهرهای دیگرِ استرالیا، این میزان معادل۱,۲۲۳ دلار می‌باشد(سال۲۰۰۹). هزینه خرید خانه در این شهر نیز نسبت به شهرهایی چون سیدنی، ملبورن و پرث، پایین‌تر است.

در سال ۲۰۱۰، نرخ بیکاری در کانبرا ۳/۹ درصد گزارش شد که نسبت به نرخ ملی(۵/۳ درصد) کمتر بود. حضور ادارات دولتی در این شهر، عامل مهم کسب درآمد است، در سال‌های اخیر نیز سرمایه‌گذاری‌هایی خصوصی در جهت تأسیس شرکت‌های نرم‌افزاری با هدف تبدیل کانبرا به مرکز این صنعت در منطقه آسیا-اقیانوسیه، در این شهر صورت گرفته‌است.

حمل و نقل

بخش‌های مختلف شهر کانبرا از طریق بزرگراه‌های مختلف با یکدیگر در ارتباطند و اتومبیل، اتوبوس و تاکسی، وسایل معمول برای تردد در شهر هستند. مسیر راه‌آهن دو شهر سیدنی و کانبرا را، ارتباط می‌دهد ولی کشیدن این خط میان کانبرا و سایر شهرها مانند ملبورن، از نظر اقتصادی به‌صرفه نبوده و تنها اتوبوس و هواپیما در ارتباط این مسیرها فعال هستند.

CANBERRA
INTERNATIONAL AIRPORT

فرودگاه بین‌المللی کانبرا(Canberra International Airport) برای پروازهای محلی استفاده می‌شود و پروازهای خارجی از این فرودگاه صورت نمی‌گیرد. این فرودگاه، هشتمین فرودگاه پرتردد در استرالیا است و در سال ۲۰۰۹، حدود سه میلیون مسافر از طریق پروازهای آن جابه‌جا شده‌اند. پروازهای این فرودگاه، اغلب شامل مسیرهای کانبرا به سیدنی، بریزبن، آدلاید، ملبورن و پرث است.

بازارها و مراکز

کانبرا سنتر(Canberra Centre)

از مراکز بزرگ خرید است که در مرکز شهر واقع شده و شامل فروشگاه‌های بزرگ، سالن‌های غذاخوری و فروشگاه‌های ویژه کودکان و جوانان است. وسایل الکترونیکی، کتاب، سی‌دی و صنایع دستی نیز در این مرکز موجود است.

بلکونن مال(Belconnen Mall)

از مراکز خرید کانبرا، که در بلکونن، یکی از نواحی شمالی شهر، واقع شده‌است. دو فروشگاه

زنجیره‌ای بزرگ مایر(Myer) و کی‌مارت(Kmart) و چند سوپرمارکت در این مرکز قراردارند.

◆ودن وست فیلد(Woden Westfield)

مرکز خرید بزرگی است در قسمت جنوبی شهر که حدود ۲۰۰ فروشگاه از جمله نمایندگی‌های دیویدجونز(David Jones) و بیگ دبلیو(Big W) دارد.

◆هایپردام تاگرانونگ (Hyperdome Tuggeranong)

مرکز خریدی در ناحیه تاگرانونگ، از بخش‌های کانبرا، که دارای چند فروشگاه زنجیره‌ای و فروشگاه‌های مخصوص پوشاک است.

◆فیش ویک(Fyshwick)

در حومه شهر قرار دارد و محل مناسبی برای خرید لوازم منزل و آشپزخانه است. این مرکز همین‌طور به‌عنوان محل عرضه مستقیم و ارزان‌تر کالاهای چند برند معتبر دنیا عمل می‌کند. برخی از عتیقه فروشی‌های شهر نیز در این مرکزخرید واقع شده‌اند.

◆مرکز عتیقه‌جات کانبرا(Canberra Antiques Centre)

فروشندگان حرفه‌ای محلی و ایالتی در این مرکز، عتیقه‌جات گوناگون شامل مبلمان قدیمی، لباس‌های سنتی، ابزارخیاطی، وسایل برقی، نقره و... را عرضه می‌کنند. این مرکز در خیابان تانز ویل(Townsville) واقع شده‌است.

◆بازار جیمیسون(Jamison Market)

این بازار، روزهای یکشنبه نزدیک مرکز جیمیسون در منطقه بلکونن(Belconnen) برپا می‌شود و اجناس نو و دست دوم در آن به فروش می‌رسد.

◆بازار ایستگاه قدیم اتوبوس (Old Bus Depot Market)

یکشنبه بازاری در منطقه کینگ‌استون(Kingstone)

است و در آن انواع صنایع‌دستی، وسایل تزئینی و مواد غذایی تازه عرضه می‌شود.

بازار گُرمَن هاوس(Gorman House Market)

این بازار، روزهای شنبه در منطقه برادون(Braddon)، واقع در شمال شهر برپاست. اجناس قدیمی و دست دوم و غذاهای سنتی در محیطی دلپذیر در این بازار ارایه می‌شود.

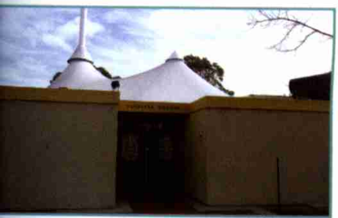
دیـدنـی‌هـا

اماکن مذهبی

کلیسای سنت جان باپتیست(St John the Baptist)

قدیمی‌ترین کلیسای شهر است که ساخت آن در سال ۱۸۴۱ شروع و ساختمان اصلی آن در سال ۱۸۴۵ به پایان رسید هر چند که تکمیل قسمت‌های مختلف آن در طی سال‌های بعدی انجام گرفت. در حیاط این کلیسا اولین قبرستان شهر و همین‌طور اولین مدرسه کانبرا، که اکنون به موزه تبدیل شده، قرار دارند.

مسجد کانبرا(Canberra Mosque)

مسجدی با طراحی ساده و گنبدی سبز رنگ است که در سال ۱۹۹۶ ساخته شده و گنجایش حدود ۳۰۰ نفر نمازگزار را دارد. دیوارهای داخلی این مسجد با آیاتی از قران کریم زینت داده شده‌است.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

از مکان‌های فرهنگی و موزه‌های شهر کانبرا، می‌توان موارد زیر را نام برد:

موزه ملی استرالیا(National Museum of Australia)

این موزه در سال ۲۰۰۱ در ساختمان فعلی خود در منطقه اکتون(Acton)، در حومه کانبرا، افتتاح شد. طراحی ساختمان به شکل روبان‌های در هم گره خورده، به عنوان نمادی از تاریخ بومیان و مهاجران این کشور، انجام شده و ساختمان اصلی در مرکز این گره‌ها قرار گرفته‌است. نمای بیرونی ساختمان با ورقه‌های آلومینیوم پوشانده شده، در میان این ورقه‌ها، صفحاتی مسی رنگ قرار گرفته که روی آنها با انواع خطوط تزئینی و همچنین

خط بریل کلماتی مانند دوستی(mate) و بخشش(forgiveness)، که به بیمارستانی اشاره می‌کند که در مسیر این موزه قرار داشته و تخریب آن باعث کشته و زخمی شدن چند نفر شد، نوشته شده‌اند. از لحاظ محتوایی، این موزه، اختصاص به تاریخ پنجاه هزار ساله بومیان، حضور مهاجران در سال ۱۷۸۸و اتفاقات مهم این کشور، مانند تشکیل فدراسیون و یا المپیک سیدنی دارد. قلب اسب معروف مسابقه استرالیا، فار لپ(Phar Lap) نیز، در این موزه نگهداری می‌شود- بدن تاکسی‌درمی شده او در موزه ملبورن(Melbourne Museum) قرار دارد- علاوه بر بخش نمایشگاه، این موزه شامل بخش‌های مطالعاتی و تحقیقاتی نیز می‌باشد و قسمتی از آن به کودکان اختصاص یافته‌است. در سال‌های ۲۰۰۶و۲۰۰۵ این موزه به‌عنوان بهترین مرکز گردشگری استرالیا انتخاب شد.

موزه و گالری کانبرا(Canberra Museum and Gallery)

یک نمایشگاه آثار هنری است که در سال ۱۹۹۸ افتتاح شده و علاوه بر برگزاری نمایشگاه‌های مختلف، در موزه خود دارای یک مجموعه دائمی به‌نام رفلکتینگ کانبرا (Reflecting Canberra)، که به ارائه تاریخ این شهر اختصاص یافته، و همین‌طور تصاویری از آتش‌سوزی مهیب سال ۲۰۰۳ در جنگل‌های حومه این شهر است.

موزه ملی دایناسور(National Dinosaur Museum)

بزرگ‌ترین نمایشگاه دایمی ماقبل تاریخ در نیمکره جنوبی است که در سال ۱۹۹۳، ساخته و در دهکده گلد کریک(Gold Creek) در نزدیکی شهر کانبرا واقع شده‌است. این نمایشگاه، سیر تکامل تمام موجودات، مخصوصاً دایناسورها را در معرض دید بازدیدکنندگان گذاشته‌است و دارای مجموعه‌ای بزرگ از فسیل‌های دایناسورها از سراسر جهان است. هر سال حدود ۵۵ هزار بازدیدکننده از این نمایشگاه دیدن می‌کنند و به همین دلیل، یکی از مکان‌های دیدنی معتبر شهر به حساب می‌آید.

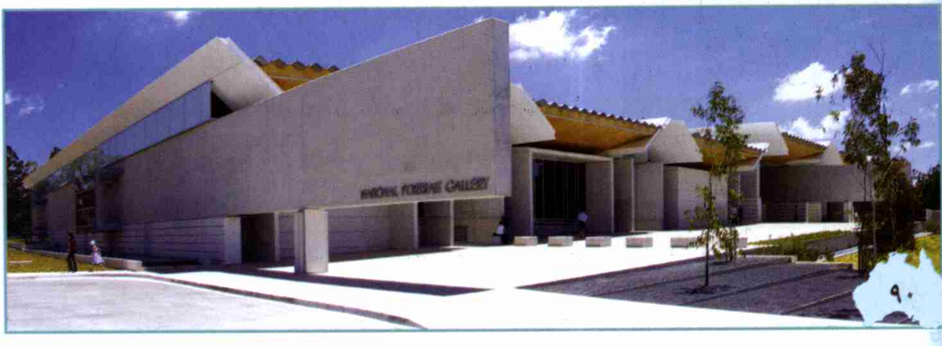

گالری ملی استرالیا
(National Gallery of Australia)

در سال ۱۹۶۷ توسط دولت استرالیا افتتاح شد و در حال حاضر دارای حدود ۱۲۰,۰۰۰ اثر هنری در سالن‌های مختلف خود است. طبقه همکف این گالری، به آثار هنرمندان بومی استرالیا و همین‌طور آثاری از اروپا و آمریکا، طبقه پائینی به هنر آسیا و بالاترین طبقه به هنر مدرن استرالیا اختصاص یافته‌است.

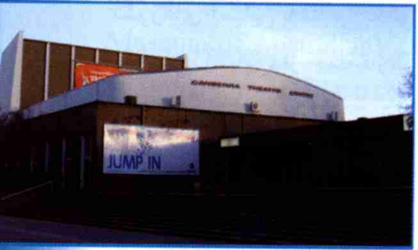
گالری نقاشی ملی(National Portrait Gallery)

این گالری دارای حدود ۴۰۰ پرتره از اشخاصی است که به نوعی در تاریخ استرالیا نقش مهمی داشته‌اند. این پرتره‌ها در انواع نقاشی، عکس، مجسمه و فیلم کوتاه هستند و تا سال ۲۰۰۸ در ساختمان قدیمی مجلس قرار داشتند و در این سال به ساختمان جدید خود در مجاورت دادگاه عالی کانبرا منتقل شدند.

گالری آثار شیشه‌ای کانبرا(Canberra Glassworks)

در سال ۲۰۰۷ افتتاح شده و در آن آثار شیشه‌ای هنرمندان استرالیا به نمایش گذاشته می‌شود.

مرکز تئاتر کانبرا (Canberra Theatre Centre)

اولین مرکز برگزاری هنرهای نمایشی استرالیا است که در سال ۱۹۶۵ در مرکز این شهر افتتاح شد.

سالن تئاتر آلبرت(Albert Hall)

این تالار در سال ۱۹۲۸، توسط نخست‌وزیر وقت، استنلی بروس(Stanley Bruce) افتتاح شد و اولین سالن اجرای موسیقی و اپرا در کانبرا است که گنجایش بیش از هفتصد نفر را داشته‌است. معماری این بنا به سبک جورجیان(Georgian)، سبکی از معماری که در سال‌های ۱۸۴۰-۱۷۲۰ در انگلستان استفاده می‌شده، انجام شده و نام آن نیز مشابه تالار سلطنتی آلبرت(Royal Albert Hall) در لندن انتخاب شده‌است.

مرکز ملی علوم و تکنولوژی (the National Science and Technology Centre)

این مرکز که به کوئستاکن(Questacon) نیز معروف است، در سال ۱۹۸۸ به ریاست پروفسور مایک گر(Mike Gore)، استاد فیزیک دانشگاه ملی استرالیا، و با استفاده از هدیه نقدی کشور ژاپن به مناسبت دویستمین سالگرد تشکیل کشور استرالیا افتتاح شد. این مرکز با هدف آموزش علوم مختلف، با استفاده از روش‌هایی سرگرم‌کننده و هیجان‌آور، در حال حاضر دارای هفت قسمت است که اختصاص به موضوعاتی مانند دایناسورها، علومی که در اجرای سیرک استفاده می‌شود، شگفتی‌های زمین، نور و صوت، نحوه کار مغز انسان، اندازه‌گیری و علم برای کودکان دارند.

کتابخانه ملی استرالیا(National Library of Australia)

با دارا بودن بیش از هشت میلیون نسخه کتاب، عکس، نقشه، پوستر، مجله و میکروفیلم،

بزرگ‌ترین کتابخانه مرجع در تمام استرالیا است و همچنین دارای بزرگ‌ترین بخش مطالعاتی درباره کشورهای آسیایی با منابعی به انواع زبان‌های اروپایی و همین‌طور آسیایی، از جمله فارسی، می‌باشد.

اماکن دیدنی

برج کوه سیاه(Black Mountain Tower)

این برج با نام‌های برج تلسترا(Telstra) و تله‌کام نیز شناخته می‌شود و یک برج مخابراتی است که بر روی قله کوه سیاه ساخته شده و با حدود ۱۹۵ متر ارتفاع، یکی از دیدنی‌های معروف شهر نیز هست. عرشه مشاهده چشم‌انداز شهر و رستوران گردان این برج، طرفداران فراوانی در میان توریست‌ها دارد و هر سال حدود ۶ میلیون بازدیدکننده از آن دیدن می‌کنند.

ضراب خانه سلطنتی استرالیا (Royal Australian Mint)

در سال ۱۹۶۵، به عنوان اولین محل ضرب سکه در استرالیا که به‌طور مستقل از ضرابخانه سلطنتی لندن فعالیت می‌کرد، افتتاح شد. این ضراب‌خانه، در حال حاضر دارای یک موزه سکه نیز هست که بازدیدکنندگان آن می‌توانند مراحل ضرب سکه را مشاهده و در صورت تمایل سکه نیز ضرب کنند. در این ضرابخانه، سکه‌های طلا و مدال‌های مورد استفاده در ارتش نیز ضرب می‌شود. مدال‌های بازی‌های المپیک تابستانی سال ۲۰۰۰ نیز، در این مکان و ضرابخانه شهر پرث، ضرب شده‌اند.

ساختمان قدیمی مجلس (Old Parliament House)

این ساختمان که در رأس مثلث پارلمانی، در نقشه گریفین، قرار دارد به مدت پنجاه سال ۱۹۸۸-۱۹۲۷، محل کار و برگزاری جلسات نخست‌وزیر

و نمایندگان مجلس استرالیا بوده‌است. از آنجایی که، از ابتدا این ساختمان به‌عنوان مکانی موقت در نظر گرفته شده‌بود، در هنگام ساخت در معماری آن از سبکی ساده استفاده شد ولی همین سادگی و سفیدی رنگ نمای آن، باعث شده که به یکی از زیبائی‌های شهر کانبرا تبدیل شود. این ساختمان، اکنون به موزه دموکراسی(Museum of Australian Democracy) تبدیل شده و باغ‌های گل رز اطراف آن نیز، با نام باغ ملی رز(National Rose Garden) به صورت یک پارک عمومی درآمده‌است.

ساختمان مجلس(Parliament House)

محل برگزاری جلسات مجلس استرالیاست و در سال ۱۹۸۸ توسط ملکه الیزابت دوم افتتاح شد. این ساختمان، بر روی کاپیتال هیل(Capital Hill) و در میان محوطه‌ای با وسعت ۳۲ هکتار و به شکل دو بوم رنگ، سلاح سنتی بومیان استرالیا، قرار گرفته و با هزینه‌ای حدود ۱/۱ میلیارد دلار استرالیا، در زمان خود، گران‌ترین ساختمان در نیمکره جنوبی به‌شمار می‌رفت. نمای خارجی این ساختمان نیز، از سنگ سفید ساخته شده و دارای ۴,۷۰۰ اتاق و ۲,۴۱۶ زنگ اخبار، برای احضار نمایندگان به صحن مجلس، است. میله پرچم روی بام ساختمان مجلس، بسیار چشمگیر است و با ارتفاع ۸۱ متر، به راحتی از مسافت دور نیز قابل تشخیص می‌باشد.

ساختمان ادموند بارتون(Edmund Barton Building)

یک ساختمان اداری است که در سال‌های ۱۹۷۴-۱۹۷۰ توسط هری سیدلر(Harry Siedler)، یکی از پیشگامان معماری مدرن در استرالیا، طراحی و ساخته و به نام اولین نخست‌وزیر استرالیا نام‌گذاری شده‌است. این بنا به عنوان نمادی از هنر معماری بین‌المللی در اواخر قرن بیستم، در سال ۲۰۰۵ در ردیف میراث ملی استرالیا قرار گرفت.

ساختمان دولت(Government House)

اقامتگاه رسمی فرماندار کل استرالیا است که در جنوب غربی کانبرا، منطقه یارالملا(Yarralumla) در میان باغی به وسعت ۵۴ هکتار قرار گرفته‌است. این منطقه، گران‌ترین بخش مسکونی شهر است و تعدادی از سفارتخانه‌ها نیز در آن قرار دارند. ساختمان اولیه این بنا متعلق به فردریک کمپل(Frederick Campbell) بوده که در

سال‌های ۱۸۹۱-۱۸۹۰ ساخته شده‌است. در طی سال‌های بعدی تا اواخر دهه ۱۹۴۰ تغییرات زیادی در این بنا انجام گرفت و نمای بیرونی آن با رنگ کرم روشن و بام آن با رنگ سبز پوشانده شد. در ورودی محوطه باغ، دروازه‌ای بزرگ قرار دارد که با نشان‌های سلطنتی و نشان استرالیا پوشانده شده، در تالارهای مختلف آن نیز، آثار هنری فراوانی از بومیان و هنرمندان استرالیایی قرار دارند.

ساختمان شاین دُم(Shine Dome)

این ساختمـــان که متعلـق به آکادمـــی علـوم استرالیا(Australian Academy of Science) است با معماری گنبدی شکل و زیبای خود، یکی از دیدنی‌های شهر نیز هست. گنبد این بنا، از بتن یکپارچه ساخته شده و در داخل نیز، بر هیچ پایه‌ای سوار نیست.

بنای یادبود جنگ(War Memorial)

این بنا، که یکی از مهم‌ترین بناهای یادبود در دنیا است، در سال ۱۹۴۱ به‌عنوان بزرگداشت اعضای نیروهای مسلح که در جنگ‌های استرالیا شرکت کرده و یا کشته شده‌اند، ساخته شد و شامل سه بخش است: تالار یادبود و مقبره سرْبازان گمنام، به عنوان ساختمان مرکزی با بامی گنبدی شکل، موزه جنگ و مرکز اسناد و تحقیقات.

بنای یادبود آمریکا(Australian-American Memorial)

بر روی راسل هیل(Russell Hill)، در حومه شهر، قرار دارد و پس از پایان جنگ جهانی دوم به‌عنوان قدردانی از کمک‌های کشور آمریکا در جریان جنگ به این کشور، و با استفاده از کمک‌های مالی مردم، ساخته شده‌است. این بنا به شکل یک ستون هشت وجهی توخالی از جنس فولاد و با روکشی از آلومینیوم سندبلاست شده، ساخته‌شد ودر سال ۱۹۵۳ با حضور ملکه الیزابت دوم طی مراسمی رونمایی از آن انجام گردید. این ستون حدود ۷۸ متر ارتفاع دارد و بر بالای آن، یک کره و مجسمه عقاب از جنس برنز قرار گرفته‌است.. پایه‌ستون در یک حوضچه آب فرو رفته و صفحه‌ای برنزی به عنوان مکان قراردادن حلقه‌های گل در مراسم رسمی، در پای آن قرار دارد.

بنای یادبود ای‌سی‌تی(ACT Memorial)

بنایی است که به یاد مردان و زنانی که از طرف کشور استرالیا در جنگ‌ها و فعالیت‌های صلح‌طلبانه در سراسر دنیا شرکت کرده‌اند، ساخته شده. این بنا در میدان لندن قرار دارد و به شکل یک کره زمین، از جنس شیشه و دو پر فولادی در دو سمت آن طراحی شده‌است. آدرس یک وب سایت نیز، بر روی یکی از پرها حک شده که نام و سوابق این افراد را در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهد.

کلبه بلاندل(Blundell's Cottage)

کلبه‌ای سنگی با پنج اتاق است که در سال ۱۸۵۸ در ساحل دریاچه برلی گریفین برای زندگی کشاورزِ مزرعه جورج کمپل ساخته شده‌است و اکنون به‌عنوان موزه، در معرض دید عموم قرار دارد.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

شهر کانبرا با زمین‌های سرسبز و جنگل‌های اکالیپتوس احاطه شده‌است. داخل شهر نیز، پارک‌ها و دیدنی‌های طبیعی زیادی وجود دارد که از جمله مهم‌ترینِ آنها می‌توان به این موارد اشاره کرد:

دریاچه برلی گریفین(Burley Griffin)

دریاچه‌ای مصنوعی در مرکز کانبراست که بعد از سد زدن بر روی رودخانه مولونگلو در سال ۱۹۶۴ آبگیری شد. نام این دریاچه از نام طراح آمریکایی شهر، والتر برلی گریفین گرفته شده‌است. در اطراف این دریاچه، پارک‌هایی قرار دارند که از محبوب‌ترین اماکن تفریحی شهر هستند، شامل:

پارک کامن‌ولث(Commonwealth Park)

پارکی است به وسعت حدود ۳۴ هکتار در شمال دریاچه. جشنواره بهاری سالانه فلوریاد(Floriade) در این پارک برگزار می‌شود. تالاب‌های کوچک و مسیرهای ویژه دوچرخه سواری و پیاده‌روی این پارک، برای گردشگران و مردم منطقه، جاذبه فراوانی دارد.

از دیدنی‌های آن می‌توان موارد زیر را نام برد:

◈ **میله پرچم(Flagpole)**، میله‌ای چوبی به ارتفاع ۳۹ متر، که ۳متر آن در زمین است، و از چوب کاج مخصوص ایالت بریتیش کلمبیای کانادا ساخته شده. این میله هدیه‌ای از طرف ملت کانادا به استرالیا است که هر سال در روز ملی کانادا(اول جولای)، پرچم کانادا بر آن برافراشته می‌شود.

◈ **بنای یادبود کاپیتان کوک**

(Captain James Cook Memorial globe and waterjet)

شامل مدلی از کره زمین است که با نصف‌النهارها و مدارهای آن ساخته شده روی این کره، مسیر حرکت کوک در سه سفر اکتشافی‌اش با رشته‌های سیم مسی مشخص شده است؛ و یک فواره(Water jet) که آب را تا ارتفاع ۱۴۷متر به بالا پرت می کند.

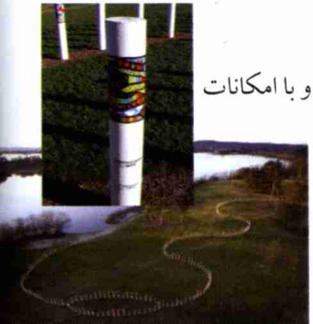
◈ **بنای یادبود زنان پیشگام(Memorial to pioneer women)**

که یک جایگاه وسیع برای برگزاری سخنرانی‌ها و گردهم آیی‌های مختلف است.

◈ **پارک کینگز(Kings Park)**

این پارک در غرب پارک کامن‌ولث واقع است. جزیره آسپن(Aspen)، جزیره‌ای مصنوعی در میان دریاچه برلی گریفین که بوسیله یک پل به پارک کینگز متصل شده‌است، این جزیره، محل قرار گرفتن ساز کاریلون ملی(National Carillon) استرالیا است. این کاریلون- سازی متشکل از چند ناقوس- هدیه‌ای از طرف دولت انگلستان به مناسبت جشن پنجاه سالگی شهر کانبرا است و ساخت بنای آن به شکل یک برج سفید با ۵۰ متر ارتفاع، توسط مهندسین استرالیایی انجام شده‌است. خوشایندترین صدای این ساز در فاصله حدود صد متری از آن، در پارک کینگز شنیده می‌شود.

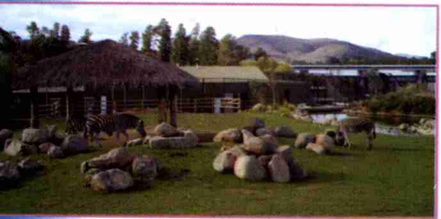
◈ **پارک وستون (Weston park)**

پارکی در غرب دریاچه که به شکل یک شبه جزیره طراحی شده و با امکانات مناسبی که برای تفریح کودکان در آن در نظر گرفته شده، یکی از بهترین اماکن تفریحات خانوادگی شهر است. این پارک به یاد

چارلز وستون(Charles Weston)، گیاه‌شناس و مسئول طراحی فضای سبز شهرکانبرا، نام‌گذاری شده‌است. بنای یادبود کشته شدگان حادثه سیو ایکس(SIEV X)، حادثه‌ای که در آن تعداد ۳۵۳ نفر از مهاجران غیرقانونی که از اندونزی در یک قایق ماهی گیری به استرالیا مهاجرت می کردند غرق شدند، نیز در این پارک قرار دارد. این بنا شامل تعداد۳۵۳ ستون سفیدرنگ است که نام قربانیان حادثه بر روی آنها نوشته شده، لازم به ذکر است که این بنا را دولت استرالیا به دلایل سیاسی به رسمیت نشناخته‌است.

لنوکس گاردنز(Lennox Gardens)

در ضلع جنوبی دریاچه قرار دارد و قبل از آبگیری دریاچه، قسمتی از یک زمین گلف بزرگ بوده که زیر آب رفته است. فانوس سنگی کازوگا(Kusuga) ، اهدایی شهر نارا(Nara) - شهر خواهر کانبرا در ژاپن- و پارک نارا از دیدنی‌های این پارک هستند.

باغ‌وحش و آکواریوم ملی
(National Zoo and Aquarium)

در غرب دریاچه قرار دارد و تنها باغ‌وحش و آکواریوم توام در استرالیا است. انواع حیوانات بومی استرالیا و انواع گربه‌سانان بزرگ، مانند گونه جدید تایگون(Tigon) و شیرسفید و همین‌طور حیواناتی از سراسر دنیا در آن نگهداری می‌شوند. این مرکز به طور خصوصی اداره می‌شود.

کوه سیاه(Black Mountain)

در شمال دریاچه برلی گریفین واقع شده و قله آن حدود ۸۱۲ متر ارتفاع دارد.این کوه به صورت یک پارک ملی حفاظت شده، پناهگاهی برای انواع گیاهان و حیات وحش منطقه است. برج کوه سیاه که در نزدیکی قله این کوه ساخته شده، یکی از دیدنی‌های مشهور شهر کانبرا است.

باغ‌های گیاه‌شناسی ملی(National Botanic Gardens)

بزرگ‌ترین و کامل‌ترین مکان حفظ و نگهداری گیاهان بومی استرالیا است و زیر نظرسازمان منابع طبیعی این کشور اداره می‌شود. در این باغ، بیشتر از ۵,۵۰۰ گونه گیاهی نگهداری می‌شوند که از میان آنها می‌توان از انواع اکالیپتوس و گیاهان جنگل‌های بارانی، خاص شرق استرالیا، را نام برد. این باغ، یک مکان تحقیقاتی نیز هست و هرباریوم(Herbarium)(مرکز علمی گیاه شناسی) و کتابخانه وسیع آن، اطلاعات مفیدی را در اختیار علاقه‌مندان و محققین قرار می‌دهد.

پارک طبیعی کانبرا(Canberra Nature Park)

این پارک محدوده‌ای وسیع شامل ۳۰ منطقه حفاظت شده جدا از هم را شامل می‌شود. مانند تپه‌ها و کوه‌هایی که در داخل و اطراف شهر قرار گرفته‌اند. واقع شدن این مناطق در محدوده شهری، قسمتی از نقشه طراحی شده توسط گریفین بوده و اکنون بخش‌هایی از آن به‌طور کامل در قسمت مسکونی شهر قرار گرفته‌اند. پیاده‌روی و ورزش در قسمت‌هایی از این پارک‌ها آزاد است، ولی امکان استفاده از وسایل نقلیه در آنها وجود ندارد.

سیتی هیل(City Hill)

این تپه در یکی از راس‌های مثلث پارلمان- در نقشه شهری برلی گریفین- قرار دارد و طراحی فضای سبز آن در سال ۱۹۲۱ توسط چارلز وستون انجام شده‌است. در مرکز تپه، پرچم استرالیا قرار دارد و اطراف آن ردیف‌هایی از درختان کاج و سروناز کاشته شده‌اند. قرار گرفتن شش خیابان اصلی شهر، و میدان ورنون(Vernon) در اطراف این تپه، باعث دور افتادن آن از مناطق تجاری و عمومی شهر شده‌است.

پارک گلب(Geleb Park)

قسمتی از یک زمین وقفی است که در اوایل دهه ۱۸۴۰ توسط رابرت کمپل(Robert Campbell) یکی از شخصیت‌های سیاسی و تجاری معروف استرالیا، در اختیار کلیسای آنگلیکان قرار گرفت. این پارک در شرق شهر قرار دارد و با درختان برگ‌ریز خود، به خصوص در فصل پائیز منظره زیبایی به شهر داده‌است.

پارک صلح(Peace Park)

در میان دریاچه گریفین و کتابخانه ملی قرار دارد و در سال ۱۹۸۶ ساخته شده. بر روی زمین این پارک، صفحه‌ای سنگی از جنس سنگ گرانیت با علامت شاخه زیتون،

به نشانه صلح، قرار دارد و در اطراف آن کلمه صلح به زبان‌های مختلف نوشته شده‌است.

پارک تلوپه آ(Telopea Park)

یکی از قدیمی‌ترین پارک‌های شهر است و طراحی و ساخت آن در زمان گریفین انجام شده‌است. این پارک نام خود را از گل تلوپه آ یا واراتا(Waratah) که نشان ایالت نیوساوث‌ولز است، گرفته و با امکاناتی مانند باربکیو و وسایل مناسب بازی کودکان، یکی از معروف‌ترین پارک‌های شهر است. در جنوب این پارک استادیوم مانوکا قرار دارد.

باغ‌های ملی رز(National Rose Gardens)

این باغ‌ها در گذشته فضای سبز ساختمان قدیمی پارلمان را تشکیل می‌داده‌اند(که در سال ۱۹۸۸ به مکان جدید خود منتقل شد) و اکنون به صورت یک پارک عمومی درآمده‌اند. این مکان در فهرست میراث ملی استرالیا قرار دارد.

پارک آبی بیگ اسپلش(Big Splash Waterpark)

تنها پارک آبی شهر است و با انواع تفریحات آبی خود مانند سرسره و استخر برای سنین مختلف، مکان مناسبی برای کودکان و بزرگسالان است.

SUMMERNATS

جشنواره‌ها

سامرناتز(Summernats)

این جشنواره که نام آن کوتاه شده(Summer National) است- هر سال در ژانویه(دی) برگزار می‌شود و در طی آن اتومبیل‌هایی که از سال ۱۹۴۸ به بعد ساخته شده‌اند، در خیابان‌های کانبرا رژه می‌روند. مشاهده این اتومبیل‌ها که برای مراسم تزئین می‌شوند، و برنامه‌های جنبی این جشنواره مانند مسابقات اتومبیل‌رانی، بازار، اجرای موسیقی و رقص هر سال حدود ۱۰۰,۰۰۰ بیننده را از سراسر جهان به این شهر جذب می‌کند.

National Multicultural Festival Canberra

جشنواره چند فرهنگی(Multicultural Festival)

این جشنواره در سال ۱۹۸۰ به صورت یک مراسم یک روزه در ماه فوریه(بهمن) و با

هدف ارائه تنوع فرهنگیِ موجود در کشور افتتاح شد و از سال ۱۹۹۷، زمان برگزاری آن به یک هفته افزایش یافت. برنامه‌های این جشنواره شامل اجرای تئاتر، موسیقی و بازار مواد غذایی است که هر گروه فرهنگی، آن را مطابق با رسوم خود برگزار می کند.

مراسم سلطنتی کانبرا(Royal Canberra Show)

از سال ۱۹۲۷، این مراسم هرسال در ماه فوریه(بهمن) برگزار می‌شود و هدف آن نمایش و انتخاب بهترین محصولات کشاورزی و دامپروری منطقه است. برنامه‌هایی مانند مسابقات سوارکاری و بازارهای مختلف، از مراسم جنبی این جشن هستند.

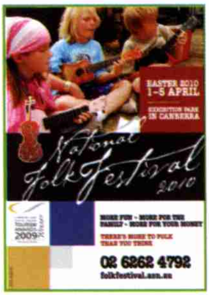
جشنواره بالن کانبرا
(Canberra Balloon Festival)

یکی از معروف‌ترین جشن‌های استرالیا است و از سال ۱۹۸۶ در ماه مارس(اسفند)، در باغ‌های اطراف ساختمان قدیمی مجلس برگزار می‌شود. در طی این مراسم حدود ۵۰ بالن هوای گرم به اشکال و اندازه‌های مختلف به آسمان فرستاده می‌شوند و منظره بسیار زیبایی را ایجاد می کنند.

آتش بازی کانبرا(Canberra Skyfire)

مراسم آتش‌بازی بزرگی است که هر سال در ماه مارس(اسفند) در کنار دریاچه برلی گریفین برگزار می‌شود. این آتش‌بازی با پخش موسیقی توسط رادیوی محلی شهر، هماهنگ است و بیش از صدهزار بیننده دارد.

جشنواره ملی مردمی(National Folk Festival)

جشنواره پنج روزه‌ای است که هر سال، در اواخر مارس(اسفند)، در پارک نمایشگاه شهر برگزار می‌شود و ارائه جلوه‌های فرهنگ و هنر محلی و قومی کشور استرالیا، موضوع اصلی آن است. اولین بار این جشنواره در سال ۱۹۶۷ در ملبورن، و پس از آن از سال ۱۹۶۹ تا ۱۹۹۱ در شهرهای مختلف برگزار شد؛ اما از سال ۱۹۹۲ کانبرا به عنوان میزبان این مراسم انتخاب گردید. در این جشنواره بیش از صد کنسرت، تعداد زیادی اجرای

موسیقی خیابانی، کارگاه‌های آموزشی، نواختن و تعمیرِ آلات موسیقی، مراسم شعر، قصه‌گویی و کارگاه‌های آموزش رقص برگزار می‌شود.

جشنواره بین‌المللی موسیقی کانبرا
(Canberra International Music Festival)

از سال ۱۹۹۴، به مدت ۱۰ روز در ماه آوریل(فروردین) در این شهر برگزار می‌شود و یکی از معتبرترین جشنواره‌های موسیقی استرالیا است.

مسابقه رالی کانبرا(Rally of Canberra)

از سال ۱۹۸۸ این مسابقه هر سال در اواخر آوریل(فروردین) در کانبرا برگزار می‌شود و با آتش‌بازی و حرکات نمایشی اتومبیل‌ها همراه است.

فلورياد(Floriade)

جشنواره گل در کانبرا است که از سال ۱۹۸۸، هر سال در پارک مشترک‌المنافع برگزار می‌شود. این جشنواره از نیمه سپتامبر(شهریور) شروع می‌شود و تا اواخر اکتبر(مهر) ادامه می‌یابد و به جشن بهار استرالیا(Australia's Celebration of Spring) نیز معروف است. هر سال، این جشن موضوعی خاص دارد و شرکت‌های تجاری، مدارس و مردم شهر در تزئین باغچه‌های خود با توجه به آن موضوع، با هم رقابت می‌کنند. با بیش از سیصدهزار بازدیدکننده در سال، می‌توان فلورياد را یکی از پرجاذبه‌ترین مراسم نیمکره جنوبی دانست.

استون‌فست(Stonefest)

یک جشنواره بزرگ موسیقی است که از سال ۱۹۶۸ تاکنون، هر سال در اواخر اکتبر(مهر) در دانشگاه کانبرا برگزار می‌شود.

هاوکزبری

سیدنی (Sydney)

شهر سیدنی، مرکز ایالت نیوساوت ولز، با مساحت ۱۲,۱۴۴ کیلومترمربع در ساحل جنوب‌شرقی استرالیا واقع شده و بزرگ‌ترین و پرجمعیت‌ترین شهر در استرالیا و اقیانوسیه است. این شهر از شرق با دریای تاسمان و اقیانوس آرام، از غرب با رشته کوه بلو(آبی) (Blue Mountain)، از شمال با رود هاوکزبری(Hawkesbury) و از جنوب با پارک ملی سلطنتی(National Royal Park) احاطه شده است.

اطراف سیدنی هفتاد بندرگاه و ساحل اقیانوسی وجود دارد. بندرگاه سیدنی(Sydney Harbour) بزرگترین بندرگاه طبیعی جهان است.

از لحاظ جغرافیایی، سیدنی به دو منطقه مهم تقسیم می‌شود:

جدول آب و هوای سیدنی — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۶	۲۶	۲۵	۲۳	۲۰	۱۸	۱۷	۱۸	۲۰	۲۲	۲۳	۲۵	۲۲
	کمترین	۲۰	۲۰	۱۸	۱۵	۱۳	۱۰	۹	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۱۵
میانگین کل بارش		۱۱۴	۱۱۶	۹۸	۱۰۰	۱۳۶	۸۴	۶۹	۹۷	۶۲	۷۸	۸۸	۵۵	۱۰۹۷

۱- **جلگه کامبرلند(Cumberland Plain):** ناحیه مسطح است که در سمت جنوب و غرب بندر گاه سیدنی قرار دارد

۲- **دشت هورنزبی(Hornsby Plateau):** که در شمال بندرگاه قرار دارد و پوشیده از سنگ ریزه است.

سیدنی آب و هوایی معتدل دارد و میزان بارش باران در این شهر نسبت به مراکز ایالت‌های دیگر بیشتر است. بارش باران در تمام طول سال در این شهر، یکسان است و حتی در تابستان نیز کماکان ادامه دارد.

سیدنی با جمعیت ۴,۵۰۴,۴۶۹ نفر(۲۰۰۹)، پرجمعیت ترین شهر استرالیاست. در سرشماری سال ۲۰۰۶، ۳۱/۷ درصد از جمعیت این شهر مهاجر و بیشتر از کشورهای انگلستان، ایرلند و اسکاتلند و همینطور از سایر شهرهای استرالیا بوده‌اند، آسیایی-استرالیا ها حدود۱۶/۹ درصد و بومیان استرالیا تنها حدود ۱/۱ درصد جمعیت آن را تشکیل می‌داده‌اند.

متوسط سن جمعیت سیدنی، ۳۴ سال است و دوازده درصد از جمعیت آن را افراد بالای ۶۵ سال تشکیل می‌دهد.

بر اساس آمار سال ۲۰۰۶، حدود ۶۴ درصد از جمعیت سیدنی، مسیحی، ۱۴/۱درصد، بدون مذهب خاص، ۳/۹درصد، مسلمان، ۳/۷ درصد، بودایی و۱۴درصد پایبند به سایر ادیان بوده‌اند. بیش از ۱۵ درصد از ساکنان سیدنی،حداقل تا مدرک لیسانس تحصیل کرده‌اند.

تحصیلات

در این شهر، شش دانشگاه مهم وجود دارد و دانشگاه سیدنی(University of Sydney) که در سال ۱۸۵۰ تأسیس شده، از قدیمی‌ترین دانشگاه‌های استرالیاست. کتابخانه این دانشگاه بزرگ‌ترین کتابخانه در نیمکره جنوبی و دارای حدود پنج میلیون جلد کتاب و ۳۰۰۰۰۰ نسخه کتاب الکترونیکی است که در ۱۳ شعبه آن نگهداری می‌شوند. این دانشگاه در سال ۲۰۱۰ هفتادویکمین دانشگاه در دنیا و سومین دانشگاه استرالیا شناخته شد.

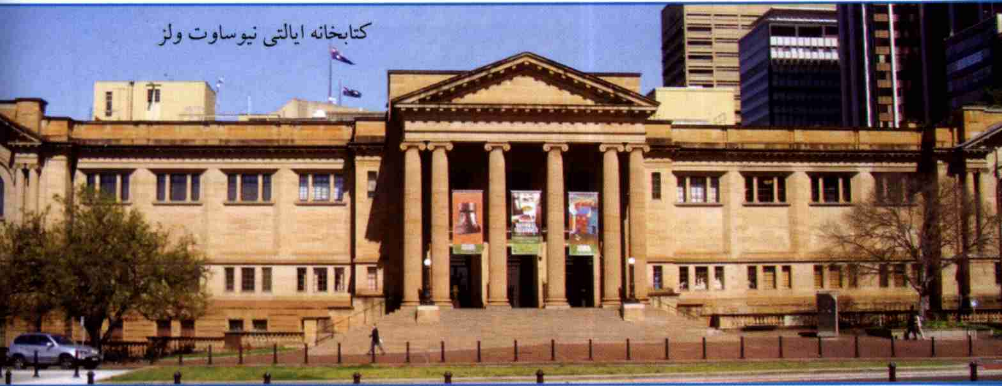
از دیگر دانشگاه‌های مهم شهر می‌توان این موارد را نام برد:

دانشگاه تکنولوژی سیدنی(University of Technology)، دانشگاه نیوساوت ولز

(University of New South Wales)، دانشـگاه مـک کـوآری(Macquarie University)، دانشگاه غرب سیـدنی(University of Western Sydney) و دانشگاه کاتولیک استرالیا(Australian Catholic University).

کتابخانه ایالتی نیوساوت ولز(State Library of New South Wales)، قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین کتابخانه عمومی دولتی است که با حدود چهارمیلیون‌و هفتصد هزار جلد کتاب و دو میلیون نسخه کتاب الکترونیکی و همچنین دارابودن بسیاری از اسناد تاریخی استرالیا به‌عنوان یک مرکز تحقیقاتی و مرجع نیز در کشور عمل می‌کند. این کتابخانه در سال ۱۸۲۶ تاسیس شده است.

کتابخانه ایالتی نیوساوت ولز

ورزش

ورزش بخش مهمی از فرهنگ مردم سیدنی به شمار می‌آید. مهم‌ترین ورزش در شهر، راگبی است. لیگ راگبی نیو ساوت‌ولز(New South Wales Rugby League)، بزرگ‌ترین و مهم‌ترین لیگ تیم راگبی در نیمکره جنوبی است.

کریکت از ورزش‌های تابستانی معروف شهر است. این شهر در سال ۱۹۹۲ میزبان مسابقات قهرمانی کریکت جهانی بوده و میزبان این مسابقات در سال ۲۰۱۵ نیز خواهد بود. دو استادیوم معروف در سیدنی وجود دارد: استادیوم استرالیا(Stadium Australia) یا ای.ان.زد(ANZ Stadium) و استادیوم کریکت(Sydney Cricket Ground) سیدنی.

استادیوم استرالیا در سال ۱۹۹۹ برای میزبانی مسابقات المپیک تابستانی ۲۰۰۰ با گنجایش ۱۱۰ هزار نفر ساخته‌شد.

استادیوم کریکت

تاریخچه

از ۳۰۰۰۰ سال قبل در سیدنی بومیانی به نام کادیگال(Cadigal) زندگی می کرده‌اند و در هنگام ورود اولین مهاجران انگلیسی به این سرزمین، سال۱۷۸۸، جمعیت آنها حدود ۸۰۰۰-۴۰۰۰ نفر تخمین زده شده‌است. مهاجران این بومی‌ها را ااورا (Eora) نامیدند زیرا در جواب آنها که می‌پرسیدند: شما متعلق به کجا هستید؟ جواب بومیان ااورا، به معنی اینجا بود. در سال ۱۷۸۹ بیماری آبله، جان تعداد زیادی از این بومیان را گرفت، همینطور تعداد زیادی از آنها نیز در جریان شورش علیه مهاجران کشته شدند، بطوریکه در سال ۱۸۲۰ تنها چند صدنفر از آنها در منطقه زندگی می کردند که تحت آموزش‌های دین مسیحیت قرار گرفته و زندگی شهری را آغاز نمودند. از سال ۱۸۲۲، پیشرفت شهر سیدنی با ساخت بانک‌ها، سوپرمارکت‌ها، معابر و نیز شکل گیری نیروی انتظامی آغاز شد. سال‌های ۱۸۳۰ و ۱۸۴۰، سال‌های گسترش شهر بود و مهاجران بیشتری از انگستان و ایرلند به این شهر وارد شدند. در ۲۰جولای(تیر)۱۸۴۲ ، شهردار جان هاسکینگ(John Hosking) این شهر را به عنوان اولین شهر استرالیا به ثبت رساند. در سال ۱۸۵۱ به دنبال شروع اولین تب طلا(gold rush) سیل ورود مهاجران به سیدنی از سراسر دنیا آغاز شد که توسعه بیشتر شهر را نیز به دنبال داشت. در اواخر قرن ۱۹ این شهر به خطوط تراموای بخار و قطار مجهز شد و در ابتدای قرن بیستم جمعیت آن به یک میلیون نفر رسید. در این زمان اوضاع وخیم اقتصادی دنیا، به عنوان یکی از عواقب جنگ دوم جهانی، اقتصاد استرالیا و همچنین سیدنی را نیز تحت تاثیر قرار داد ولی اتمام ساخت لنگرگاه سیدنی در همین دوران، نشان دهنده قوت اقتصاد این شهر بود و سیدنی توانست در رقابت همیشگی خود با ملبورن(Melbourne) از نظر جمعیت و اقتصاد از این شهر پیشی بگیرد و تبدیل به پرجمعیت‌ترین و بزرگترین شهر استرالیا شود.

اقتصاد

سیدنی از نظر اقتصادی اهمیت زیادی دارد؛ سه‌چهارم فعالیت اقتصادی ایالت نیوساوت ولز، در این شهر صورت می گیرد و بزرگ‌ترین مراکز امور مالی کشور، در این شهر واقع‌اند. مرکز بورس و سهام استرالیا(Australian Securities Exchange) و بانک مرکزی استرالیا(Reserve Bank of Australia) و دفاتر مرکزی چهار شرکت از ده شرکت برتر تجاری، نفتی و مالی استرالیا شامل کالتکس استرالیا(Caltex Australia)، بانک کامن ولث(commonwealth Bank)، وست پک(Westpac) و وول ورثز(WoolWorths) در این شهر قرار دارند.

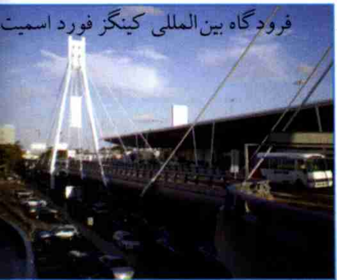
صنعت گردشگری نقش مهمی در اقتصاد شهر سیدنی دارد. در سال ۲۰۰۸، حدود ۲/۷ میلیون گردشگر بین‌المللی و ۷/۵ میلیون گردشگر محلی، از این شهر دیدن کرده‌اند و این مسأله میلیون‌ها دلار به اقتصاد این کشور کمک کرده‌است.

شهر سیدنی، یکی از بندرگاه‌های مهم مبادله کالاهای وارداتی و صادراتی است. محصولاتی از قبیل گندم، پشم و گوشت از طریق بنادر سیدنی صادر می‌شوند.

حمل و نقل

ماشین‌های سواری، مهم‌ترین وسیله حمل ونقل در سیدنی هستند؛ به همین دلیل، شبکه جاده‌ای گسترده‌ای در داخل و اطراف شهر وجود دارد. تاکسی، اتوبوس، قطار و قایق و از دیگر وسایل حمل ونقل این شهر هستند.

شهر سیدنی یازده خط آهن دارد. قطارهای سیدنی، متعلق به شرکت ایالتی قطار شهری (CityRail) نیوساوث ولز است. از سال ۱۹۹۷، یک خط مونوریل از مرکز این شهر به سمت غرب احداث شد و در حال حاضر نیز برنامه‌های مختلفی برای توسعه خطوط آهن در شهر در دست اقدام است. بخش دیگری از حمل و نقل شهر توسط تراموا انجام می‌شود. تراموا در سیدنی، یکی از قدیمی‌ترین‌ها در استرالیا و دومین تراموای بزرگ در میان کشورهای مشترک المنافع، بعد از لندن، و یکی از بزرگ‌ترین‌ها در دنیا است.

فرودگاه بین‌المللی کینگز فورد اسمیت

Sydney Airport

فرودگاه بین‌المللی کینگز فورد اسمیت(Kingsford Smith Airport) یا فرودگاه سیدنی(Sydney Airport)، یکی از قدیمی‌ترین فرودگاه‌های جهان و پر رفت وآمدترین

فرودگاه در استرالیا است. و با جابجایی بیش از ۳۳/۴ میلیون مسافر در طی ۲۸۷,۷۴۱هزار پرواز در سال ۲۰۰۹، بیست و هشتمین فرودگاه پر رفت و آمد جهان بوده‌است. این فرودگاه همچنین مرکز اصلی پروازهای خط هوایی کانتاس(Qantas Airways Limited) (هواپیمایی ملی و بزرگترین شرکت هواپیمایی استرالیا) نیز هست. بنکس تاون(Bankstown Airport) دومین فرودگاه شهر سیدنی است که برای انجام پروازهای شخصی از آن استفاده می‌شود.

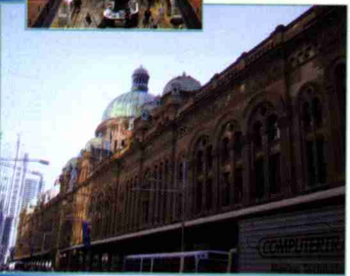
مراکز خرید

انواع مراکز خرید مدرن در کنار بازارهای خرید، امکان خرید با هر سلیقه‌ای را در این شهر فراهم کرده‌اند. برخی از فروشگاه‌ها و مراکز خرید سیدنی عبارتند از:

ساختمان ملکه ویکتوریا(Queen Victoria Building) یا QVB

در سیتی سنتر، مرکز خریدی است که در اواخر قرن نوزدهم توسط جورج مکرا(George McRae) در سیدنی ساخته شد. این مرکز در سال ۱۸۹۸ افتتاح و به نام ملکه ویکتوریا ، ملکه وقت انگلستان،نام گذاری گردید، و شامل چهار طبقه با بیش از چهارصدفروشگاه است که در آنها اجناس با مدل‌های متداول و مد روز با قیمتی مناسب به خریداران عرضه می‌شود. برخی از مارک‌های چینی، ایتالیایی و اروپایی نیز در این مرکز خرید یافت می‌شود. ساختمان ملکه ویکتوریا تنها یک مرکز تجاری نیست. ساخت و طراحی آن با کمک معماران و هنرمندان داخلی بسیار هنرمندانه انجام شده است. بنابراین یکی از اصلی‌ترین دیدنی‌های شهر نیز به حساب می‌آید.

خیابان کسل ریگ(Castlereagh Street)

در سیتی سنتر(مرکز تجاری شهر) واقع شده‌است و بیشتر، فروشگاه‌های اجناس مارک‌دار اروپایی، فروشگاه‌های جواهرآلات و بوتیک‌های گران قیمت در آن قرار دارند.

خیابان پیت(Pitt Street Mall)

اصلی‌ترین خیابان خرید سیدنی و یکی از شلوغ‌ترین مراکز خرید شهر با فروشگاه‌های زنجیره‌ای بین‌المللی

است. این خیابان، بیش از ششصد فروشگاه دارد که مهم‌ترین آن‌ها فروشگاه زنجیره‌ای مایر(Myer) و سول پتینسون(Soul Pattinson) است.

مرکز خرید وست فیلد
(Westfield Shopping Centres)

فروشگاه‌های بزرگ و معروفی در این مجموعه وجود دارد و بیشتر مارک‌های روز اروپایی در آن یافت می‌شود.

مرکز خرید برادوِی
(Broadway Shopping Centre)

مرکز خرید بزرگی است در ناحیه برادوِی. این مرکز، بیش از صد فروشگاه تخصصی، سینمایی با دوازده سالن، رستوران، پارکینگ و... دارد.

مرکز خرید دی.اف.او(DFO)

اجناسی با اکثر مارک‌های معروف با قیمت‌هایی مناسب در این مرکز عرضه می‌شود و در نزدیکی پارک المپیک سیدنی واقع شده‌است.

چیفلی پلازا (Chifley Plaza)

یکی از جذاب‌ترین و مدرن ترین مراکز خرید شهر است که در برج اداری ۵۳ طبقه چیفلی واقع شده و در فروشگاه‌های آن اجناسی مانند انواع پوشاک، جواهرآلات، کفش و لوازم بهداشتی را می‌توان یافت. دو رستوران معروف ژاپنی به‌نام آزوما(Azuma Japanese Restaurant) و سوشی بار(Sushi Bar) نیز در این مرکز وجود دارد.

بازار بوندای(Bondi Market)

از سال ۱۹۹۳ هر یکشنبه در ساحل زیبای بوندای برپا می‌شود. در این بازار صنایع دستی و اجناسی با مارک‌های روز دنیا، در کنار هم قرار دارند. شرکت در این بازار هفتگی یکی از تفریحات مردم شهر نیز هست.

از سایر بازارهای هفتگی سیدنی نیز می‌توان به بازار راکز(The Rocks Market) و بازار پدی(Paddy's Market) اشاره کرد.

دیدنی‌ها

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

موزه استرالیایی(Australian Museum)

این موزه که یک مرکز تحقیقاتی نیز هست در سال ۱۸۴۵ تأسیس شد و قدیمی‌ترین موزه استرالیا است. در گالری‌های مختلف آن حیوانات بومی استرالیا بصورت تاکسی‌درمی شده، اسکلت خزندگان، آثار هنری بومیان این کشور و... به نمایش گذاشته شده‌اند.

موزه دریانوردی استرالیا

(Australian National Maritime Museum)

در سال ۱۹۹۱ در قسمت غربی بندر دارلینگ افتتاح شد. دو موضوع اصلی این موزه اختصاص به تاریخ دریانوردی استرالیا و چگونگی ارتباط مستقیم زندگی مردم استرالیا با فعالیت‌های دریایی دارد. مجموعه کشتی‌ها و قایق‌های این موزه که در میان آن‌ها مدلی از کشتی کاپیتان کوک به نام اندیور(Endeavour)، و قایق روح استرالیا(Spirit of Australia) متعلق به کن واربی(Ken Warby)، رکورددار سرعت قایق‌سواری بر روی آب در دنیا(۵۱۱ کیلومتر در ساعت)، نیز قرار دارند، یکی از بزرگترین مجموعه کشتی‌ها در دنیا است. برخی از دیگر بخش‌های موزه عبارتند از: چگونگی ارتباط بومیان استرالیا با دریا، وسایل مربوط به مهاجران، وسایل دریانوردی، آموزش و تفریح کودکان. یکی دیگر از قسمت‌های موزه، ولکام-وال(Welcome Wall) است. این دیوار برنزی در ورودی موزه قرار دارد و با پرداخت ۱۰۵ دلار مردم می‌توانند نام بستگان خود را که به این کشور مهاجرت کرده‌اند بر روی آن ثبت کنند تا وب سایت موزه اطلاعاتی مختصر درباره آن‌ها، مانند سن، شغل، نحوه ورود و... را اعلام کند. از آنجایی که تقریبا پیشینه تمام ساکنان فعلی سیدنی و استرالیا به مهاجران برمی‌گردد، این طرح بسیار پرطرفدار بوده و استقبال فراوانی از آن شده‌است.

موزه پاورهاوس(Powerhouse Museum)

شعبه‌ای از موزه هنر و علوم سیدنی است که بیش از ۱۲۵ سال قدمت دارد. از این مکان، اغلب به‌عنوان موزه‌ای علمی یاد

می‌شود اما بخش‌های مختلف آن اختصاص به موضوعات گوناگونی دارد مانند: هنرهای تزیینی، علوم، ارتباطات، حمل و نقل، لباس، مبلمان، رسانه، فن‌آوری کامپیوتر، فن‌آوری فضایی و موتورهای بخار. ساختمان اصلی این موزه در گذشته موتورخانه تراموا‌های برقی بوده و معروف شدن آن به پاورهاوس نیز به همین دلیل است. از جاذبه‌های این موزه می‌توان به قدیمی‌ترین موتور گردشی بخار جهان(ساخت سال ۱۷۸۵) و اولین لوکوموتیو بخار(ساخت ۱۸۵۴) که در نیوساوث‌ولز شروع به کار کرد اشاره نمود. معروف‌ترین دیدنی این موزه مدلی از ساعت نجومی استراسبورگ(Strasbourg astronomical clock) است -اصل این ساعت در کلیسای نتردام فرانسه قرار دارد- که در سال ۱۸۸۷ توسط ساعت‌ساز ۲۵ ساله اهل سیدنی، نام ریچارد اسمیت(Richard Smith)، ساخته شده‌است. نکته جالب در مورد ساخت این ساعت این است که اسمیت ساعت اصلی را ندیده‌بود و تنها نوشته‌ای مختصر در مورد نحوه عمل آن در دسترس داشت. در سال ۲۰۰۶ بخشی با نام پاورهاوس دیسکاوری‌سنتر(Powerhouse Discovery Centre)، به وسعت سه هکتار به این موزه اضافه شد که در منطقه کسل‌هیل(Castle Hill) واقع شده و ساخت آن حدود ۱۲ میلیون دلار استرالیا هزینه داشته است.

موزه هنرهای معاصر(Contemporary Art Museum)

به جمع‌آوری، نمایش و معرفی آثار هنری معاصر از استرالیا و سراسر جهان می‌پردازد. این موزه با اختصاص ارثیه دومیلیون دلاری جان پاور(John Power) - نقاش معروف استرالیایی(۱۹۴۳-۱۸۸۱)- که بنا به وصیت وی به ارتقا هنرهای تجسمی استرالیا اختصاص یافته بود، تاسیس شده‌است.

موزه سیدنی(Museum of Sydney)

این موزه در محل خانه اولین فرماندار نیوساوث‌ولز، آرتور فیلیپ(Artur Philip)، ساخته شده و در تقاطع خیابان فیلیپ و بریج استریت(Bridge Street) قرار دارد. آثار هنرمندان سیدنی، عکس‌هایی از شهر سیدنی، از سال ۱۷۸۸ تا کنون، پخش فیلم‌هایی درباره تاریخچه شهر و بخش مربوط به دورانی که سیدنی به‌عنوان تبعیدگاهی برای مجرمین کشور انگلستان استفاده می‌شد، از قسمت‌های مختلف این موزه هستند.

موزه مک لی(Macleay Museum)

این موزه یکی از مهم‌ترین موزه‌های تاریخ طبیعی در استرالیا است و در پردیس اصلی دانشگاه سیدنی قرار دارد. بخش‌های اصلی این موزه شامل: حشره‌شناسی، قوم‌شناسی، ابزارآلات علمی و تصاویر تاریخی است. مجموعه‌های موزه مک‌لی بسیار نادر هستند و قسمت اعظم آن‌ها توسط خانواده مک‌لی گردآوری شده‌اند.

گالری هنری نیوساوت ولز(Art Gallery of New South Wales)

در سال ۱۸۹۷، در منطقه دومین(The Domain) آغاز به‌کار کرد و بزرگترین گالری در سیدنی و چهارمین گالری بزرگ هنری در استرالیا است.این گالری به برپایی نمایشگاه‌هایی از آثار هنرمندان استرالیا، اروپا و آسیا اختصاص دارد.

خانه فرماندار(Government House)

اقامتگاه رسمی فرماندار استرالیا است و در منطقه کریبیلی(Kirribilli) ، در مجاورت خانه نخست‌وزیر، قرار دارد. بخش‌های مرکزی این خانه در سال‌های ۱۸۴۳-۱۸۴۲ توسط کلنل گیبس(Colonel Gibbes)، یک افسر عالی‌رتبه انگلستان، ساخته‌شد و به اقامت فرماندهان نیروی دریایی استرالیا اختصاص یافت؛ به همین دلیل این خانه به آدمیرالتی هاوس(Admiralty House) نیز معروف است. در حال حاضر از مهمانان رسمی کشور مانند خاندان سلطنتی، روسای جمهور و پاپ، در این مکان پذیرایی می‌شود.

هر سال در بهار بازدید عمومی از این خانه، به‌عنوان یک مکان تاریخی امکان‌پذیر می‌شود که البته با تدابیر امنیتی نیز همراه است.

خانه الیزابت بی(Elizabeth Bay House)

این خانه در منطقه‌ای به همین نام در سیدنی قرار دارد و در سال‌های ۱۸۳۹-۱۸۳۵ برای اقامت الکساندر مک‌لی(Alexander Macleay)-حاکم مستعمرات نیوساوث‌ولز- و خانواده‌اش ساخته شده و باشکوه‌ترین خانه منطقه در دوران خود بوده‌است، البته باغی وسیع نیز در اطراف این خانه قرار داشته که اکنون به‌علت قرار گرفتن در منطقه‌ای مسکونی و پرازدحام از بین رفته‌است. خانه الیزابت‌بی به‌همراه وسایل آن، به‌عنوان نمونه‌ای از معماری دوران استعمار حفظ شده و به‌صورت موزه درآمده‌است.

هایدپارک باراک(Hyde Park Barracks)

ساختمانی است که در سال ۱۸۱۹ به‌عنوان مکانی برای پسران و مردان بی‌سرپناه، ساخته شد. معمار این ساختمان، فرانسیس گرین‌وی(Francis Greenwy) نیز خود یکی از این بی‌سرپناهان بود. در سال ۱۸۴۸بخش مربوط به نگهداری زنان نیز به این بنا اضافه شد. هایدپارک باراک یکی از یازده ساختمان اسکان مهاجران بی‌سرپناه در استرالیا است که در سال ۲۰۱۰، به‌صورت یک مجموعه در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار گرفتند.

از سایر موزه‌های سیدنی می‌توان به موزه ضرابخانه(Mint Museum)، موزه تراموا(Tramway Museum) و رصدخانه قدیمی شهر اشاره کرد.

اماکن دیدنی

بندرگاه سیدنی، یکی از اماکن طبیعی مهم این شهر است که دو بنای معروف هاربر بریج (Harbour Bridge) و سالن اُپرا(Opera House) را در خود جای داده‌است. این دو مکان، معروف‌ترین دیدنی‌های شهر سیدنی است.

هاربر بریج(Harbour Bridge)

با ۱,۱۴۹ متر طول و ۴۹ متر عرض تا سال ۱۹۶۷، بلندترین سازه شهر سیدنی بود. بر اساس کتاب رکوردها، پهن‌ترین پل ، پنجمین پل قوسی طویل(پس از دو پل در چین و دو پل در ایالات متحده) و با احتساب ارتفاع بالاترین قسمت پل از سطح آب(۱۳۴متر)مرتفع‌ترین پل قوسی فولادی، در دنیا است. ساخت پل در سال ۱۹۱۲، توسط یک مهندس استرالیایی به نام جان جاب کرو بردفیلد(John Job Crew Bradfield)، بر روی بندرگاه میان منطقه تجاری سیدنی(CBD) و ساحل شمالی، آغاز شد و در سال ۱۹۳۲ به بهره‌برداری رسید. این پل دارای دو مسیر مخصوص قطار، دو مسیر پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری و هشت مسیر اتومبیل است. چهار برج سنگی نیز، از جنس گرانیت و به ارتفاع ۸۹ متر، در دو انتهای پل قرار دارند که در جریان ساخت پل به منظور زیبایی بیشتر به آن اضافه شدند اما اکنون تبدیل به محلی برای برپایی نمایشگاه‌های محلی شده‌اند. در سال ۱۹۹۸ بالا رفتن از قوس این پل، به عنوان ابتکاری جدید توسط شهرداری سیدنی و با نام پل‌نوردی(Bridge Climb)، به صورت گروهی و با استفاده از وسایل ایمنی، برای توریست‌ها امکان‌پذیر گردید، که با استقبال فراوانی نیز مواجه شد و در سال ۲۰۰۸ دهمین سالگرد آغاز به کار خود را جشن گرفت. برگزاری جشن‌ها و آتش‌بازی‌های مختلف، مانند جشن سال نو و جشن‌های ملی، بر روی این پل نیز یکی دیگر از عوامل جذب توریست به سیدنی است. در زبان محاوره، مردم این پل را چوب‌لباسی(Coat hanger) می‌نامند.

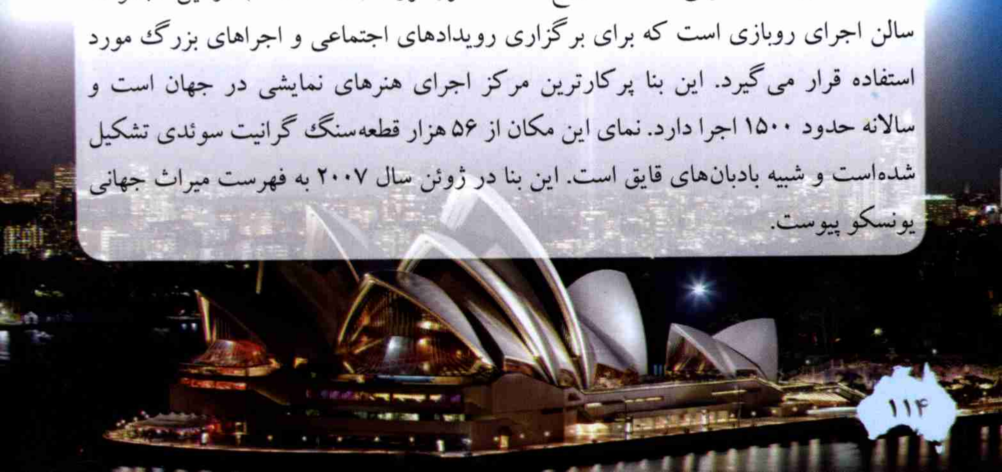

بندر دارلینگ(Darling Harbour)

مکان تفریحی بزرگی است در حومه غربی بخش تجاری مرکزی سیدنی. این بندر در گذشته بخشی از بندر تجاری سیدنی محسوب می‌شد؛ اما در اواخر دهه ۱۹۹۰ به یک مکان تفریحی و گردشگری تبدیل شد. در اطراف این بندرگاه، جاذبه‌ها و امکانات بسیاری وجود از جمله مرکز سرگرمی سیدنی(Sydney Entertainment Centre)، مرکز خرید هاربر ساید(-Harbourside Shopping Cen tre)، باغ چینی سیدنی(Sydney's Chinese Gardens)، مرکز نمایش و کنوانسیون سیدنی(Sydney Convention and Exhibition Centre) موزه دریایی ملی استرالیا(AustralianNational Maritime Museum)، آکواریوم سیدنی(Sydney Aquarium)سالن سینمایی آی مکس (IMAX) ، پارک دنیای وحش سیدنی (Sydney Wildlife World) و.... .

تالار اُپرا(Opera House)

یکی از معروف‌ترین مراکز هنرهای نمایشی در جهان و یکی از ساختمان های نمادین قرن بیستم است که در بنلانگ پوینت(Bennelong Point)، نزدیک هاربربریج واقع شده‌است. سالن اُپرا را معمار دانمارکی، جورن اوتزن(Jorn Utzon)، طراحی و در سال ۱۹۷۳ ملکه الیزابت دوم آن را افتتاح کرده‌است. این بنا یکی از معروف‌ترین جاذبه‌های جهانگردی استرالیا به‌شمار می‌رود و سالانه هفت میلیون جهانگرد از آن دیدن می‌کنند. تالار اُپرا شش سالن دارد. دو سالن بزرگ‌تر به اجراهای اُپرا و کنسرت اختصاص یافته و سالن‌های تئاتر، استودیو و تماشاخانه که کوچک‌ترند، در قسمت غربی، و سالن چند منظوره کوچکِ اتزون(Utzon Room) در سمت شرقی ساختمان واقع شده‌اند. فورکورت(Forecourt) در این مجموعه، سالن اجرای روبازی است که برای برگزاری رویدادهای اجتماعی و اجراهای بزرگ مورد استفاده قرار می‌گیرد. این بنا پرکارترین مرکز اجرای هنرهای نمایشی در جهان است و سالانه حدود ۱۵۰۰ اجرا دارد. نمای این مکان از ۵۶ هزار قطعه‌سنگ گرانیت سوئدی تشکیل شده‌است و شبیه بادبان‌های قایق است. این بنا در ژوئن سال ۲۰۰۷ به فهرست میراث جهانی یونسکو پیوست.

ساختمان ملکه ویکتوریا(Queen Victoria Building) یا QVB

مشخصه اصلی این ساختمان، گنبد مرکزیِ بام آن است که از یک گنبد شیشه‌ای داخلی و یک پوشش مسی خارجی تشکیل شده است. گنبدهای کوچکتری نیز در اندازه‌های مختلف در گوشه‌های بام این ساختمان مستطیل شکل قرار دارند. در طراحی داخل این ساختمان از اشیایی هنری و تاریخی استفاده شده که در آن میان ساعت‌هایی هستند که از شهرتی جهانی برخوردار هستند. دو ساعت بزرگ مکانیکی در این مرکز، هرکدام دارای نقش‌هایی برجسته از لحظات مهم تاریخی استرالیا هستند و عروسک‌هایی متحرک این لحظه‌ها را به تصویر می‌کشند.

ساعت سلطنتی(Royal Clock) در طبقه آخر این ساختمان قرار دارد و هر روز ساعت ۹ صبح به کار می‌افتد. مدلی از یک قلعه بر بالای آن ساخته شده که راس هر ساعت تعدادی عروسک شیپورچی از گوشه‌های بام آن بیرون می‌آیند و موسیقی شاهزاده دانمارکی(The Prince of Denmark's March) که به(Trumpet Voluntary) نیز معروف است را اجرا می‌کنند. شش صحنه مهم تاریخی در تاریخ سلطنت انگلستان (مانند قطع کردن سر پادشاه چارلز درسال ۱۶۴۹) نیز در چهار دیوار این قلعه به صورت نمایش عروسکی به نمایش درمی‌آیند.

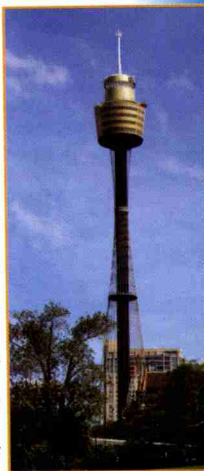
ساعت بزرگ استرالیایی(The Great Australin Clock) ساعت بزرگ دیگر این مرکز است که ۴تن وزن و ۱۰ متر بلندی دارد. بر روی این ساعت ۳۳ صحنه از وقایع مهم تاریخ بومیان و اروپایی‌های این کشور نقاشی شده و مجسمه‌ای از یک شکارچی بومی به نشانه گذر دائمی زمان، بطور پیوسته به دور آن در حال چرخش است.

یک کالسکه سلطنتی مخصوص مراسم ازدواج خاندان امپراتوری چین،که از سنگ یشم درست شده و بیش از ۲ تن وزن دارد، و یک مجسمه در ابعاد واقعی از ملکه‌ویکتوریا که وی را در حال تاج گذاری نشان می‌دهد همراه با نمونه‌های تاج و سایر جواهرات سلطنتی انگلستان، دو دیدنی دیگر این محل هستند که در ویترین‌هایی خاص نگهداری می‌شوند. مجسمه ملکه به آرامی در طول روز به دور محور خود در حال چرخش است و بسیار واقعی به‌نظر می‌رسد.

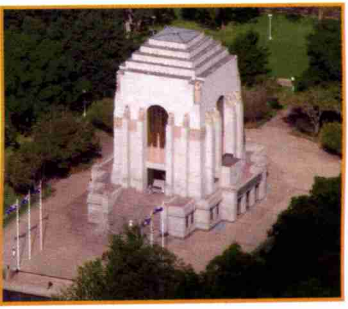
یک نکته قابل توجه دیگر درباره این ساختمان این است که در طبقه بالای آن نامه‌ای محرمانه نگهداری می‌شود که در سال ۱۹۸۶ توسط ملکه الیزابت دوم نوشته شده و قرار است که در سال ۲۰۸۵ توسط شهردار وقت سیدنی با صدای بلند در حضور مردم شهر خوانده‌شود. از محتوای این نامه تنها شخص ملکه باخبر است.

در بیرون ساختمان نیز مجسمه دیگری از ملکه ویکتوریا قرار دارد که از کشور ایرلند، به این مکان منتقل شده‌است. دیدنی دیگر در بیرون ساختمان، چاه آرزوها است که در کنار آن مجسمه‌ای برنزی از سگ محبوب ملکه ویکتوریا، ایسلی(Islay) قرار دارد. صدای ضبط شده جان لاوز(John Laws)، مجری محبوب برنامه صبحگاهی رادیو در استرالیا، مردم را به انداختن پول در چاه و آرزو کردن دعوت می کند. هر سال ده‌ها هزار دلار پول از این چاه جمع‌آوری می‌شود که تماما صرف امور خیریه برای کودکان نابینا و ناشنوا می گردد.

برج سیدنی(Sydney Tower)

با ۲۶۰ متر ارتفاع(۳۰۵ متر با احتساب طول آنتن)، دومین برج بلند استرالیا پس از برج مسکونی کیو وان(Q1) در خلیج‌طلایی و دومین برج بلند مشاهده، در نیمکره جنوبی، پس از برج آسمان در اکلند نیوزیلند(Aukland Sky Tower) است -هرچند که عرشه مشاهده این برج ۵۰ متر بالاتر از قسمت مشابه در برج اکلند قرار دارد- و از اماکن دیدنی سیدنی محسوب می‌شود. برای بازدیدکنندگان سالنی در ارتفاع ۲۵۰ متری این برج با چشم‌انداز ۳۶۰ درجه فراهم شده‌است و سه آسانسور سریع، انتقال افراد را به بالای آن بر عهده دارند که اگر با تمام سرعت کار کنند این عمل تنها در ۴۰ثانیه انجام می‌شود. در ارتفاع ۲۶۰ متری نیز بازدیدکنندگان می‌توانند در فضای باز به تماشای شهر بپردازند.دو رستوران گردان و یک مرکز خرید از دیگر امکانات تفریحی این برج هستند.

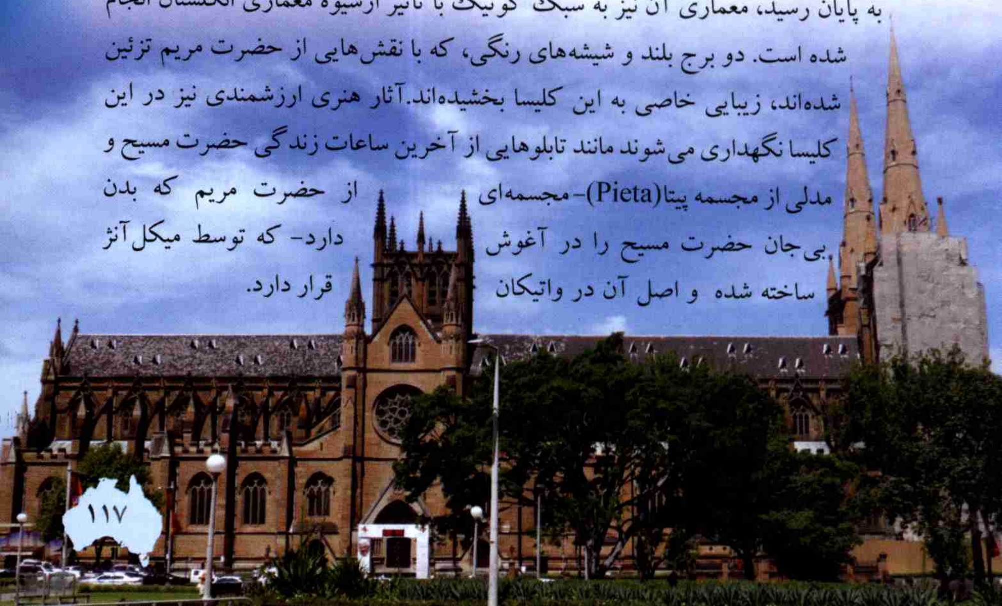
بنای یادبود آنزاک(Anzac War Memorial)

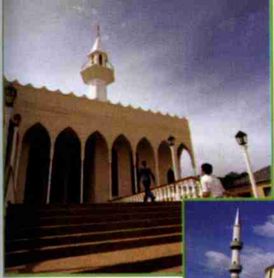
این بنا به یاد سربازان استرالیایی کشته شده در جریان جنگ جهانی اول ساخته شده و در بخش جنوبی هایدپارک قرار دارد. ساخت این بنای یادبود در سال ۱۹۱۶، با مشارکت‌های مالی مردمی آغاز شد و در سال ۱۹۳۴ به بهره‌برداری

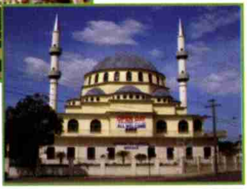
رسید. در نمای خارجی ساختمان از سنگ گرانیت صورتی استفاده شده و دورتادور آن ستون‌هایی قرار گرفته که بر روی هریک مجسمه‌ای از یک سرباز نشسته قرار داده شده است. چند تابلوی برنزی از صحنه‌های مختلف جنگ نیز بر روی دیوارهای خارجی قرار دارند. فضای داخلی بنا با سنگ مرمر سفید پوشانده شده و بر روی سقف قوسی شکل آن ۱۲۰۰۰۰ ستاره طلایی، به نشانه سربازان داوطلبی که در جنگ شرکت کردند، می‌درخشند. مجسمه‌ای برنزی از جسد یک جوان که بر روی سپر و شمشیرش افتاده مشخص‌ترین دیدنی سالن ورودی این بنای یادبود است. این مجسمه بر روی پایه ای قرار گرفته که تصویری از سه زن، به نشانه مادر، خواهر و همسر وی، بر روی آن کنده‌کاری شده اند. در مقابل ساختمان آنزاک استخری قرار دارد که انعکاسی زیبا از تصویر ساختمان را نمایش می‌دهد و در اطراف استخر نیز درختان صنوبر کاشته‌شده که بومی استرالیا نیستند ولی نمادی از محل کشته‌شدن این سربازان در کشور فرانسه می‌باشند.

کلیسای جامع سنت ماری(St Mary's Cathedral)

کلیسای اسقف‌نشین کاتولیک سیدنی و بزرگترین کلیسای استرالیا است.در سال ۲۰۰۸ مراسم بیست و سومین روز جهانی جوانان(WorldYouth Day) - روز ۱۵ ماه جولای(تیر) که در سال ۱۹۸۴ توسط پاپ جان پل دوم برای ایجاد همبستگی میان جوانان کاتولیک جهان به‌عنوان روز جهانی جوانان نامیده شد- با حضور پاپ بندیکت شانزدهم(Pope Benedict XVI) در این کلیسا برگزار گردید. ساخت این کلیسا در سال ۱۸۶۸ آغاز شد و در ۱۸۸۲ به پایان رسید، معماری آن نیز به سبک گوتیک با تاثیر ازشیوه معماری انگلستان انجام شده است. دو برج بلند و شیشه‌های رنگی، که با نقش‌هایی از حضرت مریم تزئین شده‌اند، زیبایی خاصی به این کلیسا بخشیده‌اند.آثار هنری ارزشمندی نیز در این کلیسا نگهداری می‌شوند مانند تابلوهایی از آخرین ساعات زندگی حضرت مسیح و مدلی از مجسمه پیتا(Pieta)- مجسمه‌ای از حضرت مریم که بدن بی‌جان حضرت مسیح را در آغوش دارد- که توسط میکل‌آنژ ساخته شده و اصل آن در واتیکان قرار دارد.

مسجد لیکمبا(Lakemba Mosque)

یکی از بزرگ‌ترین مساجد استرالیا و به نام مسجد امام علی ابن ابی طالب(ع) نیز معروف است.

یکی دیگر از مساجد معروف شهر، مسجد گالی پولی (Gallipoli Mosque) است.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

در اطراف و داخل شهر سیدنی دیدنی‌های طبیعی و پارک‌های زیادی وجود دارند. این شهر با حدود ۴۰پارک ملی احاطه شده که زیر نظر سازمان پارک‌های ملی و حیات‌وحش (National Parks and Wildlife Service) اداره می‌شوند. اختصاص دادن قسمت‌هایی از این پارک‌ها به امکانات اردو زدن و تفریحات خانوادگی باعث استقبال فراوان مردم از این اماکن شده‌است. با توجه به تعداد زیاد پارک‌ها درسیدنی در زیر به برخی از معروف‌ترین آنها اشاره شده.

باغ گیاه‌شناسی سلطنتی (Royal Botanical Garden)

به وسعت ۳۰ هکتار در شرق تالار اپرا قراردارد و در سال ۱۷۸۸ به‌عنوان باغچه‌ای کوچک برای کاشت سبزیجات موردنیاز آرتور فیلیپ، فرماندار وقت، ایجادشد، ولی شکل کنونی این باغ در سال ۱۸۱۶ توسط فرماندار مک‌کوری(Macquarie) پایه‌گذاری شد و به تدریج توسعه پیدا کرد. گلخانه‌ای هرمی شکل و شیشه‌ای، باغ گل‌های رز، باغ گیاهان دارویی، قسمت مخصوص گیاهان مناطق حاره، باغ کوهستان آنان(Mount Annan Botanic Garden) ، باغ کوهستان تاما (the Mount Tomah Botanic Garden) و باغ‌های شرقی از قسمت‌های مختلف این منطقه وسیع هستند. نگهداری و حفظ گونه‌های نادر گیاهی و جانوری نیز از برنامه‌های این باغ است از جمله پرورش گونه‌ای از خفاش بومی استرالیا که به نام روباه پرنده(Flying Fox) یا خفاش میوه‌خوار(Fruitbat) معروف است. ورود به این منطقه برای عموم آزاد است و مناطقی از آن به تفریح و آموزش عمومی اختصاص داده شده‌است.

پارک ملی سلطنتی(Royal national Park)

با وسعت حدود ۱۵۰۰۰ هکتار در ۲۹ کیلومتری جنوب سیدنی قرار دارد و پس از پارک یلو استون(Yellowstone) در ایالات متحده آمریکا، دومین پارک ملی قدیمی در دنیا است. این پارک به‌طور رسمی در سال ۱۸۷۹ و با نام پارک ملی، ایجاد شد و در سال ۱۹۵۴ پس از عبور ملکه الیزابت‌دوم از آن به لقب سلطنتی ارتقا یافت. سه قسمت اصلی پارک آدلی(Audely)، میان‌بار(Maianbar) و باندینا(Bundeena) نام دارند که هر یک دارای مناطق مختلف ساحلی، دشت و کوهستان هستند. این پارک یک منطقه حفاظت شده‌است و در سال ۲۰۰۶ به فهرست میراث ملی استرالیا اضافه شد ولی قسمت‌هایی از آن به کمپینگ‌ها و گردشگاه‌های عمومی اختصاص یافته که طرفداران زیادی نیز دارد.

پارک ملی بلو مانتینز(Blue Mountains National Park)

یا کوهستان آبی‌رنگ، با وسعت ۲۶۸ هزار هکتار در ۸۱ کیلومتری غرب سیدنی واقع شده و یکی از محبوب‌ترین مناطق گردشگری استرالیا است. کوه سه خواهر(Three Sisters)، پیاده‌روی درمیان بوته‌زارها و مشاهده کانگوروها و مناظر زیبا که در زمینه‌ای از سایه آبی‌رنگ گل‌های اکالیپتوس-نام بلومانتینز نیز به‌همین دلیل به این پارک داده‌شده‌است- قرار دارند، سالانه بیشتر از سه‌میلیون گردشگر را به خود جذب می‌کند. این پارک، به‌عنوان قسمتی از منطقه وسیع‌تر بلو مانتینز، در سال ۲۰۰۰ در فهرست میراث جهانی ثبت شد.

پارک‌های سنتنیال(Centennial Parklands)

مجموعه‌ای از سه پارک کوچکتراست شامل:

• پارک سنتنیال(Centennial Park)

یا پارک صد سالگی یک پارک بزرگ عمومی است با وسعت حدود ۲۰۰ هکتار در حومه شرقی سیدنی، در چهار کیلومتری جنوب‌شرقی ناحیه تجاری شهر. علاوه بر مناظر طبیعی، بنای یادبود

فدراسیون(Federation Monument) ، گراند دایو(Grand Drive)، مسیر عبور داخل پارک که در بازی‌های المپیک ۲۰۰۰ به‌عنوان بخشی از مسیر مسابقات ماراتن استفاده شد و مک کی اوال(McKay Oval) ، محوطه ورزش دبیرستان‌های پسرانه، از دیدنی‌ها و اماکن تفریحی این پارک هستند.

• پارک ملکه‌ها(Queens Park)

۲۶ هکتار وسعت دارد و در شرق سیدنی واقع شده‌است . فاصله پارک تا مرکز شهر، حدود شش کیلومتراست و از سه طرف با خانه‌هایی احاطه شده که بعضی از آنها به دوران ملکه ویکتوریا تعلق دارند. زمین‌های ورزشی ومحوطه‌های پیک‌نیک از امکانات این پارک هستند.

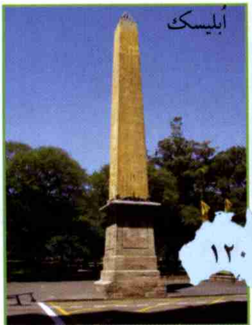
• پارک مور(Moore Park)

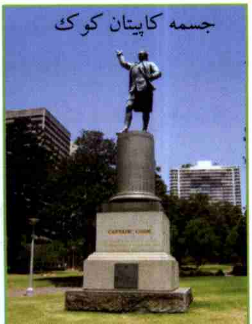
در سه کیلومتری جنوب‌شرقی مرکز تجاری شهر قرار دارد. وسعت آن ۱۱۵ هکتار است و زمین مسابقات کریکت(Sydney Cricket Ground) و استادیوم فوتبال(Sydney Football Stadium) سیدنی در این پارک واقع شده‌اند .

هاید پارک(Hyde Park)

به نام هایدپارک شهر لندن نام گذاری شده و با وسعت ۱۶ هکتار در شرق شهر قرار دارد.

فواره آرچیبالد(Archibald Fountain) -که نهاد همکاری دو کشور استرالیا و فرانسه در جنگ جهانی اول، به سفارش جی.اف.آرچیبالد سردبیر مجله بولتن(The Bulletin) و توسط یک مجسمه‌ساز فرانسوی ساخته شده، باغ‌های ناگویا(Nagoya Gardens)، بنای

اُبلیسک

جسمه کاپیتان کوک

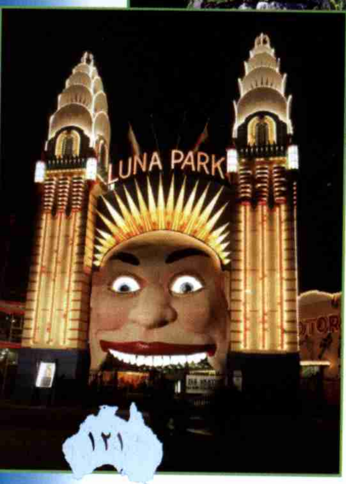

فواره آرچیبالد

یادبــود آنزاک(ANZAC War Memorial)، مجسمه کاپیتان کوک(Captain Cook statue)، اُبلیسک(Obelisk) و باغ ساندرینگهام (Sandringham) از دیدنی‌های این پارک هستند.

باغِ چینی فرندشیپ(Chinese Garden of Friendship)

این باغ در نزدیکی محله چینی‌هاست، و با الگوی باغ‌های سلطنتی سلسله‌مینگ(Ming Dynasty)- امپراطوری چین از سال ۱۳۶۸تا ۱۶۴۴- الگوبرداری شده‌است، که نمودار سنت و فرهنگ چینی است. این باغ در شهر گوانژو(Guangzhou) - خواهرخوانده چینیِ سیدنی- طراحی و در سال ۱۹۸۸ به‌طور رسمی در جشن‌های دویست ساله سیدنی افتتاح شد و به‌عنوان نماد پیوند بین چین و استرالیا، باغِ دوستی نام گرفت. دیوار اژدها، استخر گل‌های نیلوفر و یک چایخانه سنتی چینی از دیدنی‌های این پارک هستند.

لونا پارک(Luna Park)

محل سرگرمی و پارک تفریحی که در سال ۱۹۳۵ در کنار هاربربریج افتتاح شد و ورودی آن که به شکل یک صورت خندان ساخته شده از مشخصه‌های آن است. چرخ‌وفلک بزرگ این پارک چشم‌اندازی زیبا از خلیج دارد.

پارک ملی کورینگ- گای چیس(Kuring-gai Chase National Park)

این پارک با مساحت ۱۴۷کیلومتر مربع در ۲۵ کیلومتری شمال سیدنی قرار دارد و با مناظر بسیار زیبای طبیعی و کنده‌کاری‌های چندهزار ساله بر روی تخته سنگ‌ها که نشانه حضور بومیان در منطقه است، یکی از مناطق توریستی حومه شهر سیدنی است و در سال ۲۰۰۶ در فهرست میراث ملی استرالیا قرار گرفته‌است.

باغ‌وحش تارونگا(Taronga)

در سال ۱۹۱۶ در نزدیکی خلیج سیدنی افتتاح شد و با بیش از ۲۶۰۰ گونه حیوان از استرالیا و دیگر حیوانات جهان، از باغ وحش‌های مهم و جاذب گردشگر سیدنی است.

آکواریوم سیدنی(Sydney Aquarium)

در قسمت شرقیِ بندر دارلینگ(Darling Harbour) قرار دارد و با نگهداری و نمایش بیش از ۶۵۰ گونه و شش‌هزار قطعه ماهی و سایر موجودات دریایی ساکن آب‌های این کشور یکی از بزرگترین اکواریوم‌های دنیا است. جاذبه‌های اصلی آن عبارتند از دنیای زیر آب، تونل شیشه‌ای که در آن کوسه‌ها در بالای سر بازدیدکننده‌ها شنا می‌کنند و بازدید از بزرگترین مجموعه جزایر زیرآب دنیا که توسط ارگانیسم‌های دریایی ساخته‌شده‌اند و در دریای کورال قرار دارند، این جزایر با نام (Great Barrier Reef) در سال ۱۹۸۱ در فهرست میراث جهانی قرار گرفتند.

دنیای وحش سیدنی (Sydney Wildlife World)

در سال ۲۰۰۶ در کنار اکواریوم سیدنی افتتاح شد و با دارا بودن مجموعه وسیعی از گونه‌های جانوری، جایزه بهترین مکان گردشگری استرالیا را در سال ۲۰۰۷ (The Australian's 2007 Travel and Tourism Awards) دریافت کرد. کوالاها، کانگوروها، انواع حیوانات جنگل‌های بارانی و رکس(Rex) بزرگترین کروکودیل دنیا از دیدنی‌های این پارک هستند

جشنواره‌ها

در سراسر سال رویدادهای فرهنگی متنوعی ازجمله جشن‌های ملی، جشنواره‌های موسیقی، مراسم سال‌نو و جشنواره‌های هنری در سیدنی برگزار می‌شوند که در زیر به برخی از آنها اشاره شده‌است.

جشنواره سیدنی(Sydney Festival)

بزرگ‌ترین رخداد فرهنگی سالانه استرالیا است که از سال ۱۹۷۷ در ماه ژانویه(دی) به مدت سه هفته در سیدنی برگزار می‌شود. در این جشنواره بیش ازهشتاد عنوان برنامه فرهنگی و هنری اجرا می‌شود و برپایی نمایشگاه‌های هنرهای معاصرو هنرهای تجسمی، اجرای موسیقی، رقص، نمایش وسیرک از برنامه‌های آن هستند.

جشنواره بیگ دی اوت(Big Day Out)

یک جشنواره موسیقی روز است که در سال ۱۹۹۲ در سیدنی آغازبه کار کرد و بتدریج در شهرهای دیگر نیز به اجرا درآمد.این مراسم در اواخر ژانویه(دی) برگزار می‌شود و گروه‌های موسیقی پاپ، هوی‌متال و ... از سراسر دنیا در آن به اجرای آخرین آهنگ‌های خود می‌پردازند.

جشن سال نوی چینی‌ها (Chinese New Year Festival)

با توجه به تعداد چینی‌های مقیم سیدنی این جشن یکی ازجشن‌های بزرگ سیدنی است و هرسال درفوریه(بهمن) به مدت سه هفته برگزار می‌شود.گرداندن اژدهای معروف چینی در شهر، برپایی بازارهای سنتی چینی در محله چینی‌ها، مسابقات قایق‌سواری اژدها و... از برنامه‌های این جشن سنتی هستند.

رویال ایستر شو(Royal Easter Show)

یا مراسم سلطنتی عید پاک، یکی از جشن‌های معروف سیدنی است که هر سال حدود دوهفته مانده به عیدپاک(اسفند،فروردین) برگزار می‌شود. این مراسم فرصت مناسبی برای

رقابت ایالت‌های مختلف در ارائه و معرفی محصولات کشاورزی است، ولی قسمت‌های جنبی و تفریحی آن نیز مانند مسابقه‌های آشپزی، هنرهای دستی و عکاسی، برپایی بازارها، قسمت‌های بازی و مسابقات کودکان و.... طرفداران فراوانی دارد، بطوریکه سالانه حدود یک‌میلیون نفر در این جشنواره شرکت می‌کنند. این مراسم توسط ملکه ویکتوریا به عنوان سلطنتی، ملقب شده است.

جشنواره فیلم‌های فرانسوی(French Film Festival)

هر سال در ماه مارس(اسفند) در سیدنی برگزار می‌شود و در آن، فیلم‌های جدید سینمای فرانسه به نمایش درمی‌آیند. این جشنواره بزرگترین جشنواره فیلم‌های خارجی در استرالیا است و علاوه بر سیدنی در چند شهر دیگر این کشور مانند کانبراو ملبورن نیز برگزار می‌شود.

جشنواره وی(V Festival)

یک جشنواره موسیقی است که از سال ۲۰۰۷ در سیدنی آغاز به‌کار کرد. این جشنواره در ماه‌های مارس(اسفند) و آوریل(فروردین) برگزار می‌شود و حامیان مالی آن شرکت مخابراتی ویرجین‌موبایل(Virgin Mobile) و شرکت هواپیمایی ویرجین‌بلو(Virgin Blue) هستند.

جشنواره نویسندگان سیدنی(Sydney Writer Festival)

این جشنواره از سال ۱۹۹۷ هر سال به مدت یک هفته در ماه می(اردیبهشت) در سیدنی برپا می‌شود. در این مدت بیش از ۳۰۰ نویسنده از سراسر جهان به ارائه‌ی جدیدترین آثار خود می‌پردازند.

برگزاری کارگاه‌های آموزشی نویسندگی برای کودکان و بزرگسالان و گفتگو با نویسندگان، از برنامه‌های جنبی این جشنواره است.

جشنواره فیلم سیدنی(Sydney Film Festival)

از سال ۱۹۵۴ هر سال به مدت دو هفته در ماه جون(خرداد) برگزار می‌شودویکی از قدیمی‌ترین جشنواره‌های فیلم در دنیا است. در این جشنواره حدود ۲۰۰ فیلم از استرالیا و سایر کشورهای جهان به رقابت می‌پردازند و جایزه آن معادل شصت هزار دلار استرالیا است.

جشنواره دوسالانه سیدنی(The Biennale of Sydney)

جشنواره بین‌المللی هنرهای معاصر و بزرگ‌ترین و جذاب‌ترین جشنواره هنری استرالیاست که از سال ۱۹۷۳ هر دو سال یکبار در ماه‌های جون(خرداد) تا جولای(مرداد) در سیدنی برگزار می‌شود.

THE SYDNEY FRINGE
BE A BLACK SHEEP

جشنواره فرینج سیدنی(Sydney Fringe Festival)

در ماه سپتامبر(شهریور) برگزار می‌شود و شامل نمایش فیلم، تئاتر، برنامه‌های ورزشی، شب شعر، نمایش‌های کمدی و بخش‌های مربوط به کودکان است.

جشن مادربزرگ اسمیت(Granny Smith Festival)

خانم ماریاآن‌اسمیت(که بعدها به مادربزرگ معروف شد) در باغچه خانه خود در ایست‌وود(Eastwood) در حومه سیدنی درخت سیبی را پرورش داد که سیب‌های سبز آن با نام سیب‌سبزمادربزرگ‌اسمیت، شهرت جهانی پیدا کردند. هر سال در اکتبر(مهر) جشنی در این محل برپا می‌شود که با انواع تفریحات و مسابقات خانوادگی همراه است و شرکت‌کنندگان زیادی نیز دارد.

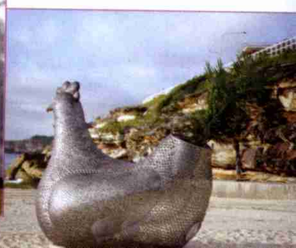
جشن شب سال نو(New Year's Eve)

در شب سال نو(۳۱دسامبر)(آذر) هرسال مراسم آتش‌بازی بزرگی در اطراف هاربربریج برپا می‌شود. این آتش‌بازی هرسال با موضوعی خاص انجام می‌شود و زیبایی آن حدود یک‌میلیون بیننده را به خود جذب می‌کند، علاوه بر این شبکه‌های تلویزیونی سراسر استرالیا نیز این مراسم را پخش می‌کنند.

جشنواره مجسمه‌سازی در کنار دریا(Sculpture by the Sea)

این جشنواره از سال ۱۹۹۶ هر سال در ساحل بوندای برگزار می‌شود و بزرگ‌ترین جشنواره فضای باز استرالیا است. در این جشنواره هنرمندانی از استرالیا و دیگر کشورها به رقابت می‌پردازند. زمان این جشنواره در سال‌های مختلف، متغیر بوده‌است.

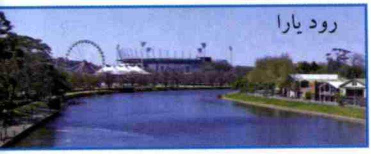

ملبــورن(Melbourne)

ملبورن با مساحت ۸،۸۰۶ کیلومترمربع، در جنوب‌شرقی استرالیا قرار دارد؛ مرکز ایالت ویکتوریا و دومین شهر پرجمعیت استرالیاست. از نظر جغرافیایی، این شهر در محل اتصال رود یارا(Yarra) در امتداد خلیج بزرگ و طبیعی فیلیپ(Port Phillip) واقع شده‌است.

رود یارا

آب و هوای شهر ملبورن، اقیانوسی است و فشار هوا و بادهای این منطقه اغلب شرایط آب و هوایی متغیری در این شهر ایجاد می‌کند. زمستان‌های این شهر از دیگر شهرهای استرالیا سردتر است ولی در فصل بهار، آب و هوای آن معتدل و دل‌انگیز، همراه با آسمانی صاف است.

جدول آب و هوای ملبورن — **بارش** (میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۶	۲۶	۲۳	۲۰	۱۷	۱۴	۱۴	۱۵	۱۷	۱۹	۲۲	۲۴	۲۰
	کمترین	۱۶	۱۷	۱۵	۱۲	۱۰	۹	۸	۸	۱۰	۱۱	۱۳	۱۴	۱۲
میانگین کل بارش		۴۲	۵۴	۳۲	۶۰	۳۷	۴۵	۳۵	۴۶	۴۸	۶۰	۵۰	۴۳	۵۵۳

ملبورن با جمعیت حدود ۳/۹ میلیون نفر(۲۰۰۹) پس از سیدنی، دومین شهر پرجمعیت استرالیاست. این شهر در آمار سال ۲۰۱۰، در میان بهترین شهرهای دنیا برای زندگی کردن، در ردیف سوم بعد از ونکوور کانادا و وین اتریش، قرار گرفت. ملبورن را شهری چند فرهنگی می‌دانند. این شهر دارای سومین جامعه بزرگ یونانی در دنیا پس از دو شهر آتن و تسالونیکی(Thessaloniki) در یونان است. قیمت مناسب مسکن و هزینه پایین‌تر زندگی، نسبت به شهرهای دیگر در استرالیا، از عوامل جذب مهاجران فراوان به این شهر هستند. ملتون(Melton)، ویندهام(Wyndham) و کیسی(Casey) بخش‌هایی از ملبورن هستند که بر طبق آمار در سال‌های اخیر بیشترین رشد جمعیت را داشته‌اند.

در این شهر، حدود ۱۸۰ گویش و زبان وجود دارد ولی زبان اصلی آن انگلیسی است و پس از آن زبان‌های چینی، ایتالیایی، یونانی و ویتنامی بیشترین استفاده را در این شهر دارند.

در سال ۲۰۰۶، ۲۸/۳درصد از ساکنان ملبورن، کاتولیک، ۲۰درصد بدون مذهب مشخص و مابقی معتقد به ادیان اسلام، یهود، هندو و بودایی بوده‌اند.

تحصیلات

ملبورن دانشگاه‌های زیادی دارد که در میان آنها دانشگاه ملبورن و دانشگاه موناش(Monash) معتبرترند. این دو دانشگاه، عضو گروهِ هشت دانشگاه‌های استرالیا (Group of Eight) نیز هستند. وجود دانشگاه‌هایی معتبر در شهر ملبورن باعث شد تا این شهر در سال ۲۰۰۸ در ردیف چهارم برترین شهرهای دانشگاهی جهان پس از لندن، بوستون و توکیو قرار بگیرد.

✧دانشگاه موناش(Monash)

دانشگاهی نیمه دولتی در ملبورن است که در سال ۱۹۵۸ تاسیس شده و با حدود ۵۵هزار دانشجو بزرگ‌ترین دانشگاه در استرالیا و دومین دانشگاه قدیمی در ایالت ویکتوریا است. این دانشگاه، دارای هشت کالج شامل: شش کالج در ایالت ویکتوریا، یکی در مالزی و دیگری در آفریقای جنوبی و دو مرکز تحقیقاتی در ایتالیا و هندوستان است. این دانشگاه که بیشتر دانشجویان خود را از بین دانش‌آموزان ممتاز مدارس ویکتوریا و مناطق دیگر جذب می‌کند، بر اساس آمار سال ۲۰۱۰، در رده شصت و یکم دانشگاه‌های برتر دنیا قرار گرفت.

✧دانشگاه ملبورن(University of Melbourne)

در سال ۱۸۵۳ تاسیس شده و دومین دانشگاه قدیمی استرالیا، پس از دانشگاه سیدنی قدیمی‌ترین دانشگاه در ایالت ویکتوریا است. این دانشگاه از لحاظ رده بندی بین المللی از نظر پژوهش و تحقیقات علمی نیز رتبه دوم را در استرالیا دارد. حدود ۳۵ هزار دانشجو در این دانشگاه تحصیل می‌کنند.

✧دانشگاه دیکین(Deakin)

این دانشگاه در سال ۱۹۷۴ تاسیس شد و دارا ی پردیس‌هایی در شهرهای مختلف است. بزرگ‌ترین پردیس دانشگاه دیکین در حومه شرقی ملبورن در بروود(Burwood) است و ۱۷هزار دانشجوی تمام‌وقت و پاره‌وقت دارد. براساس رده‌بندی وب‌سنجی(Webometrics) -وب‌سنجی به بررسی جنبه‌های کمی منابع وب و تحلیل پیوندها با استفاده از قوانین کتاب سنجی و اطلاع سنجی می‌پردازد.- دانشگاه دیکین در منطقه اقیانوسیه، در رده سی و چهارم قرار دارد.

✧دانشگاه کاتولیک(Catholic University)

این دانشگاه در سال ۱۹۹۱ تاسیس شد و رشته‌های مهم آن شامل هنر، تجارت، آموزش، علوم ورزشی، سیستم‌های پردازش اطلاعات، پرستاری، موسیقی، علوم‌اجتماعی، روان‌شناسی و هنرهای تجسمی است و نیز بیش از یک قرن است که آموزش‌های دینی مربوط به فرقه کاتولیک در این مکان انجام می‌شود.

✧ **دانشگاه آر.ام.آی.تی(Royal Melbourne Institute of Technology)**

این دانشگاه نیمه دولتی در سال ۱۸۸۷تاسیس شد و از نظر قدمت سومین دانشگاه در ایالت ویکتوریا و هفتمین دانشگاه در استرالیا است، و همچنین تنها دانشگاه استرالیاست که موفق به دریافت جایزه سلطنتی شده است(در سال ۱۹۵۴). در سال ۲۰۰۹ نیز به عنوان چهاردمین دانشگاه بین‌المللی دنیا پس از دانشکده‌های اقتصاد و شرق‌شناسی دانشگاه لندن (University of London) و دانشگاه کران‌فیلد(Cranfield University) انگلستان قرار گرفت.

✧ **دانشگاه لا تراب(La Trobe University)**

در سال ۱۹۶۴ تاسیس شده و دارای چندین پردیس مختلف در ویکتوریاست، که مهم‌ترین آنها در ملبورن است. این دانشگاه در زمینه رشته های مربوط به هنر و علوم انسانی سرشناس است و از این لحاظ در سال ۲۰۰۵ در میان بیست و پنج موسسه مهم در دنیا قرار گرفت. در علم داروهای بیولوژیکی نیز دانشگاه لاتراب دارای شهرت جهانی است و در میان ۱۰۰ دانشگاه برتر این رشته قرار دارد.

✧ **دانشگاه ویکتوریا(Victoria University)**

در سال ۱۹۱۶تأسیس شد و دارای ده پردیس در سراسر ناحیه غربی ملبورن است. دروس فنی در سطح عالی در این دانشگاه تدریس می شود. مؤسسه سازهای موسیقی ملبا (Melba Memorial Conservatorium of Music) زیر نظر این دانشگاه فعالیت می کند..

◆ **ورزش**

ملبورن به پایتخت ورزشی استرالیا معروف است، و امکانات و تاسیسات ورزشی بسیاری دارد. مسابقات المپیک تابستانی ۱۹۵۶ و بازی‌های کشورهای مشترک‌المنافع ۲۰۰۶ در این شهر برگزار شده‌است. ملبورن محل برگزاری سه مسابقه ورزشی بین‌المللی سالانه است: مسابقات تنیس اُپن استرالیا(Australian Open) در ژانویه(دی)، مسابقات اسب دوانی قهرمانی ملبورن(Melbourne Cup) در سپتامبر(شهریور) و مسابقات ماشین سواری فرمول یک(Formula One)(Australian Grand Prix).

مسابقه گراند فینال ای‌اف‌ال(AFL Grand Final) مسابقه فوتبالی است که هر سال در آخرین شنبه ماه سپتامبر(شهریور) به منظور مشخص شدن قهرمان لیگ برتر فوتبال استرالیا در زمین کریکیتِ ملبورن برگزار می‌شود و یکی از بزرگترین وقایع ورزشی این کشور است.

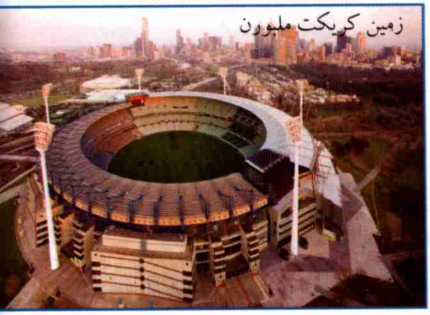
دو ورزش فوتبال استرالیایی و کریکت از پرطرفدارترین ورزش‌ها در این شهر هستند. دو تیم فوتبال ملبورن هارت(Melbourne Heart) و ملبورن ویکتوری (Melbourne Victory) دو تیم مطرح فوتبال ملبورن هستند که هر دو در دسته الف بازی می کنند.

زمین کریکت ملبورن(Melbourne Cricket Ground) (MCG). بزرگترین استادیوم کریکت دنیا است و همینطور دارای بلندترین برج نورافکن دنیا نیز هست. این استادیوم در سال۱۸۵۴ ساخته شده و المپیک تابستانی ۱۹۵۶ و بازی‌های کشورهای مشترک‌المنافع ۲۰۰۶ در آن برگزار شده‌است. استادیوم داکلندز(Docklands Stadium) استادیوم دیگر شهر است که در سال ۲۰۰۰ به بهره برداری رسید و مسابقات فوتبال، راگبی و کنسرت‌های موسیقی در آن برگزار می‌شود. .

تاریخچه

بومیان استرالیا هزاران سال قبل از اینکه کاپیتان جیمز کوک(James Cook) از بریتانیا (در سال ۱۷۷۰) به این منطقه بیاید، در منطقه امروزی ملبورن زندگی می کردند. ملبورن در سال ۱۸۳۵ ، چهل و هفت سال پس از ورود اولین اروپائیان به استرالیا، به وسیلهٔ مهاجرینی از

استادیوم داکلندز

زمین کریکت ملبورن

سرزمین تاسمانی امروزی بنیان نهاده شد. در آن زمان، گروه دیگری از مهاجران اروپایی نیز به رهبری فردی به نام جان پاسکوفاکنر(John Pascoe Fawkner) در این منطقه ساکن شدند و دو گروه طبق معاهده‌ای تصمیم به تقسیم این سرزمین گرفتند. با هجوم جویندگان طلا در دهه ۱۸۵۰، ملبورن از یک اقامتگاه موقت در اطراف رود یارا به یک کلان‌شهر در حال رشد تبدیل شد. در سال ۱۸۶۵، ملبورن، مهم‌ترین و پرجمعیت‌ترین شهر استرالیا بود. از سال ۱۹۰۱ تا سال۱۹۲۷ که کانبرا ساخته‌شد، فدراسیون استرالیا ملبورن را پایتخت موقت کشور قرار داد.

اولین مجلس فدرال استرالیا در سال ۱۹۰۱ در ساختمان سلطنتی ملبورن تشکیل جلسه داد و تا سال ۱۹۲۷ در آن مکان مستقر بود؛ اما با انتقال پایتخت از ملبورن به کانبرا مجلس نیز به کانبرا منتقل شد. در طول سال‌های جنگ جهانی دوم، محصولات صنعتی در ملبورن، رشد قابل توجهی داشت؛ به‌طوری که این شهر به مرکز تولیدات صنعتی تبدیل شد. بعد از جنگ جهانی، ملبورن به سرعت رو به پیشرفت نهاد؛ از دلایل این پیشرفت می‌توان به رشد جمعیت مهاجران و برگزاری بازی‌های المپیک در سال ۱۹۵۶ اشاره کرد.

از سال ۱۹۹۷، ملبورن در زمینه استخدام نیروی کار و جذب جمعیت شهرنشین، پیشرفت زیادی داشته و سرمایه‌گذاری چشم‌گیری در بخش صنعت و بازارهای مالی کرده‌است. بر طبق آمار ارایه‌شده در سال ۲۰۰۴، ملبورن بیشترین افزایش جمعیت و نرخ رشد اقتصادی بالایی نسبت به دیگر شهرهای استرالیا داشته‌است.

ANZ National Australia Bank

اقتصاد

ملبورن، مرکز مهمی برای فعالیت‌های تجاری و صنعتی استرالیا است و در میان پنجاه شهر برتر تجاری دنیا (سال ۲۰۰۷)، در رده سی و چهارم قرار دارد. بیشتر شرکت‌های بزرگ استرالیا از جمله شرکت حفاری معدن بی‌اچ‌پی(BHP) در این شهر هستند و انجمن تجاری استرالیا نیز در ملبورن واقع شده‌است. شرکت بی‌اچ‌پی از لحاظ درآمد، بزرگ‌ترین شرکت حفاری معدن در دنیاست. این شهر، قطب اصلی فن‌آوری استرالیا شناخته شده‌است. مرکز صنعت فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات استرالیا که سالانه معاملاتی به میزان ۱۹/۸ میلیارد دلار و حدود ۶۱۵ میلیون دلار صادرات دارد، در این شهر است. دفاتر اصلی بانک‌های ان.اِی.بی(NAB) و اِی.ان.زد(ANZ)، دو بانک از چهار بانک معروف استرالیا در این شهر قرار دارند. مرکز اصلی صنعت اتوموبیل‌سازی استرالیا در این شهر است. کارخانه‌هایی از قبیل تویوتا و فورد نیز در این شهر شعبه دارند.

صنعت گردشگری نیز نقش مهمی در اقتصاد ملبورن ایفا می‌کند. در سال ۲۰۰۹، تقریباً ۱۵/۹ میلیون نفر گردشگر داخلی و ۱/۴ میلیون نفر گردشگر بین‌المللی از این شهر دیدن کرده‌اند. در این سال، شهر ملبورن، اولین بار بیش از سیدنی گردشگر داخلی داشت. از جمله گروه‌های مختلف توریست ملبورن، گروه‌های ورزشی هستند که به دلیل برگزاری مسابقات ورزشی این منطقه به آن سفر می‌کنند.

بندر شهر ملبورن سالیانه ۳۹ درصد از مبادلات کانتینری کشور را انجام می‌دهد. در سال ۲۰۰۷، حدود دو میلیون کشتی در این بندرگاه توقف داشته و از آن عبور کرده‌اند.

ملبورن، چهار فرودگاه دارد و فرودگاه بین‌المللی ملبورن، دومین فرودگاه مهم استرالیاست که نقش مهمی در اقتصاد شهر دارد.

حمل و نقل

سیستم حمل و نقل عمومی شهر ترکیبی از قطار، تراموا، اتوبوس، دوچرخه و تاکسی است. شبکه ترامواى ملبورن، از وسیع‌ترین شبکه‌های تراموا در سطح جهان است و یکی از بهترین وسایل ارایه خدمات حمل و نقل به گردشگران محسوب می‌شود. ترامواى سبز و زرد، یکی از نمادهای شهر ملبورن است که مسیر آن، داخل شهر است. این شبکه از لحاظ گستردگی، در نیمکره جنوبی، بزرگ‌ترین و در جهان سومین شبکه بزرگ تراموا است. در سال ۲۰۰۹ در حدود ۱۷۸ میلیون نفر از این وسیله برای حمل و نقل استفاده کردند.

حمل و نقل دریایی یکی از رایج‌ترین روش‌های حمل و نقل شهر است. بندر شهر ملبورن – که بزرگ‌ترین بندر استرالیا است- یکی از پنج بندر مهم نیمکره جنوبی است.

ملبورن، چهار فرودگاه دارد.

در حال حاضر، فرودگاه بین‌المللی ملبورن (Melbourne Airport)، فرودگاه اصلی شهر است -که دومین فرودگاه پر ازدحام استرالیا بعد از فرودگاه سیدنی است و در سال ۱۹۷۰ تاسیس شده‌است. این فرودگاه تنها فرودگاه بین‌المللی این شهر است و در ۲۳ کیلومتری از مرکز شهر قرار دارد. مسیر هوایی سیدنی-ملبورن، سومین مسیر هوایی پر ازدحام در دنیا و پررفت‌وآمدترین در منطقه آسیا-اقیانوسیه است. این فرودگاه در سال ۲۰۰۹، بیش از ۲۵,۲۴۸,۷۶۲مسافر را جا به جا کرد و در رده چهل و پنجم دنیا قرار گرفت. اولین فرودگاه اصلی شهر، اِسِنداِن(Essendon) بود که اکنون برای پروازهای باربری و معمولی از آن استفاده می‌شود.

شبکه ریلی ملبورن، شامل شانزده خط آهن اطراف شهری است. ایستگاه خیابان فلیندرز (Flinders Street Station)، شلوغ‌ترین ایستگاه قطار شهر، پر رفت و آمدترین ایستگاه مسافربری جهان در سال ۱۹۲۶ بوده‌است و یکی از دیدنی‌های شهر به حساب می‌آید.

این شهر قطارهایی به مقصدِ شهرهای ایالت ویکتوریا و نیز به سیدنی، کانبرا و آدلاید دارد.

مراکز خرید

ملبورن پایتخت خرید در استرالیا است.تعداد زیادی مناطق تجاری در مرکز این شهر وجود دارد که قابل مقایسه با بهترین نواحی خرید در دنیاست.

CHADSTONE
THE FASHION CAPITAL

مرکز خرید چادستون(Chadstone Shopping Centre)

در سال ۱۹۶۰ افتتاح شد و در حومه شهر در ایست مالورن(Malvern East) قرار دارد. این مرکز خرید قدیمی‌ترین مرکز در نوع خود در ایالت ویکتوریاست و با بیش از ۵۳۰ مغازه، چندین فروشگاه بزرگ، سوپرمارکت، سینما، سالن بولینگ و ۱۸۶هزار متر مربع مساحت، بزرگ‌ترین مرکز تجاری در استرالیا و نیمکره جنوبی نیز هست. دو برج اداری و دو فود کورت(Food Court) - فضایی در مراکز خرید و فرودگاه‌ها که انواع رستوران‌ها و غذاخوری‌ها در کنار هم در آن قرار دارند- از سایر قسمت‌های این مرکز هستند.

مرکز خرید ملبورن سنترال (Melbourne Central Shopping Center)

مرکز خرید بزرگی است که در منطقه مرکزی ملبورن واقع شده و در سال ۲۰۰۵ بازسازی شده‌است.
در این مرکز خرید بیش از ۳۹۰ مغازه با تنوعی از اجناس، سینما، باشگاه بولینگ و کافه وجود دارد.

بازار ملکه ویکتوریا(Queen Victoria Market)

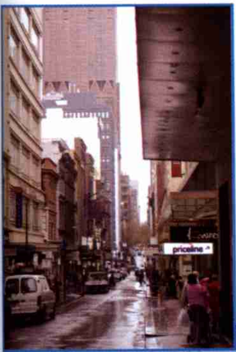
مجموعه فروشگاهی بزرگ و متنوع، با انواع محصولات غذایی، سوغاتی و کالاهای مختلف دیگر است که در منطقه تجاری شهر قرار دارد. این مجموعه تنها بازار به جا مانده از قرن نوزدهم در این منطقه و با وسعت هفت هکتار، بزرگ‌ترین بازار رو باز نیمکره جنوبی است و در فهرست میراث فرهنگی ایالت ویکتوریا قرار دارد.

پاساژ سلطنتی(Royal Arcade)

در بخش تجاری مرکزی قرار دارد و در سال ۱۸۶۹ ساخته‌شده است. سقف‌های بلند شیشه‌ای و طاق‌دار با فروشگاه‌های ویترین‌دار، از ویژگی‌های این مرکز است. این بنا مربوط به دوره ویکتوریاست

و در میراث فرهنگی ایالت ویکتوریا نیز ثبت شده‌است و شهرت آن بیشتر به‌خاطر فروشگاه‌های مُدِ روز آن و نیز فروشگاه‌های متفاوتش است. در انتهای جنوبی این مرکز، مجسمه‌هایی از شخصیت‌های افسانه‌ای گوگ و مگوگ(Gog and Magog)- منظور همان یأجوج و مأجوج است که نام قوم یا اقوام اسطوره ای در ادیان یهودیت، مسیحیت و اسلام است که در قرآن و تورات از آنها ذکر شده است- و ساعت گانت(Gaunt) قرار دارند که هر یک ساعت به صدا در می آید.

خیابان لیتل کالینز(Little Collins Street)

خیابانی باریک در ناحیه تجاری مرکزی ملبورن است. این خیابان بوتیک‌های زیادی از طراحان مُد استرالیا -به‌خصوص مُدِ مردانه دارد؛ از جمله اسکانلان و تئودور(Scanlan & Theodore)، آرتور گالان (Arthur Galan)، کالیبر(Calibre) و... .

خیابان چاپل(Chapel Street)

منطقه تجاری و تفریحی است که مغازه‌های فراوانی دارد؛ از فروشگاه‌های لوکس مُدِ روز در انتهای یارای جنوبی گرفته تا فروشگاه‌های قدیمی منطقه ویندسور(Windsor). بازاری بزرگ و معروف در این خیابان قرار دارد که دارای انواع اجناس قدیمی و عتیقه‌جات ارزان، پوشاک، لوازم خانه، سرامیک، جواهر و .... است

برونس ویک(Brunswick)

خیابانی در نزدیکی مرکز ملبورن شمالی که به‌خاطر فروشگاه‌های مد روز، اجرای موسیقی زنده و کافی‌شاپ‌هایش شهرت یافته‌است.

خیابان بورک(Bourke Street)

خیابانی بزرگ، واقع در بخش تجاری مرکز شهر که در سال ۱۸۳۷ به‌نام فرماندار ملبورن، سِر ریچارد بورک(Sir Richard Bourke) نام گذاری شد. این خیابان، مراکز خرید

بسیاری دارد که هر روزه هزاران نفر از مردم شهر و گردشگران را جذب خود می‌کند.
از فروشگاه‌های بزرگ آن می‌توان به مایر(Myer)، دیوید جونز(David Jones)، زارا(Zara) و تارگت(Target) و فروشگاه‌های زنجیره ای، مانند آدیداس(Adidas) اشاره کرد.

کامبروِل(Camberwell)

مرکز خریدی است که بیش از چهارصد مغازه و فروشگاه زنجیره‌ای در آن وجود دارد و بیش از ۱۶۰ سال است که اجناس وکالاهای لوکس در آن عرضه می‌شود. سینمای این مرکز نیز یکی از دَه سینمای برتر دنیاست

هاربر تاون(Harbour Town)

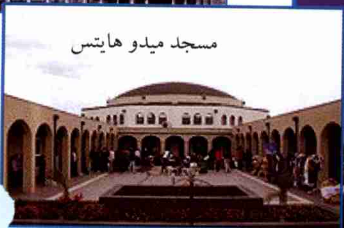
یکی از چهار مرکز خرید عرضه مستقیم کالا(Outlet) در استرالیاست که در واترفرونت سیتی(Waterfront City) قرار دارد.

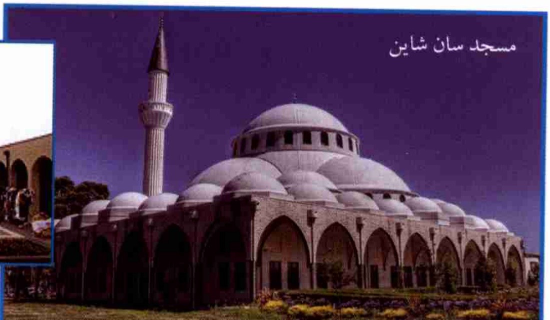
دیــدنــی‌ها

اماکن مذهبی

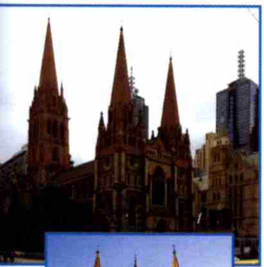
در این شهر بیش از ۲۵ مسجد وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان این موارد را نام برد:
مسجد برودمیدوس(Broadmeadows Mosque) که در سال ۱۹۷۸ تاسیس شده، مسجد کیزبورو(Keysborough Mosque)، مسجد میدو هایتس(Meadow Heights Mosque)، مسجد سان شاین(Sunshine Mosque) و مسجد توماس تان(Thomastown Mosque).

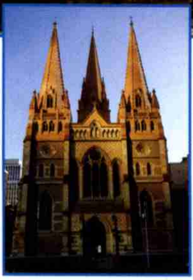

مسجد برودمیدوس

مسجد میدو هایتس

مسجد سان شاین

کلیساها و ساختمان‌های کاتولیک نیز در ملبورن فراوان هستند. در زیر به دو مورد از این کلیساها اشاره شده که در دوره ویکتوریا ساخته‌شده اند:

کلیسای جامع سنت پاتریک(St. Patrick`s Cathedral)

ساخت این کلیسای بزرگ کاتولیک در سال ۱۸۵۸ شروع و تا ۸۰ سال ادامه داشته‌است. سبک معماری این کلیسا اولین نمونه از معماری نئوگوتیک است و با ارتفاع ۱۰۳/۶ متر، بلندترین کلیسا در استرالیا نیز هست.

کلیسای سنت پُل(St Paul's Cathedral)

این کلیسا در سال ۱۸۹۲ ساخته شده. و با معماری زیبا، مجسمه‌های زیاد و فضای داخلی تزئین شده، یکی از دیدنی‌های شهر است. این کلیسا در مرکز شهر قرار دارد.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

MUSEUMVICTORIA

موزه ویکتوریا(Museum Victoria)

این موزه در حقیقت سازمانی است که سه موزه ملبورن(Melbourne Musuem)، موزه مهاجرت(Immigration Museum) و موزه آثار علمی(Scienceworks) را اداره می‌کند و در سال ۱۸۵۴ زیر نظر فردریک مک کوی(Frederick McCoy) تاسیس شده‌است. ساختمان سلطنتی نمایشگاه(Royal Exhibition Building)، که از بناهای دیدنی این شهر است، نیز زیر نظر این سازمان قرار دارد:

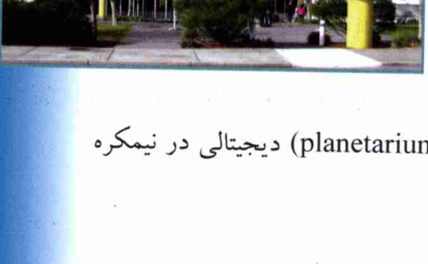
موزه ملبورن(Melbourne Musuem)

این موزه در سال ۱۸۵۴ در باغ‌های کارلتون (Carlton Gardens) تاسیس شد و بزرگ‌ترین موزه در نیمکره جنوبی است. هفت گالری اصلی، یک گالری کودکان و یک سالن نمایشگاهی از بخش‌های مختلف این موزه هستند. علاوه بر این، موزه ملبورن دارای امکاناتی نظیر سالن آمفی‌تئاتر سیدنی مایر(Sidney Myer Amphitheater)، تئاتر ایج(The Age Theatere)، کافی‌شاپ و فروشگاه سوغاتی است. بدن تاکسی درمی شده فارلپ(Phar Lap)، معروف‌ترین اسب مسابقه استرالیا، نیز در این موزه قرار دارد. موزه ملبورن محل برگزاری فستیوال ملبورن در سال ۲۰۰۶ بود.

موزه مهاجرت(Immigration Museum)

این موزه در سال ۱۹۹۸ به عنوان بخشی از موزه ویکتوریا ، در ساختمانی قدیمی گمرک شهر واقع در خیابان فلیندرز(Flinders) به منظور ارائه تاریخچه مهاجرت به استرالیا تاسیس شد. سالن اصلی این موزه، به نام لانگ‌روم(The Long Room) ، به عنوان نمونه‌ای با شکوه از معماری رنسانس، مشهور است.

موزه فعالیت‌های علمی(Scienceworks)

این موزه در سال ۱۹۹۲ به عنوان بخشی از موزه ویکتوریا ساخته شد. در این موزه مجموعه‌ای از آثار فرهنگی و دست‌آوردهای علمی ایالت ویکتوریا به نمایش گذاشته شده‌است. برج ساعت ایستگاه مرکزی راه‌آهن خیابان فلیندرز(Flinders Street Station) که در سال ۱۸۸۳ ساخته شده، و تنها افلاک‌نمای(planetarium) دیجیتالی در نیمکره جنوبی از دیدنی‌های این موزه هستند.

موزه ملی ورزش (National Sports Museum)

این موزه در سال ۱۹۸۶ به نام گالری ورزش و المپیک تاسیس شد. موزه ورزش در زمین‌های کریکت ملبورن واقع شده و وسایل مربوط به فوتبال استرالیایی، کریکت، بازی‌های المپیک زمستانی و تابستانی، تنیس، راگبی، گلف، بسکتبال، نت بال-نوعی ورزش شبیه بسکتبال که توسط دو تیم هفت نفره انجام می‌شود- و فوتبال آمریکایی را به نمایش گذاشته‌است.

موزه چینی‌ها (Chinese museum)

این موزه ملی در اوایل سال ۱۹۸۵ برای نمایش تاریخ حضور استرالیایی‌های چینی تبار آغاز به کار کرد. این موزه از طریق برگزاری تورها و نمایشگاه‌های مختلف وسمینارهای عمومی، تاریخ، فرهنگ و ارزش‌های جوامع چینی استرالیا را نشان می‌دهد. دای لونگ (Dai Loong) و اژدهای هزاره (the Millennium Dragon) بزرگ‌ترین اژدهای چینی جهان که هر سال در جشن بهاره چینی‌ها در شهر به گردش در می‌آید، نیز در این موزه نگهداری می‌شوند.

موزه شهر (City Museum)

موزه شهر در ساختمان قدیمی خزانه‌داری (Old Treasury Building) در خیابان اسپرینگ واقع شده‌است، و تاریخچه شهر را با استفاده از نمایش موضوعات خاص تاریخی، فن‌آوری رسانه‌ها، هنر و صنایع دستی قدیمی و معاصر و نمایشگاه‌های دایمی و فصلی ارائه می‌دهد.

موزه تاریخ پزشکی(Medical History Museum)

این موزه در سال ۱۹۶۷ ساخته‌شده است. دارای بزرگ‌ترین وقدیمی‌ترین مجموعه علمی پزشکی با بیش از پنج‌هزار موضوع است؛ مانند قدیمی‌ترین میکروسکوپ‌ها، تاریخچه مدارس پزشکی و بیمارستان‌های استرالیا و غیره. در این موزه امکانات تحقیقاتی در زمینه‌های پزشکی نیز وجوددارد. این موزه در دانشگاه ملبورن واقع است.

موزه ملی هوانوردی استرالیا

(Australian National Aviation Museum)

در سال ۱۹۶۴ در فرودگاه مورابین(Moorabbin Airport) در نزدیکی ملبورن تاسیس شده‌است. در این موزه بزرگترین مجموعه از هواپیماهای ساخته و طراحی شده توسط متخصصان استرالیایی و بیش از ۵۰ هواپیما از انواع نظامی و مسافرتی وجوددارد.

گالری ملی ویکتوریا(National Gallery Of Victoria)

این گالری و موزه هنر در سال ۱۸۶۱ به‌عنوان مرکزی برای نمایش آثار هنرمندان استرالیا در حومه شهر تاسیس شد. این گالری، قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین گالری هنری استرالیاست و در سال ۲۰۰۶، حدود ۱,۶۵۰,۰۰۰ نفر از آن بازدید کردند. در این گالری بیش از ۶۳ هزار اثر هنری گردآوری شده‌است.

تئاتر پرنسس(Princess Theatre)، تئاتر پالاس(Princess Theatre) و مرکز هنرهای معاصر استرالیا(Australian Centre For Contemporary Art) از دیگر اماکن فرهنگی در ملبورن هستند.

اماکن دیدنی

در این شهر اماکن دیدنی زیادی وجود دارد که در بعضی از آنها معماری ویکتوریایی ملبورن با معماری نوین ادغام‌شده و توجه بسیاری را به خود جلب و شهر را از این نظر مشهور کرده‌است . از آن جمله می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

مرکز شهر ملبورن(Melbourne City Centre)

به وسعت ۸۲ کیلومتر، محل اصلی انجام امور مالی شهر بوده و دفاتر بزرگ‌ترین شرکت‌های معدن، حمل و نقل و ارتباطات در این منطقه قرار دارد. همچنین مراکز تجاری فراوان، پارک ها و باغ‌ها و ساختمان‌هایی با معماری سبک ویکتوریا در این منطقه به چشم می خورند.

ایستگاه خیابان فلیندرز

(Flinders Street Station)

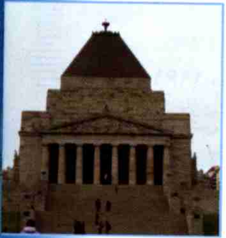
این ایستگاه مرکزی راه آهن در تقاطع خیابان فلیندرز و سوآنتون(Swanston) و در نزدیکی رودخانه یارا قرار دارد. این ایستگاه در اواخر قرن نوزدهم ساخته شد و در لیست ساختمان‌های میراث قرهنگی ایالت ویکتوریا قرار دارد.

میدان فدراسیون(Federation Square)

این میدان با وسعت ۳/۲ هکتار، در مرکز شهر، کنار رود یارا و در مجاورت کلیسای مرکزی شهر ملبورن قرار دارد. این میدان دومین مکان توریستی در ایالت ویکتوریاست و در سال ۲۰۰۹ در حدود ۸/۵ میلیون نفر از آن بازدید کردند. از دیدنی‌های این میدان می توان این موارد را نام برد: چندین رستوران، بار و کافه، گالری ملی ویکتوریا، آمفی تئاتر بی‌ام‌و(BMW Edge theatre) با گنجایش

۴۵۰ نفر، مرکز تصویرهای متحرک استرالیا(Australian Centre for the Moving Image) و ... . این میدان محل گردهم آیی گروه‌های مختلف مردمی نیز هست.

بنای یادبود(Shrine of Remembrance)

یکی از بزرگ‌ترین یادمان‌های جنگ در استرالیا است و در باغ کینگز دومِین(Kings Domain) قرار دارد. این بنای تاریخی به یاد مردان و زنان ایالت ویکتوریا که در جنگ جهانی اول جان خود را از دست داده‌اند، ساخته شد ولی اکنون به یادبودی برای تمام زنان و مردان کشته‌شده استرالیایی در طول جنگ های مختلف تبدیل شده‌است. پرده برداری از این بنا، که به سبک کلاسیک ساخته شده، در سال ۱۹۳۴ انجام شد.

جام موسیقی سیدنی مایر(Sidney Myer Music Bowl)

مکان اجرای برنامه‌های هنری در فضای آزاد در باغ کینگز دومِین است. این بنا با ظرفیت سی‌هزار نفر، در سال ۱۹۵۹ توسط نخست وزیر، رابرت منزی(Robert Menzies) رسماً افتتاح شد. و اکنون در لیست میراث فرهنگی ایالت ویکتوریا قرار گرفته‌است. سیدنی مایر موسس مجموعه فروشگاه‌های معروفی در استرالیاست و مقبره او در قبرستان ملبورن نیز یکی از ساختمان‌های ثبت شده در میراث فرهنگی ایالت ویکتوریا است.

ساختمان مجلس ویکتوریا(Parliament House of Victoria)

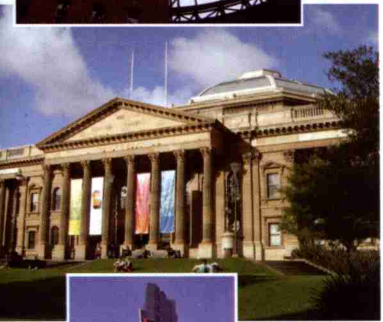

اولین مقر حکومت فدرال استرالیا بوده و اکنون مردم می‌توانند همه روزه از آن بازدید کنند. این ساختمان در خیابان اسپرینگ(Spring) قرار دارد و بزرگ‌ترین ساختمان ساخته شده در قرن نوزدهم است. ورودی این ساختمان بسیار مجلل بوده و در میان تمام ساختمان‌های موجود در استرالیا از همه باشکوه‌تر است.

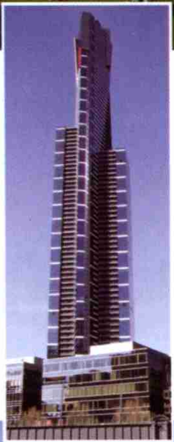
کوپز شات تاور(Coops Shot tower)

برج تولید ساچمه‌های سربی بوده که اکنون در مرکز شهر قرار گرفته‌است. این برج به ارتفاع ۵۰ متر در سال ۱۸۹۰ ساخته شد و تا سال ۱۹۶۱ مقدار ۶ تن ساچمه در هر هفته تولید می کرد. در این سال با توجه به عدم وجود بازار ساچمه‌های سربی، فعالیت آن متوقف شد و در سال ۱۹۹۱ به منظور حفاظت بیشتر در زیر گنبد شیشه‌ای مجموعه تجاری ملبورن سنترال قرار گرفت.

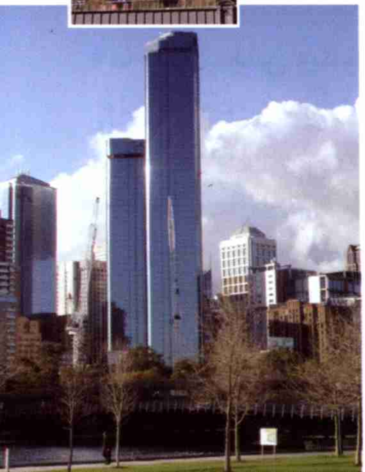
کتابخانه دولتی ویکتوریا (State Library of Victoria)

در سال ۱۸۵۴ تاسیس شده و دارای مجموعه‌ای نفیس از آثار نقاشی، موسیقی و هنرهای نمایشی است. در این کتابخانه بیش از ۱/۵میلیون کتاب و ۱۶هزار نشریه وجود دارد.

برج اورکا(Eureka Tower)

این برج به ارتفاع ۲۹۷متر و ۹۱ طبقه، در زمان ساخت بلندترین برج مسکونی دنیا بود ولی اکنون چهارمین برج مسکونی و شصت و دومین ساختمان بلند در دنیا است. ساخت این برج در سال۲۰۰۲ شروع شد و در سال۲۰۰۶ به اتمام رسید. از بالای این برج، چشم‌اندازی زیبا از سراسر ملبورن را می‌توان مشاهده کرد.

برج‌های ریالتو(Rialto Towers)

با ارتفاع ۲۵۱ متر(۲۷۰ متر با در نظر گرفتن آنتن) و ۶۳ طبقه، دومین برج بلند از جنس بتون مسلح(reinforced concrete) و بلندترین برج اداری در نیمکره جنوبی هستند و ساخت آنها بین سال‌های ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۶ انجام گرفته‌است. این برج‌ها در غرب ناحیه تجاری ملبورن قرار دارند و اولین آسمان خراش شهر با برج مخصوص مشاهده هستند.

داکلندز (Docklands)

منطقه‌ای نوساز در دو کیلومتری ناحیه تجاری شهر است و دارای فروشگاه‌ها، رستوران‌ها و امکانات ورزشی و محیطی آرام در کنار دریاست. قبل از توسعه شهر ملبورن، داکلندز ناحیه‌ای متشکل از دریاچه نمک و یک باتلاق بزرگ بود.

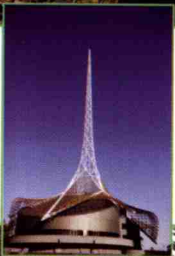
پارک‌ها و مناطق طبیعی

شهرت شهر ملبورن سرسبزی آن است و دلیل آن وجود پارک‌ها و بوستان‌های زیبای فراوان در این شهر است. منطقه‌ای از شهر به‌نام دومین پارک‌لندز (Domain Parklands)، در میان رود یارا و خیابان سنت کیلدا (St. Kilda Road)، مجموعه‌ای از چند پارک است شامل:

باغ‌های گیاه‌شناسی سلطنتی ملبورن (Royal Botanic Gardens Melbourne)

این باغ‌ها با وسعت ۳۶ هکتار در نزدیکی مرکز شهر، در جنوب رودخانه یارا قرار دارند و دارای مجموعه‌ای از گیاهان بومی و غیر بومی با بیش از ۱۰هزار گونه مختلف هستند. این مجموعه یکی از بهترین‌ها در نوع خود در دنیاست و سالانه بیش از ۱/۶ میلیون نفر از آن دیدن می‌کنند.

مرکز هنری ویکتوریا

باغ‌های ملکه ویکتوریا (Queen Victoria Gardens)

با وسعت ۴/۵ هکتار، روبروی مرکز هنری ویکتوریا (Victorian Arts Centre Spire) و گالری ملی ویکتوریا واقع است. این باغ با داشتن بیش از ۱۰۲هزار گونه گیاه، از زیباترین باغ‌های جهان است. ساعت گل زیبای این باغ که در سال ۱۹۶۶ از طرف جمعی از ساعت سازان سوئیسی به این شهر اهدا شد از دیدنی‌های مهم این پارک است. این مکان در سال ۱۹۰۵ به روی عموم افتتاح شد.

- **پارک کینگز دومِین(Kings Domain)**

شامل بنای یادبود و جام موسیقی مایر.

- **باغ‌های الکساندرا(Alexandra Gardens)**

- **پارک سلطنتی(Royal park)**

با وسعت ۱۸۱ هکتار، بزرگ‌ترین پارک شهر ملبورن است و در شمالِ ناحیه تجاریِ مرکزیِ ملبورن واقع‌شده. باغ وحش شهر نیز در این پارک قرار دارد. چند زمین گلف و وسایل ورزشی از امکانات تفریحی این پارک هستند.

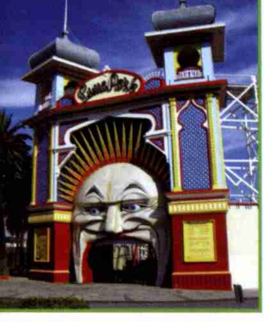
- **پارک و دریاچه آلبرت(AlbertPark and Lake)**

از پارک‌های قدیمی ملبورن است که در سال۱۸۶۴ تأسیس شده‌است و در سه کیلومتری جنوب منطقه تجاری مرکزی و نزدیک ساحل قرار دارد. وسعت این پارک ۲۲۵ هکتار است و از امکانات و دیدنی‌های آن می‌توان این موارد را نام برد: امکانات ورزشی، چندین رستوران، امکانات قایق‌رانی، زمین گلف و کریکت، مسیر پیاده‌روی ۵کیلومتری در اطراف دریاچه. همچنین مسیر مسابقه موتورسواری استرالیا(Melbourne Grand Prix Circuit) در نزدیکی این پارک قرار دارد.

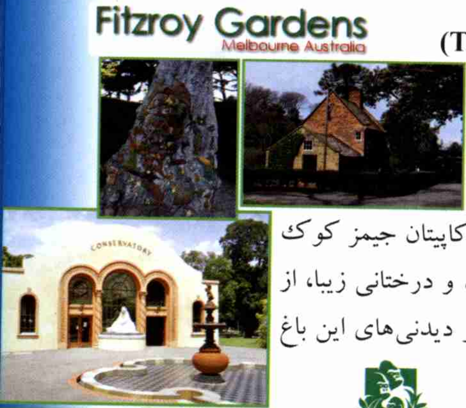
- **پارک تاریخی وودلند(Woodlands Historic Park)**

در ناحیه شمالی فرودگاه ملبورن واقع شده و شامل مزرعه و املاکی به وسعت ۷۰۰ هکتار است که در دهه ۱۸۴۰ ساخته شده‌اند. این پارک در سال ۱۹۸۰ به عنوان پارکی عمومی معرفی شد.

- **لونا پارک(Luna Park)**

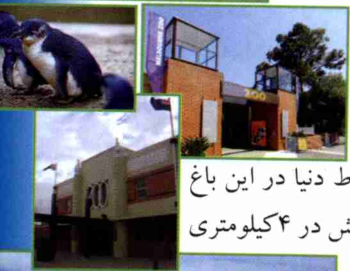

این پارک تفریحی در سال ۱۹۱۲ در منطقه ساحلی بندرگاه پورت فیلیپ(Port Phillip) ساخته شد وسایل مدرن این پارک آن را به یکی از محبوب‌ترین اماکن تفریحی کودکان، و والدین آنها که دارای خاطرات کودکی خود از این پارک هستند، تبدیل کرده‌است.

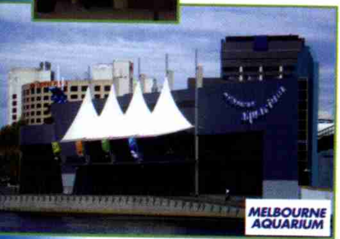
◆**باغ‌های فیتزروی(The Fitzroy Gardens)**

با وسعت ۲۶ هکتار یکی از دیدنی‌ترین باغ‌های ملبورن است و در جنوب‌شرقی مرکز شهر قرار دارد. هنرستان هنرهای زیبا(Conservatory)، کلبه کوک(Cooks' Cottage) - خانه کودکی کاپیتان جیمز کوک که در انگلستان قرار داشته و به ملبورن منتقل شده و درختانی زیبا، از جمله درختی به‌جا مانده از زمان بومیان استرالیا، از دیدنی‌های این باغ هستند.

◆**باغ وحش ملبورن(Melbourne Zoo)**

با وسعت ۲۲ هکتار، قدیمی‌ترین باغ وحش استرالیا و سومین باغ وحش قدیمی جهان است که در سال ۱۸۶۲ در ملبورن افتتاح شده‌است. بیش از ۳۲۰ نوع حیوان از استرالیا و دیگر نقاط دنیا در این باغ وحش در زیستگاه‌های طبیعی خود زندگی می‌کنند. این باغ‌وحش در ۴کیلومتری شمال مرکز شهر در پارک سلطنتی قرار دارد.

◆**آکواریوم ملبورن(Melbourne Aquarium)**

در ناحیه تجاری ملبورن قرار دارد و بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۱۹۹۹ ساخته و در سال ۲۰۰۰ افتتاح شد. در این آکواریوم بیش از ۵۵۰ نوع حیوان آبزی وجود دارد.

◆جشنواره‌ها

ملبورن شهری با نشانه‌های فرهنگی از سراسر جهان است. این شهر در فهرست شهرهای ادبی جهان در یونسکو، در ردیف دوم پس از ادینبورگ(Edinburgh) اسکاتلند قرار دارد. هر سال ملبورن میزبان جشنواره‌های مختلفی است که برخی از آنها عبارتند از:

◆**فستیوال موسیقی تابستانی(Summer Music Festival)**

این فستیوال موسیقی الکترونیکی، در ماه ژانویه(دی) در مرکز هنرهای ویکتوریا برگزار می‌شود.

فستیوال سنت کیلدا(St.Kilda Festival)

این فستیوال از پنجم تا سیزدهم فوریه(بهمن) برگزار می‌شود.و شامل اجرای موسیقی، نمایشگاه غذا و سرگرمی‌های خاص کودکان است.

فستیوال موسیقی ملبورن(Melbourne Music Festival)

این فستیوال در فوریه(بهمن) با موضوع موسیقی محلی برگزار می‌شود.

جشنواره مومبا(Moomba Festival)

در سال ۱۹۵۵ آغاز شد و اکنون یکی از بزرگ‌ترین جشنواره‌های ملبورن است که در طول چهار روز در اواسط ماه مارس(اسفند) برگزار می‌شود و شامل برنامه‌هایی از قبیل موسیقی، مسابقات قایق‌رانی، آتش‌بازی، نمایش، مسابقات اسکی قهرمانی، رقص و تئاتر و غیره است.

جشنواره غذا و شراب(Melbourne Food and Wine Festival)

یکی از بزرگ‌ترین جشنواره‌های جهان است که هر سال در ماه مارس (اسفند) با ارائه غذاهای با کیفیت و لذیذ برگزار می‌شود. این جشنواره از سال ۱۹۹۳ فعالیت خود را با دوازده برنامه آغاز کرد که اکنون این تعداد به ۱۴۰ برنامه در طول شانزده روز رسیده و تعداد زیادی آشپزهای ماهر از سراسر جهان را به خود جذب می‌کند.

جشنواره بین‌المللی کمدی ملبورن
(Melbourne International Comedy)

سومین جشنواره کمدی بزرگ جهان و یکی از بزرگ‌ترین وقایع فرهنگی استرالیاست که از سال ۱۹۸۷ فعالیت خود را شروع کرده و هرسال در ماه آوریل(فروردین) به مدت چهار هفته برگزار می‌شود. شرکت کنندگان این جشن، صدها نفر از هنرمندان بین‌المللی‌اند.

فستیوال بین‌المللی جاز ملبورن
(Melbourne Jazz Festival)

این فستیوال همه ساله از سال ۱۹۹۸در اواخر آوریل(فروردین) و اوایل می(اردیبهشت) در این شهر برگزار می‌شود.

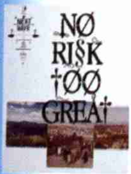

نمایشگاه بین المللی گل و گیاه ملبورن
(Melbourne International Flower and Garden Show)

هرسال در اوایل آوریل(اردیبهشت) در ساختمان نمایشگاه سلطنتی(Royal Exhibition building) و باغ‌های کارلتون(Carlton Gardens) برگزار می‌شود. این نمایشگاه در سال ۲۰۰۵(دهمین سال برگزاریش)، موفق‌ترین و بزرگ‌ترین رویداد مربوط به باغبانی در نیمکره جنوبی شناخته‌شد و در میان پنج نمایشگاه برتر گل و گیاه جهان قرارگرفت.

جشنواره بین‌المللی جاز فرینج
(Jazz Fringe International Festival)

اولین بار در سال ۲۰۰۵ برگزار شد و یکی از جشنواره‌هایی است که سالانه و در اوایل می(اردیبهشت) با حضور دویست هنرمند از سراسر جهان و استرالیا، و ۵۵ برنامه در ملبورن برگزار می‌گردد. کنسرت‌های آزاد در میدان فدراسیون، کلاس‌های آموزش موسیقی برای کودکان و جلسات و نشست‌های موسیقی جاز از برنامه‌های این جشن است.

فستیوال نکست ویو(Next Wave Festival)

فستیوالی دو سالانه است که به مدت دو هفته در می(اردیبشهت) برگزار می‌شود. در این فستیوال کارهای هنری افراد بین ۱۸ تا ۳۰ سال در هر نوع زمینه‌ای از هنر به نمایش گذارده می‌شود، از جمله: رقص، تئاتر، هنرهای تجسمی، نمایش، ادبیات و ... . این فستیوال در سال ۱۹۴۸ آغاز به کار کرده‌است.

جشنواره بین‌المللی فیلم
(MIFF)(International Film Festival)

در سال ۱۹۵۱ فعالیت خود را آغاز کرد و هر سال به مدت سه هفته از اوایل جولای(تیرماه) تا اواسط آگوست(مرداد) با نمایش چهارصد فیلم از پنجاه کشور مختلف برگزار می‌شود. این فستیوال یکی از قدیمی‌ترین‌ها در نوع خود در دنیاست. چندین برنامه دیگر در کنار این فستیوال برگزار می‌شوند از جمله: فستیوال بین‌المللی انیمیشن ملبورن(Melbourne International Animation Festival) و فیلم‌های زیرزمینی(Melbourne Underground Film Festival).

جشنواره استنسیل(Stencil Festival)

آغاز به کار این جشنواره در سال ۲۰۰۴ با نمایش آثار هنرمندان بین المللی بوده‌است و هر سال به مدت دَه روز در آگوست(مرداد) با برپایی نمایشگاه‌های مختلف، نمایش‌های زنده، سخنرانی هنرمندان، کلاس‌های مهارتی و نمایش فیلم خیابانی برای عموم مردم و با حضور ۱۵۰ هنرمند از سراسر جهان برگزار می‌شود.

جشنواره نویسندگان(Writers Festival)

این فستیوال همه ساله به مدت ۱۰ روز در سپتامبر(شهریور) برگزار می‌شود. در این فستیوال بیش از ۴۳۰ نویسنده بین‌المللی و محلی شرکت می‌کنند و کارهای خود را ارائه می‌دهند. مرکز اصلی برگزاری این جلسات در سالن تئاتر آتنیوم(Athenaeum) ملبورن است.

جشنواره دوچرخه‌سواری(Cycling Festival)

این جشنواره اولین بار در سال ۱۹۹۳ برگزار شد. محل آن، بوستان ویکتوریاست و شرکت‌کنندگان، مسافتی را به طول ۲۱۰ کیلومتر در اطراف بندرگاه فیلیپ(Port Phillip)، در طول یک روز طی می‌کنند. این جشنواره در اواخر اکتبر(مهر) برگزار می‌گردد.

جشنواره فرینج ملبورن(Melbourne Fringe Festival)

جشنواره‌ای هنریست که هر سال، سه هفته، از اواخر سپتامبر(شهریور) تا اوایل(مهر) اکتبر برگزار می‌شود و معمولاً با شروع جشنواره بین‌المللی هنر ملبورن تداخل دارد. این جشنواره شامل اجراهای هنری مختلف در زمینه‌های تئاتر، کمدی، موسیقی، فیلم و... است.

جشنواره بین‌المللی هنر(International Arts Festival)

یکی از رویدادهای فرهنگی و هنری شهر ملبورن که به مدت ۱۷ روزدر ماه اکتبر(مهر) برگزار می‌شود. این فستیوال از سال ۱۹۸۶ با نمایش رایگان رقص، تئاتر، موسیقی، هنرهای چند سانه‌ای و هنرهای تجسمی در فضای باز و با شرکت هنرمندانی از استرالیا وکشورهای مختلف برگزار می‌شود. سالانه حدود پانصدهزار نفر از این مراسم بازدید می‌کنند.

بریزبن(Brisbane)

بریزبن با وسعت ۵۹۰۴ کیلومترمربع در شرق استرالیا، در جنوبی‌ترین بخش ایالت کوینزیلند واقع شده و مرکز این ایالت است. رودخانه بریزبن از مرکز این شهر عبور می کند و قسمت وسیعی از شهر بین خلیج مورتون(Moreton Bay) و رشته کوه جداکننده(Great Dividing Range) در جنوب شرقی کوئینزلند قرار دارد. شهر بریزبن، منطقه‌ای کوهستانی است که اطراف آن را کوه‌های بلندی، از جمله کوه کوت تا(Coot-tha) به ارتفاع سیصد متر و نیز تپه‌های کم ارتفاعی مانند اِنوگرا(Enoggera) احاطه کرده‌اند. سایر کوه‌های بلند این منطقه گراوات(Gravatt)، توهی(Toohey)، پتری(Petrie) و تپه‌های کم‌ارتفاع آن، های گیت(Highgate Hill) و وایتز(Whites Hill) هستند.

آب و هوای این شهر، نیمه گرمسیری و مرطوب است؛ تابستان‌های گرم و شرجی و زمستان‌های خشک و معتدل، طوفان و رعد و برق همراه با تگرگ‌های درشت و باران‌های سیل آسا، از اواخر بهار تا اوایل پاییز، از مشخصات آب‌وهوایی این شهر هستند. در ژانویه(دی) ۲۰۱۱، سیل عظیمی به این شهر صدماتی را وارد کرد.

جدول آب و هوای بریزبن — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۰	۲۹	۲۸	۲۶	۲۳	۲۲	۲۱	۲۲	۲۵	۲۶	۲۶	۲۸	۲۶
	کمترین	۲۲	۲۲	۲۰	۱۸	۱۴	۱۲	۱۰	۱۱	۱۴	۱۷	۱۹	۲۱	۱۷
میانگین کل بارش		۱۳۱	۱۲۳	۹۰	۴۲	۴۲	۳۹	۱۴	۲۶	۱۸	۸۶	۱۳۵	۱۴۳	۸۸۸

بریزبن، با جمعیت ۲،۰۰۴،۲۶۲ نفر(۲۰۰۹) سومین شهر بزرگ استرالیاست و رشد جمعیت آن از سال ۱۹۹۰، از نرخ میانگین آن در استرالیا فراتر رفته و هر سال، رشدی معادل ۲/۲ درصد داشته‌است. بر اساس سرشماری سال ۲۰۰۶، تقریباً ۱،۷ درصد جمعیت بریزبن به بومیان اولیه و ۲۱/۷ درصد آن به مهاجران اخیر تعلق دارد که بیشتر آنها از سه کشور نیوزیلند، آفریقای جنوبی و انگلستان هستند. بیشتر ویتنامی‌های بریزبن در اینالا(Inala) از نواحی اطراف این شهر ساکن هستند. سانی بانک(Sunnybank) منطقه‌ای است که اغلب چینی‌ها به همراه گروهی از تایوانی‌ها و مهاجران هنگ کنگ در آن ساکنند. مهاجران تایوان، بیشترین شهروندان آسیایی شهر بریزبن را تشکیل می دهند؛ جمعیت آنان را ۳۵ هزار نفر برآورد می کنند.

تحصیلات

در این شهر دانشگاه‌ها و کالج‌های زیادی وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان این موارد را نام برد:

دانشگاه کوپینزیلند (University of Queensland)

در سال ۱۹۰۹ در بریزبن گشایش یافت و قدیمی‌ترین دانشگاه ایالت کوپینزلند، پنجمین دانشگاه استرالیا و یکی از اعضای گروه هشت دانشگاه‌های استرالیا و همچنین عضو شبکه بین‌المللی دانشگاه‌های تحقیقاتی جهان است. بیش از ۳۸ هزار دانشجو در رشته‌های مختلف در این دانشگاه مشغول به تحصیل هستند.

دانشگاه فن‌آوری کوپینزیلند(Queensland University of Technology)

یکی از بزرگ‌ترین دانشگاه‌های استرالیا و عضو شبکه فن‌آوری این کشور(مرکزی توانمند برای اجرای امور تحقیقاتی) است که چهل هزاردانشجو دارد؛ شامل هزاران دانشجوی خارجی از نود کشور جهان. این دانشگاه، دهمین دانشگاه استرالیاست.

✧ دانشگاه گریفیث(Griffith University)

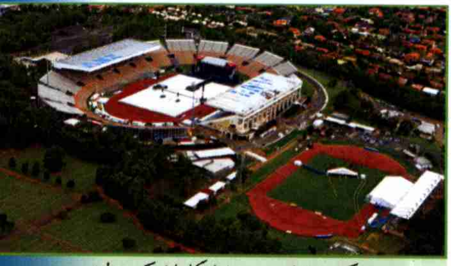
دانشگاهی عمومی در ناحیه ساحلی بریزبن است که در سال ۱۹۷۱ تأسیس شده‌است. این دانشگاه، ۳۷هزار دانشجو در مقاطع و رشته‌های مختلف دارد.

◆ ورزش

این شهر میزبان چندین واقعه ورزشی مهم بوده: بازی‌های مشترک‌المنافع ۱۹۸۲، بازی‌های گود ویل ۲۰۰۱(Goodwill Games)، مسابقات جهانی راگبی ۱۹۸۷و۲۰۰۳، مسابقات جهانی کریکت ۱۹۹۲، المپیک سیدنی و فینال مسابقات لیگ قهرمانی ۲۰۰۸.

زمین‌های ورزشی مهم شهر این موارد هستند: زمین کریکت بریزبن(Brisbane Cricket Ground)، مجموعه ورزشی اسلیمَن(Sleeman Centre)، استادیوم سان کُرپ(Suncorp Stadium)، استادیوم بالی مور(Ballymore Stadium) و مجموعه مرکز ورزشی و ورزشکاران کوینزلند(Queensland Sport and Athletics Centre). تیم بسکتبال این شهر در لیگ ملی بسکتبال نیز شرکت می‌کند.

مرکز ورزشی و ورزشکاران کوینزلند

مَتیو فلیندرز

رابرت دیکسن

◆ تاریخچه

پیش از مهاجرت اروپاییان، مردمان تربال(Turrbal) در این منطقه زندگی می‌کردند. نواحی خلیج مورتون(Moreton)، ابتدا توسط مَتیو فلیندرز(Matthew Flinders) کشف شد و آن را نقطه‌ی صخره قرمز(Red Cliff Point) نامید. در ۱۸۲۴، نام شهر به افتخار توماس بریزبن(Thomas Brisbane)، فرماندار ایالت نیوساوث‌ولز، انتخاب شد. بعدها قسمت‌های دیگر این منطقه توسط جان اکسلی(John Oxley) کشف شد. در اوایل سال ۱۸۳۷، یعنی پنج سال بعد از کشف بریزبن، مبلغان آلمانی در این منطقه سکونت یافتند. این مبلغان، ۲۶۰ هکتار از این شهر را به خود اختصاص دادند. ورود مهاجران تا اواخر سال ۱۸۴۰، یعنی پنج سال بعد ادامه یافت و مهندسی به نام رابرت دیکسن(Robert Dixon) در این سال کار روی اولین نقشه شهر را شروع کرد. اولین ساختمان دولتی کویینزیلند در سال

۱۸۶۲ تکمیل شد که در دانشگاه تکنولوژی کوییتزیلند(Queensland University of Technology) در نزدیکی باغ‌های گیاه‌شناسی شهر واقع شده‌است. این شهر در ششم جون(خرداد) ۱۸۵۹ به‌عنوان مرکز ایالت کوییتزیلند انتخاب شد؛ ولی تا سال ۱۹۰۲ رسماً به ثبت نرسید.

برگزاری بازی‌های مشترک‌المنافع سال ۱۹۸۲ و نمایشگاه جهانی اکسپو ۱۹۸۸ (World Expo) در بریزبن اوج موفقیت این شهر به حساب می‌آید.

اقتصاد

این شهر، یکی از قطب‌های تجاری استرالیاست و شرکت‌های الکترونیکی زیادی مثل ال.جی، پاناسونیک و سامسونگ برای این که توزیع و پخش آنها در این شهر بهتر باشد، با یکدیگر رقابت دارند. بندر بریزبن، سومین بندر مهم استرالیاست.

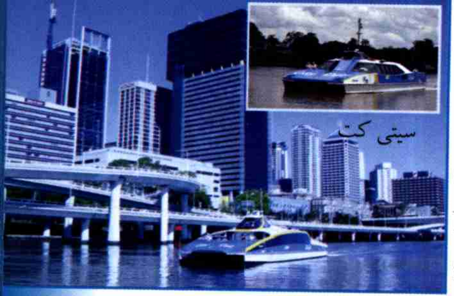
این شهر، یکی از مراکز صنعتی مهم استرالیا محسوب می‌شود و پالایشگاه نفت، کارخانه‌های فلزکاری، ریل‌سازی، دباغی، نساجی، و تولید کاغذ، نوشابه، الوار، تنباکو، کفش و ماشین‌آلات از مهمترین صنایع آن هستند. اقلام صادراتی این شهر شامل شکر، غلات، زغال‌سنگ، گوشت، پوست و صدف مرواریددار هستند. صنعت گردشگری نیز بخش مهمی از اقتصاد بریزبن به حساب می‌آید. این شهر بعد از سیدنی و ملبورن، سومین مکان توریستی برای توریست‌های بین‌المللی در استرالیاست.

حمل و نقل

این شهر دو فرودگاه دارد. فرودگاه بریزبن(Brisbane Airport) که در پانزده کیلومتری شمال-شرق شهر واقع‌شده، فرودگاه اصلی شهر و سومین فرودگاه پرتردد استرالیا بعد از فرودگاه سیدنی و ملبورن است. این فرودگاه، بزرگ‌ترین محوطه فرود هواپیما (۲۷هزار کیلومترمربع) را در کل استرالیا دارد و در سال ۲۰۱۰ در حدود ۱۹/۵ میلیون مسافر را جا به جا کرده‌است.

از فرودگاه آرچرفیلد(ArcherField) که در نواحی جنوبی شهر واقع‌شده، جهت پروازهای خصوصی استفاده می‌شود.

از آنجا که این شهر در مسیر رودخانه بریزبن واقع شده، در مسیر رفت و آمد کشتی‌ها نیز قرار دارد. در این رود سیستم سریع حمل و نقل آبی به نام سیتی کت(CityCat) وجود دارد که در میان توریست‌ها بسیار پرطرفدار است. همچنین سه پل مخصوص مسیر قطار و

سیتی کت

دو پل عابر پیاده بر.روی رودخانه بریزبن وجود دارد.

در اوایل سال ۲۰۱۰ اولین تونل زیرزمینی به نام (M7 Clem Jones Tunnel)(CLEM7) که به دلیل مسیرش به (North-South Bypass Tunnel)(NSBT) هم نامیده می‌شود، به طول ۶٫۸ کیلومتر، برای عبور از زیر رودخانه بریزبن در مسیر شمال-جنوب میان دو منطقه(Bowen Hills) و(Woolloongabba) راه اندازی شد.

قطار شهری بریزبن دارای ۱۰ خط است که بیشتر بخش‌های غرب، شمال و شرق شهر را پوشش می‌دهد. همچنین مسیری تا فرودگاه بریزبن دارد.

راه‌آهن نیز یکی از راه‌های ارتباط این شهر با شهرهای اطراف آن است.

مراکز خرید

در این شهر تعداد زیادی مرکز خرید، سوپرمارکت و فروشگاه وجود دارد که آن را به بهترین شهر خرید در کل کوییزلند تبدیل کرده‌اند.

کویین استریت(Queen Street Mall)

منطقه‌ای تجاری در مرکز شهر است که استفاده از اتومبیل در آن ممنوع شده و بیش از هفتصد فروشگاه شامل مراکز خرید، کتاب فروشی، مغازه‌هایی با اجناس متنوع و هتل، رستوران، کافی شاپ و سینما دارد. این منطقه سالانه حدود ۲۶ میلیون نفر بازدید کننده دارد و از مراکز خرید آن می‌توان موارد زیر را نام برد:

THE MYER CENTRE BRISBANE

۱-مرکز خرید مایر(The Myer Centre)

در سال ۱۹۸۸ افتتاح شده و مجتمعی هشت طبقه است که بزرگ‌ترین فروشگاه مایر در کوئینزلند در آن قرار دارد. از سایر فروشگاه‌های آن می‌توان به تارگت(Target)، ای‌بی‌سی شاپ (ABC SHOP) و بست اند لِس(Best and Less) اشاره کرد.

۲- مرکز خرید وینترگاردن(Wintergarden Shopping Centre)

این مرکز خرید سه طبقه، در سال ۱۹۸۲ افتتاح شده و دارای ۷۰ فروشگاه، یک سالن ورزش و بولینگ است.

۳- کوئینز پلازا(Queens Plaza)

مجتمعی پنج طبقه در مرکز شهر است که دو طبقه از آن به فروشگاه زنجیره‌ای دیویدجونز (David Jones) تعلق دارد. از سایر فروشگاه‌های آن می‌توان به تیفانی(Tiffany) و لوییس وُیتون(Louis Vuitton) اشاره کرد، یک فود کورت بزرگ نیز با ارائه انواع غذاهای آماده نیز در طبقه پایین این مرکز وجود دارد.

بریزبن آرکید(Brisbane Arcade)

یکی از قدیمی‌ترین مراکز خرید بریزبن است که تاکنون فرم اصلی و اولیه خود را حفظ کرده‌است. این پاساژ در سال ۱۹۲۳ احداث شده است و انواع فروشگاه‌های لباس، جواهرآلات و وسایل تزیینی در آن به چشم می‌خورد.

میدان پُست‌خانه(Post Office Square)

در سال ۱۹۸۴ احداث شده و مجموعه‌ای از فروشگاه‌های بزرگ و یک پارک دارد که با چند ردیف پله از قسمت تجاری جدا شده است. این میدان، یکی از مناطق تجاری و تفریحی شهر به‌شمار می‌رود و با انواع رستوران‌های کوچک و کافه‌های خود فضای مناسبی برای اوقات فراغت مردم فراهم کرده‌است.

مرکز خرید ایندوروپیلی
(Indooroopilly Shopping Centre)

از بزرگ‌ترین مراکز خرید حومه بریزبن به‌شمار می‌رود که در سال ۱۹۷۰ افتتاح شده و در ۷ کیلومتری غرب مرکز شهر، در منطقه‌ای به همین نام قرار گرفته است.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

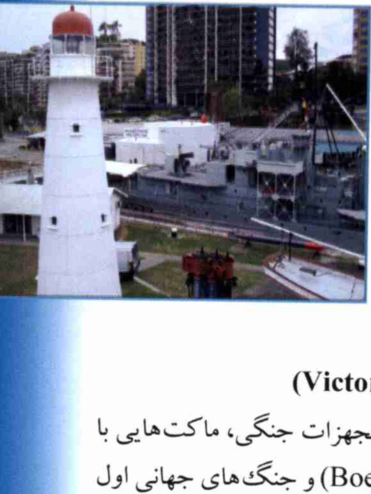
موزه بریزبن(Museum of Brisbane)

موزه اصلی شهر است که در ساختمان شهرداری بریزبن قرار دارد. این موزه در سال ۲۰۰۳ افتتاح شده و در آن، تاریخ گذشته شهر بریزبن، فرهنگ معاصر آن وانواع هنرهای تجسمی به نمایش گذاشته شده‌است.

موزه کوییزیلند(Queensland Museum)

موزه ایالتی کوئینزلند است که در سال ۱۸۶۲ ساخته شده‌است. آثار هنری بومیان و مهاجران و بحش مربوط به تاریخ طبیعی منطقه با انواع فسیل‌های پیدا شده در این ایالت از دیدنی‌های موزه هستند

موزه دریانوردی(Maritime Museum)

در کناره سواحل جنوبی رود بریزبن قرار دارد و در سال ۱۹۷۱ در دو طبقه احداث شده‌است. این موزه دارای مدل‌هایی از کشتی‌های قدیمی بادبانی، بازرگانی، کشتی‌های باری و کشتی‌های مدرن کانتینری و کشتی‌های گشت‌زنی می‌باشد. کتابخانه موره نیز دارای مجموعه‌ای از اسناد، عکس و دیگر موضوعات مربوط به تاریخچه دریانوردی است.

موزه پادگان ویکتوریا(Victoria Barracks Museum)

در این موزه تاریخچه جنگ‌های استرالیا، مجموعه‌ای از تجهزات جنگی، ماکت‌هایی با موضوع دلاوری‌های سربازان استرالیا در جنگ بوئر(Boer War) و جنگ‌های جهانی اول و دوم، به نمایش گذاشته‌شده. ساختمان این موزه در سال ۱۸۶۴ ساخته‌شده‌است.

موزه جانورشناسی(Zoology Museum)

در این موزه، مجموعه‌ای شگفت‌انگیز با بیش از ۱۰ هزار نمونه از مهره‌داران و بی‌مهرگان عجیب وجود دارد. این موزه یک مرکز تحقیقات جانورشناسی نیز هست.

اماکن دیدنی

ساختمان شهرداری بریزبن(Brisbane City Hall)

محل برگزاری جلسات شورای شهر است و در مجاورت میدان کینگ جورج(King George Square) قرار دارد. این ساختمان رسماً در سال ۱۹۳۰ افتتاح شده‌است و ارتفاع آن با احتساب برج ساعت ۷۰ متری که در بالای ورودی اصلی آن قرار دارد به ۹۱ متر می‌رسد ساختمان شهرداری در فهرست میراث ایالتی کویینزلند قرار دارد.

بنای یادبود(Shrine of Remembrance)

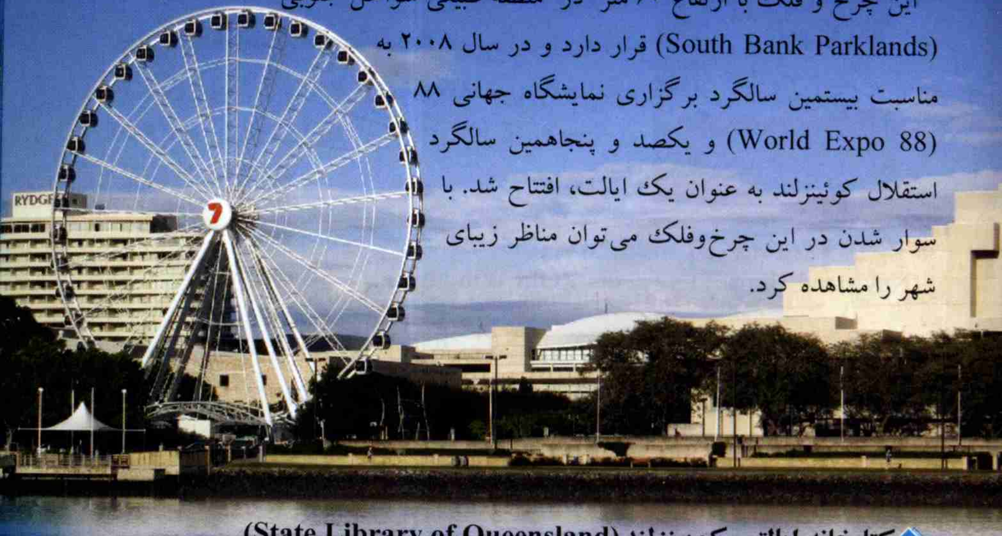

این بنا در میدان آنزاک(ANZAC Square) قرار دارد و در سال ۱۹۳۰ پرده‌برداری از آن به یاد سربازان کشته شده در جنگ‌های جهانی و جنگ استرالیا و نیوزیلند، انجام شد. در میان این بنا یک مشعل همیشه روشن است. در قسمت پائینی آن یک اتاقک وجود دارد که در آن یادگارهایی از دوران جنگ جهانی اول و دوم نگهداری می‌شود.

پل اِستوری(Story Bridge)

پلی به طول ۷۷۷ متر و عرض ۲۴متر، بر روی رودخانه بریزبن است که در سال ۱۹۴۰توسط شهردار کوئینزلند افتتاح شد. این پل دارای دو باند هر یک با سه مسیر اتومبیل، یک مسیر پیاده‌روی و یک مسیر دوچرخه است. جاده این پل، بزرگراه بردفیلد(Bradfield Highway) نام دارد و کوتاه‌ترین بزرگراه استرالیا است. سرگرمی بالا رفتن از این پل از سال۲۰۰۵ شروع شد و یکی از کارهای جالب و توریستی این شهر است.

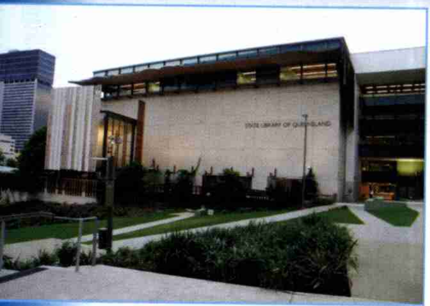

چرخ و فلک بریزبن(Wheel of Brisbane)

این چرخ و فلک با ارتفاع ۶۰ متر در منطقه طبیعی سواحل جنوبی (South Bank Parklands) قرار دارد و در سال ۲۰۰۸ به مناسبت بیستمین سالگرد برگزاری نمایشگاه جهانی ۸۸ (World Expo 88) و یکصد و پنجاهمین سالگرد استقلال کوئینزلند به عنوان یک ایالت، افتتاح شد. با سوار شدن در این چرخ‌وفلک می‌توان مناظر زیبای شهر را مشاهده کرد.

کتابخانه ایالتی کوییزلند(State Library of Queensland)

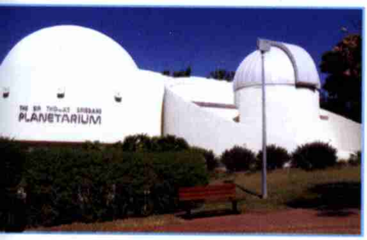

کتابخانه بزرگ عمومی شهر است که در سال ۱۸۹۶ تاسیس شد و در آن، بخش مهمی از اسناد و مدارک مربوط به کوینزلند، کتاب‌های مرجع و مجموعه‌های تحقیقاتی نگهداری می‌شود. این کتابخانه در مرکز فرهنگی کوینزلند واقع شده‌است.

کوه کوت تا(Mount Coot-tha)

کوهی به ارتفاع ۲۸۷ متر در ۶کیلومتری غرب ناحیه مرکزی بریزبن است. معنی نام این کوه، عسل است و در گذشته برخی از قبایل بومی استرالیا برای جمع‌آوری عسل، که در زبان آنها کوت تا نامیده می‌شده، به این کوه می‌رفته‌اند. امروزه مسیرهای پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری، رستوران و امکانات مشاهده نمای ۳۶۰ درجه از شهر، توریست فراوانی را به این کوه جلب می‌کند. منطقه‌ای جنگلی به وسعت حدود ۱۵۰۰ هکتار از این کوه نیز به صورت حفاظت شده در آمده‌است.

رصدخانه توماس بریزبن(Sir Thomas Brisbane Planetarium)

این رصدخانه در محوطه باغ‌های گیاه‌شناسی بریزبن (Brisbane Botanic Gardens)، در ۵کیلومتری ناحیه مرکزی شهر قرار دارد و در سال ۱۹۷۸ رسماً افتتاح و به نام فرماندار وقت نیو ساوث‌ولز، که یک ستاره‌شناس نیز بود، نامیده شد.

از دیگر دیدنی‌های این شهر می‌توان این موارد را نام برد: آسیاب بادی قدیمی شهر(Old Windmill)، خانه نیواستید(Newstead House) و گالری هنری پاورهاس(Powerhouse).

پارک‌ها و مناطق طبیعی

در بریزبن و اطراف آن، پارک‌های ملی و مناطق دیدنی طبیعی زیادی وجود دارد که به برخی از آنها اشاره می‌شود:

منطقه طبیعی سواحل جنوبی(South Bank Parklands)

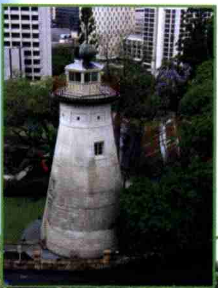
این منطقه در سواحل جنوبی رودخانه بریزبن واقع شده و از طریق پل ویکتوریا به ناحیه مرکزی شهر متصل شده‌است. در سال ۱۹۹۲ ورود عموم به این منطقه آزاد شد. از جاذبه‌های آن می‌توان به چرخ فلک شصت متری بریزبن، یک ساحل مصنوعی شنا، مکان‌هایی برای پیک‌نیک، مسیر پیاده‌روی در جنگل‌های انبوه، آلاچیق بزرگ با ۴۴۳ ستون استیل طرح‌دار، آمفی تئاتر سان کورپ(Suncorp Plazza) با ظرفیت ۲۱۵۸ نفر، پاگودای صلح نپال(Nepal Peace Pagoda) - منظور از پاگودا نوعی معبد است- اشاره کرد. هر ساله نُه میلیون نفر از این مکان تفریحی دیدن می کنند.

پارک جنگلی بریزبن(Brisbane Forest Park)

نام دیگر آن پارک ملی دِ آگوئیلار(D'Aguilar National Park) است و با وسعت ۲۵ هزار هکتار در مجاورت کوه‌های کوت تا واقع شده. این پارک صخره‌های بلند و زیبایی دارد که برای صخره‌نوردی از آنها استفاده می کنند. در این پارک از گیاهان و جانوران گوناگونی به‌منظور حفظ و بقای آنها نگهداری می شود. دانشگاه گریفیث(Griffith University) در این پارک واقع شده‌است.

پارک ویکهام(Wickham Park)

در کنار منطقه طبیعی خیابان روما(Roma street Parkland) در پارک آلبرت واقع شده و یک آسیاب بادی قدیمی دارد که قدیمی‌ترین ساختمان موجود در بریزبن است.

منطقه طبیعی خیابان روما (Roma Street Parkland)

با وسعت ۱۶ هکتار، بزرگ‌ترین باغ نیمه گرمسیری داخل شهری در جهان است و در مرکز شهر بریزبن، مجاور ایستگاه قطار روما(Roma Street Station) قرار دارد. در این مکان، پارک تفریحی، دریاچه و باغ‌های گوناگونی وجود دارد؛ همینطور یک آمفی‌تئاتر روباز که نمایش و کنسرت در آن اجرا می‌شود. نام قدیم این پارک، پارک آلبرت(Albert Park) بوده‌است.

پارک نیو فارم(New Farm Park)

پارکی در کنار رودخانه بریزبن است که زمین فوتبال، زمین تنیس و بسکتبال و باغ بزرگی از گل‌های رز دارد. صدها نوع از رزهای گوناگون و ۴۰ هزار گیاه دیگر در آن جمع آوری شده و یکی از زیباترین مناظر طبیعی آن محسوب می‌شود. گالری هنر پاورهاس در ضلع شرقی این پارک قرار دارد.

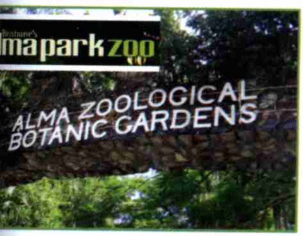
باغ گیاه‌شناسی(Botanic Garden)

باغی به وسعت بیست هکتار در نزدیکی منطقه تجاری مرکزی و رودخانه بریزبن است که در سال ۱۸۵۵ افتتاح شده. برخی از درختان که در این باغ کاشته شده‌اند، جزو اولین گونه‌های این گیاهان در استرالیا هستند که برای تحقیق در مورد سازگاری آنها با شرایط آب و هوایی منطقه، پرورش داده‌شده‌اند.

باغ ملکه‌ها(Queens Garden)

محوطه‌ای کوچک در منطقه تجاری مرکزی بریزبن است که در سال ۱۹۶۳ ساخته و به افتخار ملکه ویکتوریا نام گذاری شد. مجسمه ملکه ویکتوریا، مجسمه‌ای از فرماندار کوییزلند، تی.جی.رایان(T.J.Ryan) و بنای یادبودی برای نیروهای هوایی سلطنتی استرالیا در این پارک قرار دارند.

پارک جنگلی آلما(Alma Park Zoo)

در زمینی به وسعت ۲۰ هکتار در شمال بریزبن قرار دارد و زیستگاه مجموعه بزرگی از حیات‌وحش استرالیاست.

جشنواره‌ها

در این شهر همه ساله فستیوال‌ها و وقایع مختلفی برگزار می‌شود، از جمله:

جشنواره ساندِویو(Soundwave)

جشنواره موسیقی است که با شرکت جمعی از هنرمندان ملی و بین‌المللی درماه فوریه(بهمن) در شهرهای مهم استرالیا برگزار می‌شود. مرکز اصلی این جشنواره شهر پرث بوده ولی از سال۲۰۰۷، شهرهای دیگر استرالیا از جمله بریزبن نیز این جشنواره را برگزار می کنند.

جشنواره یونانی پانی‌ییری(Paniyiri Greek Festival)

جشنواره چندفرهنگی یک روزه بزرگی است که از سال ۱۹۷۹ با به نمایش گذاشتن فرهنگ یونانی و چگونگی اجرای مراسم سنتی کشور یونان، فعالیت خود را آغاز کرده‌است. سرگرمی‌ها و برنامه‌های شاد نظیر اجرای موسیقی یونانی، نمایش آثار هنری، فیلم، رقص‌های سنتی، سخنرانی و ارایه غذاهای لذیذ یونانی در بیش از چهل غرفه،

از برنامه‌های ویژه این جشنواره است. این جشنواره در اواخر ماه می(اردیبهشت) برگزار می‌شود.

جشنواره بین‌المللی فیلم بریزبن
(Brisbane International Film Festival)

این جشنواره با تاکید بر ارائه فیلم‌های منطقه آسیا-اقیانوسیه، از سال ۱۹۹۲ برگزار می‌شود و شامل فیلم‌های مستند، فیلم کوتاه، فیلم‌های صامت و ... است. زمان برگزاری جشنواره ماه آگوست(مرداد) و مدت زمان برگزاری آن دوازده روز است.

نمایش کشاورزی ایکا(Ekka)

این برنامه همه ساله، از سال ۱۸۷۶، به مدت ده روز، در آگوست(مرداد) برگزار می‌شود و نام اصلی آن، نمایش رویال کوئینزلند(Royal Queensland Show) است. در طی این جشنواره برنامه‌هایی از جمله برگزاری نمایشگاه محصولات کشاورزی، مسابقات اسب سواری، مسابقه خرد کردن کنده‌های چوب و ارائه بسته‌های تبلیغاتی از بهترین و جدیدترین خوراکی‌ها برگزار می‌شوند.

جشنواره رودخانه(River festival)

این جشنواره از سال ۱۹۹۸، هر سال به مدت یک هفته در شهریور ماه(سپتامبر) در مناطق طبیعی ساحل جنوبی بریزبن برگزار می‌شود و یکی از مهم‌ترین و بزرگ‌ترین جشنواره‌های شهر است. در ابتدای این جشن، مراسم آتش‌بازی در رودخانه برگزار می‌شود. این آتش‌بازی، یکی از معروف‌ترین مراسم سالانه بریزبن است و شامل سی دقیقه نورافشانی بی‌وقفه است

جشنواره بریزبن(Brisbane Festival)

این جشنواره فرهنگی از سال ۱۹۹۶ به مدت سه هفته در سپتامبر(شهریور) برگزار می‌شود و در طی آن برنامه‌های مختلفی از جمله: موسیقی، نمایش، رقص و ... به اجرا درمی‌آیند.

جشنواره نویسندگان(Brisbane Writers)

هرسال و با شرکت نویسندگانی از کوینزلند و کشورهایی از سراسر جهان، به مدت پنج روز در اواسط سپتامبر(شهریور) همزمان در کتابخانه‌های بریزبن و حومه شهر برگزار می‌شود. این جشنواره در چند سال اخیر با موضوعات و نظریات جدید شرکت کنندگانش توانسته‌است جایگاه ویژه‌ای در جهان کسب کند.

پرث(Perth)

بندر پرث، در غرب استرالیا، با مساحت ۵۳۸۶ کیلومترمربع، مرکز استرالیای غربی است و میان اقیانوس هند و نواحی پست ساحلی دارلینگ(Darling Range)، در ساحل رودخانه سوان(Swan) واقع شده‌است. نزدیک‌ترین شهر استرالیا، با جمعیت بیش از پانصدهزار نفر، به پرث، آدلاید، در جنوب، است که ۲۱۳۰ کیلومتر با آن فاصله دارد، بنابراین برخی این شهر را دورافتاده‌ترین شهر جهان می‌دانند. نکته جالب توجه در مورد پرث این است که فاصله آن با شهرهایی مانند دیلی(Dili) مرکز کشور تیمور شرقی(East Timor)، و جاکارتا -پایتخت اندونزی- کمتر از فاصله آن تا سیدنی، کانبرا و سایر شهرهای استرالیا است.

آب و هوای این شهر، مدیترانه‌ای است با تابستانی گرم و خشک که از اواخر دسامبر(آذر) آغاز می‌شود و تا اواخر مارس(اسفند) ادامه می‌یابد. فوریه(بهمن)، گرم‌ترین ماه سال در پرث است ولی بعدازظهرهای گرم این ماه با نسیم دریایی معروف به دکتر فرمانتل(The Fremantle Doctor)، بادی که از سمت شهرک فرمانتل در جنوب‌غرب شهر می‌وزد، خنک می‌شود. زمستان‌های پرث، نسبتاً سرد و بیشترین بارندگی آن نیز در همین فصل است.

جدول آب و هوای پرث — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۸	۲۹	۲۸	۲۵	۲۲	۱۹	۱۸	۱۸	۱۹	۲۱	۲۴	۲۷	۲۳
	کمترین	۱۸	۱۸	۱۷	۱۵	۱۳	۱۱	۱۰	۱۰	۱۱	۱۲	۱۵	۱۷	۱۴
میانگین کل بارش		۸	۳	۲۳	۳۰	۹۶	۱۳۴	۱۴۲	۱۰۲	۷۵	۴۱	۲۰	۴	۶۷۶

پرث با جمعیت ۱,۶۵۸,۹۹۲ نفر(۲۰۰۹) چهارمین شهر پرجمعیت استرالیاست. این شهر، با رشد ۲/۱درصد در سال ۲۰۰۶ بیشترین رشد جمعیت را در استرالیا داشته‌است.

در سال ۲۰۰۶، بیشترین ترکیب جمعیت پرث به ترتیب متعلق به انگلیسی‌ها، استرالیایی‌ها، ایرلندی‌ها، اسکاتلندی‌ها، ایتالیایی‌ها و مهاجران چینی بود و تنها ۰/۲ درصد(حدود ۳۰۰۰ نفر) از آن را بومیان اولیه تشکیل می‌دادند. تغییر عمده در ترکیب نژادی در پرث، در اواسط قرن بیستم که مهاجران اروپایی به این شهر وارد شدند، رخ داد. با ورود این افراد، پرث به تدریج پذیرای تعداد زیادی از مردم کشورهای ایتالیا، یونان، آلمان، بوسنی، صربستان، روسیه و دیگر کشورها شد که در میان آن‌ها ایتالیایی‌ها نفوذ بسیاری در شهر پرث داشتند و اکنون نیز هر سال جشن‌ها و جشنواره‌های خود را در شهر برگزار می‌کنند. در دهه‌های ۱۹۹۰و۱۹۸۰، به علت شباهت آب‌وهوایی پرث و کیپ‌تاون(Capetown) موجی از مهاجرت به پرث در میان سفیدپوستان آفریقای‌جنوبی و زیمباوه به راه افتاد و در سال ۲۰۰۶، آمار این افراد به ۱۸,۸۲۵ هزار نفر رسید که معادل ۱/۳ درصد از جمعیت شهر بود. در دهه اخیر نیز جمعی از مردم جنوب‌شرقی آسیا، اغلب از کشورهای مالزی، سنگاپور، اندونزی، هنگ‌کنگ ، چین و همینطور هند در این شهر ساکن شده‌اند.

تحصیلات

دانشگاه‌های مهم شهر پرث، عبارتند از:

دانشگاه استرالیای غربی(The University of Western Australia)

در سال ۱۹۱۱ تاسیس شده و قدیمی‌ترین دانشگاه استرالیای غربی و همینطور تنها دانشگاه این ایالت است که در گروه هشت(گروه دانشگاه‌های معتبر و تحقیقاتی استرالیا) قرار دارد. این دانشگاه در سال ۲۰۱۰ به گروه دانشگاهی تحقیقاتی و بین‌المللی ماتاریکی(Matariki Network of Universities) پیوست و در حال‌حاضر تنها عضو این گروه است که در قرن بیستم تاسیس شده‌است. تعداد دانشجویان این دانشگاه در مقاطع مختلف بیشتر از ۱۹۰۰۰ نفر، شامل دانشجویان بومی و خارجی، است که در رشته‌های معماری، هنرهای تجسمی، موسیقی، پزشکی و زیرگروه‌های آن، حقوق، علوم اجتماعی، کشاورزی و مهندسی‌های مختلف مشغول به تحصیل هستند. محوطه دانشگاه، به وسعت ۶۵ هکتار در کنار

رود سوان قرار دارد و بیشتر ساختمان‌های آن از سنگ آهک ساخته شده‌است. تالار وین‌تروپ(Winthrop Hall) که یک سالن همایش با گنجایش ۱۰۶۹ نفر است، زیباترین بنای این مجموعه است که با نمای سفیدرنگ و زیبای خود برای برگزاری مراسم ازدواج، بسیار طرفدار دارد.

Murdoch
UNIVERSITY

✧دانشگاه مورداک(Murdoch University)

در سال ۱۹۷۳ به‌عنوان دومین دانشگاه ایالت استرالیای غربی آغاز به کار کرد. این دانشگاه به‌نام رئیس اسبق دانشگاه استرالیـای غربی، والتـر مـورداک(Walter Murdoch) نام‌گذاری شده‌است. در این دانشگاه ۱۸۰۰۰ دانشجو(۲۰۰۶) در رشته‌های مختلف مشغول به تحصیل هستند که ۲هزار نفر از آن‌ها دانشجویان خارجی‌اند. مرکز تحقیقاتی این دانشگاه به‌نام(Asia Research Centre) اختصاص به بررسی اوضاع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جنوب‌شرقی آسیا دارد و دارای اعتبار بین‌المللی است.

Curtin
University of Technology

✧دانشگاه فنی کرتین(Curtin University of Technology)

این مرکز که قبـل از سال ۱۹۸۶ با عنـوان انستیتـو فنی استرالیـای غربـی(Western Australian Institute of Technology) آغاز به کار کرده بود، در این سال به عنوان دانشگاه شناخته شد و در سال ۲۰۱۰ نیز به یاد نخست‌وزیر استرالیا، جان کرتین(John Curtin) به نام فعلی خود تغییر نام داد. این دانشگاه بزرگترین دانشگاه استرالیای غربی است و حدود چهل‌وچهارهزار دانشجوی داخلی و خارجی در آن مشغول به تحصیل هستند. دانشگاه کرتین همچنین یکی از پنج عضو گروه دانشگاه‌های فنی استرالیا(Australian Technology Network) است و دو شعبه در مالزی(ایالت ساراواک) و سنگاپور دارد.

AUSTRALIA
ECU
EDITH COWAN UNIVERSITY

✧دانشگاه ادیت کوان(Edith Cowan University) (ECU)

تنها دانشگاه استرالیاست که به‌نام یک زن، خانم ادیت کوان(Edith Cowan)، اولین زن راه‌یافته به مجلس استرالیا ، نامیده شده‌است. این دانشگاه در سال ۱۹۰۲ بصورت یک کالج تاسیس شد و در سال ۱۹۹۱ به درجه دانشگاهی رسید و در حال حاضر با بیش از ۲۱هزار دانشجو، که حدود چهارهزار نفر آن‌ها را دانشجویان خارجی تشکیل می‌دهند، دومین دانشگاه بزرگ استرالیای غربی است.

استادیوم فوتبال سابیاکو اوال

ورزش

پرطرفدارترین ورزش‌ها در میان مردم پرث، فوتبال استرالیایی، نت‌بال، فوتبال و کریکت هستند. در سال ۱۹۶۲ بازی‌های بریتانیای کبیر و جوامع مشترک‌المنافع انگلستان British Empire and Commonwealth)(۱۹۶۲ Games) و در سال ۱۹۸۷ بازی‌های قایق‌سواری جام آمریکا (America's Cup ۱۹۸۷) در این شهر انجام شد. مسابقات گوناگونی نیز هر سال در این شهر برگزار می‌شوند، مانند: مسابقات تنیس بین‌المللی جام هاپمن(Hopman Cup) در اوایل ژانویه(دی) و مسابقات بین‌المللی هوانوردی رِد بول ایر رِیس(Red Bull Air Race). استادیوم فوتبال سابیاکو اُوال(Subiaco Oval) بزرگترین استادیوم پرث است که با ظرفیت ۴۳۵۰۰ نفر در ۳ کیلومتری غرب مرکز شهر قرار دارد و محل انجام تمرینات و مسابقه‌های دو تیم مطرح شهر به نام‌های وست کوست ایگلز(West Coast Eagles) و فرمانتل فوتبال کلاب(Fremantle Football Club) است، کنسرت‌های بزرگ موسیقی شهر نیز در این استادیوم برپا می‌شوند. استادیوم دیگر پرث، پرث اُوال(Perth Oval) نام دارد و محل انجام مسابقات تیم فوتبال دسته اول شهر به نام پرث گلوری(Perth Glory Football Club) است. این استادیوم حدود ۲۰۰۰۰ نفر ظرفیت دارد و مسابقات راگبی و کنسرت‌های موسیقی نیز در آن برگزار می‌شوند. دروازه‌های ورودی این استادیوم که در دهه ۱۹۳۰ ساخته شده در فهرست میراث فرهنگی شهر قرار دارند.

تاریخچه

بر اساس یافته‌های باستان‌شناسی، قبل از مهاجرت اروپاییان، گروهی از مردم واجاک نونگار(NoongarWhadjuk) از حدود چهل هزارسال قبل در کناره‌های رودخانه سوان، در منطقه‌ای به نام بورلو(Boorloo)، که بعدها به پرث تغییر نام داد، ساکن بوده‌اند. این بومیان شکارچی بودند و دریاچه‌های نواحی پست ساحلی برای امرارمعاش آن‌ها ، اهمیت ویژه‌ای داشته‌است.

اولین گزارش ورود افراد غیر بومی به این منطقه، مربوط به گروهی از دریانوردان هلندی در سال ۱۶۹۷ است که منطقه را نامناسب برای کشاورزی و سکونت تشخیص دادند. در روز چهارم ماه جون(خرداد) سال ۱۸۲۹ ، روزی که اکنون هرسال به‌عنوان روز استرالیای غربی در اولین دوشنبه ماه جون جشن گرفته می‌شود، اولین مهاجران انگلیسی به رهبری

کاپیتان جیمز استرلینگ(James Stirling) در این منطقه ساکن شدند و در هجدهم همین ماه نام آن را پرث- به یاد شهر پرث اسکاتلند، زادگاه جورج مورای(George Murray) رئیس وقت جوامع انگلیسی- انتخاب کردند. پس از گسترش و افزایش جمعیت شهر، در سال ۱۸۵۶ پرث توسط ملکه‌ویکتوریا به رسمیت شناخته‌شد و در سال ۱۹۰۱ این شهر به فدراسیون استرالیا پیوست.

از اواخر دهه ۱۹۶۰ کشف منابع غنی طلا، الماس، آهن، آلومینیوم، نیکل، مواد معدنی، زغال‌سنگ، نفت و گاز باعث رونق بیشتر منطقه و شهر پرث شد و پس از آن با همراه شدن صنعت توریسم با این صنایع، شهر پرث در میان شهرهای مهم اقتصادی استرالیا جای گرفت.

اقتصاد

به‌رغم وجود معادن، منابع نفت و صنایع کشاورزی در مناطق مختلف استرالیای غربی، شهر پرث به‌علت مرکزیت و جمعیت زیاد خود نقش مهمی در اقتصاد این ایالت دارد. پس از جنگ دوم جهانی، رواج اتومبیل‌های شخصی صاحبان صنایع شهر را به استفاده از زمین‌های ارزان اطراف شهر هدایت کرد و شهرک‌هایی صنعتی مانند کوینانا(Kwinana)، ولش‌پول(Welshpool) وکیودل(Kewdale) در اطراف شهر ساخته‌شدند که صنایع سنگین منطقه مانند نفت(بزرگترین پالایشگاه نفت استرالیا در کوینانا قرار دارد)، فولاد، آلومینیوم، نیکل و کشاورزی را در خود جای‌دادند. از اواسط دهه پنجاه، رواج صنعت توریسم در منطقه باعث ایجاد مشاغل مختلف خدماتی در شهر و رونق بیشتر آنها نسبت به صنایع تولیدی شد. در حال حاضر دفتر اصلی شرکت وست‌فارمرز(Westfarmers) - یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های استرالیا که در زمینه صنعت، بیمه، انرژی و تجارت فعالیت دارد- و شعبه‌های اصلی پنج بانک اصلی استرالیای غربی، ای‌اِن‌زد(ANZ)- وست‌بانک(Bankwest) - وست‌پک(Westpac) - کامن‌ولث‌بانک(Commonwealth Bank) - و بانک ملی استرالیا(National Australia Bank) نیز در این شهر قرار دارند.

فرودگاه پرث

حمل و نقل

فرودگاه پرث(Perth Airport)، در ناحیه شرقی شهر واقع‌است و برای پروازهای بین‌المللی و داخلی از آن استفاده می‌شود. در سال ۲۰۰۹، این فرودگاه، حدود ۷/۱ میلیون نفر مسافر داخلی و ۲/۶ میلیون نفر در پروازهای خارجی را

جابجا کرده‌است. فرودگاه دیگرِ شهر، جانداکوت(Jandakot)، در جنوب شهر، است که برای پروازهای چارتر(Charter) از آن استفاده می‌شود. قطار، اتوبوس و قایق از دیگر وسایل حمل‌ونقل بین شهری در این شهر هستند و هر سه زیر نظر شرکت ترانسپرث(Transperth) اداره می‌شوند. پرث از طریق خط آهن با شهرهای آدلاید و سیدنی در ارتباط است.

شبکه جاده‌ایِ شهرِ پرث، شامل سه آزادراه و نُه بزرگراه است و تونلِ نورث‌بریج (Northbridge tunnel) تنها تونلِ جاده‌ایِ مهم این شهر است.

استفاده از دوچرخه در معابر این شهر بسیار رایج است و قسمت‌های مخصوص دوچرخه‌سواران در خیابان‌های مختلف شهر وجود دارد. تراموا در اواخر قرن نوزدهم در پرث شروع به کار کرد ولی با رواج اتومبیل‌های شخصی رونق خود را از دست داد و اکنون تنها به صورت یک وسیله توریستی در شهر فعال است. در مرکز شهر پرث، استفاده از اتوبوس رایگان است. این اتوبوس‌ها که به (CAT (Central Area Transport معروف هستند، باعث کاهش قابل توجه ترافیک در شهر شده‌اند.

مراکز خرید

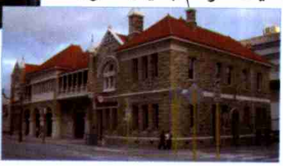
از آنجائی که استرالیای غربی مرکز بزرگ دامداری در استرالیا است، پوست گوسفند و سایر محصولات پشمی از مهمترین سوغاتی‌های این منطقه و همینطور پرث به حساب می‌آید و فروشگاه‌های زیادی در شهر این اجناس را با قیمتی بسیار مناسب ارائه می‌دهند. سکه‌های طلا، جواهرات، سنگ اُپال (عین‌الشمس) و الماس، از جمله الماس نادر صورتی‌رنگ، و ساز دیدگریدو(Didgerido)، نوعی سازی بومی، از دیگر خریدهای مورد علاقه توریست‌ها در این شهر هستند.

خیابان مورای(Murray Street)

یکی از اصلی‌ترین قسمت‌های تجاری شهر است و به علت ممنوع بودن عبور اتومبیل در آن، خود تبدیل به یک مرکز خرید بزرگ با فروشگاه‌هایی معتبر مانند مایر(Myer)، دیویدجونز(David Jones) و تارگت(Target) شده‌است. رستوران‌ها و کافه‌های این خیابان نیز در میان مردم بسیار معروف هستند.

خیابان کینگ(King Street)

خیابان تجاری دیگری در پرث است که به علت دارا بودن ساختمان‌هایی به سبک معماری ابتدای قرن بیستم در فهرست میراث فرهنگی شهر قرار دارد. علاوه بر چند مرکز خرید، فروشگاه‌های گوچی(Gucci)، پرادا(Prada) و چند مارک فرانسوی مانند کوکای(Kookai) نیز در این خیابان قرار دارند.

خیابان هی(Hay Street)

خیابانی تجاری است با تعدادی مرکز خرید بزرگ و فروشگاه‌های گوناگون.

لاندن کورت(London Court)

مرکزخریدی بین دو خیابان هی و سنت‌جرج است که در سال ۱۹۳۷ توسط یک تاجر طلا ساخته شد. معماری این بنا به شکل یک محوطه محصور با ساختمان‌های سه و چهار طبقه انجام شده و در ساخت آن از زیباترین جلوه‌های هنر معماری دوران خود استفاده شده‌است. در بالای دروازه ورودی محوطه، از سمت خیابان هی، ساعتی قرار گرفته که هر پانزده دقیقه زنگ می‌زند و پس از هر بار زنگ زدن چهار شوالیه عروسکی در بالای آن به جنگ با یکدیگر مشغول می‌شوند. ساعت دیگری نیز بر بالای دروازه ورودی سمت خیابان سنت‌جرج قرار دارد که جنگ سنت‌جرج و اژدها را نمایش می‌دهد. لاندن کورت در سال ۱۹۹۶ در فهرست میراث فرهنگی استرالیای غربی قرار گرفت و یکی از دیدنی‌ترین اماکن شهر پرث است.

مرکز خرید وست فیلد کاروسل(Westfield Carousel)

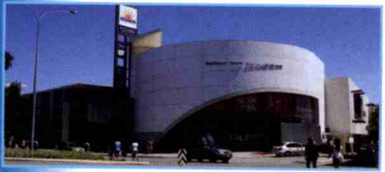
بزرگ‌ترین مرکز خرید استرالیای غربی است که در دوازده کیلومتری شهرِ پرث، در بزرگراه آلبانی(Albany Highway) واقع شده‌است. این مرکز در سال ۱۹۷۲ ساخته‌شده و دارای ۵۸ فروشگاه با مارک‌های معتبر اروپا و استرالیا، یک هتل، سوپرمارکت زنجیره‌ای وول‌ورث(Woolworths)، سینما و رستوران‌هایی مانند فست ادی(Fast Eddy's)، مک دونالد و کی اف سی(KFC) است.

مرکز خرید سنترو گالریا(Centro Galleria)

دومین مرکز خرید شهر است که تقریباً در هفت کیلومتری شمال شهر واقع شده. در این مرکز پنج فروشگاه بزرگ مایر(Myer)، کی‌مارت(Kmart)، تارگت(Target)، کولز(Coles) و وول‌ورث(Woolworths)، یک سینمای هشت سالنی و بیش از دویست فروشگاه دیگر وجود دارد.

هاربر تاون(Harbour Town)

مرکز خرید بزرگی است که در حومه شهر پرث قرار دارد و در سال ۲۰۰۳ افتتاح شده‌است. این مرکز در حقیقت یک اوت‌لت(Out Let) - فروشگاه عرضه مستقیم و ارزانتر مارک‌های معتبر- است و به همین دلیل طرفداران زیادی در میان توریست‌ها و مردم شهر دارد. ۱۲۰ مارک مختلف شامل آدیداس، نایک واسپریت در این مرکز دارای شعبه هستند. علاوه بر پرث، تنها سه شهر دیگر استرالیا- گلدکوست(GoldCoast) ، آدلاید و ملبورن- دارای اوت‌لت می‌باشند.

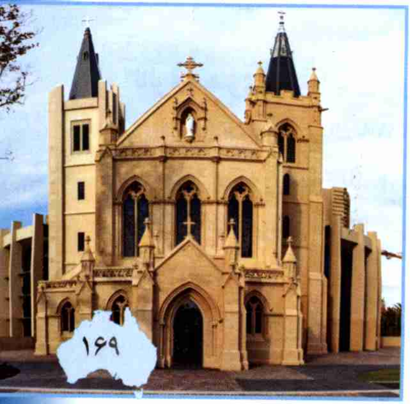
دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

مسجد پرث(Perth Mosque)

در سال ۱۹۰۵ساخته شده و ظرفیت ۶۰۰ نفر نمازگزار را دارد. این مسجد محل برپایی نماز جمعه و مراسم عید فطر در پرث است.

کلیسای جامع سنت ماری (Saint Mary's Cathedral)

کلیسای بزرگ کاتولیک شهر است که در سال ۱۸۶۵ ساخته شده و چند بار نیز تعمیر و بازسازی شده‌است. در حال حاضر این کلیسا با ظرفیت ۱۶۰۰ نفر، دومین کلیسای بزرگ شهر است.

کلیسای بزرگ سنت جرج(St Georges Cathedral)

بزرگترین کلیسای شهر است و در سال ۱۸۸۸، به سبک نئوگوتیک ساخته شده‌است. این کلیسا در خیابان سنت جرج(St Georges Terrace) قرار دارد و در نوع خود یکی از بهترین مراکز آموزشی مذهبی استرالیا است.

کلیسای قدیسین(AllSaints Church)

قدیمی‌ترین کلیسای استرالیای غربی است و در سال‌های ۱۸۴۰-۱۸۳۸ در منطقه هنلی بروک(Henley Brook)، در حومه پرث، ساخته شده‌است.

کلیسای وسلی(Wesley Church)

یکی دیگر از کلیساهای قدیمی شهر است که ساخت آن در طی سالهای ۱۸۷۰-۱۸۶۷ انجام شده‌است. برج این کلیسا ۳۵ متر ارتفاع دارد و در میان چهار برج کوتاهتر قرار گرفته، در انتهای هر برج نیز یک مخروط فلزی به رنگ فیروزه‌ای قرار دارد. این کلیسا در سال ۱۹۹۵ در فهرست میراث فرهنگی استرالیای غربی قرار گرفت.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

مرکز فرهنگی پرث(Perth Cultural Centre)

منطقه‌ای از شهر پرث به‌عنوان بخش فرهنگی شهر در نظر گرفته‌شده و شامل۵ موزه و گالری هنری است:

گالری هنری استرالیای غربی(Art Gallery of Western Australia)

این گالری هنری در سال ۱۹۷۹ تأسیس شده‌است و آثار هنرمندانی از سراسر جهان در آن به نمایش گذاشته می‌شود. هر سال نیز این گالری میزبان نمایشگاه (Year 12 Perspectives) است که اختصاص به نمایش بهترین آثار هنرمندان استرالیای غربی دارد.

موزه استرالیای غربی(Western Australian Museum)

اصلی‌ترین موزه استرالیای غربی است که دارای شش شعبه در شهرهای مختلف این ایالت است. دو شعبه از این موزه که در شهر پرث قرار دارند در سال ۱۸۹۱ در مرکز فرهنگی پرث تأسیس شده‌اند و شامل مجموعه‌های دیرین‌شناسی از تاریخ ۱۲بیلیون ساله استرالیای غربی، تاریخچه بومیان منطقه و طبیعت و حیوانات مختلف این منطقه هستند. دو شعبه دیگر این مجموعه در فرمانتل قرار دارند و شامل موزه دریانوردی و کشتی هستند. در موزه دریانوردی اطلاعاتی از اقیانوس هند، رود سوان و نیروی دریایی استرالیای غربی ارائه شده است و کشتی استرالیا ۲(Yacht Australia II)، برنده جام مسابقات آمریکا در سال۱۹۸۳، و زیردریایی(HMAS Ovens) از دیدنی ترین بخش‌های آن هستند. ساختمان اداری و چند سالن نمایشگاهی از موزه کشتی‌ها در ساختمانی متعلق به دهه ۱۸۵۰ قرار گرفته ولی قسمت‌های اصلی آن مانند بقایای بازسازی شده کشتی باتاویا(Batavia)، که در سال ۱۶۲۹در سواحل استرالیای غربی غرق شد، و موتور کشتی غرق شده(SS Xantho)، در ساحل دریا قرار دارند.

زندان پرث(Perth Gaol)

اولین زندان شهر است که در سال‌های۱۸۵۶-۱۸۵۴ ساخته شده و اکنون به‌صورت یک موزه درآمده است.

کتابخانه ایالتی استرالیای‌غربی(State Library of Western Australia)

به همراه مرکز اسناد ایالتی(State Records Office of Western Australia) در ساختمانی به نام کتابخانه الکساندر(Alexander Library Building) قرار گرفته و بزرگترین کتابخانه در این ایالت است.

موزه هنرهای معاصر (Perth Institute of Contemporary Arts)

این موزه که به اختصار پیکا(PICA) نامیده می‌شود، در ساختمانی متعلق به سال ۱۸۹۶ قرار دارد و علاوه بر یک نمایشگاه آثار هنری مدرن، مرکز آموزشی نیز هست و نمایشگاه‌های مختلفی را در طی سال برگزار می‌کند که هدف اصلی آنها کمک به ارتقای بیشتر سطح هنری در استرالیای غربی است.

تئاترهیز مجستی(His Majesty's Theater)

این سالن تئاتر که بنایی باشکوه ساخته شده به سبک باروک است، در هنگام افتتاح خود در سال ۱۹۰۴، با ظرفیت ۲۵۰۰تماشاچی، بزرگترین سالن تئاتر استرالیا بود. اجراهای اپرا، باله و تئاتر این سالن نقش زیادی در ارتقای فرهنگ استرالیای غربی داشته‌است و به این علت عده‌ای آن را نماد فرهنگ این ایالت می‌دانند.

تالار کنسرت پرث(Perth Concert Hall)

یکی دیگر از مراکز فرهنگی شهر است که در سال‌های ۱۹۷۳-۱۹۷۱ ساخته‌شده و اجراهای تئاتر و موسیقی و همینطور اجتماعات مختلف مدارس و دانشگاه‌ها در آن برگزار می‌شود.

اماکن دیدنی

پرث ساختمان‌های تاریخی و دیدنی زیادی دارد که برخی از مهمترین آنها عبارتند از:

ساختمان دولت(Government House)

اقامتگاه رسمی فرماندار در شهر پرث است. این ساختمان در سالهای ۱۸۶۴-۱۸۵۹ ساخته شده و در میان باغی به وسعت حدود ۳۲۰۰۰ متر مربع، در بین خیابان سنت‌جرج و رود سوان قرار گرفته، نمای آن نیز به سبک معماری انگلیسی دوران خود، با سنگ و آجرهای تیره‌رنگ پوشانده شده است. ساختمان دولت در فهرست میراث فرهنگی استرالیای غربی قرارگرفته و بازدید از آن امکان پذیر است.

تالار شهر پرث(Perth Town Hall)

تنها تالار شهر در استرالیا است که به‌دست تبعیدی‌ها در این کشور ساخته شده‌است. این تالار در سال ۱۸۷۰ ساخته شده و در تقاطع دو خیابان هی و باراک قرار دارد. نکته جالب در مورد طراحی این بنا تزئینات نمای بیرونی آن است که در آن از طرح‌هایی مانند سرنیزه و طناب‌دار استفاده شده‌است.

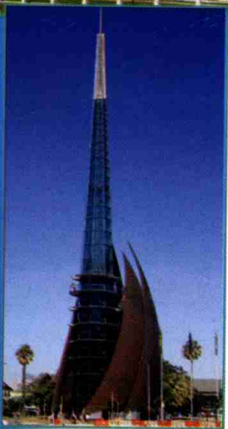
ضراب‌خانه پرث(Perth Mint)

در سال ۱۸۹۹ به‌عنوان شعبه‌ای از ضرابخانه سلطنتی لندن شروع به‌کار کرد و در حال‌حاضر قدیمی‌ترین ضراب‌خانه فعال در استرالیا و همینطور یکی از قدیمی‌ترین ضراب‌خانه‌های جهان است.

ساختمان پارلمان(Parliament House)

محل برگزاری جلسات مجلس استرالیای غربی است و بر روی تپه‌ای در خیابان هاروست(Harvest)، پشت ساختمان باراک، قرار دارد. این ساختمان در تاریخ ۲۸ جولای(تیر) سال ۱۹۰۴ افتتاح شد و در حال حاضر یکی از مهمترین چشم‌اندازهای شهر است.

سوان بلز(Swan Bells)

ناقوس‌های سوان یا برج ناقوس سوان شامل تعداد هجده ناقوس است که در برجی به ارتفاع ۸۲,۵ متر از جنس مس و شیشه، قرار گرفته‌اند و بزرگترین مجموعه زنگ در دنیا هستند که به‌صورت یک ساز موسیقی در کنار هم قرار دارند. دوازده عدد از این زنگها قدیمی بوده و از کلیسای سنت مارتین(St Martin-in-the-Fields)، در لندن، به پرث فرستاده شده‌اند، شش عدد دیگر را نیز مخصوص این برج ساخته‌اند. محوطه اطراف برج با موزائیک‌هایی فرش شده که هر کدام از آنها از مدرسه‌ای در استرالیای غربی به پرث اهدا شده، دانش‌آموزان هر مدرسه نام خود را نیز روی موزائیک مدرسه خود نوشته‌اند. سوان بلز از هنگام افتتاح، در ده دسامبر(آذر) سال ۲۰۰۰ ، تاکنون بیشتر از یک میلیون بازدید کننده داشته‌است.

ساختمان همایش و نمایشگاه‌های پرث
(Perth Convention Exhibition Centre)

این ساختمان که در سال ۲۰۰۴ در پرث افتتاح شد، تنها ساختمان در استرالیای غربی است که به‌عنوان یک سالن نمایشگاهی ساخته‌شده و هدف از ساخت آن برپایی همایش‌ها و نمایشگاه‌های بین‌المللی مختلف و در نتیجه جلب توریست بیشتر به منطقه‌است. در حال حاضر مراسم تله‌تون پرث(Perth Telethon) - تله‌تون به معنی جمع‌آوری کمک‌های خیریه از طریق برنامه‌های تلویزیونی است- که توسط شبکه هفت تلویزیون محلی پرث و با هدف کمک مالی به بیمارستان و مرکز تحقیقات بیماری‌های کودکان این شهرانجام می‌گیرد، در این ساختمان ضبط می‌شود و به این علت این ساختمان به ساختمان تله‌تون(The home of Telethon) نیز معروف است.

سنترال پارک(Central Park)

ساختمانی مرتفع در خیابان سنت‌جرج است که در سال ۱۹۹۲ ساخته شده و با ۲۴۹ متر ارتفاع و ۵۱ طبقه، بلندترین ساختمان استرالیای غربی و نهمین آسمان‌خراش مرتفع در استرالیا است. این ساختمان از فولاد و بتن و نمایی از ورقه‌های آلومینیوم و شیشه ساخته شده و به علت استفاده از سیستم تمام کامپیوتری کنترل دما در طبقات آن، شهرت دارد.

برج بانک‌وست(BankWest Tower)

این برج در سال ۱۹۸۸ ساخته شده و با ۲۴۷ متر ارتفاع و ۵۲ طبقه در حال‌حاضر دومین برج بلند پرث است.

راند هاوس(Roundhouse)

قدیمی‌ترین ساختمان استرالیای غربی است و در فرمانتل(Fremantle)، در حومه پرث، قرار دارد. این ساختمان، با معماری تقریباً گرد خود زندانی با هشت سلول و یک اتاق زندانبان بوده و در سال ۱۸۳۰ ساخته شده‌است. در سال ۱۸۸۶ پس از انتقال زندانیان به زندانی بزرگتر، این زندان در اختیار نیروی پلیس قرار داده‌شد. در سال ۱۹۲۹ راندهاوس در فهرست اماکن تاریخی استرالیای غربی قرار گرفت و به‌صورت یکی از دیدنی‌های مهم شهر درآمد.

اُلد میل(Old Mill)

آسیاب بادی قدیمی است که در سال ۱۸۳۵ ساخته‌شده و اکنون به‌صورت یک موزه در فهرست میراث ملی ایالتی استرالیا قراردارد.

اُلد کورت هاوس(Old Court House)

قدیمی ترین ساختمان عمومی شهر پرث است و در سال ۱۸۳۶ ساخته شده‌است. این ساختمان معماری بسیار ساده‌ای دارد و گردهمایی های مردم در مواردی مانند جلسات داد گاه و تصمیم گیری درباره مسائل شهر در این مکان انجام می‌شده‌است. در سال ۲۰۰۳ این ساختمان نیز در فهرست ملی ایالت استرالیای غربی به ثبت رسید.

مدرسه پسرانه قدیمی(Old perth Boys School)

این ساختمان در سال ۱۸۵۲ ساخته شده، در خیابان سنت‌جرج قرار دارد و سبک معماری آن که بیشتر به کلیسا شباهت دارد و بهترین نمونه برای شیوه معماری در نیمه قرن نوزدهم در استرالیا است. در سال ۱۹۹۲ این بنا به‌عنوان میراثی فرهنگی به ثبت رسید و در حال‌حاضر به‌صورت یک رستوران کوچک فعالیت دارد.

باراک آرک(Barrack Arch)

در سال ۱۸۶۶، این بنا به منظور اسکان خانواده سربازانی که برای نگهبانی از کشتی‌ها استخدام شده‌بودند ساخته شد. در سال ۱۹۶۶، پس از گذشت تقریباً یک قرن از ساخت آن، که پس از ساخت‌وسازهای شهری در کنار یک بزرگراه واقع شده‌بود، دولت محلی تصمیم به تخریب آن گرفت. این موضوع با مخالفت مردم روبرو شد و پس از تجدید نظر دولت، قسمت اصلی و مرکزی آن، که نمایی شبیه به یک قلعه دارد، به‌عنوان یکی از ساختمان‌های تاریخی شهر در جای خود باقی‌ماند.

خیابان سنت جرج (St George Terrace)

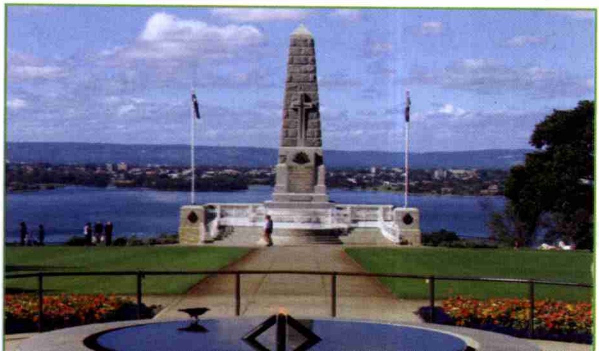
مهم‌ترین خیابان پرث است و در مرکز شهر، به موازات رود سوان، قرار دارد. در گذشته خانه‌های کشیشان و اعضای گروه کر کلیسای بزرگ سنت جرج در این خیابان قرار داشته و در حال حاضر زیبایی معماری آنها باعث شده که این خیابان علاوه بر یک منطقه تجاری پرطرفدار شهر، یکی از دیدنی‌ترین اماکن آن نیز باشد. یکی دیگر از دیدنی‌های خیابان سنت جرج، تعداد ۱۵۰ کتیبه برنزی با تصویر افراد موثر در تاریخ استرالیای غربی است که در سال ۱۹۷۹ در جشن یکصد و پنجاهمین سال حضور اروپائیان در منطقه، در این خیابان قرار داده شده‌اند.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

مشابه سایر شهرهای استرالیا، اطراف و داخل شهر پرث نیز با پارک‌ها و دیدنی‌هایی طبیعی احاطه شده که هریک در نوع خود بی‌نظیر بوده و بینندگان فراوانی را به خود جذب می‌کنند. برخی از این مناطق طبیعی عبارتند از:

کینگز پارک (Kings Park)

منطقه‌ای طبیعی و وسیع، به وسعت ۴۰۶ هکتار، و نیز اولین منطقه طبیعی در استرالیا است که به‌صورت پارکی عمومی به تفریح مردم اختصاص یافته‌است. این پارک بزرگترین پارک داخل شهری در دنیا و یکی از مهم‌ترین دیدنی‌های استرالیای غربی نیز هست. علاوه بر امکانات تفریحی و دیدنی‌های فراوان، ۱۸ هکتار از پارک نیز به یک باغ گیاه‌شناسی تبدیل شده که حدود ۲۰۰۰ گونه گیاه بومی این ایالت در آن پرورش داده‌می‌شوند. از سال ۱۹۶۶ هر سال در ماه سپتامبر (شهریور)، یک نمایشگاه گل نیز همراه با برنامه‌هایی مانند اجرای موسیقی، نمایشگاه‌ها و بازارهای مختلف، اجرای نمایش و ... در این پارک برگزار می‌شود که در نوع خود یکی از بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین نمایشگاه‌های استرالیا است.

برخی از دیدنی‌های این پارک عبارتند از:

• بنای یادبود جنگ(War Memorial)

بنایی شامل یک مقبره، به یاد زنان و مردان استرالیای غربی که در جنگ‌های مختلف کشته شده‌اند، یک پرچم و استخری کوچک در اطراف مقبره.

• خیابان افتخارات(Honour Avenue)

یکی از مسیرهای پیاده‌روی پارک است که در دو طرف آن درختان اکالیپتوس کاشته شده و زیر هر درخت نیز پلاکی با نام یکی از سربازان استرالیای غربی کشته شده در جنگ، قرار داده شده‌است.

• بنای یادبود بالی(Bali Memorial)

بنای یادبود کشته شدگان در طی یک بمب‌گذاری در سال ۲۰۰۲ در بالی است. در این بمب‌گذاری ۲۰۲ نفر کشته شدند که ۸۸ نفر از آنها استرالیایی بودند.

• ساعت ادیت کوان(Edith Cowan Clock)

برج ساعتی در ورودی اصلی پارک است که در سال ۱۹۳۴ به افتخار خانم ادیت کوان، اولین نماینده زن در مجلس استرالیا، که اهل استرالیای غربی نیز بود ساخته‌شد.

• برج دی‌ان‌آ(DNA Tower)

برجی سفیدرنگ به ارتفاع ۱۵ متر است که از دو راه‌پله مارپیچ، به شکل مولکول داکسی‌ریبونوکلئیک اسید یا دی‌ان‌آ ساخته شده. زمین پائین این پلکان نیز با سنگهایی فرش شده که از شهرها و روستاهای مختلف استرالیای غربی به پارک فرستاده شده‌اند.

• پارک برس‌وود(BursWood Park)

یکی از زیباترین پارک‌های شهری در استرالیای غربی است و تقریباً در مرکز شهر پرث قرارگرفته‌است. نکته قابل توجه در مورد محل این پارک- که با مجسمه‌های برنزی و گل‌کاری‌های زیبا تزئین شده- این است که تا نیمه دهه ۱۹۴۰ مکان تخلیه و انباشتن زباله بوده و تبدیل آن به فضای زیبای فعلی در نوع خود کار بی‌نظیری به‌حساب می‌آید.

• باغ‌های سوپرِم کورت(Suprem Court Garden)

این پارک که در سال ۱۸۴۵ به‌عنوان یک باغ گیاه‌شناسی تاسیس شده، قدیمی‌ترین پارک شهر پرث است و اکنون با پیوستن چند باغ و پارک دیگر، مانند باغ اطراف ساختمان دولت، به آن تبدیل به یکی از جذابیت‌های توریستی شهر شده‌است.

پارک وایتمن(Whiteman Park)

این پارک در حدود ۲۰ کیلومتری شمال‌شرقی شهر، در سوان ولی(Swan Valley)، قرار گرفته و با ۲۴۰۰ هکتار وسعت و انواع امکانات کمپینگ و تفریحات خانوادگی، یکی از پرطرفدارترین پارک‌های شهر پرث است. مناظر زیبا، وجود پرندگانی مانند انواع طوطی‌های رنگارنگ، چند فروشگاه، موزه و رستوران، توریست زیادی را نیز به این پارک جذب می کند.

باغ‌وحش پرث(Perth Zoo)

در سال ۱۸۹۸ افتتاح شده و تعداد ۱۲۵۸ حیوان(سال ۲۰۱۰) در آن نگهداری می‌شوند. این باغ‌وحش دارای سه قسمت اصلی طبیعت استرالیا، جنگل‌های بارانی آسیا و جنگل‌های آفریقایی است.

جزیره راتنست(Rottnest Island)

این جزیره که درست در جهت مخالف جزیره برمودا بر روی کره زمین قرار دارد، یک منطقه تفریحی توریستی در نزدیک پرث است و سالانه حدود ۵۰۰۰۰۰ بازدیدکننده دارد. استفاده از اتومبیل در جزیره ممنوع است و این موضوع به آرامش و پاکیزگی هوای آن کمک زیادی کرده است. امکانات تفریحی این جزیره شامل شنا، غواصی، دوچرخه‌سواری و ... است.

آکواریوم استرالیای غربی

بندر قایق‌سواری هیلاریز(Hillarys Boat Harbour)

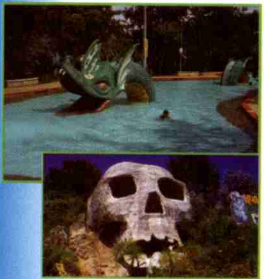
شهرک و تفریحگاهی ساحلی در شمال شهر پرث است. آکواریوم استرالیای غربی(AQWA)، ماهی گیری، شنا و غواصی، قایق‌سواری و پارک تفریحی گریت اِسکیپ(Great Escape) از امکانات تفریحی این بندر هستند.

سانست کوست(Sunset Coast)

به معنی ساحل غروب آفتاب، در شمال شهر پرث، یکی از سواحل زیبای شهر است و امکانات تفریحی آن شامل موج‌سواری، موج سواری باکایت، ماهی گیری و پارک دریایی مارمیون(Marmion Marine Park) طرفداران زیادی در میان مردم استرالیای غربی و توریست‌ها دارد. جشنواره مجسمه سازی در کنار دریا(Sculpture by the Sea) نیز هر سال در تابستان در این منطقه ساحلی برگزار می‌شود.

سُوان ولی(Swan Valley)

این دهکده کوچک که در شمال‌شرق پرث واقع‌شده تاکستان‌های وسیع و زیبایی دارد و رستوران‌ها، مراکز خرید، مسابقات رالی خانوادگی، زمین گلف مخصوص کودکان، قسمت مخصوص نگهداری حیوانات مزرعه و همینطور پارک‌های مختلف آن را تبدیل به منطقه‌ای معروف و توریستی در نزدیکی شهر کرده‌است.

ادونچر ورلد(Adventure World)

پارک تفریحی بزرگی در قسمت جنوبی شهر پرث است و با انواع سرسره‌های آبی، تونل وحشت، رولر کوستر، استخرهای بزرگ و قسمت حیات‌وحش خود که حیوانات بومی استرالیا در آن نگهداری می‌شوند، محیط پرهیجانی را برای کودکان و جوانان فراهم کرده‌است.

شهرک فرمانتل(Fremantle)

شهر بندری کوچکی در ۱۹ کیلومتری جنوب‌غربی پرث است و به علت نزدیکی به پرث، اماکن تاریخی و جشنواره‌ها و بازارهای آن از دیدنی‌های پرث نیز به‌حساب می‌آیند.

پارکهایی مانند پارک دنیای وحش کاورشام(Caversham Wildlife Park)، پارک کاهونو کوالا(Cohunu Koala Park)، پارک ملی جان فارست(John Forest National Park)، پارک ملی والیونگا(Walyunga National Park) و سد ماندارینگ(Mundaring Weir) نیز مناطق طبیعی هستند که در نزدیکی شهر قرار دارند و امکان حضوردر طبیعت زیبای خاص استرالیای غربی را برای بازدیدکنندگان خود فراهم می‌کنند.

جشنواره‌ها

شهر پرث هرسال میزبان مسابقات مختلف ورزشی و جشنواره‌های مختلفی است. جشنواره‌های موسیقی معتبر استرالیا مانند بیگ دِی اوت(Big Day Out) و جشنواره وی (V Festival) در این شهر نیز برگزار می‌شوند. از سایر جشنواره‌های پرث می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

جشنواره بین‌المللی هنر(International Art Festival)

قدیمی‌ترین جشنواره هنر در استرالیا است و از سال ۱۹۵۳ در ماه‌های ژانویه و

فوریه(دی و بهمن) در پرث برگزار می‌شود. در این جشنواره، که بنیان‌گذار آن دانشگاه استرالیای غربی بوده، بهترین گروه‌های تئاتر، رقص و موسیقی و همینطور فیلم‌هایی هنری از سراسر جهان به رقابت می‌پردازند و اجراهای خیابانی مختلف فضایی متفاوت را در سطح شهر ایجاد می‌کنند.

جشنواره فلفل(Chilli Festival)

در ماه مارس(اسفند) در فرمانتل برگزار می‌شود و افراد می‌توانند با شرکت در یک رقابت، انواع مختلف خوراک‌های تند، سُس، چاشنی و ادویه‌جات را امتحان کنند و برنده جایزه جشنواره شوند. این جشنواره با موسیقی و سرگرمی همراه است.

جشنواره مد پرث(Perth Fashion Festival)

هر سال در بهار و به مدت ۱۰ روز برگزار می‌شود و شهرپرث را تبدیل به یکی از مراکز مد کشور نموده‌است.

جشنواره بین‌المللی فیلم پرث
(Revelation Perth International Film Festival)

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های مستقل است که از سال۱۹۹۷ ، هر سال در ماه جولای(تیر) در شهر پرث برگزار می‌شود و شامل بخش‌هایی مانند فیلم مستند، کوتاه و تجربی است. این جشنواره یکی از معتبرترین جشنواره‌های فیلم در استرالیاست.

نمایشگاه بین‌المللی قایق پرث(Perth International Boat Show)

یک نمایشگاه صنعت دریانوردی است که هر سال در طی برگزاری آن جدیدترین قایق‌ها و محصولات دیگر این صنعت به معرض تماشا گذاشته می‌شوند. زمان برپایی این نمایشگاه تابستان هر سال است و تفریحات آبی مانند ماهی‌گیری، شنا، جت‌اسکی و قایق‌سواری از امکانات جانبی آن هستند که باعث جلب تماشاگران زیادی به منطقه می‌شوند.

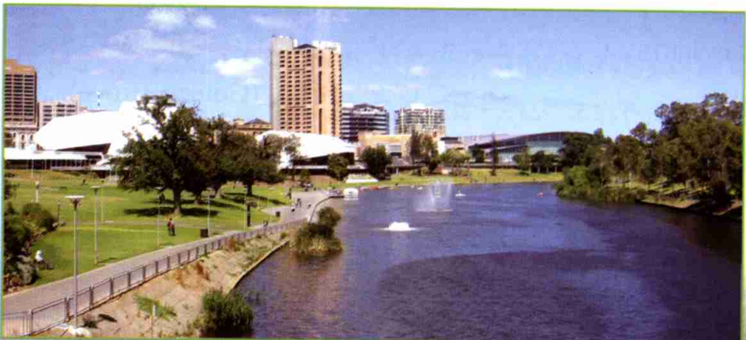
جایزه بزرگ موسیقی استرالیای غربی
(Western Australian Music Industry Awards)

در این مراسم که به اختصار وامی اواردز(WAMI Awards) نیز نامیده می‌شود هر سال با هدف اعتلای صنعت موسیقی این ایالت، به گروه برگزیده سال جوایزی اهدا می‌شود. زمان برگزاری این مراسم در هر سال متفاوت است.

آدِلاید(Adelaide)

شهر ساحلی آدِلاید در جنوب استرالیا، با مساحت ۱۸۲۷ کیلومترمربع و ارتفاع متوسطِ پنجاه متر بالاتر از سطح دریا، پرجمعیت‌ترین شهر و مرکز ایالت استرالیای جنوبی است. این شهر در شمال شبه‌جزیره فلوریو(Fleurieu Peninsula) در جلگه آدلاید بین خلیج وینسنت(Gulf St Vincent) و رشته کوه کم ارتفاع(۷۲۷متر) لافتی(Mount Lofty Ranges)واقع است. نهرها و رودخانه‌هایی نیز در این شهر جریان دارند که بزرگ‌ترین آنها رودهای تورنز(Torrens) و آنکاپارینگا(Onkaparinga) هستند. رود تورنز، مهم‌ترین رود این شهر و یکی از دلایل مردم برای انتخاب آدلاید برای سکونت است. این رود که طول آن ۸۵ کیلومتر است، از تپه‌های آدلاید در نزدیکی کوه پلیزنت(Pleasant) سرچشمه گرفته و پس از عبور از جلگه آدلاید و گذشتن از منطقه تجاری مرکزی، به خلیج وینسنت می‌ریزد.

رود تورنز

جدول آب و هوای آدلاید **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۸	۲۹	۲۴	۲۲	۱۸	۱۶	۱۵	۱۶	۱۸	۲۱	۲۴	۲۶	۲۱
	کمترین	۱۷	۱۸	۱۵	۱۲	۱۰	۹	۸	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۵	۱۲
میانگین کل بارش		۱۷	ندارد	۲۶	۴۰	۵۴	۸۶	۶۵	۶۲	۶۰	۵۲	۱۷	۱۶	۴۹۶

از آن‌جا که این شهر، شهری ساحلی است، آب و هوای مدیترانه‌ای دارد. بارندگی در آدلاید، بیشتر به صورت باران است و بارش برف فقط در ارتفاعات، کوه لافتی، دیده می‌شود.

طبق آمار سال ۲۰۱۰ جمعیت آدلاید ۱,۲۰۳,۸۷۳ نفر است و پنجمین شهر پرجمعیت استرالیا به‌شمار می‌آید.

در سال ۲۰۰۲-۲۰۰۳ جمعیت این شهر، ۰/۶ درصد رشد داشته‌است. نواحی اصلی رشد جمعیت در سال‌های اخیر، اطراف شهرآدلاید، از جمله دریاچه ماسون(Mawson) و بیشه طلایی(Golden Grove) بوده‌است. تقریباً یک پنجمِ جمعیتِ این شهر دارای مدرک تحصیلی دانشگاهی عالی هستند. ۲۳/۷ درصد از کل جمعیت آدلاید را افراد غیربومی تشکیل می‌دهند که شامل ۷/۳ درصد انگلیسی، ۱/۹ درصد ایتالیایی، یک درصد اسکاتلندی، ۰/۹ درصد ویتنامی و ۰/۹ درصد یونانی‌اند.

بیش از نیمی از جمعیت آدلاید، مسیحی‌اند که ۲۲/۱ درصد آن‌ها کاتولیک، چهارده درصد، آنگلیکن، ۳/۸ درصد، اورتُدُکس و ۸/۴ درصد، عضو کلیسای متحد هستند. تقریباً ۲۴ درصد از جمعیت این شهر نیز بدون مذهب خاص هستند.

به‌طور کلی، بیش از ۲۶ درصد جمعیت آدلاید را افراد ۵۵ سال و بالاتر، وحدود ۲۴ درصد آن را کودکان زیر پانزده سال تشکیل می‌دهد.

تحصیلات

تحصیلات نقش بسیار مهمی در اقتصاد شهر دارد و دولت استرالیای جنوبی تلاش می‌کند تا این شهر را به مرکز آموزشی استرالیا، تبدیل کند. در این راستا، تعداد دانشجویان بین‌المللی که در آدلاید به تحصیل مشغولند، افزایش یافته است. در این شهر سه دانشگاه نیمه دولتی و سه کالج از سه دانشگاه خارجی وجود دارد.

از جمله مهم‌ترین دانشگاه‌های شهر آدلاید می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

✧ دانشگاه آدلاید(University of Adelaide)

در سال ۱۸۷۴ تأسیس شده‌است. این دانشگاه نیمه دولتی، یکی از اعضای گروه هشت دانشگاه‌های استرالیا و سومین دانشگاه قدیمی استرالیاست و در مرکز شهر آدلاید واقع شده‌است. در این دانشگاه، نوزده هزار دانشجوی خارجی و استرالیایی در رشته‌های مختلف مشغول به تحصیل هستند.

✧ دانشگاه جنوب استرالیا
(UniSA) یا(University of South Australia)

با بیش از ۳۲هزار دانشجو یکی دیگر از دانشگاه‌های نیمه دولتی استرالیای جنوبی و همچنین بزرگ‌ترین آنهاست. این دانشگاه در سال ۱۹۹۱ از به هم پیوستن چند مؤسسه و کالج -که برخی قدمت ۱۵۰ ساله داشتند- به‌وجود آمد.

✧ دانشگاه فلایندرز(Flinders)

در سال ۱۹۶۶ در آدلاید گشایش یافت و نام آن به یاد ماتیو فلایندرز(Matthew Flinders) -دریانوردی که در قرن نوزدهم، نواحی ساحلی استرالیا را کشف کرد- انتخاب شد. این دانشگاه، جزو دانشگاه‌های معتبر و دارای رتبه جهانی است.

◆ ورزش

فوتبال و کریکت از مهم‌ترین ورزش‌های این شهر هستند. دو تیم لیگ فوتبال استرالیا در این شهر قرار دارند.

در این شهر چندین باشگاه ورزشی مهم وجود دارد: فوتبال پارک(Football Park) یا ای‌ای‌ام-آی(AAMI) که در ناحیه وست لیک(West Lake) قرار دارد، در سال ۱۹۷۳ برای برگزاری مسابقات لیگ فوتبال قهرمانی استرالیا ساخته شد. این استادیوم چهارمین استادیوم بزرگ فوتبال در استرالیاست. استادیوم آدلاید اُوال(Adelaide Oval) نیز یکی دیگر ازمجموعه‌های ورزشی است که در نزدیکی مرکز شهر آدلاید قراردارد و در سال ۱۸۷۱ ساخته شده و زمین کریکت آن در استرالیا شناخته شده‌است.

استادیوم آدلاید اُوال

هر سال، مسابقات بین‌المللی کریکت، مسابقات دوچرخه‌سواری تور داون آندِر(Tour Down Under) و مسابقه ماشین‌های خورشیدی (World Solar Challenge) در این شهر برگزار می‌شود، همچنین مسابقات قهرمانی بولینگ جهان ۲۰۱۲ (2012 World Bowls Championships)، در ماه نوامبر(آبان) در این شهر برگزار خواهد شد، آدلاید در سال ۱۹۹۶ نیز میزبان این مسابقات بوده‌است.

کلنل ویلیام لایت

تاریخچه

بومیان گونا(Kaurna Aboriginal) اولین ساکنین این منطقه بوده‌اند و در ۲۸ دسامبر(آذر) سال ۱۸۳۶ نخستین گروه مهاجران زندگی در استرالیای جنوبی را آغاز کردند، این روز به‌عنوان روز تاسیس این ایالت هر سال جشن گرفته‌می‌شود. کلنل ویلیام لایت(Colonel William Light)، یکی از پایه‌گذاران اصلی شهر آدلاید بوده‌است و نام این شهر به افتخار همسر آلمانی پادشاه ویلیام چهارم(William IV)، آدلاید انتخاب شده است.

فعالیت اقتصادی آدلاید در سال ۱۸۳۸ با ورود گله‌دارانی از نیو ساوث ولز و تاسمانی آغاز شد. پشم، گوشت و گندم در این زمان مهمترین تولیدات این شهر بودند که از طریق رودخانه مورای به دیگر شهرهای استرالیا فرستاده می‌شدند. در دهه ۱۸۶۰ رشد و توسعه شهری آدلاید سرعت گرفت ولی در اواخر قرن نوزده این رشد بعلت بروز خشکسالی و وضعیت نامناسب اقتصادی متوقف شد. کشف معادن نقره و سرب در منطقه، باعث رونق اقتصادی دوباره شهر شد ولی وقوع جنگ‌های جهانی مجددا اقتصاد این شهر را تحت تاثیر خود قرار داد. پس از جنگ، راه‌اندازی شعبه کارخانه‌های خودروسازی بین‌المللی در آدلاید اقتصاد آن را از کشاورزی به صنعت تغییر داد و ساخت فرودگاه شهر در سال ۱۹۵۵ امکان مهاجرت مردم از سایر شهرهای استرالیا و سراسر جهان را به این شهر فراهم کرد و آدلاید بتدریج تبدیل به یکی از بزرگترین شهرهای استرالیا گردید.

اقتصاد

اقتصاد آدلاید در درجه اول به صنایع تولیدی، تکنولوژی علوم دفاعی، تحقیق و پژوهش، صادرات کالا و خدمات وابسته است.

تقریباً نیمی از اتومبیل‌های تولیدشده در استرالیا در کارخانه جنرال موتور هولدن(General Motors Holden) آدلاید ساخته می‌شوند. تقریباً بیش از ۴۰درصد از صنایع الکترونیکی با تکنولوژی پیشرفته(High-tech electronics) استرالیا که سیستم‌های مورد استفاده در تجهیزات پزشکی، داروسازی، وسایل ارتباط جمعی، اتوموبیل‌سازی و صنایع غذایی و... را پوشش می‌دهند، در این شهر تولید شده و در سراسر دنیا به فروش می‌رسند.

بزرگ‌ترین شرکت نفتی استرالیا، سانتوس(Santos)، کار خود را از سال ۱۹۵۴ شروع کرده و درآمد آن در سال ۲۰۰۸ در حدود ۲/۷۶۲ میلیارد دلار بوده‌است، و دومین شرکت سرمایه‌گذاری بزرگ استرالیا با نام شرکت سرمایه گذاری محدود آرگو(Argo Investment Limited) در این شهر قرار دارند.

حمل و نقل

اتوبوس اُ-بان

سیستم حمل و نقل عمومی شهر توسط شرکت آدلاید مترو(Adelaide Metro) اداره می‌شود که شامل سیستم اتوبوس اُ-بان(O-Bahn Busway)، راه‌آهن آدلاید و تراموای گلنلگ(Glenelg Tram) است. آدلاید تنها شهر میان دیگر شهرهای اصلی استرالیاست که شبکه حمل و نقل الکتریکی ندارد. تنها تراموای موجود در شهر، در ۱۵ کیلومتری مرکز شهر تا گلنلگ، منطقه‌ای در حومه شهر، فعال است.

فرودگاه بین‌المللی آدلاید(Adelaide International Airport)، در غرب شهر، در ۷کیلومتری مرکز تجاری شهر و نزدیک ساحل واقع شده و از جدیدترین و پیشرفته‌ترین فرودگاه‌های استرالیاست. این فرودگاه، در سال ۲۰۱۰ در حدود ۷,۱۰۲,۰۰۰ مسافر را جابه‌جا کرده‌است. فرودگاه آدلاید، طوری طراحی شده‌است که همزمان ۲۷ پرواز را می‌تواند کنترل کند و هر ساعت به سه هزار نفر خدمات ارایه می‌کند. این فرودگاه، پنجمین فرودگاه پر تردد در استرالیاست.

فرودگاه بین‌المللی آدلاید

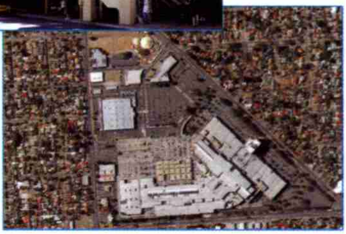
فرودگاه پارافیلد(Parafield) نیز دومین فرودگاه آدلاید است که در هجده کیلومتریِ شمالِ منطقه تجاری این شهر واقع شده. شهر آدلاید به شهر بیست دقیقه‌ای معروف است، زیرا می‌توان حداکثر در بیست دقیقه از یک نقطه آن به نقطه دیگرش رسید.

در این شهر یک آزاد راه و دو بزرگراه وجود دارد: آزادراه جنوب شرقی(South Eastern Freeway)، بزرگراه پُرت ریور(Port River Expressway) و بزرگراه جنوبی(Southern Expressway). بزرگراه پُرت ریور به طول۵/۵ کیلومتر، یکی از مسیرهای پر رفت وآمدی است که بندر آدلاید را به مسیرهای داخلی و به شاهراه جنوبی مرتبط می‌کند.

مراکز خرید

وجود فروشگاه‌ها و مراکز خرید در این شهر، آدلاید را به یکی از بهترین شهرهای استرالیا برای خرید تبدیل کرده‌است. بعضی از مهم‌ترین این مراکز عبارتند از:

مرکزخرید وست‌فیلد ماریون(Westfield Marion)

با بیش از چهارصد فروشگاه، بزرگ‌ترین مرکز خرید شهر است که در سال ۱۹۶۸ ساخته شده و در جنوب‌غربی شهر و نزدیک ساحل واقع‌شده‌است. در این مرکز دو سوپرمارکت، چندین فروشگاه، دیسکانت استور(Discount Stores) -مغازه‌هایی که اجناس آنها همیشه شامل تخفیف‌اند- چندین سینما و سالن بولینگ وجوددارد. هر روز بیش از سی‌هزار نفر به این بازار مراجعه می‌کنند. در نزدیکی این مرکز، ماکتی از مجسمه آزادی قرار دارد.

مرکز خرید وست‌فیلد تی تری پلازا(Westfield Tea Tree Plaza)

دومین مرکز خرید بزرگ آدلاید است که در شمال‌شرقی آدلاید قرار گرفته و قطب مهم نواحی شمالی این شهر به‌شمار می‌رود. این مجموعه وسیع با حدود ۲۵۰ فروشگاه، یک سینما و چندین رستوران در سال ۱۹۷۰ تاسیس شده‌است.

مرکز خرید راندل(Rundle Mall)

در نورث تراس(North Terrace) قرار دارد و در حقیقت خیابانی است که رفت و آمد وسایل نقلیه در آن مجاز نیست. درختان بلند اطراف این مرکز خرید را احاطه کرده و دارای مجسمه‌های زیبا، کافه‌ها، تعداد زیادی فروشگاه با اجناسی متنوع است. این مرکز خرید در مرکز شهر قرار دارد و در سال ۱۹۷۶ افتتاح شده‌است. در این مرکز خرید، دیدنی‌های زیادی نیز وجود دارد مانند دو کره بزرگ به نام مالز بال(Malls Balls) که بر روی یکدیگر قرار دارند و در سال ۱۹۷۷ ساخته شده‌اند، فواره‌ای که متعلق به دوران ویکتوریاست و در مرکز بازار قرار دارد، ساختمان بیهایو کُرنر(Beehive Corner) که به سبک گوتیک و در سال ۱۸۹۵ ساخته شده و همچنین مجسمه‌هایی از خوک از جنس برنز که در کنار سطل های زباله قرار دارند.

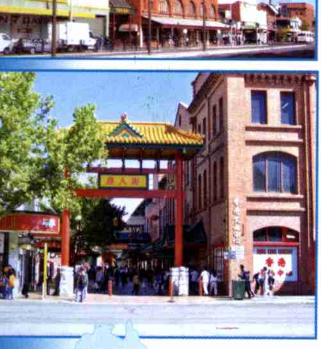
مرکز خرید مایر(Myer Shopping Centre)

مرکز خرید و مجتمعی اداری در ۸ طبقه و به سبک مدرن است که در راندل قرار دارد. این مرکز خرید با داشتن آسانسوری شیشه‌ای و زیبا، محوطه بازی و سرگرمی دازل‌لند(Dazzleland) در طبقات چهارم و پنجم، شامل ۸ ترن هوایی، چرخ و فلکی بزرگ، فواره موزیکال، قطار و ماشین برقی، به مکانی تفریحی تبدیل شده‌است. در این مرکز خرید، ۱۲۰ مغازه، یک باشگاه ورزشی و چندین رستوران وجود دارد.

بازار مرکزیِ آدلاید(Adelaide Central Market)

بازاری بزرگ و چند ملیتی و یکی از جذاب‌ترین بازارها برای گردشگران شهر است. این مکان، مرکز فروش انواع غذا، اسباب‌بازی، جواهرآلات، قالیچه، غذاهای دریایی و خوراک‌ها و ادویه‌جات است و در مرکز تجاری شهر واقع‌است.

بازار محله چینی‌ها(Chinatown)

در خیابان مونتا(Moonta)، در مجاورت بازار مرکزی بزرگ آدلاید قرار گرفته و در آن انواع رستوران‌های چینی و فروشگاه‌های مختلف وجود دارد.

مرکزخرید وست‌فیلد وست لِیکز(Westfield West Lakes)

مرکزخریدی بزرگ در شمال غربی آدلاید است که در اواخر دهه ۱۹۷۰ گسترش یافته و تقریباً ۲۳۱ فروشگاه در آن فعالیت می‌کنند. این مرکز خرید در بلوار ۱۱۱ وست لیکز قرار دارد.

مرکزخرید پارابانکز(Parabanks)

مرکز خریدی بزرگ در قسمت شمالی شهر در ناحیه سیلزبری(Sailsbury) است. این مرکز خرید در سال ۱۹۷۷ ساخته‌شده‌است.

مرکزخرید الیزابـت(Elizabeth)

سومین مرکزخرید بزرگ در شمال شهر و نزدیک مرکز خرید پارابانکز است. بیش از دویست فروشگاه شامل فروشگاه مایر، فروشگاه دیسکانت، سوپرمارکت، چندین رستوران، در این بازار وجود دارد

هاربر تاون(Harbour Town)

یکی دیگر از چهار مرکز خرید عرضه مستقیم کالا(Outlet) در استرالیاست که در غرب فرودگاه آدلاید قرار دارد و بیش از صد فروشگاه در محوطه‌ای به شکل حرف اِل در آن قرار دارد.

دیـــدنـــی‌ها

اماکن مذهبی

از مساجد شهر آدلاید می‌توان به مورد زیر اشاره کرد:

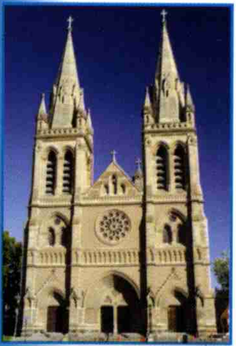
مسجد آدلاید(Adelaide Mosque)

این مسجد در سال ۱۸۸۸ ساخته شده و قدیمی‌ترین مسجد در شهرهای بزرگ استرالیاست. در سال ۱۹۰۳، چهار مناره به آن افزوده شد. مسلمانان حتی از نواحی دور، حداقل سالی یکبار در ماه رمضان در این مسجد دور هم جمع می‌شوند.

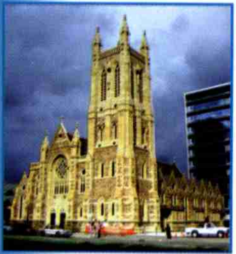
در این شهر مجموعه‌ای از کلیساهای جامع، کاتولیک و کلیساهای مخصوص ازدواج وجود دارد که باعث شده لقب شهر کلیساها به آدلاید داده‌شود. اکثر این کلیساها در شرایط بسیار خوبی قرار دارند و در اواسط قرن نوزدهم ساخته‌شده‌اند. به دو مورد از

مهم‌ترین آنها اشاره می‌شود:

کلیسای جامع سنت پیتر(St Peter's Cathedral)

مقر اسقف آنجلیکایی آدلاید است. این کلیسای جامع در زمینی حدود یک هکتاردر حومه شمال آدلاید واقع شده و بین سال‌های ۱۸۶۹ تا ۱۹۰۱ به سبک معماری نئوگوتیک کلاسیک ساخته‌شده‌است، از ویژگی‌های معماری آن می‌توان به مناره بلند و پنجره‌های بزرگ با شیشه‌هایی رنگی اشاره کرد.

کلیسای جامع فرانسیس زاویر
(St. Francis Xavier's Cathedral)

این کلیسای کاتولیک رُمی، در خیابان ۱۹ ویکفیلد(Wakefield 19 Street) قرار دارد و در اواسط قرن نوزدهم به سبک نئوگوتیک ساخته‌شده است.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

یکی از عواملی که باعث افزایش جذب توریست به این شهر شده، وجود موزه‌های شهر است.

موزه استرالیای جنوبی
(South Australian Museum)

در مرکز شهر، در نورث تراس(North Terrace)، قرار دارد و در سال ۱۸۵۶ تاسیس شده‌است. مجموعه‌ای بزرگ از آثار بومیان منطقه، نمایشگاهی در مورد مصریان، بخش مربوط به تاریخچه منطقه، فعالیت‌هایی برای تعطیلات کودکان، یک کافه و فروشگاه خرید سوغاتی از دیدنی‌های این موزه هستند.

گالری هنر استرالیای جنوبی
(Art Gallery of South Australia)

در نورث تراس قرار دارد و در سال ۱۸۸۱ ساخته شده‌است و بعد از گالری ملی ویکتوریا، بزرگ‌ترین گالری در نوع خود در استرالیاست.

در این گالری بیش از ۳۵هزار کار هنری از هنرمندان استرالیایی، ژاپنی و بریتانیایی وجود دارد و سالانه بیش از ۵۱۰هزار نفر از آن بازدید می کنند

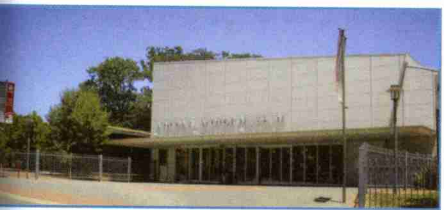
موزه مهاجرت(Migration Museum)

این موزه در خیابان کینتُر(Kintore Avenue)، در ساختمان بیمارستانی قدیمی، قرار دارد و در آن تاریخچه مهاجرانی از بیش از یکصد ملیت مختلف(از سال ۱۸۳۶) گردآوری شده که به استرالیای جنوبی مهاجرت کرده‌اند.

موزه دریانوردی استرالیای جنوبی (South Australian Maritime Museum)

این موزه در خیابان ۱۲۶ لیپسون(Lipson 126)، در ناحیه بندر آدلاید قرار دارد. در این موزه تاریخچه ورود مهاجران از طریق دریا نشان داده‌شده. قایق‌هایی بزرگ، یک فانوس دریایی که تاریخ آن مربوط به اواسط قرن نوزدهم است و یک فروشگاه سوغاتی، از دیدنی‌های موزه هستند.

موزه ملی وسایل نقلیه(National Motor Museum)

در ۵۵ کیلومتری شرق شهر قرار گرفته و مجموعه‌ای از وسایل حمل و نقل قدیمی که در نیمکره جنوبی استفاده شده، با بیش از ۳۰۰ نمونه اتومبیل، موتور، ماشین‌های بخار، انواع درشکه‌های اسبی و حتی یک قطار ۴۵ متری قدیمی(که تنها نمونه باقی مانده از این قطار در دنیاست)، در آن به چشم می‌خورد. این مجموعه هرسال پذیرای هزاران بازدیدکننده و حدود دوهزار محقق از سراسر استرالیا و سایر کشورهاست.

موزه ملی راه آهن(National Railway Museum)

این موزه در خیابان لیپسون، در ناحیه بندر آدلاید قرار دارد و در سال ۱۹۶۳ تاسیس شده‌است و در آن مجموعه‌ای بزرگ از لوکوموتیوهای بخار، قطارهای دیزلی و واگن‌های چوبی وجوددارد.

موزه باستان‌شناسی کلاسیک(Museum of Classical Archaeology)

این موزه در نورث تراس قرار دارد و مجموعه‌هایی با ارزش، مربوط به هزاران سال پیش در آن گردآوری شده‌است مانند: کوزه، گلدان، سکه، اشیایی مربوط به یونان قدیم و ... .

اماکـــن دیدنـــی

نورث تراس(North Terrace)

یا تراس شمالی، منطقه‌ای در شمال مرکز شهر آدلاید است. در این منطقه اماکن تاریخی، هنری و تجاری زیادی وجود دارند که آن را تبدیل به توریستی‌ترین منطقه شهر نموده‌اند.

خانه آیرز(Ayers House)

خانه‌ای قدیمی است که در نورث تراس قراردارد و در سال ۱۸۴۶ ساخته‌شده‌است. این خانه محل سکونت پنجمین فرماندار استرالیای جنوبی و یک صنعتگر ثروتمند به نام سر هنری آیرز(Sir Henry Ayers) بوده‌است و به همنی دلیل چنین نامی دارد. معماری زیبا، دکوراسیون داخلی تحسین برانگیز با مبلمان قدیمی و تابلوهای نقاشی، باغ و حتی یک رستوران، از دیدنی‌های این خانه قدیمی است.

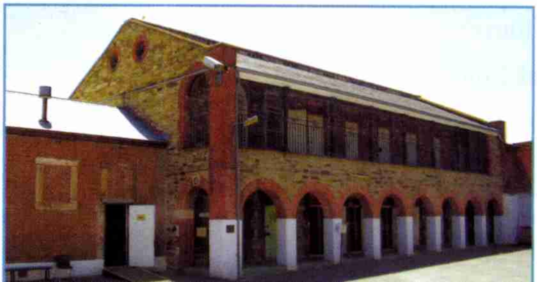

ساختمان دولت(Government House)

محل رسمی اقامت فرماندار استرالیای جنوبی است و در نورث تراس قرار دارد. این ساختمان در سال ۱۸۳۶ و به سبک نئو کلاسیک ساخته شده‌است.

زندان قدیمی آدلاید(Old Adelaide Gaol)

یکی از قدیمی‌ترین ساختمان‌های شهر است و در سال ۱۸۷۸ ساخته شده‌است. این زندان دارای یک برج دیده بانی، حصارهای سنگی، مرکز آموزش و .. است.

مرکز تفریحی آدلاید(Adelaide Entertainment Centre)

این مجموعه بزرگ، با ظرفیت ۱۲۰۰۰ نفر، در منطقه بندری شهر قراردارد و در سال ۱۹۹۱ رسماً افتتاح شد این مرکز محل برگزاری برنامه‌های ورز شی، تفریحی و فرهنگی است.

گلنِلگ(Glenelg)

یکی از معروف‌ترین و جذاب‌ترین نواحی استرالیای جنوبی است که درکنار خلیج هُلدفَست(Holdfast) در سال ۱۸۳۶ ساخته شده‌است. سواحل زیبا و پارک‌های دیدنی، از جمله جذابیت‌های این مکان تفریحی است.

این ناحیه قدیمی‌ترین محل سکونت اروپائیان در سرزمین استرالیای جنوبی نیز هست.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

زمین‌های سرسبز آدلاید(Adelaide Park Lands)، به مجموعه پارک‌ها در شهر آدلاید گفته می‌شود که منطقه‌ای به وسعت۷/۶ کیلومتر مربع را شامل می‌شوند و مانند کمربندی سبز در اطراف شهر کشیده‌شده‌اند. این محدوه سرسبز شامل ۲۹ منطقه فرعی می‌شود، نورث تراس نیز در این منطقه قرار دارد، که در هر یک از آنها حداقل یک پارک یا باغ به چشم می‌خورد. این منطقه در سال ۲۰۰۸ در فهرست میراث ملی استرالیا قرار گرفت.

برخی از مهمترین پارک‌های این منطقه عبارتند از:

باغ گیاه‌شناسی(Botanic Gardens)

پارکی با وسعت ۵۱ هکتار در شمال شرقی مرکز شهر آدلاید است که با وجود واقع شدن در مرکز شهر، مکان تفریحی بسیار آرامی به‌شمار می‌رود. این پارک که با چمنزارهای سرسبز و زیبایی پوشیده شده‌است، بیش از ۱۴۰ سال قدمت دارد وهر سال ۱،۵۰۰،۰۰۰میلیون نفر از آن دیدن می‌کنند. در طراحی این باغ از باغ‌های رویال در کیو انگلستان(Royal Gardens at Kew) و کاخ ورسای فرانسه(Versailles) الهام گرفته‌شده‌است. در این باغ دیدنی‌های زیادی وجود دارد از جمله باغ گل رز، پالم هاوس(Palm House)، محل پرورش گیاهان گرمسیری، و گلخانه دویست‌سالگی(Bicentennial Conservatory). این گلخانه به مناسبت دویستمین سالگرد تاسیس شهر ساخته و در سال۱۹۸۹ رسماً در باغ افتتاح شد. طراحی خاص این گلخانه،که برنده جایزه نیز بوده‌است، آن را در میان

مردم به پیراشکی یا پیراشکی شیشه‌ای(The Crystal Pasty) معروف کرده‌است.

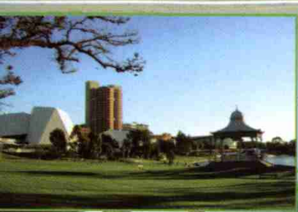
پارک گیاه‌شناسی (Botanic Park)

پارکی عمومی به وسعت ۳۴ هکتار که در مناطق طبیعی شمال شرق آدلاید واقع‌شده و بخش‌های مختلفی دارد.

پارک ویکتوریا(Victoria Park)

چمنزاری وسیع که در جنوب‌شرقی شهر آدلاید و در مجاورت جاده فولارتون(Fullarton Road) واقع‌شده و هرسال، برنامه‌های متنوعی، از جمله مسابقات اسب‌دوانی و موتورسواری در آن اجرا می‌شود

پارک الدر(Elder Park)

این پارک در سال ۱۸۸۲ افتتاح شده‌است و محل برگزاری جشن کریسمس، اجراهای موسیقی، فستیوال هنر آدلاید و... است.

باغ‌های هیمِجی آدلاید(Himeji Gardens)

این باغ از روی الگوی اصلی خود که در شهر هیمجی (Himeji) ژاپن قرار دارد، به نشانه دوستی دو شهر و آشنایی مردم آدلاید با فرهنگ ژاپنی‌ها در سال ۱۹۸۲ ساخته و در سال ۱۹۸۵ افتتاح شد. در طراحی پارک از دو نوع سبک ژاپنی استفاده شده‌است: سبک سِنژویی(Senzui) که در آن باغ و دریاچه وجوددارد و سبک کِر سِنژویی(Kare Senzui) که در آن سنگ و شن و ماسه به کار رفته‌است.

باغ‌وحش آدلاید(Adelaide Zoo)

دومین باغ‌وحش قدیمی استرالیاست که در سال ۱۸۸۳ در زمینی به وسعت ۶/۵ هکتار، در شمال مرکز شهر افتتاح شد و بعدها وسعت آن به ۸ هکتار افزایش یافت. بیش از ۳,۴۰۰ جانور از سیصد گونه بومی و غیر بومی استرالیا در آن نگهداری

می‌شود. در این باغ‌وحش یک باغ گیاه شناسی و محل نگهداری مخصوص پانداها نیز وجود دارد. مکان نگهداری پاندا این مرکز در سال ۲۰۰۹ راه اندازی شد و دو پاندای بزرگ به نام‌های وانگ وانگ(Wang Wang) و فونی(Funi) در آن نگهداری می‌شود.
در خارج از محدوده کمربند سبز، پارک‌های دیگری نیز در اطراف آدلاید قرار دارند مانند:

پارک ملی بلیر(Belair National Park)

پارکی با وسعت ۸۳۵ هکتار، در سیزده کیلومتریِ جنوبِ آدلاید است. این پارک در سال ۱۸۹۱ راه اندازی شد و در آن زمان اولین پارک ملی استرالیای جنوبی، دومین در کل استرالیا و دهمین در دنیا بود. این پارک مکانی مناسب برای تفریحات و سرگرمی‌های خانوادگی است.

پارک حفاظت‌شده کلِ لند(Cleland Conservation Park)

با وسعت ۹۹۲ هکتار یکی از پارک‌های بزرگ آدلاید است و در ۱۲ کیلومتری مرکز شهر قرار دارد. از بخش‌های دیدنی پارک می‌توان این موارد را نام برد: پارک حیات وحش(Wildlife Park)، کوه لافتی با ارتفاع ۷۲۷ متر و آبشار گولی(Waterfall Gully) که در ضلع غربی پارک قرار دارد.

پارک حفاظت‌شده موریالتا
(Morialta Conservation Park)

با وسعت ۵۳۳ هکتار در دَه کیلومتریِ شمال‌شرقیِ مرکز آدلاید واقع شده و سه آبشار با چشم‌اندازی زیبا از دیدنی‌های آن هستند.

پناهگاه حیات وحش واراوُنگ
(Warrawong Wildlife Sanctuary)

منطقه‌ای محصور در جنوب‌شرقی شهر است که جانوران وحشی در آن نگهداری می‌شوند. این پناهگاه در سال ۱۹۶۹ افتتاح شده و دارای بیش از یکصد گونه پرنده و تعداد زیادی پستانداران بومی منطقه است.

پارک بونی‌تُن(Bonython Park)

پارکی عمومی با وسعت هفده هکتار در شمال‌غربیِ بخشِ مرکزی شهر در کنار رود تورنز است. برنامه‌های مختلفی از جمله تماشای کهکشان، آتش بازی و

جشنواره‌های مختلف در این مکان اجرا و برگزار می‌شود.

تپه‌های آدلاید(Adelaide Hills)

این منطقه دیدنی، بخشی از رشته کوه‌های لافتی است که در شرق شهر قراردارد. از تپه‌های آدلاید می‌توان چشم‌اندازی دلنشین از شهرآدلاید و نواحی اطراف را مشاهده کرد.

شبه‌جزیره فلوریو(Fleurieu peninsula)

منطقه‌ای بسیار دیدنی در جنوب آدلاید که موج‌سواری و دیگر ورزش‌های آبی از جذابیت‌های هیجان‌انگیز آن است.

جزیره کانگورو (Kangaroo Island)

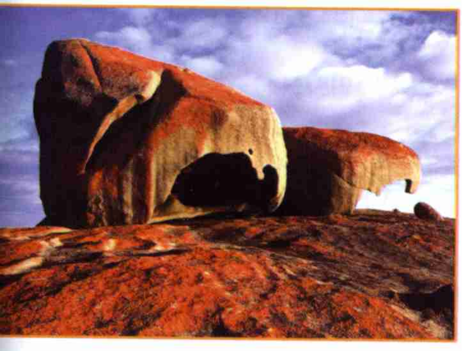
جزیره کانگورو با مساحت ۴۴۰۵ کیلومتر مربع، سومین جزیره بزرگ استرالیا پس از تاسمانی و ملویل است و در ۱۳کیلومتری سواحل جنوب استرالیا و ۱۱۲ کیلومتری جنوب‌غربی آدلاید قرار دارد.

تحقیقات باستان‌شناسی حضور انسان را در این جزیره از ۱۱۰۰۰ سال قبل نشان داده است؛ البته زمین‌شناسان بر این عقیده هستند که این جزیره به خشکی متصل بوده و در حدود ۹۰۰۰ سال قبل در اثر بالا آمدن آب از آن جدا و به جزیره تبدیل شده است. در سال ۱۸۰۲، کاشف انگلیسی، ماتیو فلیندرز(Mathew Flinders) همراه با گروهش برای اولین بار به این جزیره وارد شد و آن را جزیره کانگورو نامید. کاشفی فرانسوی به نام نیکلاس بودین(Nicolas Baudin) نیز زمان کوتاهی پس از فلیندرز به این جزیره وارد شد و قسمتهایی از آن را نقشه‌برداری کرد و به همین دلیل برخی از قسمتهای این جزیره نام‌های فرانسوی دارند. آمار سال ۲۰۰۶ تعداد ساکنین این جزیره را ۴۲۵۹ نفر اعلام کرده است که شغل بیشتر آن‌ها کشاورزی است. اقتصاد این منطقه بر پایه تولید محصولات کشاورزی و دامی مانند غلات، روغن اکالیپتوس، عسل، پشم و گوشت قرار دارد. نوعی خاص از عسل توسط گونه لیگوریان زنبورعسل(Ligurian Bee) در این جزیره تولید و به سراسر دنیا صادر می‌شود. توریسم یکی دیگر از جنبه‌های اقتصادی این جزیره است، سالانه بیش از ۱۴۰,۰۰۰ توریست از این جزیره دیدن می‌کنند.

بعضی از دیدنی‌ترین قسمت‌های جزیره کانگورو عبارتند از:

خلیج سیل (Seal Bay)

گروه بزرگی از شیرهای دریایی استرالیایی(Australian Sea Lions) در این بخش از جزیره بصورت حفاظت شده زندگی می‌کنند.

پارک ملی فلیندرز چیس (Flinders Chase National Park)

گونه‌های حفاظت شده از جانورانِ بومی مانند کوالا و پلاتی‌پوس و همینطور صخره‌هایی با اشکال طبیعی بی‌نظیر از دیدنی‌های این پارک هستند.

صحرای کوچک(Little Sahara)

تالاب مورای(Murray Lagoon)

مرکز پنگوئن‌ها(Penguin Centre)

شهر بندری کیپ جرویس(Cape Jervis) در جنوب استرالیا محل استقرار کشتی‌ها و قایق‌هایی است که کار انتقال مسافران به جزیره کانگورو را بعهده دارند. یک مسیر هوایی میان آدلاید و جزیره نیز فعال است که در مدت ۳۵ دقیقه مسافران را به این جزیره منتقل می‌کند.

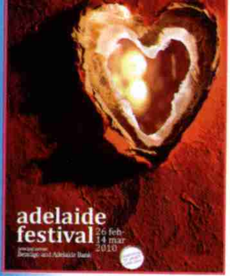
جشنواره‌ها

مردم آدلاید تمایل زیادی به برگزاری جشن و فستیوال دارند و در تقویم سالانه آنها تعداد زیادی فستیوال‌و برنامه‌های مختلف فرهنگی وجوددارد که در شهر و اطراف آن برگزار می‌شود. مهم‌ترین آنها این موارد هستند:

Adelaide Film Festival

جشنواره فیلم(Film Festival)

جشنواره‌ای دوسالانه و غیررقابتی است که در دو هفته آخر فوریه(اوایل اسفند) برگزار می‌شود. این جشنواره اولین بار در مِی (اردیبهشت) سال ۲۰۰۲ برگزار شد.

جشنواره هنرهای آدلاید(Adelaide Festival of Arts)

جشنواره‌ای دو سالانه که از سال ۱۹۶۰ در ماه مارس(اسفند) در مرکز شهر آدلاید برگزار می‌شود و یکی از بزرگ‌ترین و برجسته‌ترین جشنواره‌های هنری و وقایع فرهنگی جهان به‌شمار می‌رود. از جمله برنامه‌های این جشنواره، اپرا، تئاتر، رقص و موسیقی کلاسیک است.

فستیوال هفته نویسندگان آدلاید(Adelaide Writers' Week)

این فستیوال در مارس(اسفند) برگزار می‌شود و یکی از وقایع ادبی مهم در دنیا است که در گذشته بخشی از فستیوال هنرهای آدلاید بوده‌است. در این مراسم، کنفرانس‌ها و نشست‌های ادبی برگزار می‌شود و نویسندگان استرالیایی و بین‌المللی در آن شرکت می‌کنند.

جشنواره فرینج(Fringe Festival)

بزرگ‌ترین فستیوال هنری در استرالیا و نیمکره جنوبی و دومین فستیوال فرینج در دنیا، پس از جشنواره فرینج ادینبورگ در اسکاتلند، است. این مراسم قبل از سال ۲۰۰۷ بصورت دوسالانه برگزار می‌شد و از این سال به بعد، هرسال به مدت ۲۴ روز در فوریه(بهمن) و مارس(اسفند) در آدلاید برگزار می‌شود؛ از جمله برنامه‌های زیبای این جشنواره اجرای نمایش، موسیقی و رقص است.

فستیوال وُمادلاید(WOMADelaide)

یک فستیوال سالانه موسیقی و رقص است که از سال ۱۹۹۲ در ماه مارس(اسفند) در این شهر برگزار می‌شود و بخشی از مجموعه فستیوال‌های موسیقی ووماد در دنیاست. در فستیوال ووماد، انواع مختلفی از موسیقی و رقص ، با هدف آشنایی مردم با فرهنگ‌های مختلف، به اجرا درمی‌آید.

فستیوال گلندی(Glendi)

یک فستیوال برای آشنایی با فرهنگ یونانی است که هر سال به مدت دو روز در ماه مارس(اسفند) برگزار می‌شود.

نمایش رویال آدلاید(Royal Adelaide Show)

نمایشگاه محصولات کشاورزی است که همه ساله به مدت نه روز، در اولین جمعه از ماه سپتامبر(شهریور) یا آخرین جمعه از ماه آگوست(شهریور) آغازمی‌شود.

فستیوال تستینگ(Tasting Australia)

یک فستیوال دو سالانه غذا و نوشیدنی است که در اکتبر(مهر) برگزار می‌شود.

جشن و رژه کریسمس آدلاید(Adelaide Christmas Pageant)

بزرگ‌ترین رژه و جشن کریسمس در دنیاست که از سال ۱۹۳۳ هر سال در اوایل نوامبر(آبان)، معمولاً در صبح شنبه، در این شهر برگزار می‌شود. گروه‌های مختلف نمایش، دلقک‌ها، عروسک‌هایی بزرگ از شخصیت‌های کارتونی و ... در مرکز شهر، در مسیری سه کیلومتری برنامه‌های شاد این رژه را اجرا می‌کنند و بیش از ۴۰۰ هزار تماشاچی در خیابان‌ها و چند میلیون بیننده تلویزیونی به تماشای آن مشغول می‌شوند. در سال ۲۰۱۰، در این رژه یک گروه ۹۱۰۰ نفری سرود مخصوص کریسمس را اجرا کردند و رکورد بزرگترین گروه کر کریسمس را در دنیا بدست آوردند. رکورد قبلی با گروهی شامل ۷۵۴۱ نفر متعلق به کشور آمریکا بود.

گلدکوست(Gold Coast)

گلدکوست در جنوب‌شرقی ایالت کوییینزلند در حدود ۷۰کیلومتری جنوب بریزبن، کنار اقیانوس آرام قرار دارد. این شهر با جمعیت حدود ۵۹۱,۴۷۳ نفر(۲۰۱۰) پس از بریزین، دومین شهر پرجمعیت ایالت کوییینزلند و ششمین شهر پرجمعیت استرالیا است. این شهر را می‌توان پرجمعیت‌ترین شهر استرالیا، در خارج از گروه مراکز ایالت‌ها دانست. گلدکوست به علت دارا بودن آب و هوایی مناسب، امکانات موج‌سواری و دیدنی‌های فراوان، یکی از توریستی‌ترین شهرهای استرالیا است.

رود نرانگ(Nerang) از میان این شهر عبور می‌کند و آب آن در کانال‌هایی، مشابه شهر ونیز (venice) ایتالیا، در سطح شهر هدایت شده است. آب و هوای گلدکوست، مرطوب نیمه گرمسیری است و شرایط مناسبی را برای حضور مسافرانی که مخصوصا به تفریحات آبی علاقمند هستند، فراهم کرده است.

ساوترن کراس

NORSEARCH
LIMITED
Southern Cross University

تحصیلات

گلدکوست دارای سه دانشگاه بزرگ است: شعبه‌ای دانشگاه ساوترن کراس(Southern Cross University)، دانشگاه باند(Bond University) - اولین دانشگاه خصوصی استرالیا که در سال ۱۹۸۷ تاسیس شد- و دانشگاه گریفیث(Griffith University).

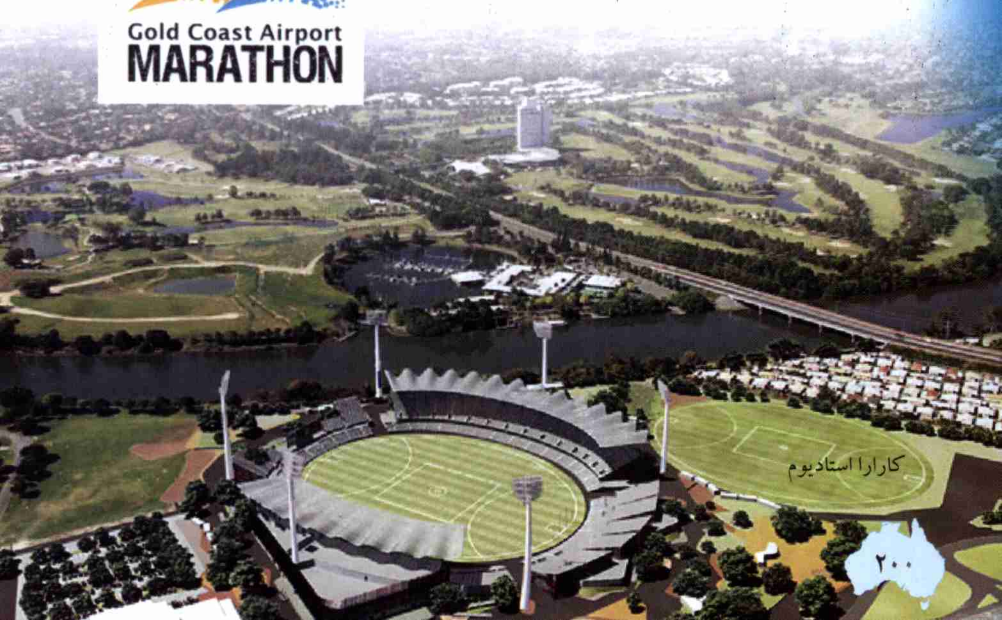
ورزش

تیم‌های راگبی(Rugby)، فوتبال، هاکی روی یخ(Ice Hochey)، بسکتبال و اتومبیل‌رانی گلدکوست در میان تیم‌های مطرح استرالیا قرار دارند و ورزش‌های موج‌سواری، ماهیگیری، قایق‌سواری، گلف و سوارکاری در این شهر از عوامل جذب توریست به این منطقه هستند.

استادیوم روبینا

استادیوم روبینا(Robina Stadium) با گنجایش ۲۷۰۰۰ نفر، که در سال ۲۰۰۸ در گلدکوست ساخته شد، محل برگزاری بازی‌های راگبی است. کارارا استادیوم (Carrara Stadium)، کارارا ایندور اسپورت سنتر(Carrara Indoor Sport Center) و اسپورت سوپر سنتر(Sport Super Center) سایر استادیوم‌های این شهر هستند.

گلدکوست ایندی ۳۰۰(Gold Coast Indy 300) و وی۸ سوپرکار(V8 Supercars)، مسابقات سالانه اتومبیل‌رانی در اکتبر(مهر) و مسابقه گلدکوست ماراتون(Gold Coast Marathon) در جولای(تیر) هر سال، از مسابقات ورزشی مهم این شهر هستند.

کارارا استادیوم

◆ تاریخچه

باستان‌شناسان شواهد حضور بومیان را از ۲۳۰۰۰ سال قبل تاکنون در منطقه، پیدا کرده‌اند ولی در اسناد تاریخی این شهر، کاپیتان کوک، در سال ۱۷۷۰، اولین انگلیسی است که از این منطقه نام برده است. پس از آن در اوایل قرن نوزدهم جنگل‌های درخت سرو(Redcerdar) منطقه، عده زیادی را برای قطع درختان و تهیه الوار به خود جذب کرد و به تدریج با ورود گله‌داران و کشاورزان جمعیت شهر افزایش یافت. در سال ۱۹۲۵ ساخت هتل ساحلی پارادایس(Paradise)، در میان رود نرانگ و اقیانوس، باعث هجوم مسافران به شهر شد و عده‌ای عقیده دارند که درآمدزا بودن حضور مسافران در این ساحل باعث تغییر نام آن از ساوث کوست (ساحل جنوبی) به گلد کوست(ساحل طلا) بوده است.

در دهه ۸۰، گلد کوست به عنوان معروف‌ترین مقصد سفرهای خانوادگی به هنگام تعطیلات در استرالیا انتخاب شد و به تدریج با افزایش امکانات توریستی آن مانند فرودگاه، انواع هتل‌ها، کمپینگ‌ها، پارک‌های تفریحی و مراکز خرید تبدیل به یکی از شهرهای توریستی بین‌المللی شده است.

◆ اقتصاد

گلد کوست در حال حاضر دارای بالاترین درصد رشد توسعه شهری در میان شهرهای استرالیا است و حضور سالانه حدود ۱۰ میلیون توریست در آن باعث شده تا صنعت توریسم مهم‌ترین شاخص اقتصادی این شهر باشد. درصد بیکاری در این شهر پایین‌ترین میزان را در استرالیا دارد و تکنولوژی اطلاعات، مواد غذایی و تولیدات ورزشی از سایر موارد صنعتی آن هستند.

صنعت فیلم‌سازی نیز یکی از مهم‌ترین صنایع این شهر به حساب می آید و گلد کوست پس از سیدنی و ملبورن، سومین مرکز تولیدات فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی در استرالیا است. کمپانی برادران وارنر(Warner Brothers) دارای یک استودیوی بزرگ و یک پارک تفریحی در حومه این شهر است. فیلم سه‌بعدی قصه‌های نارنیا (سفر کشتی سپیده پیما)(The Chronicles of Narnia: The Voyage of The Dawn Treader) محصول کمپانی فوکس، بزرگ‌ترین پروژه فیلم‌سازی در گلد کوست بوده است.

مونوریل

حمل و نقل

اتومبیل شخصی، مهم‌ترین وسیله حمل و نقل شهری در گلدکوست است و اتوبوس و تاکسی بخش دیگری از این سیستم را به عهده دارند. دو مسیر مونوریل نیز در این شهر فعال است، مونوریل گلدکوست اولین مونوریل راه‌اندازی شده در استرالیا است و اولین مسیر آن میان دو قسمت پارک تفریحی سی‌ورلد(Sea World) راه اندازی شد و مسیر دوم آن در برودبیچ(Broad Beach) فعال است. گلدکوست به وسیله قطار، کشتی و هواپیما با سایر شهرهای استرالیا در ارتباط است.

فرودگاه گلدکوست(Gold Coast Airport) در سال ۲۰۰۷ ششمین فرودگاه استرالیا با احتساب تعداد مسافران جابجا شده بوده و علاوه بر شهرهای بزرگ استرالیا به کشورهایی مانند نیوزیلند(New Zeland)، مالزی و ژاپن نیز پرواز دارد.

مراکز خرید

گلدکوست دارای مراکز تجاری و مجتمع‌های بزرگی است که با انواع نمایندگی‌های مارک‌های معتبر بین المللی، رستوران‌ها و مراکز تفریحی توریست فراوانی را به منطقه جذب می کنند.

استرالیا فیر (Australia Fair)

مرکز خریدی در منطقه ساوثپورت (Southport) است که با حدود ۲۳۰ فروشگاه خود یکی از بزرگترین مجتمع‌های تجاری گلدکوست است.

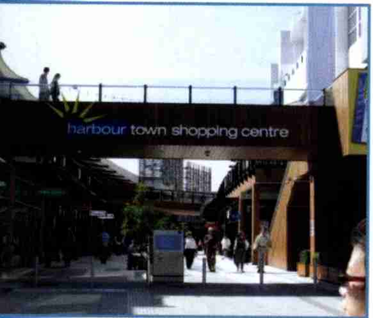
پاسیفیک فیرشاپینگ سنتر (Pacific Fair Shopping Centre)

یک مرکز خرید بزرگ در برادبیچ است که با نمایندگی‌های فروشگاه‌های مایر (Myer)، کی مارت(Kmart)، تارگت(Target)، تویزرس(Toys"R"us) و ... از معروف ترین اماکن خرید گلدکوست در میان توریست‌ها است. یک سینمای دوازده پرده‌ای نیز در این مرکز وجود دارد.

سنترو سرفرزپارادایس(Centro surfers Paradise)

یک مجتمع تجاری در معروف‌ترین ساحل گلدکوست، سرفرز پارادایس، که با بیش از یکصد فروشگاه و نمایندگی‌های مختلف، محل مناسبی برای خرید توریست‌ها است.

هاربرتاون شاپینگ سنتر
(Harbour Town Shopping Centre)

یک مرکز عرضه مستقیم کالا(Outlet) است که با ۱۲۰ نمایندگی مختلف، مانند نایک و دیوید جونز، در میان توریست‌ها طرفداران زیادی دارد. بازارهای هفتگی نیز در گلدکوست طرفداران زیادی دارند و به علت وجود تفریحات جانبی، اوقات شادی را برای خریداران خود ایجاد می کنند. از این بازارها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: یکشنبه بازار کارارا(Carrara Market) در برادبیچ، جمعه بازار سرفرز پارادایس (surfers Paradise) و بازار کولانگاتا(Coolangatta Market) در دومین یکشنبه هر ماه.

دیدنـــی‌ها

گلدکوست معروف‌ترین شهر توریستی گویینزلند و پنجمین شهر توریستی استرالیا است. ساحل‌ها و پارک‌های تفریحی مهم‌ترین جذابیت‌های توریستی این شهر هستند.

مـــوزه‌ها و اماکن فرهنگی

موزه‌های گلدکوست، از بهترین دیدنی‌های این شهر نیستند و تنها تعداد اندکی موزه و مکان فرهنگی در این شهر فعالیت دارند. مانند:

موزه مجسمه های مومی(Wax Museum)

مجسمه‌های مومی از مشاهیر استرالیا و دنیا در این موزه قرار دارند.

موزه جنگ(War Museum)

تعدای اسلحه و وسایل جنگی در این موزه به نمایش گذاشته شده و مدل‌هایی

از نشان‌های نظامی، شمشیر و اسلحه‌های قدیمی در آن به فروش می‌رسد.

موزه مینجانگ بک اب اریجینال(Minjungbak Aboriginal Museum)

موزه‌ای مناسب برای علاقمندان به فرهنگ بومیان استرالیا.

بناهای دیدنی

ساختمان کیو وان(Q1 Building)

این آسمان‌خراش در سرفرز پارادایس (Surfers Paradise) گلدکوست با ارتفاع ۳۲۳ متر (۲۷۵ متر بدون احتساب آنتن) و ۸۰ طبقه، بلندترین ساختمان استرالیا و نیمکره جنوبی است. در طراحی ساختمان Q1 از مشعل بازی‌های المپیک تابستانی سال ۲۰۰۰ سیدنی و همینطور ساختمان اپرای سیدنی الهام گرفته شده و شرکت استرالیایی سان لند(Sunland Group) ساخت آن را به عهده داشته است. این ساختمان پس از اتمام در سال ۲۰۰۵ برنده مدال نقره جایزه امپوریس در طراحی و ساخت آسمان‌خراش‌ها شد. در آن سال آسمان خراش ترینگ تورسو(Turning Torso) در سوئد برنده مدال طلا شناخته شد. عرشه مشاهده Q1 در میان طبقات ۷۷ و ۷۸ آن قرار دارد و با ظرفیت ۴۰۰ نفر، امکان مشاهده منظره بسیار زیبای اقیانوس را فراهم می کند و یک آسانسور سریع‌السیر تنها در ۴۳ ثانیه، بازدیدکنندگان را از طبقه همکف به طبقه ۷۷ این بنا می‌رساند.

برج‌های چورون رنسانس (Towers of Chevron Renaissance)

سه برج، با نام‌های اسکای لاین (۴۰ طبقه و ۱۳۰ متر ارتفاع)، اسکای لاین سنترال (۴۰طبقه و ۱۲۰ متر ارتفاع) و اسکای لاین نورث (۵۰ طبقه و ۱۵۰ متر ارتفاع) هستند که مجموعه‌ای تفریحی، تجاری، مسکونی را در نزدیکی سرفرزپارادایس تشکیل

داده اند. این مجموعه در سال ۲۰۰۴ به بهره‌برداری رسید و آپارتمان‌های مسکونی آن دارای مجهزترین امکانات می‌باشند.

مناطق طبیعی

سرفرزپارادایس(Surfers Paradise)

به معنی بهشت موج‌سواران، یک منطقه ساحلی در حومه گلدکوست است. موج‌سواری، مراکز تفریحی و تجاری و همینطور وجود آپارتمان‌های مرتفع در کنار ساحل، که منظره زیبایی ایجاد کرده‌اند، از عوامل جذب تورسیت به این ساحل هستند.

برادبیچ(Broad Beach)

ساحل تفریحی در ۳ کیلومتری سرفرز پارادایس است و با امکاناتی مانند انواع تفریحات آبی، مراکز تجاری، رستوران‌ها، سالن‌های ورزشی، زمین‌های تنیس و ... توریست فراوانی را به خود جذب می کند.

برلای هدز(Burleigh Heads)

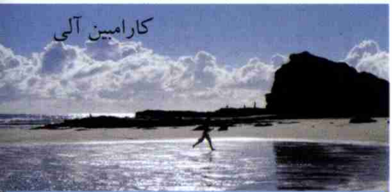
یکی از بهترین سواحل شهر برای شنا و موج‌سواری است و قسمتی از آن که به پوینت(The Point) معروف است، امکاناتی برای پیک‌نیک‌های خانوادگی آخر هفته دارد و گروه‌های محلی موسیقی در این محل برنامه‌های خود را اجرا می کنند. قسمتی از برلای هدز نیز به عنوان یک پارک ملی تحت حفاظت قرار دارد و در جنگل‌های آن بوقلمون استرالیایی، عقاب دریایی و کوالا نگهداری می‌شوند.

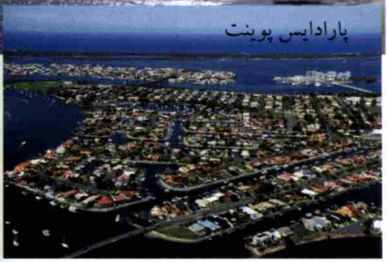

سارث پورت(South Port)

شهرکی در حومه گلد کوست است که با حدود ۵۵۰۰۰ نفر جمعی (۲۰۱۰) پرجمعیت ترین شهرک آن نیز هست. ساحل این شهرک برادواتر(Broad Water) نام دارد و دارای امکانات مناسبی برای شنا، قایق‌سواری، ماهیگیری و سایر تفریحات آبی است. مرکز خرید استرالیافیر(Australia Fair Shopping Center) نیز در این منطقه قرار دارد.

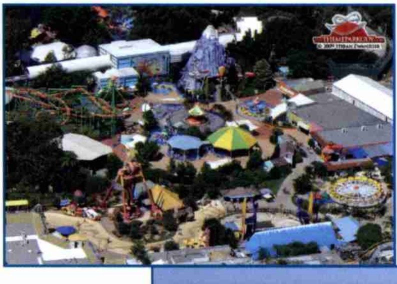

از سایر سواحل معروف این شهر می توان از پالم بیچ(Palm Beach)، بادزبیچ(Budds Beach)، کارامبین آلی(Currumbin Alley)، سانتاباربارا (Santa Barbara) و پارادایس پوینت(Paradise Point) نام برد.

پارک‌های تفریحی

دریم ورلد (Dream World)

بزرگ‌ترین پارک تفریحی استرالیا است که در سال ۲۰۱۰ سی‌امین سال تاسیس خود را جشن گرفت. این پارک دارای ۴ رولرکوستر(Roller Coaster) است و بلندترین وسیله سقوط آزاد(Free Fall) دنیا به نام جیانت دراپ با ارتفاع ۱۸۸ متر و سرعت ۱۳۵ کیلومتر در ساعت، برج

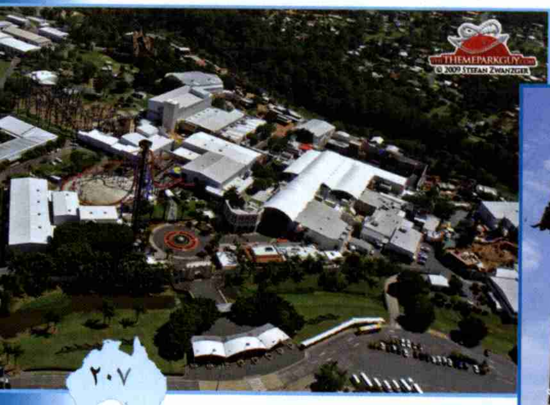
وحشت ۲ (Tower of Terror II)، جزیره ببر(Tiger Island) با شش ببر بنگال، شش ببر سوماترا و دو پوما(شیرکوهی)، یک باغ‌وحش کوچک با ۸۰۰ حیوان در محیط طبیعی، یک سینمای سه‌بعدی از جذابیت‌های فراوان این پارک هستند. این پارک در بعضی مواقع، پس از غروب آفتاب نیز به فعالیت خود ادامه می‌دهد. این اوقات به اسکریم ورلد(Scream World) معروف است و استفاده از وسایل پارک در این هنگام هیجان بیشتری را ایجاد می‌کند. در سال ۲۰۰۶ قسمتی به نام وایت واتر ورلد(White Water World) به دریم ورلد اضافه شد که خود به صورت پارکی جداگانه انواع تفریحات آبی را فراهم کرده است.

وایت واتر ورلد(White Water World)

پارکی آبی در کنار پارک تفریحی دریم ورلد است. از امکانات این پارک می‌توان به سرسره‌های مهیج آبی، استخر موج، آموزشگاه موج‌سواری، فروشگاه‌ها و رستوران‌های فراوان اشاره کرد.

وارنر برادرز مووی ورلد(Warner Bros. Movie World)

تنها پارک تفریحی متعلق به شرکت فیلم‌سازی برادران وانر در استرالیا است و در سال ۱۹۹۱ افتتاح شده است. تمام امکانات تفریحی این پارک با شخصیت‌های فیلم‌های این کمپانی در ارتباط هستند مانند: مانند بت‌وینگ اسپیس شات(Batwing Space Shot) که مسافران خود را با سرعت ۶۴ کیلومتر در ساعت تا ارتفاع ۶۱ متری بالا می‌برد و به زمین برمی‌گرداند، سوپرمن اسکیپ(Superman Scape) رولرکوستری است که سرعت آن در مدت ۲ ثانیه از صفر به ۱۰۰ کیلومتر در ساعت می‌رسد، بت‌من ادونچر راید ۲ (Batman Adventure – the ride 2) قطاری که مسافران آن از میان صحنه‌های فیلم‌های بت‌من عبور می‌کنند و ...

سی ورلد(Sea World)

یک پارک تفریحی به همراه قسمت نگهداری حیوانات دریایی مانند پنگوئن‌ها و خرس‌های قطبی و یک آکواریوم بزرگ است.

وت اند وایلد واتر ورلد(Wet'n Wild Water World)

یک پارک آبی بزرگ متعلق به مجموعه پارک‌های تفریحی برادران وارنر است و در سال ۲۰۰۹ با بیش از یک میلیون بازدیدکننده مقام اول را در استرالیا و هشتم را در میان پارک‌های تفریحی دنیا به دست آورد. از امکانات این پارک می‌توان از سرسره‌های آبی کامیاکازه(Kamikaze)، تورنادو(Tornado)، بلک هول(Black Hole)، ماموت فالز(Mammoth Falls) و رولرکوستر سرف رایدرز(Surfriders) نام برد.

پارک حیات وحش دیوید فلیی(David Fleay Wild Life Park)

این پارک در سال ۱۹۵۲ توسط دیوید فلیی، طبیعت شناس، احداث شد و در آن گونه های متنوع بومی استرالیا در محیط طبیعی و به صورت حفاظت شده زندگی می کنند. پلاتی پوس (Platypus)، دینگو (Dingo)، عقاب دریایی سینه سفید(-White Breasted Sea Eagle)، کانگورو، کوالا و باندیکوت(Bandicoot) از حیوانات این پارک هستند.

هینترلند(Hinterland)

منطقه کوهستانی و جنگلی در غرب گلدکوست و یکی از توریستی‌ترین قسمت‌های ایالت کوینزلند است. این منطقه خود شامل چندین پارک ملی است که بعضی از آن‌ها در فهرست میراث یونسکو نیز قرار دارند. پیاده‌روی در جنگل‌های انبوه، ادونچرپارک(Adventure Park)، پارکی که در آن با آویزان شدن به طناب‌ها از فراز درختان بلند عبور می کنند، تاندربرد پارک(Thunderbird Park)، پارکی خانوادگی که می‌توان در آن به تجربه پیدا کردن طلا مانند معدنچیان قدیمی پرداخت و سوار شدن پاراگلایدر از امکانات تفریحی این پارک هستند.

پارک ملی اسپرینگ بروک(Spring Brook National Park) در هینترلند، نیز یکی از دیدنی ترین مناظر طبیعی منطقه به نام نچرال بریج(The Natural Bridge) را در خود جای داده است که دو غار هستند که طی سال‌ها در اثر ریزش آبشار به شکل یک پل به یکدیگر متصل شده‌اند.

کریستال کسل(Crystal Castle)

پارک تفریحی در منطقه هینترلند است که با مجسمه‌های بزرگ و مسیرهای مارپیچ خود فضایی اسرارآمیز ایجاد کرده است. در قسمت بازی کودکان این پارک، کودکان امکان جنگیدن با مدل‌های اژدها و موجودات افسانه‌ای دیگر را پیدا می کنند.

دنیای میوه‌های گرمسیر (Tropical Fruit World)

این پارک که در فاصله ۳۰ دقیقه از ساحل سرفرز پارادایس قرار دارد و بزرگ‌ترین باغ میوه تفریحی در استرالیا است. انواع درختان مناطق گرمسیر مانند موز، آناناس و آواکادو (Avocado) در آن کاشته شده‌اند ولی جذابیت اصلی آن به علت وجود انواع میوه‌های شکلاتی و آدامسی بر روی درختان است که فضایی شاد و هیجان‌انگیز ایجاد کرده‌اند.

جشنواره‌ها

در طی سال، جشن‌ها و جشنواره‌های گوناگونی در گلدکوست برگزار می‌شوند که بعضی از آن‌ها عبارتند از:

مجیک میلیونز (The Magic Millions)

یک مسابقه اسبدوانی که در ژانویه (دی) هر سال برگزار می‌شود.

جشنواره وینتر سان (Winter Sun festival)

جشنواره موسیقی راک در جون (خرداد)؛

کولانگاتا گلد (Coolangatta Gold)

مسابقه دو ساحلی در ماه نوامبر (آبان) هر سال؛

پان پاسفیک مسترز گیم (Pan Pacific Masters Games)

یک سری مسابقات ورزشی، مانند سافت‌بال، فوتبال، بسکتبال، تنیس و شنا، که هر دو سال یکبار در ماه نوامبر (آبان) برگزار می‌شود.

اسیت کوست بلوز (The East Coast Blues) (آپریل - فروردین)، اسپیلندور این گرس (Splendour in the Grass) (جولای - تیر)، پارک لایف (Park Life) (سپتامبر - شهریور) و ... نیز از جشنواره‌های موسیقی گلدکوست هستند.

هوبارت(Hobart)

بندر هوبارت با مساحت ۱۳۵۷ کیلومترمربع در جزیره تاسمانی در جنوب استرالیا و جنوب‌شرقی ایالت تاسمانیا(Tasmania) در دهانه رود دروِنت(Derwent) واقع شده و مرکز این ایالت است.

آب و هوای هوبارت، اقیانوسی و معتدل، با چهار فصل مشخص است. بارش برف، بیشتر در ارتفاعات اطراف این شهر، دیده می‌شود. با این حال، شهر هوبارت نسبت به سایر شهرهای استرالیا مانند سیدنی، کانبرا، ملبورن و آدلاید بارش برف بیشتری دارد.

جدول آب و هوای هوبارت **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی‌گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۱	۲۱	۱۹	۱۶	۱۴	۱۲	۱۲	۱۳	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۱۶
	کمترین	۱۳	۱۳	۱۲	۹	۸	۶	۶	۶	۷	۸	۱۰	۱۱	۹
میانگین کل بارش		۴۸	۵۳	۴۰	۵۳	۳۰	۴۵	۳۷	۵۹	۶۲	۵۴	۴۲	۳۹	۵۶۰

هوبارت با جمعیت ۲۱۲,۰۱۹ (۲۰۰۹)، یازدهمین شهر پرجمعیت استرالیا و دومین شهر بزرگ قدیمی استرالیا بعد از سیدنی است. تراکم جمعیت شهر، ۸۹۵ نفر در هر کیلومترمربع است. بر اساس آمار سال ۲۰۰۶، تقریباً دوازده درصد از جمعیت هوبارت را مهاجران تشکیل می‌دهند که بیشتر، از کشورهای انگلستان، نیوزیلند، آلمان و هلند هستند. ۶۳/۸ درصد(سال ۲۰۰۶) از جمعیت این شهر مسیحی هستند

تحصیلات

دانشگاه تاسمانی(University of Tasmania)(UTAS)، تنها دانشگاه مهم تاسمانی است که در سال ۱۸۹۰ در شهر هوبارت تأسیس شد و اکنون یکی از اعضای گروه دانشگاه‌های کشورهای مشترک‌المنافع(Association of Commonwealth Universities) است.

تاریخچه

قبل از ورود مهاجران، ساکنان اصلی این منطقه، بومیانی بودند که موهِنیِر(Mouheneener) نام داشتند. در سال ۱۸۰۳، مهاجران انگلیسی از طریق رود دروِنت(Derwent) به این مکان وارد شدند و آن را به‌نام لرد هوبارت(Lord Hobart)، که در آن زمان نماینده مستعمرات در این منطقه بود، نامیدند. وجود رودخانه دروِنت باعث پیشرفت منطقه شد و هوبارت در سال ۱۸۴۲ به‌عنوان شهر به رسمیت شناخته شد.

در اوایل دهه ۱۸۹۰، رکود اقتصادی باعث کاهش جمعیت این شهر و وقوع بحران اقتصادی شد ولی در اوایل قرن بیستم میلادی، شهر هوبارت مجددا از نظر اقتصادی رونق یافت و توانست از بحران اقتصادی دهه ۱۸۹۰ خارج شود و اکنون، یکی از بنادر مهم استرالیا به‌شمار می‌آید.

در سال ۱۹۶۷ آتش‌سوزی مهیبی در هوبارت اتفاق افتاد که ۵۳ کشته به جا گذاشت و بیش از هزار خانه را ویران کرد. این روز در تاریخچه شهر «سه‌شنبه سیاه» نامیده می‌شود.

اقتصاد

هوبارت شهر بندریِ پرتردد و از بنادر مهم تدارکاتی برای سفرهای تحقیقاتی به قطب جنوب محسوب می‌شود. همچنین کشتی‌های تفریحی زیادی در تابستان از این بندر برای رفت و آمد استفاده می‌کنند. صادرات اصلی شهر شامل پشم، سنگ معدن، الوار و میوه است.

از کارخانه‌های مهم این شهر می‌توان این موارد را نام برد:

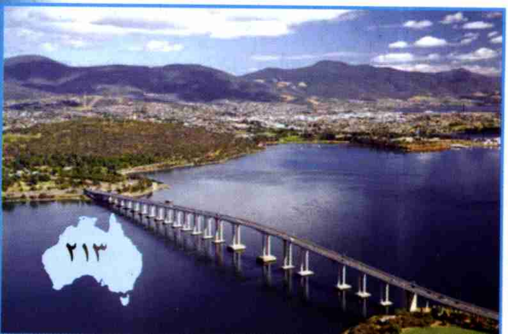
کارخانه ذوبِ روی نیراستار(Nyrstar)، بزرگ‌ترین تولید کننده فلز روی و یکی از بزرگ‌ترین کارخانه‌های پالایش و ذوب روی در دنیا، کارخانه‌های تولید قایق‌هایی با بدنه دولایه یا کاتاماران(Catamaran) مانند کارخانه معروف اینکت(Incat)، کارخانه شکلات کادبری(Cadbury)، که بزرگترین تولید کننده این شکلات در نیمکره جنوبی است، و کارخانه چکمه‌سازی بلانداستونز(Blundstones)، که پوتین‌های بدون بند تولید آن رقیبی برای پوتین‌های دکتر مارتین(Doc Martens) اروپایی است. توریسم نیز در اقتصاد این شهر نقش مهمی را به عهده دارد.

حمل و نقل

در حال‌حاضر اتوبوس مهمترین وسیله حمل‌ونقل عمومی داخل شهری در هوبارت است. یک شرکت خصوصی و شرکتی دولتی به نام مترو تاسمانیا(Metro Tasmania) اداره این سیستم را به عهده دارند. به‌رغم بندری بودن، حمل‌ونقل آبی در این شهر رونق چندانی ندارد و تنها یک مسیر قایقرانی به‌طور محدود مسافران را در شهر جابجا می‌کند.

فرودگاه بین‌المللی هوبارت(Hobart International Airport)، اصلی‌ترین فرودگاه این شهر و نهمین فرودگاه پر رفت و آمد استرالیا به‌شمار می‌آید. این فرودگاه در هفده کیلومتریِ شرقِ مرکزِ شهر واقع‌شده و براساس آمار ارایه‌شده در سال ۲۰۰۹، تعداد ۱٫۸۵۵٫۸۴۹ مسافر از این فرودگاه با ۲۹٫۲۰۴ پرواز داخلی و خارجی جابجا شده‌اند. این فرودگاه در سال ۱۹۵۶ افتتاح شده‌است. فرودگاه کمبریج ایرودروم(Cambridge Aero-drome) فرودگاه دیگر شهر است که در نزدیکی فرودگاه بین‌المللی هوبارت قرار دارد.

پل تاسمان(Tasman Bridge) به طول ۱۳۹۵ متر، بر روی رود درونت واقع‌شده و دو بخش شهر را به یکدیگر متصل می‌کند. این پل که در سال ۱۹۶۰ ساخته‌شده، مسیری مهم برای کنترل ترافیک و عبور و مرور آسان وسایل‌نقلیه و مردم به‌شمار می‌رود و از تمام نقاط شهر، قابل رویت است.

بندر هوبارت بعد از بندر ریودوژانیرو (Rio de Janeiro) در برزیل، دومین بندر عمیق در دنیا است.

مراکز خرید

بدون شک هوبارت بهترین محل برای خرید در تاسمانی است و اکثر مراکز تجاری و فروشگاه‌های بزرگ خرید در مرکز و اطراف مرکز شهر قراردارند. از جمله مکان‌های خرید شهر هوبارت می‌توان موارد زیر را نام برد:

بازار سالامانکا (Salamanca Market)

یکی از بازارهای محلی شهر هوبارت است که هرصبح شنبه برپا می‌شود و مراجعان بسیاری دارد. اجناس موجود در این بازار، شامل میوه و سبزیجات، گل‌های تازه و صنایع دستی زیبایی است که کاردستِ مردم منطقه است و برای فروش عرضه می‌شود. این بازار در منطقه‌ای به همین نام قراردارد.

مرکز خرید نورث گیت (Hobart's Northgate Shopping Centre)

دومین مرکز خرید بزرگ در تاسمانی است که در ۱۰ کیلومتری شمال شهر، در منطقه گلنوراچی(Glenorachy) واقع شده و شامل ۶۵ فروشگاه مختلف، سوپرمارکت‌های بزرگ، فروشگاه هدیه و سوغاتی و انواع فروشگاه‌های موادغذایی است. این مرکز خرید در سال ۱۹۸۶ تاسیس شده‌است.

مرکز خرید کَت و فیدل (Cat and Fiddle Shopping Arcade)

در خیابان موری(Murray)، در مرکز شهر قراردارد و یکی از بهترین مراکز خرید شهر است. فروشگاه‌های مختلف، چندین سوپرمارکت، بوتیک‌های مُد روز، فروشگاه‌های اسباب بازی و سوغاتی، جواهر و یک سالن غذاخوری از امکانات این مرکز خرید هستند.

مرکز خرید خیابان الیزابت(Elizabeth Street Mall)

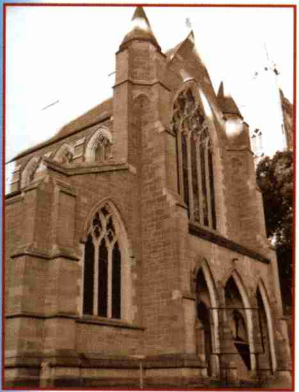

یکی از بزرگ‌ترین مراکز خرید هوبارت است که در مرکز شهر در خیابانی به همین نام واقع شده و یک پارکینگ بزرگ، سالن غذا خوری و فروشگاه‌های زنجیره‌ای متعددی دارد.

◆مرکز خرید سنتر پوینت(Centrepoint Shopping Centre)

مرکز خرید بزرگی است در خیابان موری در مرکز شهر هوبارت، که فروشگاه‌های بسیار و همچنین روزنامه‌فروشی، سالن غذاخوری و خواربار فروشی دارد.

مرکز خریدایستلندز(Eastlands Shopping Centre)، مرکز خرید گلنورچی (Glenorchy Central Shopping Centre) و مرکز خرید ترافالگار(Trafalgar Shopping Centre) سایر مراکز خرید معتبر این شهر هستند.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

◆کلیسای بزرگ سنت‌دیوید
(Cathedral Church of St David)

مرکز اسقف نشین مسیحیان آنجلیکن در تاسمانی است و بین سالهای ۱۹۳۶-۱۸۶۸ به سبک گوتیک ساخته شده‌است. ارگ این کلیسا یکی از بهترین ارگهای کلیسایی در استرالیا است و توسط نوازندگان حرفه‌ای نواخته می‌شود.

◆کلیسای آنجلیکنِ سنت جورج
(St. George's Anglican Church)

این کلیسا در ناحیه بتری پوینت(Battery Point) قراردارد و در سال‌های ۱۸۳۸-۱۸۳۶ به سبک نئوکلاسیک ساخته شده‌است.

◆کنیسه هوبارت(Hobart Synagogue)

قدیمی‌ترین کنیسه موجود در استرالیا و یکی از چند کنیسه در دنیا است که به سبک معماری مصر قدیم ساخته شده‌است. در حال‌حاضر همایش‌های مذهبی اقلیت‌های مختلف از جمله مسیحیان ارتدوکس در این مکان برگزار می‌شود.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

وجود تعداد زیادی از مجموعه‌های تاریخی، از کارهای دستی محلی تا آثار میراث فرهنگی در هوبارت باعث شده تا موزه‌های زیادی در شهر تاسیس شوند.

موزه دریایی(Maritime Museum)

این موزه در خانه سیچرون(Secheron House) که در ناحیه تاریخی بَتری پوینت(Battrey Point)، در سال ۱۸۳۱ ساخته شده قرار داشته و مجموعه‌ای زیبا از تاریخ دریانوردی، تجهیزات دریایی، قایق‌های قدیمی و ... دارد.

موزه و گالری هنر تاسمانی
(Tasmanian Museum and Art Gallery)

این موزه زیر نظرانجمن سلطنتی تاسمانی در سال ۱۸۴۳ تأسیس شده‌است و مجموعه‌ای از آثار مربوط به دوران ماقبل تاریخ تاسمانی، تاریخچه حضور بومیان در منطقه، جانوران و گیاهان بومی، ورود و سکونت مهاجران به تاسمانی را در معرض نمایش گذاشته‌است.

موزه هنر جدید و قدیم(Museum of Old and New Art)

این موزه که به اختصار مونا(MONA) نامیده می‌شود در ژانویه(دی) ۲۰۱۱ افتتاح شده‌است و در جزیره بریِدال(Berriedale) در شمال هوبارت قراردارد. موزه مونا بزرگ‌ترین موزه خصوصی در استرالیاست و در آن مجموعه‌های هنری عتیقه و معاصر گردآوری شده توسط میلیونر اهل تاسمانی، دیوید ولش(David Walsh) به نمایش گذاشته شده‌است.

کتابخانه و موزه هنرهای زیبا آلپورت
(Allport Library & Museum of Fine Arts)

در این موزه و کتابخانه مجموعه‌های منحصربه فردی از عتیقه‌جات، سرامیک، نقره و شیشه، ۷۰۰۰ کتاب ارزشمند و کمیاب با موضوعاتی در مورد استرالیا و اقیانوسیه، ۳۰۰۰ آثار هنری، ۲۰۰۰ عکس و تقریباً ۱۰۰۰ شئ قدیمی وجود دارد. این موزه و کتابخانه یکی از سه مجموعه موجود در کتابخانه ایالتی (State Library of Tasmania) است.

موزه چاپ مرکوری (Mercury Print Museum)

در یکی از قدیمی‌ترین ساختمان های ایالت تاسمانیا به نام جورجین(Georgian) قراردارد که در سال ۱۸۵۴ به موزه تبدیل‌شد. در این موزه تاریخچه صنعت چاپ و روزنامه و دستگاه‌های چاپ در قرون ۱۸ و ۱۹ ،به معرض نمایش گذاشته‌شده‌است.

موزه نارینا هریتیج(Narryna Heritage Museum)

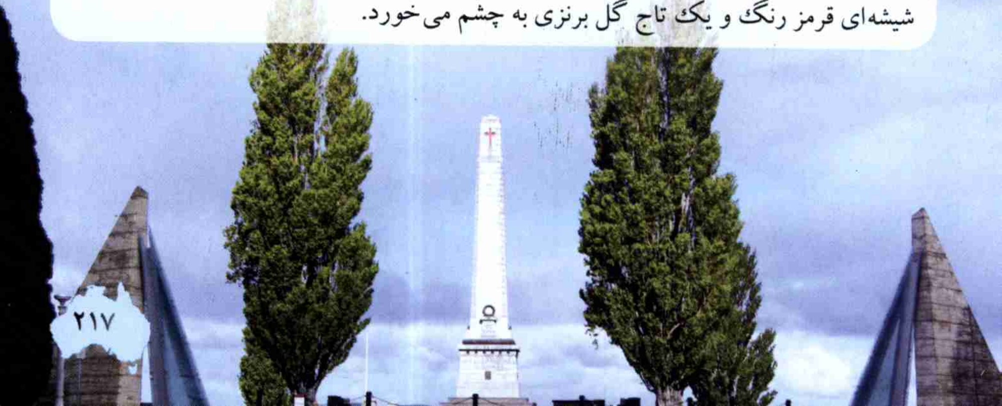
یکی از بهترین موزه‌ها در هوبارت است. ساختمان این موزه خانه‌ای متعلق به یکی از تاجران ثروتمند منطقه بوده وسایل خانه، مبلمان، نقره‌جات و مجموعه‌ای از لباس های زنانه، متعلق به اوایل دوران مهاجرت در آن نگهداری می‌شوند. این موزه در نزدیکی مرکز شهر در میان باغی کوچک و زیبا قرار گرفته‌است.

موزه آثار باستانی موریلا(Moorilla Museum of Antiquities) و موزه حمل و نقل تاسمانی(Tasmanian Transport) از دیگر موزه‌های این شهر هستند.

اماکن دیدنی

مقبره سرباز گمنام هوبارت(Hobart)

بنای یادبود کشته‌شدگان جنگ جهانی اول است که در شمال شرق مرکز تجاری شهر قراردارد. این بنای یادبود در سال ۱۹۲۵ توسط معماران بومی ساخته‌شده‌است و شکل آن به صورت ستون سنگی از جنس گرانیت خاکستری روشن(به ارتفاع ۲۳/۳ متر) با نوک هرمی است. ستون اصلی بر روی یک پایه ۸ متری قراردارد. روی ستون اصلی یک صلیب شیشه‌ای قرمز رنگ و یک تاج گل برنزی به چشم می‌خورد.

بتری پوینت(Battery Point)

منطقه‌ای درحومه شهر هوبارت است و به دلیل وجود آپارتمان ها و خانه های بزرگ و شیک، یکی از مهم ترین حومه‌های شهر شناخته شده‌است. این منطقه همینطور دارای تعداد زیادی ساختمان تاریخی است که توسط اولین ساکنان اروپایی هوبارت ساخته شده‌اند.

برج شات(Shot Tower)

برجی سنگی، مخصوص ساخت گلوله‌های ساچمه‌ای است که در سال ۱۸۷۰ به ارتفاع ۴۸ متر در جنوب شهر در منطقه تارونا(Taroona) ساخته‌شده و یکی از بناهای تاریخی هوبارت است. این برج توسط یک مهاجر اسکاتلندی ساخته شده‌است.

خانه پارلمان(Parliament House)

این بنا در منطقه سالامانکا قراردارد و در سال ۱۸۴۰ ساخته شده‌است. نمای این ساختمان، مشابه سایر ساختمان‌های سالامانکا از ماسه سنگ پوشیده شده‌است. خانه پارلمان مقر حکومت ایالت تاسمانی است.

مرکز تفریحی دروونت(Derwent Entertainment Centre)

استادیومی سرپوشیده و بزرگ است که در میان رود دروونت و بزرگراه بروکر(Brooker Highway) واقع شده است. این مکان در سال ۱۹۸۹، به منظور برپایی اجتماعات بزرگ شهر مانند مسابقات ورزشی، کنسرت‌های موسیقی و ... ساخته شد.

در سال ۲۰۰۹ سخنرانی دالایی لاما(Dalai Lama) با عنوان (زمین ما، چه کسی مسئول است؟)(Our Earth, who is responsible?) در این مکان انجام شد.

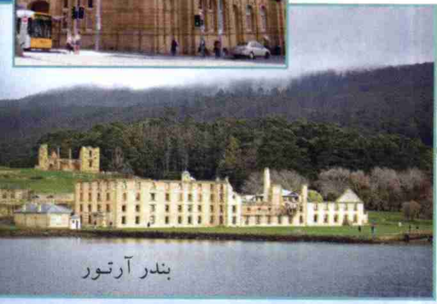
آلپن ریل(Alpenrail)

منطقه‌ای تفریحی در شمال شهر هوبارت، شامل دهکده، رودخانه و دریاچه و جنگل است که به سبک سوییسی ساخته‌شده و قسمت‌های مختلف آن به‌وسیله ماکت قطارهای قدیمی و جدید که به طرز هنرمندانه‌ای ساخته شده‌اند با یکدیگر در ارتباطند. باغ پریان(Fairy Garden) و خانه پریان(Fairy House) از قسمت‌های بسیار جذاب این دهکده هستند.

اداره پست(General Post Office)

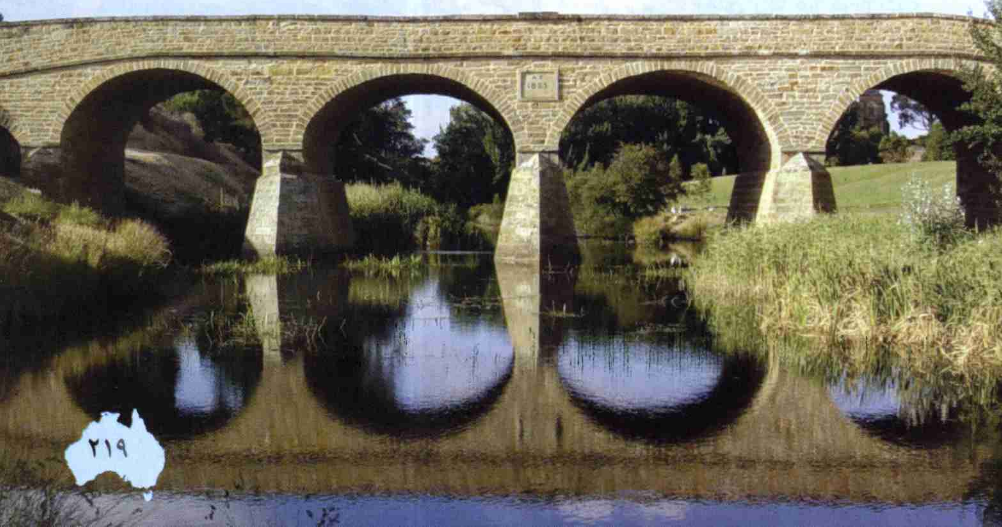
در مرکز شهر هوبارت و در سال ۱۹۰۵ ساخته شده‌است. شهرت این مکان به این علت است که روآلد آموندسن(Roald Amund-sen)، کاشف هر دو قطب شمال و جنوب، تلگرام خود را، در تاریخ ۷ مارس(اسفند) سال ۱۹۱۲، خبر کشف قطب جنوب را، از این مکان به اطلاع جهانیان رسانید.

بندر آرتور

از دیگر دیدنی‌های شهر می‌توان این موارد را نام برد: پل ریچموند(Richmond Bridge)، منطقه تاریخی بندر آرتور(Port Arthur Historic Site) و سربازخانه آنگلسی(Anglesea Barracks).

پل ریچموند

پارک‌ها و مناطق طبیعی

در هوبارت مجموعه‌های زیبا از پارک‌های ملی و باغ‌ها در مرکز شهر و اطراف آن وجود دارد. در این پارک‌ها انواع گیاهان و حیوانات یافت می‌شود. از مهم‌ترین آنها می‌توان این موارد را نام برد:

باغ گیاه‌شناسی سلطنتی تاسمانی (Royal Tasmanian Botanical Gardens)

دومین باغ گیاه‌شناسی قدیمی در استرالیا و یکی از زیباترین باغ‌های ایالت تاسمانی است. در این باغ چهارده هکتاری، مجموعه‌ای بیش از ۶۰۰۰ نوع گیاه بومی استرالیا، باغ‌های ژاپنی و درختان تاریخی وجوددارد که بیشتر آنها مربوط به قرن نوزدهم هستند. همچنین عجیب‌ترین گیاه این پارک، لوماتیا کینگ (King's Lomatia) است که تنها گیاه‌بومیِ قطب جنوب است.

پارک ملی کوهستان هارتز (Hartz Mountains National Park)

این پارک به وسعت ۷,۲۵۰ هکتار در ۸۴ کیلومتری جنوب غربی هوبارت قراردارد و به دلیل تنوع گونه‌های گیاهی و حیوانی خود در سراسر دنیا شناخته‌شده‌است و در سال ۱۹۸۹ در فهرست میراث فرهنگی طبیعی تاسمانی قرار گرفت. در این پارک دریاچه‌های یخی، آبشار و گونه‌های کمیابی حیوانات وجوددارد.

باغ‌های وود‌استاک (Woodstock Gardens)

این پارک در جنوب شهر قراردارد. یکی از قدیمی‌ترین باغ‌های زیبا در هوبارت و استرالیاست.

پارک حیات‌وحش بونورونگ (Bonorong Wildlife Sanctuary)

معروف‌ترین پارک حیات وحش در تاسمانی است و در سال ۱۹۸۱ تاسیس‌شده‌است. در این پارک حیواناتی نظیر کوآلا، کانگورو، خارپشت بی‌دندان و دیگر حیوانات وحشی نگهداری می‌شوند. در این مکان، بازدیدکنندگان اجازه دارند به کانگوروها غذا بدهند و کارمندان پارک، آماده پاسخ‌گویی به سوالات بازدیدکنندگان هستند. این پارک در جاده بریگز (Briggs Road)، در فاصله بیست دقیقه از مرکز شهر هوبارت قراردارد.

پارک تفریحی ماجراجویی در قطب جنوب(Antarctic Adventure)

پارکی است که شبیه قطب جنوب ساخته شده و از امکانات تفریحی موجود در آن به نمایش پنگوئن‌ها، اسکی، کلبه‌های شبیه‌سازی شده اسکیموها، اتاقی با دمای هوای زیر صفر، می‌توان اشاره نمود. این مکان در منطقه سالامانکا قرار دارد.

از سایر پارک‌ها و اماکن تفریحی هوبارت می‌توان به این موارد اشاره کرد: شهرک قدیمی هوبارت(Old Hobart Town Model Village) در منطقه ریچموند(Richmond)، مارپیچ ریچموند(Richmond Maze)، پارک قطار(The Train Park) در غرب شهر و پارک تفریحی زودو(Zoodoo Fun Park) در ریچموند.

جشنواره‌ها

از جشنواره‌های مهم شهر هوبارت می‌توان به این موارد اشاره کرد:

جشنواره مردمی سیگنِت(Cygnet Folk Festival)

جشنواره موسیقی که از سال ۱۹۸۲، به مدت سه روز در دومین هفته از ماه ژانویه(دی) در حومه هوبارت در شهرک سیگنِت برگزار می‌شود و یکی از جذاب‌ترین جشنواره‌های موسیقی زنده در استرالیاست. هدف از برپایی چنین جشنواره‌ای، ایجاد فرصت برای موسیقی‌دانان و نوازندگان تاسمانی است.

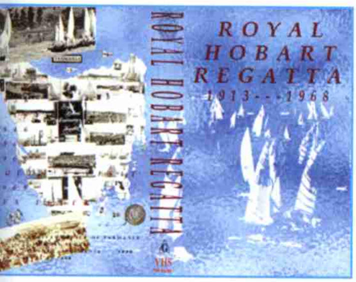
جشنواره بادبادک‌ها(Kite Festival)

این جشن، فرصتی است برای سرگرمی کودکان و بزرگسالان تا بادباک‌هایی را به اشکال مختلف و با تزیینات زیبا پرواز دهند و در ضمن اجرای موسیقی، اوقات شاد را سپری کنند. این فستیوال در ژانویه(دی) برگزار می‌شود.

جشنواره قایق‌های چوبی(Wooden Boat Festival)

مسابقاتی است که از سال ۱۹۹۴ شروع شده و هر دو سال یک‌بار، با رقابت انواع قایق‌های چوبی در فوریه (بهمن ماه) در هوبارت برگزار می‌شود.

مسابقه کرجی‌رانی سلطنتی هوبارت
(The Royal Hobart Regatta)

این مسابقه از سال ۱۸۳۸ هر دو سال به مدت سه روز در فوریه(بهمن) برگزار می‌شود و قدیمی‌ترین مسابقه ورزشی در تاسمانی به شمار می‌آید. این مسابقه همزمان با جشنواره قایق‌های چوبی برگزار می‌شود.

جشنواره فرینج هوبارت(Hobart Fringe Festival)

این جشنواره بزرگ هنری همه ساله در اواخر مارس(اسفند) به مدت دو هفته برگزار می‌شود.

رالی تارگا تاسمانی(Targa Tasmania)

یک مسابقه بزرگ اتومبیل‌رانی است که از سال ۱۹۹۱ در اواخر آوریل(اردیبهشت) در شهر برگزار می‌شود.

جشنواره گل لاله(Tulip Festival)

این جشنواره در ماه سپتامبر(شهریور) در باغ گیاه‌شناسی سلطنتی تاسمانی برگزار می‌شود.

جشنواره طعم(Taste Festival)

بزرگ‌ترین جشنواره غذا در تاسمانی است که از سال ۱۹۸۸ در اواخر دسامبر(اوایل دی ماه) برگزار می‌شود و علاوه بر غذاهای لذیذ، شامل سرگرمی‌هایی شامل نمایشگاه آثار هنری و صنایع دستی نیز هست. همه ساله بیش از ۵۰۰,۰۰۰ نفر از این جشنوراه دیدن می‌کنند.

مسابقه قایق‌های بادی مسیر سیدنی تا هوبارت
(Sydney to Hobart Yacht Race)

این مسابقه و جشنواره از سال ۱۹۴۵ در دسامبر(آذر) در مسیری بین سیدنی و هوبارت برگزار می‌شود. مسافت این مسابقه ۱,۱۷۰ کیلومتر است.

داروین(Darwin)

داروین، مرکز ایالت استرالیای شمالی، با مساحت ۱۱۲کیلومترمربع، در کنار دریای تیمور(Timor Sea) قرار دارد و از سمت شرق به خلیج فرانسیس(Frances) و از سمت غرب به حاشیه خلیج کالن(Cullen) محدود شده‌است. داروین در شمالی‌ترین منطقه استرالیا به‌نام تاپ‌اِند(Top End) قرار دارد و با شهر کانبرا، پایتخت استرالیا، ۳۱۳۷ کیلومتر فاصله دارد؛ در حالیکه پایتخت‌های پنج کشور دیگر، جاکارتا(اندونزی)(Jakarta Indonesia)، دیلی(تیمور شرقی)(East Timor)(Dili)، مِلِکِئوک(پالائو)(Palau)(Melekeok)، پورت مورسبی(پاپوآ گینه‌نو)(Papua New Guinea)(Port Moresby)، بندر سِری‌بِگاوان سلطان‌نشین برونئی(Bandar Seri Begawan Brunei)، به این شهر نزدیکتر هستند.

این شهر، آب و هوایی حاره‌ای و فصل‌هایی مشخص دارد. فصل زمستان در این شهر کاملاً خشک و فصل تابستان همراه با طوفان‌های شدید حاره‌ای است. از نظر آب و هوایی داروین با سنگاپور نقاط مشترک بیشتری نسبت به سیدنی دارد، زیرا هردو در منطقه استوایی واقع‌اند. داروین در یکی از مناطق رعد و برق خیز جهان قرار دارد. در سال ۲۰۰۲ تنها در طی چند ساعت ۱۶۳۴رعد و برق در این شهر اتفاق افتاد که معادل تعداد رعد و برق‌های سالانه در شهری مانند پرث در همین کشور است

جدول آب و هوای داروین — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۱	۳۰	۳۱	۳۲	۳۱	۳۰	۳۰	۳۰	۳۲	۳۲	۳۲	۳۲	۳۱
	کمترین	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۳	۲۱	۲۰	۲۱	۲۴	۲۶	۲۶	۲۶	۲۴
میانگین کل بارش		۳۴۹	۲۸۷	۲۴۱	۷۶	۲۲	۱	۰	۳	۸	۴۸	۱۱۳	۲۳۳	۱۳۸۰

جمعیت این شهر، ۱۲۴٬۸۰۰ نفر(۲۰۰۹) است. حدود ۹/۷ درصد بومیان استرالیا در این شهر زندگی می کنند؛ بنابراین، این شهر، بیشترین جمعیت بومیان استرالیا را دارد. بر اساس آمار سال ۲۰۰۶، جمعیت شهر را حدود ۳۷٪ استرالیایی، ۲۶٪ انگلیسی، ۸٪ ایرلندی، ۷٪ اسکاتلندی، ۳٪ چینی، ۲٪یونانی و ۲٪ ایتالیایی‌ها تشکیل داده بوده‌اند. در سال‌های اخیر، بیشتر مهاجران داروین از کشورهای جنوب‌شرقی آسیا هستند.

این شهر با داشتن جمعیتی با متوسط سن ۳۲ سال، یکی از شهرهای جوان استرالیا محسوب می‌شود. زبان مردم این شهر، علاوه بر انگلیسی، زبان‌های یونانی، ایتالیایی، اندونزیایی، ویتنامی و کانتونی است.

حدود نیمی از جمعیت داروین را مسیحیان تشکیل می‌دهند. پیروان ادیان دیگر، از جمله مسلمانان، بودایی‌ها، هندوها و یهودیان نیز در داروین زندگی می کنند.

نکته قابل توجه در مورد شهر داروین، این است که چون این شهر از لحاظ نظامی اهمیت زیادی برای کشور دارد، پایگاه‌های نظامی زیادی در این شهر وجود دارند.

تحصیلات

مهم‌ترین دانشگاه این شهر، دانشگاه چارلز داروین(Charles Darwin) است که مرکز آموزش عالی در ایالت شمالی است. این دانشگاه هر دو دوره حرفه‌ای و دانشگاهی را پوشش داده و همزمان به‌عنوان یک دانشگاه و یک موسسه آموزش فنی عمل می کند.

ورزش

یکی از مسابقات ورزشی مهمی که در این شهر برگزار می‌شود، مسابقه بین‌المللی ماشین‌های خورشیدی(World Solar Challenge) در مسیر داروین-آدلاید است که برای اولین بار در سال ۱۹۸۷ برگزار شده‌است.

تاریخچه

ساکنان اولیه این سرزمین از قبیله لاراکیا(Larrakia) بوده‌اند که قبل از ورود مهاجران اروپایی در آن زندگی می‌کرده‌اند. هلندی‌ها اولین اروپایی‌هایی بودند که به این منطقه وارد شدند و نقشه‌ای از آن تهیه کردند(در اوایل قرن هفدهم). ولی این انگلیسی‌ها بودند که با ورود به این قسمت از استرالیا، در سال ۱۸۳۹، در آن ساکن شدند و آن را به‌نام دانشمند طبیعی‌دان انگلیسی، داروین، نامیدند.

در اوایل سال ۱۸۷۰، هنگام گودبرداری برای کشیدن خطوط تلگراف، مقادیری طلا در این منطقه کشف و تب طلا نیز در این شهر آغاز شد بطوریکه در سال ۱۸۷۵، جمعیت اروپاییان داروین رشد قابل توجهی پیدا کرده‌بود. در همین سال، کشتی بخارِ اس.اس. گوتنبرگ(SS Gothenburg) با ۸۸ مسافر و ۳۴ نفر خدمه، داروین را به مقصد آدلاید ترک کرد؛ اما در بین راه دچار سانحه‌شد و تنها ۲۲ نفر زنده ماندند و مابقی غرق شدند.

در اوایل سال ۱۹۴۰ در هنگام جنگ جهانی دوم، حدود ده‌هزار سرباز برای دفاع از سرزمین‌های ساحلی وارد داروین شدند. در سال ۱۹۴۲، ۱۸۸ هواپیماهای جنگی ژاپنی به این منطقه حمله کردند و با بمباران‌های پی در پی، سبب کشته‌شدن ۲۴۳ نفر از ساکنان این شهر و وارد آمدن صدمات شدید به آن شدند. این حمله ، شدیدترین حمله به سراسر استرالیا در زمان جنگ بود.

اما با این حال در طی جنگ جهانی و پس از آن، داروین، رشد چشم‌گیری داشت و جاده‌هایی احداث شد که این ناحیه را به آلیس اسپرینگ(Alice Springs) در جنوب، وکوه ایزا(Mount Isa) در جنوب شرق متصل می‌کرد. در سال ۱۹۵۹ این شهر رسماً به‌عنوان مرکز ایالت استرالیای شمالی به ثبت رسید. در سال ۱۹۷۴، داروین، گرفتار توفان عظیمی شد که۷۱ نفر کشته داشت و هفتاد درصد از ساختمان‌های این شهر را نابود کرد. شهر بتدریج بازسازی شد سرانجام در هفدهم سپتامبر سال۲۰۰۳، راه‌آهن آدلاید- داروین آغاز به کار کرد و داروین به خط آهن سراسری کشور متصل گردید که این مسئله رونقی دوباره به اقتصاد و شهرنشینی این شهر بخشید.

اقتصاد

اقتصاد در شهر داروین، به دو بخش عمده معدن و گردشگری تقسیم می‌شود. معادن این شهر، شامل مواد معدنی فراوانی هستند که مهمترین آنها طلا، روی، بوکسیت(bauxite) و منگنز است. منابع انرژی این شهر، شامل نفت و گاز طبیعی است که از اعماق

دریای تیمور به دست می‌آید. تولید اورانیوم نیز یکی دیگر از صنایع مهم این شهر است که معادن آن در پارک ملی کاکادو(Kakadu National Park) واقع است. نیروهای نظامی و ساکنان پایگاه دریایی، بخشی از جمعیت و اقتصاد این شهر را تشکیل می‌دهد.

حضور نیروهای استرالیایی در تیمور شرقی و همچنین حضور نیروهای سازمان ملل در این شهر به‌عنوان پایگاه این سازمان در استرالیا، باعث افزایش جمعیت نظامیان و پایگاه‌های نظامی در این شهر شده‌است.

گردشگری

این شهر، هر سال پذیرای گردشگران زیادی است؛ به‌طوری که در سال ۲۰۰۵، بیش از ۱,۳۸۰,۰۰۰ نفر از این شهر و مناطق اطراف آن دیدن کرده‌اند. رونق این صنعت باعث اشتغال هشت درصد از ساکنان منطقه و ایجاد بیش از چهارده هزار شغل شده‌است. داروین قطب گردشگری برای تورهایی است که به پارک‌های ملی کاکادو، لیچ فیلد(Litchfield) و کاترین جورج(Katherine Gorge) می آیند. انتظار می‌رود در آینده جمعیت گردشگران این شهر در فصل‌هایی که آب و هوایِ مناسب دارد، افزایش یابد.

حمل و نقل

فرودگاه بین‌المللی داروین(Darwin International Airport) که در حومه مارارا (Marrara) واقع است، تنها فرودگاه شهر است و پروازهایی به سنگاپور، جاکارتا، جزیره بالی(اندونزی)، ویتنام، برونئی، شرق دریای تیمور و هند(بمبئی) دارد و اکثر پروازهای داخلی آن به بریزبن، سیدنی، ملبورن، آدلاید و پرث است. در سال ۲۰۰۷، این فرودگاه بیش از ۱,۸۱۳,۰۰۰ نفر را جابه‌جا کرده‌است. در سال۲۰۰۳، راه‌آهن از مسیر آلیس اسپرینگ(Alice Springs) از داروین به آدلاید رسید و کار خود را از سال ۲۰۰۴ آغاز کرد و بدین ترتیب داروین به خطوط سراسری راه‌آهن استرالیا پیوست.

این شهر سیستم ریلی درون شهری ندارد؛ اما از اتوبوس و تاکسی برای حمل و نقل در خشکی و از قایق برای رفتن به جزایر استفاده می‌شود.

مراکز خرید

گوشت و پوست کروکودیل و همینطور انواع اجناس ساخته شده از پوست این

حیوان یکی از اقلام مهم فروشگاه‌های داروین را تشکیل می‌دهند و مسافران تمایل زیادی به خرید این اجناس دارند. صنایع دستی بومیان، که بعلت حضور فراوان‌تر آنها در این شهر تنوع بیشتری نسبت به سایر شهرهای استرالیا دارد، و مروارید نیز از بهترین سوغاتی‌های داروین هستند.

کازوارینا اسکویر(Casuarina Square)

بزرگ‌ترین مرکز خرید در منطقه شمال استرالیاست. این مجموعه در سال ۱۹۷۳ ساخته شده و شامل بیش از دویست فروشگاه لباس، جواهرفروشی، کتابفروشی و همچنین چندین بانک، کافه و رستوران، اداره پست، آژانس مسافرتی و هفت سینما است.

خیابان اسمیت(Smith Street)

خیابانی مهم در مرکز تجاری داروین است که دومین منطقه خرید بزرگ شهر بوده و بیش از دویست فروشگاه مختلف در آن وجود دارد.

دهکده هوم میکر(Homemaker Village)

مرکز خریدی که با مساحت شصت هزار مترمربع، تقریباً بین مرکز شهر و مرکز خرید کازوارینا در شمال بخش مرکزی شهر داروین قرار گرفته و دارای بیش از ۱۰۰فروشگاه مختلف است.

کاراما(Karama)

مرکز خریدی وسیع در شمال‌شرقی شهر که بخش‌های مختلف آن شامل فروشگاه‌های معتبر، سوپرمارکت، داروخانه، رستوران و... است.

پالمر استون(Palmerston)

مرکز خریدی وسیع در حومه جنوبی شهر داروین است و رستوران‌ها و کافی‌شاپ‌های متعدد، کتاب فروشی، روزنامه‌فروشی، داروخانه و اداره پست دارد.

درکنار فروشگاه‌های بزرگ، بازارهای هفتگی داروین نیز از مهمترین مراکز خرید این شهر هستند که با ارائه صنایع دستی و همینطور اجناس لوکس، مسافران زیادی را به خود

جلب می کنند. بازار ساحلی میندیل(The Mindil Beach Sunset Market)، بازار دهکده پاراپ(Parap Village Market)، بازار نایت کلیف(Nightcliff Market) و یک‌شنبه بازار راپید کریک(Rapid Creek Sunday Market) چند نمونه از این بازارهای محلی هستند.

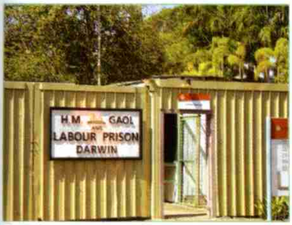
دیدنی‌ها

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

موزه نظامی(Drawin Military Museum)

انجمن سلطنتی توپخانه استرالیا این موزه را به‌عنوان موزه توپخانه برای نمایش عکس‌ها و تدارکات نظامی داروین در جنگ جهانی دوم احداث کرده‌است. این موزه در ایست پوینت ریزِرو(East Point Reserve) قراردارد و در سال ۱۹۶۵ تاسیس شده‌است.

موزه و گالری هنر(Museum and Art Gallery)

یکی از مهم‌ترین موزه‌ها در ایالت شمالی است و تاریخ دریانوردی، علوم طبیعی، فرهنگ بومیان و هنرهای معاصر را به نمایش گذارده‌است.این موزه در خیابان کُناچر(Conacher Street) قراردارد.

موزه زندان خلیج فانی(Fannie Bay Gaol Museum)

زندانی قدیمی، که از سال ۱۸۸۳ تا ۱۹۷۹ فعال بوده و در حال حاضر به موزه تبدیل شده‌است.

اماکن دیدنی

بنای یادبود استوارت(Stuart memorial)

در پارک رین تری(Raintree Park) در خیابان اسمیت قرار دارد. این مکان به یادبود جان مک دوال استوارت(John McDouall Stuart) کاشف استرالیایی، که از راه خشکی از جنوب استرالیا به شمال این قاره سفر کرد، ساخته شده‌است. وی در اکتبر سال ۱۸۶۱، آدلاید را ترک کرد، و در جولای سال ۱۸۶۲ به شهر داروین رسید.

اسکله داروین(Darwin Wharf Precinct)

مکانی تاریخی و تفریحی در انتهای شرقیِ تپه استوکس (Stokes Hill) است و در اطراف آن، رستوران‌های غذاهای دریایی و فروشگاه‌هایی برای انواع صدف و مروارید وجود دارد. این اسکله یکی از اهداف جنگنده‌های ژاپنی در جنگ جهانی دوم بوده‌است

مرکز میراث هوانوردی(Aviation Heritage Centre)

این مکان دارای مجموعه‌ای بی‌نظیر از انواع هواپیماهای قدیمی و جدید است که در میان آنها یک جنگنده بی-۵۲ نیز وجود دارد. این مرکز در ۸کیلومتری مرکز شهر داروین قرار دارد.

خانه بورنت(Burnett House) Brown's Mart Arts

خانه‌ای قدیمی است که مطابق با شرایط اقلیمی منطقه طراحی و ساخته شده و اکنون باغ اطراف آن تبدیل به مکانی برای استراحت گردشگران شده‌است.

بازار براونز(Browns Mart)

ساختمانی سنگی نزدیک بندر است که در سال ۱۸۸۵ به‌عنوان فروشگاه تجاری احداث گردید. این مکان در گذشته مرکز مهمی برای خرید و فروش بوده؛ اما امروز تبدیل به یک نماد فرهنگی و تاریخی شهر شده و برای اجرای برنامه‌های فرهنگی و تئاترمورد استفاده قرار می گیرد.

گورستان جنگ رودخانه آدلاید (Adelaide River War Cemetery)

محل دفن ۴۳۴ سرباز کشته‌شده در جنگ جهانی دوم است. این گورستان در کنار رودخانه آدلاید و در میان منظره طبیعی بسیار زیبایی قرار دارد.

مرکز تفریحی داروین (Darwin Entertainment Centre)

یکی از مهم‌ترین مکان‌های برگزاری کنسرت و تئاتر در داروین است که با ظرفیت ۱۲۹۰ نفر در سال ۱۹۸۶ در بخش مرکزی این شهر ساخته شده‌است.

هتل ویکتوریا(Victoria Hotel)

این بنا در سال ۱۸۹۰ساخته‌شده و با معماری زیبا و قدیمی خود، که چندین‌بار در طی طوفان‌های شدید و همینطور جنگ آسیب دیده و تعمیر شده، یکی از مکان‌هایی است که گردشگران زیادی را جذب می‌کند. این هتل در سال ۱۹۹۹ در فهرست میراث ملی استرالیا قرار گرفت.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

داروین سواحل مشهور و زیبایی همچون میندیل(Mindil) و کازوارینا(Casuarina) دارد. اغلب مردم برای شناکردن به این نواحی می‌روند؛ اما در فصول اکتبر(مهر) تا می(اردیبهشت)، شنا در این مناطق، به دلیل وجود نوعی عروس‌دریایی به نام باکس جلی فیش(Box jellyfish)، که سمی کشنده دارد و به زبان محلی به آن زنبور دریایی می‌گویند، ممنوع می‌شود.

اطراف شهر داروین، پارک‌های حفاظت‌شده زیادی وجود دارد که برخی از آن‌ها به دلیل این که زیستگاه تمساح‌های خطرناک هستند، شهرت دارند.

باغ‌های گیاه‌شناسی جورج براون داروین (George Brown Darwin Botanic Gardens)

در دو کیلومترِی شمالِ منطقه تجاری داروین، در جاده گاردنز(Gardners Road) واقع‌شده و وسعت آن حدود ۴۲ هکتار است و شامل مجموعه‌ای از انواع گونه‌های گیاهی نواحی گرمسیری و استرالیاست. این مجموعه در سال ۱۸۸۶ افتتاح شده‌است.

پارک ملی چارلز داروین (Charles Darwin National Park)

پارکی به وسعت ۱۳۰۰ هکتار در چهار کیلومتری جنوب‌شرقی مرکز داروین است که در زمان جنگ جهانی دوم به‌عنوان سنگر و اقامتگاه نظامی از آن استفاده می‌شده‌است. بیشتر برنامه‌های موسیقی این شهر، از جمله جشنواره رقص اِرس‌دانس(Earthdance) در این مکان برگزار می‌شود.

پارک جشن دویست سالگی(Bicentennial Park)

منطقه ساحلی سرسبز و وسیعی در مرکز شهر داروین است. برخی از جشنواره‌های مهم این شهر، از جمله جشنواره داروین و

جشنواره یونانیِ گلنتی(Greek Glenti) که یک جشنواره غذا است، در این مکان برگزار می‌شود.

پارک ملی کاکادو(Kakadu)

در ۱۷۱ کیلومتریِ جنوبِ داروین و در منطقه رودخانه تمساح واقع شده است. مساحت این پارک ۱۹،۸۰۴متر مربع، یعنی معادل مساحت کشور اسلوونی، در حدود یک سوم اندازه تاسمانی، و تقریبا نصف مساحت سوئیس می‌باشد. به علت تنوع گونه‌های حیوانی و گیاهی، وجود باتلاق و آبشاری زیبا این پارک در سال ۱۹۸۱ توسط یونسکو به ثبت رسید. معدن اورانیوم رنجر(Ranger uranium mine)، یکی از پربارترین معادن اورانیوم در جهان، در داخل این پارک قرار دارد.

پارک ملی لیچ‌فیلد(Litchfield National Park)

به وسعت تقریبی ۱۵۰۰ کیلومترمربع، در صد کیلومتری جنوب‌غربی داروین واقع‌شده و هر سال، بیش از ۲۶۰ هزار بازدیدکننده را به خود جذب می‌کند. این پارک در سال ۱۹۸۶ به نام فرِد لیچ‌فیلد(Fred Litchfield) نام‌گذاری شده که در سال ۱۸۶۴، بخشی از این منطقه را کشف کرده‌است. از جاذبه‌های این پارک می‌توان به آبشارها، صخره‌هایی با اشکال غیرطبیعی، تپه موریانه و جنگل‌های موسمی سرسبز آن اشاره کرد.

پارک ملی نیتمیلوک یا کاترین جورج
(Nitmiluk or Katherine Gorge National Park)

این پارک با وسعت تقریبی ۲،۹۳۸ کیلومتر مربع در ۲۴۴ کیلومتری جنوب شرقی داروین، در کناررودخانه کاترین(Katherine River) و آبشار ادیس(Edith Falls) قراردارد. در این پارک دره‌های عمیق، اماکن دیدنی تاریخی و مناظر طبیعی زیبا وجوددارد.

از دیگر پارک‌های شهر می‌توان این موراد را نام برد: پارک کروکودیل(Crocodylus Park)، مزرعه کروکودیل داروین(Darwin Crocodile Farm)، پارک جنگل طبیعی هولمز(Holmes Jungle Nature Park) و پارک ملی رودخانه ماری(Mary River National Park).

جشنواره‌ها

در شهر داروین، همه ساله جشنواره‌های مختلفی برگزار می‌شود از جمله:

جشنواره سی‌بریز (Seabreeze festival)

این جشنواره موسیقی و هنرهای بصری از سال ۲۰۰۵ در دومین هفته از ماه می(اردیبهشت) در ساحل نایت کلیف(Nightcliff) برگزار می‌شود.

جشنواره داروین(Darwin Festival)

این جشنواره همه ساله در ماه آگوست (شهریور) به مدت هجده روز برگزار می‌شود. در طی این مدت بیش از هزار هنرمند محلی، ملی و بین‌المللی گردهم می‌آیند و برنامه‌هایی از جمله کنسرت در فضای باز، تئاتر، رقص، موسیقی، نمایش کمدی، فیلم و هنرهای تجسمی اجرا می‌کنند.

ایزوتوپیا(Isotopia)

جشنواره موسیقی الکترونیکی همراه با برنامه‌های هنری و موسیقی شامل سخنرانی، فیلم، اجرای مراسم توسط گروه‌های محلی و چند کارگاه آموزشی است. این جشنواره در جولای (تیر) به مدت سه روز برگزار می‌شود.

باس این دِ گراس(Bassinthegrass)

بزرگ‌ترین جشنواره موسیقی در ایالت شمالی است که از سال ۲۰۰۳، هر سال در آمفی‌تئاتر داروین برگزار می‌شود. زمان معینی برای برگزاری آن در طول سال مشخص نیست.

بالارات(Ballarat)

این شهر در ایالت ویکتوریا و در ۱۰۵ کیلومتری شمال‌غربی ملبورن قرار دارد و با جمعیتی حدود ۹۴۰۰۰ نفر(۲۰۰۹) بیستمین شهر پر جمعیت استرالیا است. بالارات با لقب‌هایی مانند شهر طلا و آتن استرالیا، به‌رغم جمعیت اندک خود در تاریخ و اقتصاد استرالیا جایگاه ویژه‌ای دارد. اولین ساکنین غیر بومی شهر فعلی، خانواده‌ای اسکاتلندی بودند که با ساخت یک کلبه و آماده کردن زمین زراعی و چراگاه در سال ۱۸۳۷ در منطقه ساکن شدند ولی در سال ۱۸۵۱ با اعلام پیدا شدن چند اُنس(Ounce) طلا در محلی به نام پاورتی پوینت(Poverty point)، در نزدیکی بالارات، هجوم مردم به منطقه آغاز شد و پس از مدتی مهاجرانی از ایرلند، چین و سایر کشورها با ساخت کلبه‌هایی ساده سکونت خود را در بالارات آغاز کردند. با فرو نشستن تب طلا، به تدریج ساختار شهری بالارات با جایگزینی خیابان‌های عریض به جای گذرگاه‌های

جدول آب و هوای بالارات — **بارش**(میلی‌متر) **دمای روزانه** (سانتی گراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۲۴	۲۵	۲۲	۱۸	۱۵	۱۲	۱۱	۱۳	۱۴	۱۶	۲۰	۲۲	۱۸
	کمترین	۱۲	۱۳	۱۱	۹	۸	۶	۶	۶	۶	۸	۹	۱۰	۹
میانگین کل بارش		۳۴	۴۷	۲۰	۳۷	۲۳	۴۵	۳۶	۴۴	۵۶	۶۲	۵۴	۲۸	۴۸۶

باریک میان کلبه‌ها و همینطور ساخت خانه‌هایی در محل قبلی کلبه‌ها و چادرها، نظم بیشتری پیدا کرد و افتتاح برخی از مراکز دولتی مانند پستخانه، در سال ۱۸۵۱، اعتبار شهری آن را افزایش بخشید. اولین و در واقع، تنها قیام مسلحانه مردمی استرالیا نیز در این شهر روی داده‌است. شورشی که در سوم دسامبر (آذر) سال ۱۸۵۴ آغاز شد و در طی سرکوب شدن شورشیان توسط نیروهای دولتی، ۲۲ معدنچی جان خود را از دست دادند. این قیام به علت حصاری (Stockade) که شورشیان برای دفاع از خود در محلی به نام اورکا (Eureka) ساخته‌بودند به اورکا استاکید (Eureka Stockade) معروف است و برخی آن را نقطه تولد دموکراسی در این کشور می‌دانند. توسعه ی روند شهرنشینی در این شهر تا اواخر قرن نوزدهم ادامه داشت ولی در این زمان با اتمام بعضی از رگه‌های طلا، این پیشرفت کند شد.

تحصیلات

دو دانشگاه این شهر، دانشگاه بالارات (University of Ballarat) و شعبه دانشگاه کاتولیک استرالیا (Australian catholic University) هستند. دانشگاه بالارات در سال ۱۸۷۰ به عنوان مرکز آموزش علوم معدن افتتاح شد پس از ادغام با دانشگاه ملبورن، به دانشگاهی با شش پردیس تبدیل شد. این دانشگاه در سال ۲۰۰۸، ۲۵۸۱۰ دانشجو در رشته‌ها و مقاطع مختلف داشته است. قسمتی از ساختمان این دانشگاه، متعلق به زندان قدیمی شهر بوده که در سال ۱۹۶۵ تعطیل شده و در فهرست میراث فرهنگی ایالت ویکتوریا قرار دارد.

اقتصاد

بالارات در حال حاضر یکی از مهم‌ترین شهرهای ایالت ویکتوریا است و اقتصاد آن را توریسم، معادن طلا و صنایعی مانند شعبه کارخانه تولید شکلات مارس (Mars)، کارخانه صنایع غذایی مک‌کین (McCain Foods)، کارخانه تولید ریل آهن بالارات نورث ورک شاپز (Ballarat North Workshops) و چندین کارخانه محلی

تولیدات نساجی، کاشی و محصولات غذایی تشکیل می‌دهند. مرکز فروش دام زنده این شهر نیز بزرگ‌ترین مرکز در نوع خود در ویکتوریا است. در بازی‌های المپیک تابستانی ملبورن(۱۹۵۶)، بالارات میزبان مسابقات قایق‌سواری و کایاک(Kayak) بود.

حمل و نقل

فرودگاه بالارات(Ballarat Airport)، بزرگراه‌ها و دو ایستگاه قطار ارتباط این شهر را به سایر شهرهای ایالت ویکتوریا و همچنین کشور ممکن ساخته‌اند. در حمل و نقل درون شهری، اکنون ترامواها که زمانی رونق زیادی در این شهر داشته‌اند، جای خود را به اتوبوس داده‌اند و تنها خط فعال تراموای این شهر زیر نظر موزه ترامو فعالیت دارد.

مراکز خرید

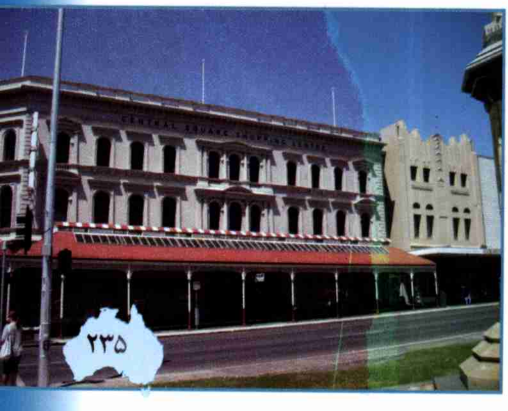
بریج مال(Bridge Mall)

بخشی از خیابان بریج (Bridge Street) را شامل می‌شود که ورود وسایل نقلیه به آن ممنوع شده و با انواع فروشگاه‌های معتبر خود یکی از مراکز تجاری معتبر شهر است.

مایر (Myer)

بزرگ‌ترین فروشگاه زنجیره‌ای استرالیا است و در سال ۲۰۰۵ صدمین سال تاسیس خود در بالارات را جشن گرفت.

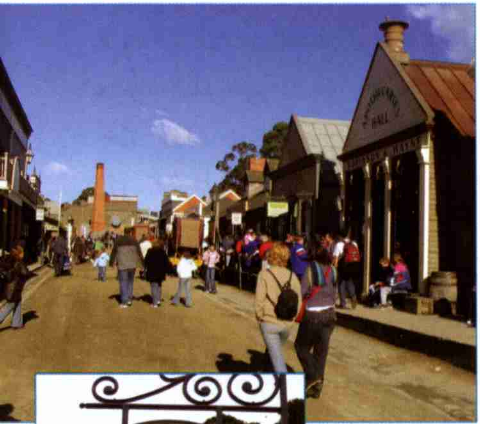
سنترال اسکوار(Central Square)

در سال ۱۹۸۸، در کنار فروشگاه بزرگ مایر در مرکز شهر افتتاح شد و یکی از بزرگترین مراکز خرید این شهر است. فروشگاه مایر از طریق طبقه دوم خود به این مرکز خرید متصل شده است. فروشگاه زنجیره‌ای معتبر دیگر استرالیا به نام تارگت (Target) نیز در این مرکز شعبه دارد.

خیابان‌های بریج(Bridge)، استورت(Sturt)، آرمسترانگ(Armstrong) و میر (Mair) مهمترین خیابان‌های تجاری شهر هستند.

از سایر مراکز خرید بالارات می‌توان دو فروشگاه نورویچ پلازا(Norwich Plaza) و سیتی آرکاد(City Arcade) و همچنین سوپرمارکت‌های بیگ دبلیو(Big W)، آلدی(Aldi) و وول ورث(Woolworths) را نام برد.

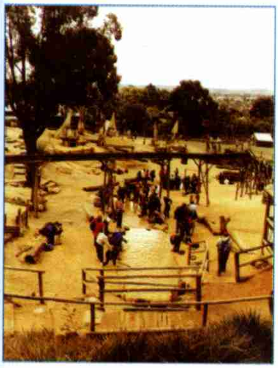
موزه‌ها

تپه ی ساورین(Sovereign Hill)

این تپه محل اقامت جویندگان طلا در بالارات بوده و در سال ۱۹۷۰ به موزه‌ای در فضای باز(Open Air Museum) تبدیل شد. این موزه ۶۰ کلبه متعلق به قرن نوزده و وسایل جستجوی طلا دارد و بازدیدکنندگان آن می‌توانند خود نیز به جستجوی طلا بپردازند. دو معدن طلا نیز در منطقه قرار دارد که یک راهنما، بازدیدکنندگان را در داخل آن راهنمایی می‌کند و اطلاعاتی را درباره نحوه کار در این معادن ارائه می‌دهد. در قسمتی از این معادن، تلخ‌ترین حادثه معادن استرالیا، در سال ۱۸۲۲، اتفاق افتاده است که در طی آن ۲۲ معدنچی جان خود را از دست دادند. در دهکده این تپه، فروشگاه‌ها و کارگاه‌های مختلف، به همان صورت دهه ۱۸۵۰ حفظ شده اند. کودکان نیز می‌توانند با پوشیدن لباس فرم مدارس آن دوران، تجربه شرکت در کلاس‌های مدارس قرن نوزدهم را داشته باشند.این موزه یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های گردشگری ایالت ویکتوریا می‌باشد.

موزه طلا(Gold Museum)

در این موزه تاریخچه دوران(تب طلا) در استرالیا در اختیار بازدیدکنندگان قرار می‌گیرد. قطعات سنگ طلا، اشیاء ساخته شده از طلا، وسایل استخراج طلا و تصاویر به جا مانده از آن دوران جذابیت فراوانی برای بازدیدکنندگان دارد. فروشگاهی نیز در این موزه قرار دارد که پلاک‌های کوچک طلا و همینطور آثار هنری ساخته شده از طلا را می‌توان از آن خرید.

موزه تراموا(Tramway Museum)

این موزه یکی از معدود موزه‌های تراموا در دنیاست که امکان گردش در شهر را بوسیله یک ترامــوای قدیمی به بازدیدکنندگان خود می‌دهد. در داخل ساختمان موزه چند واگن قدیمی و عکس‌هایی از تراموا‌ها و مسافران آن موجود است.

گالری استورت(Gallery on Sturt)

محل برگزاری نمایشگاه‌های آثار هنری هنرمندان معاصر است و در مرکز شهر بالارات قرار گرفته است.

گالری هنر بالارات

(Art Gallery of Ballarat)

قدیمی‌ترین گالری ایالتی استرالیا است و در آن مجموعه‌ای نفیس از آثار هنرمندان ایالت ویکتوریا و همچنین سراسر کشور نگهداری می‌شود. این گالری همچنین محل نگهداری پرچم قیام اورکا(سال ۱۸۵۴) می‌باشد.

دیدنی‌ها

شهر بالارات یکی از معروف‌ترین شهرهای دارای میراث فرهنگی در استرالیا است و همینطور اولین شهر در این کشور است که به اتحادیه بین‌المللی شهرهای

تاریخی(International League of Historical Cities) پیوست. (شهر اصفهان نیز عضو این اتحادیه است)

از نظر شهرسازی، بالارات دارای چندین خیابان عریض است که در میان سایر شهرهای استرالیا نکته‌ای شاخص است.

خیابان استورت(Sturt)

مهمترین خیابان این شهر، است که با دارا بودن بیش از دو کیلومتر فضای درختکاری شده و همچنین چندین بنای تاریخی، مجسمه، بنای یادبود و جایگاه اجرای موسیقی، یکی از معروفترین خیابان‌های استرالیا نیز هست.

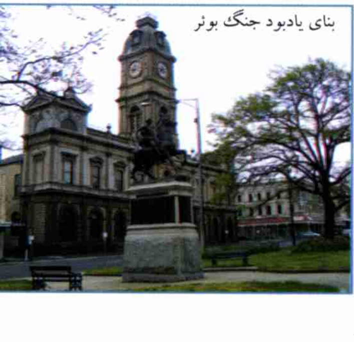
از میان دیدنی‌های این خیابان می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

جایگاه موسیقی کشتی تایتانیک(Titanic Memorial Band Stand)

این جایگاه ویژه اجرای موسیقی، در سال ۱۹۱۵ به یاد گروه نوازندگان کشتی تایتانیک که تا لحظه غرق کشتی به اجرای خود ادامه دادند، ساخته شد. استفاده از الگویی شرقی در طراحی این بنا، آن را تبدیل به شاخص‌ترین دیدنی این خیابان کرده است.

جایگاه اجرای موسیقی ملکه الکساندرا(Queen Alexandra Band Stand)

در سال ۱۹۰۸ به صورت بنایی ۶ وجهی ساخته شد و اهمیت به جزئیات طراحی در آن، نشان دهنده اهمیت و جایگاه موسیقی در میان مردم شهر، در آن دوران است.

بنای یادبود جنگ بوئر

مجسمه توماس مور(Thomas More Statue)

مجسمه پیتر لالور(Peter Lalor Statue)

بنای یادبود جنگ بوئر(Boer War Memorial)

فواره بورک و ویلز(Burke and Wills Fountain)

دو نفر از کاشفان استرالیایی که برای کشف بخش‌های ناشناخته استرالیا در سال ۱۸۶۰ سفر دریایی خود را از ملبورن آغاز کردند و در هنگام بازگشت از سفر، جان خود را از دست دادند.

خیابان غرور بالارات
(Ballarat Avenue of Honour)

خیابان معروف دیگر شهر با طول ۱۵ کیلومتر و حدود چهار هزار درخت برگ‌ریز در دو طرف آن، از مهمترین خیابان‌های ایالت ویکتوریا است. بر روی هر درخت، پلاکی برنزی با نام یکی از سربازان استرالیایی که در جنگ جهانی اول شرکت کردند، حک شده است. دو بنای با اهمیت این خیابان عبارتند از:

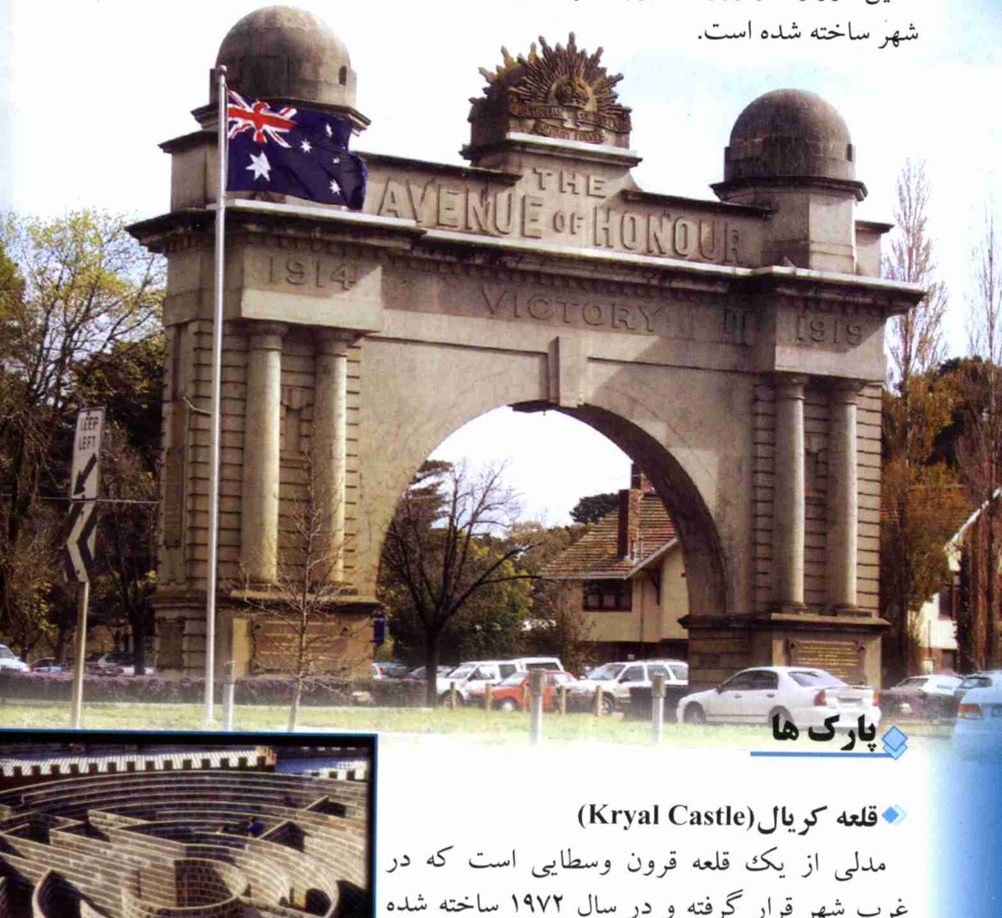
بنای یادبود اسرای جنگی(Ex prisoner of war memorial)

ساخت این بنا در سال ۲۰۰۳ با کمک‌های مالی مردم و دولت محلی ایالت ویکتوریا انجام شد. این بنای یادبود به شکل یک پیاده‌رو به طول ۱۷۰ متر ساخته شده که سطح آن مشابه ریل آهن با بلوک‌های خاکستری رنگ پوشیده شده و در دوطرف آن نیز دو سنگ گرانیت براق قرار دارد که روی آنها نام اسرای جنگی استرالیا که در جنگ‌های اول و دوم جهانی، جنگ بوئر(Boer War) و جنگ کره شرکت داشته‌اند، حک شده است. در انتهای این مسیر یک حوضچه مربع شکل آب ساخته شده که درون آن نیز شش ستون بزرگ سنگی به عنوان نمادی از شش کشوری که این اسرا در آن نگهداری می‌شدند قرار دارد. آب اطراف ستون ها نشان دهنده جدا افتادن این اسرا از وطن خود توسط اقیانوس است. در قسمت غربی این بنای یادبود، سنگی بزرگ قرار دارد که بر روی آن جمله :" فراموش نمی‌کنیم" (Lest we Forget) حک شده است.

✧دروازه ی پیروزی(Arch of victory)

این دروازه در ورودی خیابان قرار گرفته و در سال ۱۹۲۰ با مشارکت مالی مردم شهر ساخته شده است.

پارک ها

قلعه کریال(Kryal Castle)

مدلی از یک قلعه قرون وسطایی است که در غرب شهر قرار گرفته و در سال ۱۹۷۲ ساخته شده است. این قلعه یک مکان تفریحی است و انواع سرگرمی‌های قرن نوزدهم مانند مبارزه شوالیه‌ها، در آن انجام می‌شود.

باغ گیاه‌شناسی(Bothanical Garden)

این باغ که در سال ۲۰۰۷ یکصدوپنجاهمین سال تاسیس خود را جشن گرفت، به سبک باغ‌های دوران ویکتوریا ساخته شده و دارای یک گلخانه بزرگ شیشه‌ای است که مجموعه‌ای از آثار مجسمه‌ساز معروف اسکاتلندی، الکساندر استادار (Alexandr Stoddart) نیز در آن قرار دارند.

یکی از دیدنی‌های این باغ خیابان نخست‌وزیران(Prime Ministres Avenue) است که در آن مجسمه‌های نیم‌تنه و برنزی از تمامی نخست‌وزیران استرالیا تا کنون قرار گرفته است.

جشنواره‌ها

در طی سال، بالارات میزبان جشن‌ها و فسیتوال‌های متنوعی است از جمله:

نمایشگاه محصولات کشاورزی(Agricultural show)

این نمایشگاه به صورت رقابتی در عرضه بهترین محصولات دامی و کشاورزی بالارات از سال ۱۹۳۴، در منطقه نمایشگاهی شهر(Ballarat Show Grounds) انجام می‌شود. انواع مسابقات و سرگرمی‌های خانوادگی، برپایی بازارهای صنایع دستی و خوراکی‌های خانگی از قسمت‌های جنبی این نمایشگاه هستند.

جشنواره هنری رویال ساوث استریت(Royal South Street Eisteddfod)

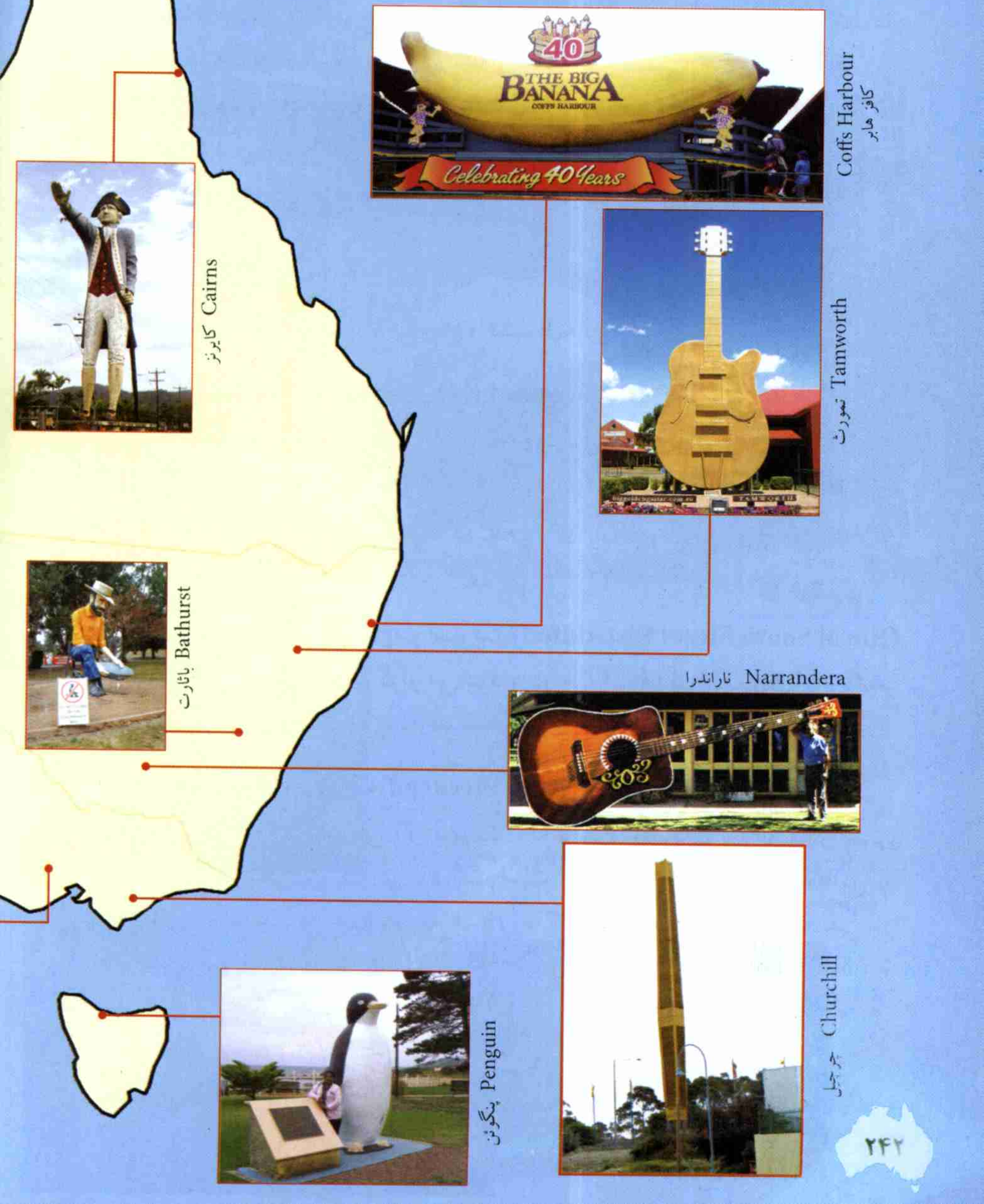
به مدت ۱۲ هفته در سال برگزار می‌شود و در طی این مدت هنرمندان تئاتر، شعر و موسیقی به اجرا و رقابت می‌پردازند.

آخر هفته میراث بالارات(Ballarat Heritage Weekend)

دو روز آخر هفته در ماه می (اردیبهشت) که معمولا مصادف با روز مادر است، زمان برپایی مراسمی بزرگ در بالارات است. در طی این مراسم جلوه‌هایی از تاریخ شهر به نمایش در می‌آید. مشاهده رژه کالسکه‌ها و اتومبیل‌های قدیمی در شهر، برپایی بازارهای سنتی و مردمی که به سبک قرن نوزدهم لباس پوشیده‌اند از دیدنی‌های این مراسم هستند.

مجسمه‌های بزرگ در استرالیا

۱۵۰ مجسمه بزرگ در شهرهای مختلف استرالیا ساخته شده که توریست‌های زیادی را به سوی خود جذب می‌کنند. اولین مجسمه از این گروه مجسمه‌ای از یک مرد اسکاتلندی است که در سال ۱۹۶۳ در آدلاید ساخته‌شد. در زیر به مکان بعضی از آنها اشاره شده‌است:

Border Village دهکده مرزی
Welcome to
WA SA
BORDER VILLAGE
WAGIN
Wagin واگین
Medindie
مدینادای-آدلاید
Humpty Doo هومتی دو
Ballarat بالارات
Kimba کیمبا

پارک‌های استرالیا

حدود دویست پارک ملی و منطقه حفاظت‌شده(پارک طبیعی) در استرالیا وجود دارد که منطقه‌ای به وسعت حدود ۸۹۵,۲۸۸ کیلومترمربع(۱۱,۵٪ از کل مساحت خشکی‌های این کشور)را اشغال کرده‌اند. در این پارک‌ها، همه نوع اقلیم زیستی یافت می‌شود و بسیاری از آنها از نظر طبیعی و علمی اهمیت بسیار دارند.

برخی از پارک‌های ملی استرالیا عبارتند از:

پارک ملی گرامپیانز(Grampians National Park)

این پارک با وسعت ۱,۶۷۲ کیلومتر مربع، در ۲۳۵ کیلومتریِ غربِ ملبورن واقع‌شده و شهرت آن به‌خاطر زمین‌های بازی هاکی و تنوع گیاهان آن است. در این پارک، صدها گونه گیاه بومی، انواع ماهی، کانگورو، کوآلا، پرندگان و خزندگان گوناگون زندگی می‌کنند. به دلیل داشتن سنگ‌های خاص، این پارک در سال ۲۰۰۶در فهرست میراث ملی استرالیا قرار گرفت.

پارک ملی اسنوی ریور(Snowy River)

پارک رودخانه برفی با وسعت۹۸۷ کیلومترمربع در جنوب شرق ویکتوریا، در ۳۲۳ کیلومتری شرق ملبورن، قرار دارد. این پارک از سال ۱۹۷۹به‌صورت منطقه‌ای حفاظت شده درآمد. از گونه‌های جانوری تحت حفاظت این پارک، والابی(Wallaby)-نوعی کانگوروی کوچک به‌اندازه خرگوش- و پوتورو(Potoroo)-نوعی موش کانگورو-، را می‌توان نام برد. این پارک در سال ۲۰۰۸ در ردیف میراث ملی استرالیا قرار گرفت.

پارک لیک فیلد(Lakefield)

لیک فیلد در شمال‌شرق استرالیا، در ۱,۷۰۷ کیلومتری شمال غرب بریزبن قرار دارد. مساحت این پارک، ۵,۳۷۰ کیلومترمربع است. سه رود به نام‌های نورمابی(Normanby)، مورهد(Morehead) و نورث کِندی(North Kennedy) از آن عبور می‌کند و به دریا می‌ریزند. در پارک لیک فیلد، حدود دویست گونه پرنده، دو گونه کروکودیل و خوک وحشی(Wild Pig) زندگی می‌کنند. این پارک در سال ۱۹۷۹ به‌عنوان منطقه حفاظت شده اعلام شد و طوطی شانه‌طلایی(Golden-shouldered Parrot)، نوعی فنچ به نام استار فنچ(Star Finch) و نوعی عقاب به‌نام(Red Goshawk) از گونه‌های در معرض خطرتحت حفاظت در آن می‌باشند.

پارک داین‌تری (Daintree)

پارک داین‌تری در شمال‌شرق منطقه کوئینزلند واقع‌شده. مساحت این پارک، نُه‌هزار کیلومترمربع است و در آن، انواع مختلف سرخس و گیاهان گل‌دار رشد می‌کنند. جنگل‌های بارانی، از قسمت‌های حفاظت‌شده این پارک هستند.

پارک ملی دریسدل ریور (Drysdale River National Park)

این پارک با وسعت ۴۴۸٫۲۶۴ هکتار، در استرالیای غربی، در ۲٫۱۶۸ کیلومتری شمال‌شرقی پرث واقع‌شده و زیستگاه بیش از ششصد گونه گیاهی نادر است. از گونه‌های جانوری پارک نیز می‌توان به انواع پرنده، خفاش و کروکودیل آب شور اشاره کرد.

پارک فرانکلین-لاور (Franklin-Lower)

درقسمت غربی تاسمانی، واقع‌شده‌است. مساحت این پارک، ۴/۴۰۰ کیلومترمربع است و به‌دلیل وجود آثاری از زندگی بومیان استرالیا مربوط به آخرین عصر یخ‌بندان(دَه‌هزار سال پیش) مورد توجه باستان‌شناسان‌است.

پارک ملی والمی (Wollemi National Park)

پارک ملی والمی در جنوب‌شرق نیوساوث‌ولز و ۱۲۹ کیلومتریِ شمال‌غربِ سیدنی قرار دارد. این پارک با مساحت ۴۸۸۶ کیلومترمربع، بزرگ‌ترین پارک منطقه نیوساوث‌ولز است و محل حفاظت گیاهان زیادی است؛ از جمله کاج بسیار نادر و کمیاب این منطقه به نام کاج والمی(Wollemi Pine).

پارک بلومانتین (Blue Mountain)

در منطقه نیوساوث‌ولز در ۷۵ کیلومتریِ غربِ سیدنی واقع شده‌است.

این پارک با مساحت ۲٫۴۵۲ کیلومترمربع، دومین پارک بزرگ منطقه نیوساوث‌ولز است. صخره‌های سنگی و مرتفع بلومانتین، بعضی با ارتفاع ۱/۱۰۰ متر، و وجود حیواناتی مانند پلاتی پوس و کانگورو دلیل تبدیل آن به منطقه حفاظت شده بوده‌است.

موزه‌ها و کتابخانه‌های استرالیا

کتابخانه ایالتی ویکتوریا

بیش از هزار موزه و مجموعه هنری در استرالیا وجود دارد که سالانه بیش از هفت میلیون نفر از آنها دیدن می کنند. این مراکز به نمایش تاریخ دریانوردی، مهاجرت، علوم طبیعی، فرهنگ بومیان، هنرهای معاصر و علوم مختلف اختصاص دارند. موزه کوینزلند، گالری هنر در بریزبن، گالری ورزشی و موزه المپیک در ملبورن، موزه پزشکی ملبورن و موزه ملی استرالیا در کانبرا از موزه‌های معروف استرالیا هستند.

توسعه و رشد کتابخانه‌ها در این کشور بعد از جنگ جهانی دوم و توسط اختصاص یارانه‌ای از جانب دولت به مقامات محلی صورت گرفت و تاسیس کتابخانه‌های مدارس زیرنظر کتابخانه ملی استرالیا(National Library of Australia)، کتابخانه نیو ساوث‌ولز(Library of New South Wales) و کتابخانه ایالتی ویکتوریا(State Library of Victoria)، سطح آموزش حرفه‌ای کتابداری را در این کشور بالا برد.

کتابخانه ملی استرالیا دارای موزه ملی، گالری ملی، گالری ملی نقاشی و مجموعه کاملی از کتب مرجع است.

آثار ثبت شده در میراث جهانی

مکان‌های طبیعی

دیواره بزرگ مرجانی (Great Barrier Reef)

در سواحل شمال‌شرقی واقع‌اند و در سال ۱۹۸۱ به علت تنوع گونه‌های دریایی در فهرست جهانی یونسکو به ثبت رسیده‌اند.

پارک ملی کاکادو(Kakadu National Park)

در ۱۷۱ کیلومتری جنوب شرقی داروین قرار دارد(به شهر داروین رجوع شود) و به علت تنوع گونه‌های حیوانی و گیاهی و همینطور باتلاق و آبشاری زیبا، در سال ۱۹۸۱ در این فهرست به ثبت رسیده‌است.

منطقه دریاچه‌های ویلاندرا(Willandra Lakes Region)

منطقه‌ای که ۲۴۰۰ کیلومترمربع از نواحی نیوساوت ولز بین سیدنی و آدلاید را در برمی‌گیرد و به علت وجود مناطق طبیعی و آثار به‌جا مانده از زندگی انسان‌های اولیه در آن، در سال ۱۹۸۱ در فهرست میراث جهانی قرار گرفت.

مجموعه جزایر لرد هاو(Lord Howe Island Group)

مجموعه‌ای از جزایر است در دریای تاسمانی، در ششصد کیلومتری سرزمین اصلی استرالیا و به وسعت ۵۶ کیلومترمربع، که به علت زیبایی منحصربه‌فرد و تنوع زیستی آن در سال ۱۹۸۲ به ثبت رسید. این جزایر را هنری لیدبرگ بال(Henry Lidgbird Ball) در هفدهم فوریه ۱۷۸۸ کشف کرده‌است.

صحرای تاسمانی(Tasmanian Wilderness)

یکی از بزرگ‌ترین مناطق طبیعی استرالیاست که حدود ۱۳٫۸۰۰ کیلومترمربع(بیست درصد از تاسمانی) وسعت دارد. این منطقه در سال ۱۹۸۲ در فهرست یونسکو ثبت شده‌است. بقایای کشف‌شده از غارهای آهکی این منطقه گواه این است که انسان‌ها بیش از بیست هزار سال پیش در این قسمت زندگی می‌کرده‌اند.

جنگل‌های بارانی گاندوانا(Gondwana Rain-forests of Australia)

به مساحت ۳/۶۶۵ کیلومترمربع در منطقه بین کوینزلند و نیوساوت‌ولز در غرب بریزبن واقع‌شده و در سال ۱۹۸۶ به‌عنوان وسیع‌ترین منطقه جنگل‌های بارانی در نواحی گرمسیری به ثبت رسید. هر سال حدود دو میلیون جهانگرد از این منطقه بازدید می‌کنند.

پارک ملی آلورا کاتا جوتا(Uluru-Kata Tjuta National Park)

پارکی به وسعت ۱۳۲۶ کیلومترمربع، در مرکز استرالیا و جنوب استرالیای شمالی در ۴۴۰ کیلومتریِ غربِ آلیس اسپرینگ(Alice Springs) که بزرگ‌ترین تخته‌سنگ‌های یکپارچه جهان در آن قرار دارد و در سال ۱۹۸۷ در فهرست آثار جهانی یونسکو به ثبت رسید. نکته دیگر در مورد این صخره‌ها تغییر رنگ آنها از قرمز به ارغوانی، در هنگام غروب خورشید است. در این ناحیه ۳۶۰ گونه گیاه و بیست گونه پستاندار بومی حفاظت می‌شوند. کوه کاتا جوتا(Kata Tjuta) و سنگ‌های آیره(Ayers Rock)، نیز دو مورد از دیدنی‌های اصلی و برجسته در این پارک هستند. تمام این ویژگی‌های خاص، منجر به جذب سالانه بیش از ۶۵۰,۰۰۰ گردشگر به این ناحیه می‌شود

منطقه مرطوب استوایی کوییزلند (Wet Tropics of Queensland)

۸۹۴۰ کیلومترمربع از جنگل‌های استوایی شمال‌شرق کوییزلند استرالیا را در برگرفته‌است و در سال ۱۹۸۸ به ثبت رسیده‌است.

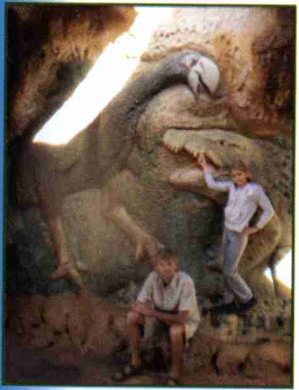
خلیج شارک(Shark Bay)

خلیجی در هشتصد کیلومتریِ شمالِ شهرِ پرث است. این خلیج تعداد زیادی شبه‌جزیره و جزیره دارد که در سال ۱۹۹۱ به علت قرار گرفتن در منطقه‌ای خاص از نظر پوشش گیاهی و آب وهوایی به ثبت یونسکو رسید.

جزیره فریزر(Fraser Island)

از جزایر شرقی در منطقه کوییزلند است که با وسعت ۱۸۴۰ کیلومترمربع در سال ۱۹۹۲ به‌عنوان بزرگ‌ترین جزیره شنی جهان به ثبت رسید. از مهم‌ترین دیدنی‌های این جزیره بقایای کشتی غرق شده ماهنو(Maheno) است.

نواحی زیست شناسی فسیل‌های استرالیا (Australian Fossil Mammal Sites) (ریورزلای و ناراکورت) (Riversleigh/Naracoorte)

در سال ۱۹۹۲ به سبب کشف آثار و بقایای پستانداران، پرندگان و حیوانات خزنده مربوط به بیست میلیون سال قبل در آن، در فهرست جهانی یونسکو به ثبت رسید. این ناحیه در جنوب استرالیا واقع شده و از نظر وجود فسیل جزو دَه ناحیه برتر دنیا به‌شمار می‌آید.

جزیره مک کواری (Macquarie Island)

جزیره‌ای زیبا و تقریباً غیرمسکونی با وسعت ۱۲۸ کیلومترمربع در ایالت تاسمانی است که تقریبا در نیمه فاصله استرالیا و قطب جنوب قرار گرفته‌است. این جزیره تنها مکان دنیا است که در آن صخره‌هایی از قسمت زیر پوسته زمین به بالاتر از سطح دریا راه پیدا کرده‌اند این جزیره در سال ۱۹۹۷ به‌عنوان یکی از آثار طبیعی جهانی شناخته‌شد.

جزایر هِرد و مک‌دونالد (Heard and McDonald Islands)

جزایری غیرمسکونی با وسعت ۳۷۲ کیلومتر مربع، که تقریباً در ۴۰۹۹ کیلومترىِ جنوب‌غربیِ پرث، بین استرالیا و آفریقا و نزدیک قطب جنوب واقع شده. به علت فعالیت آتشفشان کوه ماسن (Mawson)، یکی از بلندترین رشته کوه‌های استرالیا در این جزایر به‌وجود آمده این جزایر در سال ۱۹۹۷ در فهرست یونسکو ثبت شده‌است.

منطقه بزرگ بلومانتین (Greater Blue Mountains Area)

منطقه‌ای به وسعت ده‌هزار کیلومترمربع در نیوساوت‌ولز که در سال ۲۰۰۰ به دلیل دارا بودن جنگل‌های اکالیپتوس و گونه نادر کاج وولمی (Wollemi pine) در میراث جهانی به ثبت رسیده‌است.

◆ پارک ملی پارنولولو(Purnululu National Park)

منطقه‌ای با وسعت ۲۳۹۷ کیلومترمربع در شمال‌شرق استرالیای غربی و جنوب‌غربیِ شهرِ داروین که در سال ۲۰۰۳ به سبب داشتن صخره‌های شیب‌دار و گنبدی شکل در فهرست یونسکو ثبت شد. این صخره‌ها به دو دسته صخره‌های نارنجی و خاکستری تقسیم می‌شوند و بسته به نوع رنگ، جنس خاکشان نیز متفاوت است.

مکان‌های فرهنگی

◆ ساختمان نمایشگاه سلطنتی و باغ‌های کارلتون
(Royal Exhibition Building and Carlton Gardens)

این بنا در سال‌های ۱۸۸۱-۱۸۸۰ برای برگزاری نمایشگاه بین‌المللی ملبورن ساخته شد و به‌همراه باغ اطرافش که به سبک ویکتوریایی تزیین شده در سال ۲۰۰۴، در فهرست میراث جهانی قرار گرفت.

◆ سالن اُپرای سیدنی(Sydney Opera House)

این ساختمان در سال ۱۹۷۳ ساخته شده و در سال ۲۰۰۷ به‌عنوان یکی از باشکوه‌ترین نمونه‌های معماری قرن بیستم به عنوان میراثی جهانی به ثبت رسید.

◆ محل نگهداری مجرمین در استرالیا
(Australian Convict Sites)

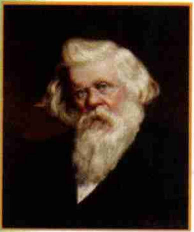

مجموعه‌ای از ۱۱ بنا هستند که در قرن‌های ۱۸ و ۱۹ برای نگهداری مجرمین تبعیدی انگلستان ساخته شده‌اند. این ساختمان‌ها در قسمت‌های مختلفی از استرالیا قرار دارند و در سال ۲۰۱۰ به فهرست میراث جهانی پیوستند.

مشاهیر

۱- سر هنری پارکس(۱۸۱۵-۱۸۹۶)(Sir Henry Parkes)

متولد انگلستان دارای ملیت استرالیایی است. وی یکی از سیاستمداران استرالیا و هفتمین رئیس دولت در ایالت نیوساوث‌ولز بود و به عنوان اولین مدافع شورای فدرال مستعمرات استرالیا، به وی لقب بنیانگذار فدرال در استرالیا داده‌شده‌است.

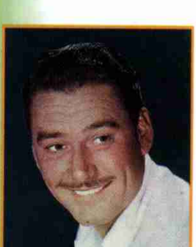
۲- بانو نیلی ملبا(۱۸۶۱-۱۹۳۱) (Dame- Nellie Melba)

در شهر ریچموند(Richmond) در نزدیکی شهر ملبورن به دنیا آمد. وی یکی از مشهورترین خوانندگان استرالیا در اواخر دوره ویکتوریا و اوایل قرن بیستم بود. او اولین استرالیایی بود که در حوزه موسیقی کلاسیک، به عنوان ستاره بین‌المللی شناخته‌شد. وی لقب بانو(Dame) را از امپراتوری بریتانیا دریافت کرد.

۳- سر رابرت گوردون منزیس
(Sir Robert Gordon Menzies)(۱۸۹۴-۱۹۷۸)

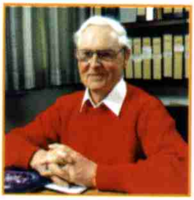
دوازدهمین نخست وزیر استرالیا که طولانی ترین دوره کاری را داشته‌است. وی به مدت هجده سال در طی سال‌های ۱۹۳۹ تا ۱۹۶۶ نخست‌وزیر استرالیا بود. منزیس در شهر جپاریت(Jeparit) در ویکتوریای غربی به دنیا آمد. پس از پایان تحصیلاتش، به‌عنوان وکیل آغاز به فعالیت کرد و در سال‌های ۱۹۲۸-۱۹۳۴ در مجلس ویکتوریا به انجام وظیفه پرداخت. وی سپس در سال ۱۹۳۴ به مجلس فدرال راه یافت.

٤- ارول فلین(۱۹۰۹-۱۹۵۹) (Errol Flynn)

هنرپیشه معروف متولد هوبارت که پس از بازی در چند فیلم مشهور و موفق آمریکایی و به‌خاطر بازی‌های جنجالیش به یکی از بزرگ‌ترین

ستاره‌های هالیوود مبدل شد. تعدادی از برجسته‌ترین فیلم‌هایی که او در آنها هنرنمایی کرده‌است: کاپیتان بلاد(Captain Blood) (۱۹۳۵)؛ ماجراهای رابین هود(The Adventures of Robin Hood)(۱۹۳۸)؛ زندگی خصوصی الیزابت و اسکس(The Private Lives of Elizabeth and Essex)(۱۹۳۹)؛ شاهین دریا(The Sea Hawk) (۱۹۴۰) هستند.

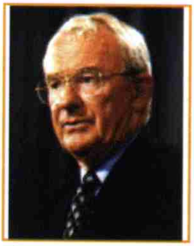
۵- فرانک جان فِنر(۱۹۱۴-۲۰۱۰)(Frank John Fenner)

دانشمند متولد بالارات که در زمینه ویروس‌شناسی فعالیت داشت. دو دستاورد مهم وی در زمینه پزشکی نظارت بر ریشه کنی آبله و کنترل طاعون خرگوشی می‌باشند. وی در سال ۱۹۸۸ موفق به کسب جایزه طب پیشگیری ژاپن(Japan Prize) شد که مانند جایزه نوبل از اهمیت خاصی برخوردار است.

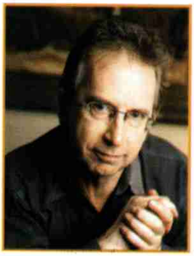
۶- ویویان بولوینکل-استاتهام
(۱۹۱۵-۲۰۰۰)(Vivian Bullwinkel-Statham)

پرستار ارتش استرالیا در طول جنگ جهانی دوم که تنها بازمانده از قتل عام جزیره بانکا(Banka Island) در ۱۶ فوریه۱۹۴۲ بود که در طی آن ژاپنی‌ها هر ۲۱ همکار وی را کشتند. وی متولد کاپوندا(Kapunda) در جنوب استرالیاست.

۷- ویلیام جورج هایدن(۱۹۳۳) (William George Hayden)

متولد شهر ایپسویچ(Ipswich) در ایالت کوینزلند، سیاستمدار و عضو حزب کارگر بود و از سال ۱۹۷۷-۱۹۸۳ رهبری حزب کارگر را بر عهده داشت. در سال ۱۹۸۳ وزیر امورخارجه شد و در سال ۱۹۸۹ به‌عنوان فرماندارکل استرالیا انتخاب شد. او در سال ۱۹۹۶ توسط سازمان حقوق بشر استرالیا به‌عنوان مدافع برترِ حقوق بشر در استرالیا انتخاب شد و در نهایت در سال ۲۰۰۷ در چهل و پنجمین کنفرانس حزب کارگری به‌عنوان عضومادام‌العمر در حزب شناخته‌شد.

۸- پیتر کَری(۱۹۴۳) (Peter Carey)

در بوکوس مارش(Bacchus Marsh)، از نواحی ویکتوریا به دنیا آمد. وی داستان نویس است و از آثار او سعادت(Bliss)(۱۹۸۱)، اسکار

و لوسیندا (Oscar and Lucinda)(۱۹۸۸) (اثری که به‌خاطر نوشتن آن موفق به دریافت جایزه بوکر(Booker) شد) و بازرس مالیاتی(The Tax Inspector)(۱۹۹۱) را می‌توان نام برد.

۹- جفری روی راش(۱۹۵۱)(Geoffrey Roy Rush)

هنرپیشه و تهیه کننده مشهوری است؛ او یکی از ۲۵ بازیگریست که تاکنون موفق به کسب هر سه جایزه مطرح سینما و تلویزیون یعنی اسکار، تونی(Tony Award) و امی(Emmy Award) شده‌است. وی همچنین سه بار جایزه بافتا، دو بار گلدن گلاب و سه بار اسکرین اَکترز گیلت(Screen Actors Guild) را دریافت کرده‌است. جفری راش در سال ۱۹۹۶ برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد به دلیل بازی در فیلم درخشش(Shine) شد و همچنین در سال ۹۸ به سبب بازی در فیلم شکسپیر عاشق(Shakespeare in Love) نامزد دریافت این جایزه بوده‌است. از دیگر کارهای موفق وی نقش کاپیتان باربوسا(Captain Barbossa) در فیلم دزدان دریایی کارائیب(Pirates of the Caribbean) می‌باشد.

۱۰- دیوید ایان کمپس(۱۹۶۲) (David Ian Campese)

در کویین بیان(Queanbeyan) در ایالت نیوساوت ولز به دنیا آمد و یکی از قهرمانان برجسته راگبی است که تا سال ۱۹۹۲ در چهل و شش بازی بین‌المللی شرکت کرد و در دست‌یابی تیم ملی استرالیا، به مقام قهرمانی راگبی جهان(۱۹۹۱)، نقش اساسی داشت.

۱۱- نیکول مِری کیدمن(۱۹۶۷)(Nicole Mary Kidman)

بازیگر معروف استرالیایی است. پدر او یک ایرلندی و مادرش یک اسکاتلندی بود، که هردو در استرالیا به دنیا آمده بودند. اما نیکول در هونولولو(Honolulu) هاوایی درایالات متحده متولد شده‌است و به همین دلیل دارای هر دو ملیت آمریکایی و استرالیایی می‌باشد. وی به دلیل بازی در فیلم ساعت‌ها(The Hours) در سال ۲۰۰۲، موفق به کسب جایزه اسکار بهترین هنرپیشه زن، جایزه گُلدن گلاب(Golden Globe Award) و بافتا(BAFTA) شد.

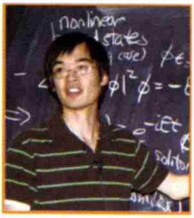
۱۲- نائومی الن واتس(۱۹۶۸)(Naomi Ellen Watts)

هنرپیشه انگلیسی-استرالیایی که عمده شهرت وی به خاطر بازی در فیلم جاده مالهالند(Mulholland Drive) به کارگردانی دیوید لینچ(David Lynch) می‌باشد. از دیگر فیلم‌های شاخص واتس می‌توان به حلقه(The Ring) و ۲۱گرم(21 Grams) اشاره کرد. وی در سال ۲۰۰۳ به دلیل بازی در فیلم ۲۱ گرم نامزد دریافت جایزه اسکار شد.

۱۳- کاترین الیز بلانشت(۱۹۶۹)(Catherine Élise Blanchett)

معروف به کیت بلانشت، هنرپیشه و کارگردان تئاتر متولد ملبورن که از جمله فیلم‌های معروف او می‌توان رابین هود(Robin Hood)، هوانورد(The Aviator) و مورد عجیب بنجامین باتن(The Curious Case of Ben-jamin Button) را نام برد. وی در طول دوران کاری خود جوایز متعددی را کسب کرده‌است: دو جایزه گلدن گلاب، دو جایزه بافتا، دو جایزه اسکرین اَکترز گیلد(Screen Actors Guild Award)، کاپ وولپی(Volpi Cup) و یک جایزه اسکار. بلانشت بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۰، پنج بار نیز نامزد جایزه اسکار بوده‌است.

۱۴- ترنس چی شن تائو(۱۹۷۵)(Terence Chi-Shen Tao)

ریاضیدان نابغه متولد آدلاید که عمدتاً روی تحلیل هارمونیک‌ها و معادلات دیفرانسیل پاره‌ای کار می‌کند. وی در المپیاد جهانی ریاضی در سال‌های ۱۹۸۶، ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ ، به ترتیب موفق به کسب مدال برنز، نقره و طلا شد، وی اولین بار در سن ده سالگی در این مسابقات شرکت کرد، و برنده مدال فیلدز(Fields Medal) ۲۰۰۶ است. او مدرک دکترای خود را از دانشگاه پرینستون آمریکا(Princeton University) دریافت کرد و در ۲۴سالگی به مقام استادی دانشگاه کالیفرنیا، لس‌آنجلس رسید و در حال‌حاضر نیز در همین پست فعالیت دارد.

۱۵- گرانت هاکت(۱۹۸۰)(Grant Hackett)

شناگر اسبق و معروف متولد ساوث پورت(Southport) ایالت کوئینزلند است. وی در مجموع مسابقات قهرمانی و المپیک موفق به کسب ۱۳ مدال طلا شده‌است. گرانت به دلیل برنده شدن در شنای ۱۵۰۰ متر آزاد در المپیک تابستانی ۲۰۰۰ سیدنی و ۲۰۰۴ آتن، یکی از معروف‌ترین شناگران در تاریخ شنای دنیا محسوب می‌شود.

۱۶- ایان جیمز تورپ(۱۹۸۲)(Ian James Thorpe)

از پر افتخارترین شناگران جهان است. وی تنها ورزشکار استرالیایی است که توانسته پنج مدال طلای المپیک را نصیب خود کند. این شناگر پرآوازه، توانسته چندین بار رکوردهای رشته شنا را بشکند و تاکنون ۱۱ مدال طلا را در مسابقات قهرمانی جهان به دست آورده‌است. وی تنها در سال ۲۰۰۱ ، توانست شش مقام قهرمانی جهان را از آن خود کند. اوج موفقیت ایان تورپ در بازی‌های المپیک، در بازی‌های سال ۲۰۰۰ سیدنی بود. وی در این مسابقات سه مدال طلا و دو نقره را کسب کرد.

۱۷- استفانی لوئیز رایس(۱۹۸۸)(Stephanie Louise Rice)

شناگر متولد بریزبن که اخیراً رکورد شنای زنان در ۴۰۰ متر تک نفره را به نام خود ثبت کرده‌است. وی در المپیک تابستانی ۲۰۰۸ پکن، موفق به دریافت سه مدال طلا شد.

لیست برندگان نوبل

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته	سال
۱	الیزابت اچ. بلک برن (Elizabeth H. Blackburn)	فیزیولوژی و پزشکی	۲۰۰۹
۲	باری مارشال (Barry Marshall)	فیزیولوژی و پزشکی	۲۰۰۵
۳	جی. روبین وارن (J. Robin warren)	فیزیولوژی و پزشکی	۲۰۰۵
۴	پیتر سی.دوهرتی (Peter C. Doherty)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۹۶
۵	جان وارکاپ کُرنفُرث (John Warcup Cornforth)	شیمی	۱۹۷۵
۶	پاتریک وایت (Patrick White)	ادبیات	۱۹۷۳
۷	جان کارو اکسل (John Carew Eccles)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۶۳
۸	سر فرانک مکفرلند بارنت (Sir Frank Macfarlane Burnet)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۶۰
۹	سر هوارد فلوری (Sir Howard Florey)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۴۵
۱۰	ویلیام لارنس براگ (William Lawrence Bragg) تبعه انگلستان	فیزیک	۱۹۱۵

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۱	صبح به خیر/ شب به خیر	گودمُرنینگ / گودنایت	Goodmorning / goodnight
۲	سلام / خداحافظ	هِلو / گودبای	Hello / goodbye
۳	ملّیت	نَشنالیتی	Nationality
۴	شغل	جاب	Job
۵	گذرنامه	پَسپورت	Passport
۶	کارت شناسایی	آی دنتیفیکِیشن کارد	Identification cart
۷	ویزا	ویزا	Visa
۸	دعوتنامه	اینویتِیشِن	Invitation
۹	کشور / شهر	کانتری / سیتی	Country / City
۱۰	مبدا / مقصد	اِرا / دِستینِیشِن	Era / Destination
۱۱	لغو / تایید	کَنسِل / کِنفِرم	Cancel / confirm
۱۲	بلیط	تیکِت	Ticket
۱۳	کارت پرواز	بوردینگ کارد	Boarding card
۱۴	شماره پرواز	فلایت نامبر	Flight number
۱۵	چمدان	بَگیج	Baggage
۱۶	بار	کارگو	Cargo
۱۷	گمرک	کاستِم	Custom
۱۸	اطلاعات	اینفورمیشِن	Information
۱۹	ورودی/ خروجی	اِنترَنس/ اِگزیت	Entrance / Exit
۲۰	نقشه شهر / راه‌ها	مَپ	Map
۲۱	بانک / صندوق	بَنک/ کَش	Bank / Cash
۲۲	پول / کارت اعتباری	مانی/ کرِدیت کارد	Money / Credit Card
۲۳	عوارض / مالیات	تُل/ تَکس	Toll / Tax
۲۴	سفارت / کنسولگری	اِمبِسی/کانسِلِت	Embassy / Consulate
۲۵	خیابان	اِستریت	Street

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۲۶	فرودگاه	اِرپُرت	Airport
۲۷	ایستگاه قطار	ترِین ستِیشِن	Train Station
۲۸	ایستگاه مترو	مترو ستِیشِن	Metro station
۲۹	ایستگاه تاکسی	تَکسی اِستَند	Taxi stand
۳۰	ایستگاه اتوبوس	باس ستاپ	Bus stop
۳۱	قایق / کشتی	بُوت/ شیپ	Boat/ Ship
۳۲	کرایه	فِیر	Fare
۳۳	خطر	دِنجِر	Danger
۳۴	جاهای دیدنی تاریخی	هیستُریکال سایتس	Historical sights
۳۵	آژانس مسافرتی	تراوِل اِیجِنسی	Travel agency
۳۶	مسجد	ماسک	Mosque
۳۷	هتل	هُتل	Hotel
۳۸	فرم ثبت‌نام	رِجیسترِیشِن فرم	Registration Form
۳۹	امضا	سیگنیچِر	Signature
۴۰	دستشویی	تُیلِت(بَث روم)	(BathroomToilet
۴۱	تلفن	فُون	Phone
۴۲	مرکز خرید	شاپینگ سِنتِر	Shopping center
۴۳	فروشگاه	اِستُر	Store
۴۴	حراج / تخفیف	سِیل/ دیسکانت	Sale/ Discount
۴۵	ارزان / گران	چیپ/ اِکسپِنسیو	Cheap/ Expensive
۴۶	هدیه	گیفت	Gift
۴۷	رستوران	رِستُرانت	Restaurant
۴۸	گرسنه/ تشنه	هانگری/ تِرستی	Hungry/Thirsty
۴۹	راهنما / مترجم	گاید/ تِرَنسلِیتِر	Guide/Translator
۵۰	صبحانه	برِیک فَست	Breakfast
۵۱	شام	دِنِر	Dinner

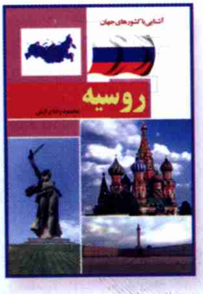
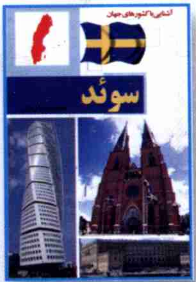
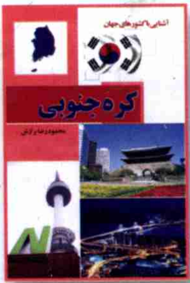
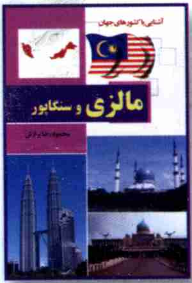
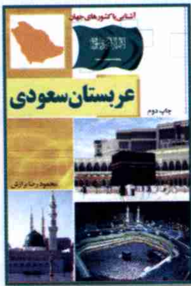
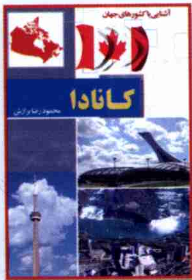
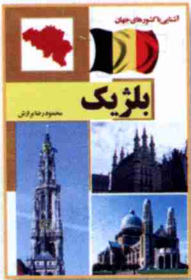
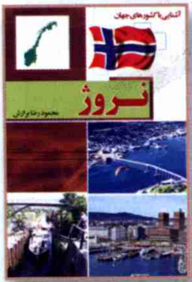
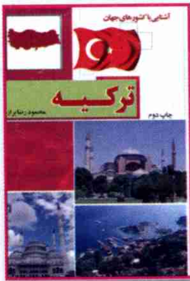
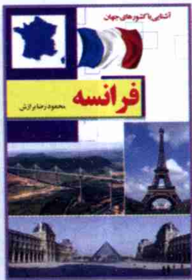
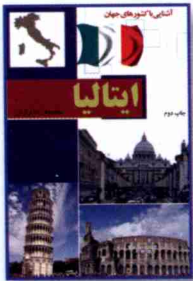
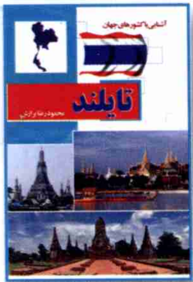
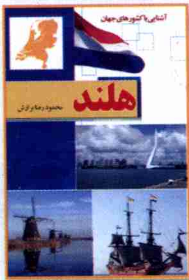
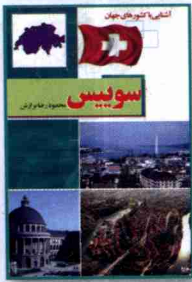
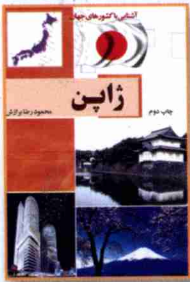
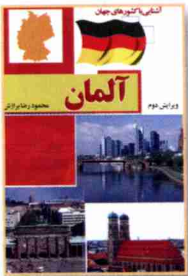
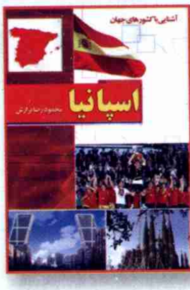
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۵۲	لیست غذا	مِنیو	Menu
۵۳	نان	برِد	Bread
۵۴	آب / نوشابه	وادِر/بِوریج	Water/ beverage
۵۵	ساندویچ	سَندویچ	Sandwich
۵۶	ماهی	فیش	Fish
۵۷	گوشت گاو	بیف	Beef
۵۸	گوشت بره	لَم	Lamb
۵۹	نوشابه غیر الکی	نان اَلکهولیک درینک	Non-alcoholic drink
۶۰	صورت حساب	بیل	Bill
۶۱	انعام	تیپ	Tip
۶۲	پلیس	پلیس	Police
۶۳	کمک / شکایت	هِلپ/ کامپلِینت	Help /complaint
۶۴	مشکل / اتفاق	پرابلِم/ اکسیدِنت	Problem /Accident
۶۵	بیمارستان	هاسپِتال	Hospital
۶۶	پزشک	داکتِر	Doctor
۶۷	داروخانه	فارمِسی	Pharmacy
۶۸	دارو	مِدیسِن	Medicine
۶۹	بیمار	پیشِنت	Patient
۷۰	تاریخ / ساعت	دِیت/ تایم	Date/Time
۷۱	دیروز / امروز / فردا	یِستِردِی/ تودِی/ تومارُ	Yesterday/Today/ Tomorrow
۷۲	یکشنبه	ساندِی	Sunday
۷۳	دوشنبه	ماندِی	Monday
۷۴	سه شنبه	تیوزدِی	Tuesday
۷۵	چهارشنبه	وِنزدِی	Wednesday
۷۶	پنجشنبه	تِرزدِی	Thursday

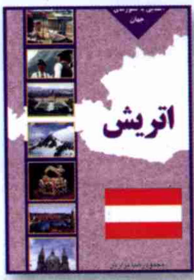
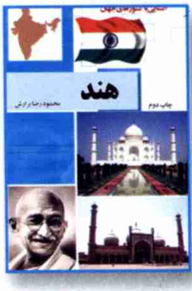
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۷۷	جمعه	فرایدِی	Friday
۷۸	شنبه	سَتِردِی	Saturday
۷۹	بهار	سپرینگ	Spring
۸۰	تابستان	سامِر	Summer
۸۱	پاییز	فال/آتم	Fall/Autumn
۸۲	زمستان	وینتِر	Winter
۸۳	صفر	زِرُ	Zero
۸۴	یک	وان	One
۸۵	دو	تو	Two
۸۶	سه	تری	Three
۸۷	چهار	فُر	Four
۸۸	پنج	فایو	Five
۸۹	شش	سیکس	Six
۹۰	هفت	سِوِن	Seven
۹۱	هشت	اِیت	Eight
۹۲	نه	ناین	Nine
۹۳	ده	تِن	Ten
۹۴	چپ / راست / مستقیم	لِفت/ رایت/ اِستریت	Left/Right/Straight
۹۵	عقب / جلو	بَک/ فرانت	Back / Front
۹۶	نزدیک / دور	نیر/ فار	Near / far
۹۷	بزرگ / کوچک	بیگ/ اِسمال	Big / Small
۹۸	کم / زیاد	فیو/ مِنی	Few / Many
۹۹	خوب / بد	گُود/ بَد	Good / Bad
۱۰۰	باز / بسته	اُپِن/ کلُز	Open / Close
۱۰۱	خیلی سرد/ سرد / گرم/داغ	کُلد/ کول/ وارم/ هات	Cold/Cool / Warm/Hot

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۱۰۲	پر / خالی	فول/ امپتی	Full / Empty
۱۰۳	دیر / زود	لِیت/ اِرلی	Late / early
۱۰۴	سبک / سنگین	لایت/ هِوی	Light / Heavy
۱۰۵	شمال / جنوب	نُرث/ ساُث	North / South
۱۰۶	شرق / غرب	ایست/ وِست	East / West
۱۰۷	تند / کند	کوییک/ اِسلُ	Quick / slow
۱۰۸	روشن / خاموش	آن/ آف	On / Off
۱۰۹	بالا / پایین	آپ/ دان	Up / Down
۱۱۰	عمومی / خصوصی	پابلیک/ پرایوِت	Public / Private
۱۱۱	خانم / آقا	مادام / مِستِر	Madam / Mister
۱۱۲	پدر / مادر	فادِر/ مادِر	Father / Mother
۱۱۳	خواهر / برادر	سیستِر/ برادِر	Sister / Brother
۱۱۴	دختر / پسر	داتِر/ سان	Daughter / Son
۱۱۵	شوهر/ زن	هازبِند/ وایف	Husband / Wife
۱۱۶	همسر	اِسْپاُس	Spouse
۱۱۷	همکار	کالیگ	Colleague
۱۱۸	گواهینامه رانندگی	درایوینگ لایسِنس	Driving license
۱۱۹	هواپیما	اِرپلین	Airplane
۱۲۰	مغازه	شاپ	Shop
۱۲۱	پست	پُست	Post
۱۲۲	حال شما چطور است؟	هاُ آر یو؟	How are you?
۱۲۳	متشکرم	تَنک یو	Thank you
۱۲۴	لطفا	پلیز	Please
۱۲۵	متاسفم / ببخشید	ساری	Sorry

انگلیسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
What is your name?	واتس یور نِیم؟	اسم شما چیست؟	۱
My name Is ...	...مای نِیم ایز	اسم من ... است	۲
Nice to meet you	نایس تو میت یو	از آشنایی با شما خوشوقتم	۳
Where are you from?	وِر آر یو فرام؟	اهل کجا هستید؟	۴
I am from …	...آیم فرام	من اهل ... هستم	۵
How old are you?	ها اُلد آر یو؟	چند سال دارید؟	۶
I'm ... years old.	آیم...یِرز اُلد	من ... سال دارم	۷
I do not understand.	آی دو نات آندرِستَند	متوّجه نمی‌شوم	۸
I can not understand english.	آی کَن نات آندرِستَند اینگلیش	من انگلیسی نمی‌فهمم	۹
How much does it cost?	ها ماچ داز ایت کاست؟	قیمت آن چقدر است؟	۱۰
How much should I pay for ...?	ها ماچ شود آی پِی فُر...؟	چقدر باید بابت ... بپردازم؟	۱۱
Go straight	گُ اِستریت	مستقیم بروید	۱۲
I Lost ...	...آی لاست	من ... گم کرده‌ام.	۱۳
I'm lost.	.آیم لاست	من گم شده‌ام.	۱۴
... is broken	ایز برُکِن ...	خراب است ...	۱۵
How do you say it in English?	ها دو یو سِی ایت این اینگلیش؟	به این در انگلیسی چه می‌گویند؟	۱۶
Where ?	وِر؟	کجاست؟	۱۷
When ?	وِن؟	چه وقت؟	۱۸

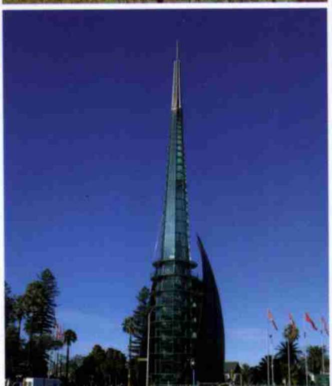
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	انگلیسی
۱۹	آیا اتاق خالی دارید؟	دو یو هَو اِنی وِیکِنسیز؟	Do you have any vacancies?
۲۰	اجاره آن هر شب چقدر است؟	ها ماچ ایز دِ رِنت اِوری نایت؟	How much is the rent every night?
۲۱	آیا ممکن است این فرم را پر کنید	وود یو فیِل آوت دیس فُرم؟	Would you fill out this form ?
۲۲	نرخ تبدیل چقدر است؟	وات ایز دِ کارنسی اِکسچِنج رِیت؟	What is the Currency exchange rate?
۲۳	کجا می توانم ارزم را تبدیل کنم؟	وِر کَن آی اِکسچِنج مای مانی؟	Where Can I exchange my money?
۲۴	من برای کار/ تجارت/ تحصیل/ تعطیلات آمده‌ام	آیم هیِر فُر وُرک/ بیزِنس/ اِستادی / وکیشن	I'm here for work / business / study / vacation
۲۵	جاهای دیدنی مهم کجا هستند؟	وِر آر دِ ایمپورتَنت سایتس؟	Where are the important sights?
۲۶	چطور می توانم به ... بروم؟	ها کَن آی گُ تو...؟	How can I go to ...?
۲۷	ساعت چند است؟	وات تایم ایز ایت؟	What time is it?
۲۸	لطفا کمکم کنید!	پلیز هِلپ می!	Please help me!
۲۹	این به چه معنی است؟	وات داز دیس مین؟	What does this mean?
۳۰	من قدری پول خرد می‌خواهم	آی وانت سام چِنج	I want some change
۳۱	لطفا یک تاکسی برایم بگیرید	پلیز گِت می اِ تَکسی	Please get me a taxi
۳۲	لطفا همین جا نگهدارید	پلیز ستاپ رایت هیِر	Please stop right here
۳۳	معذرت می‌خواهم	آی وانت تو اِپالِجایز	I want to apologize

آشنایی با کشورهای جهان
روسیه
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
سوئد

آشنایی با کشورهای جهان
کره جنوبی
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
مالزی و سنگاپور
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
عربستان سعودی
چاپ دوم
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
کانادا
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
بلژیک
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
نروژ
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
ترکیه
محمودرضا برازش
چاپ دوم

آشنایی با کشورهای جهان
فرانسه
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
ایتالیا
چاپ دوم

آشنایی با کشورهای جهان
تایلند
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
هلند
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
سوییس
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
ژاپن
چاپ دوم
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
آلمان
ویرایش دوم
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
اسپانیا
محمودرضا برازش

آشنایی با کشورهای جهان
سوریه
چاپ دوم
محمودرضا برازش

اتریش

هند
چاپ دوم
محمودرضا برازش

Introduction to World Countries

Australia

By: Mahmoud Reza Barazesh

ISBN 978-964-2839-49-0

9 789642 839490